NATPRIRODAN

Život Williama Branhama

KNJIGA 6

Prorok i njegovo otkrivenje

(1961. – 1965.)

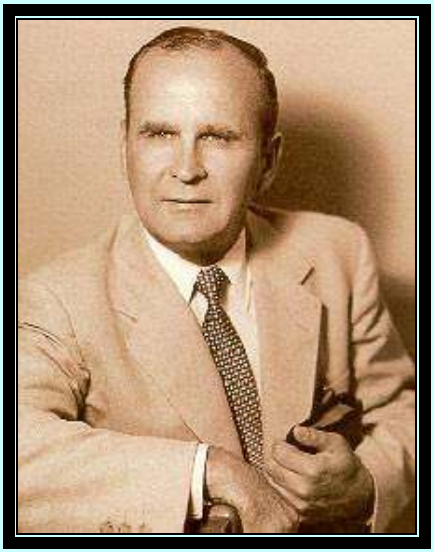

Autor:
Owen Jorgensen

Prijevod:
www.biblijski-krscani.com

NATPRIRODAN

Život Williama Branhama

KNJIGA 6

Prorok
i njegovo otkrivenje

(1961. – 1965.)

Autor:
Owen Jorgensen

Prijevod:
www.biblijski-krscani.com

IZDAO:

Supernatural Christian Books
P.O. Box 695
Coulee City, Wshington 99115 USA
supernaturalchristianbooks.com

PRIJEVOD:

www.biblijski-krscani.com
☎ +385 (0)91 522 9900

---

www.messagehub.info
www.biblijski-vjernici.com

Ova se knjiga smije kopirati pod uvjetom da se neizmijenjena kopira cijela knjiga (ili cijela poglavlja knjige) i da se dijeli isključivo **besplatno**, za što nije potrebno tražiti pismenu dozvolu izdavača.

Zahvale

U ovako velikom projektu razumljivo je da dugujem zahvalu mnogim ljudima zbog njihove pomoći. Najprije želim zahvaliti Pearryju Greenu za početno ohrabrenje i podršku. Također želim zahvaliti Davidu Buckleyju, Jinjoo Kimu, Antonu Liachovicu, Saundri Miles, Jayu Weberu i svim ostalima koji su uložili mnoge sate u editiranje i korigiranje šest rukopisa iz ove serije. Uključivanje njihovih sugestija u tekst unaprijedilo je točnost ove biografije i učinilo je boljom knjigom. Također želim zahvaliti Stevenu i Kathie Strooh koji su snimili ovu biografiju zbog ljudi koji radije slušaju nego čitaju. Zasigurno moram zahvaliti svim ljudima koji su preveli ovu biografiju na kineski, finski, francuski, njemački, hindu, korejski, norveški, portugalski, ruski, španjolski, vijetnamski i mnoge druge jezike. Konačno, moja zahvala Gospodu Isusu Kristu zbog Njegove brige i ljubavi koja nikad nije iznevjerila tijekom dvadeset i tri godine koliko mi je trebalo da završim ovu biografiju Williama Branhama.

- Owen Jorgensen, 2011.

Ali hvala Bogu koji nas uvijek proslavlja u Kristu i po nama širi miris svoje spoznaje na svakom mjestu.

- 2. Korinćanima 2, 14

Sadržaj

Predgovor VII
Uvod XI

KNJIGA 6: Prorok i njegovo otkrivenje

82. Otkrivenje Isusa Krista 15
83. Objašnjenje Božjih osobina 37
84. Ispunjenje vizije u divljini 55
85. Eksplozija njegove puške 74
86. Vizija anđela 90
87. Kraljev mač 108
88. Razlamanje pečata 120
    Uvod — Bog u jednostavnosti 120
    Procjep 122
    Prvi pečat — Otkrivenje 6, 1 – 2 130
    Drugi pečat — Otkrivenje 6, 3 – 4 135
    Treći pečat — Otkrivenje 6, 5 – 6 138
    Četvrti pečat — Otkrivenje 6, 7 – 8 141
    Peti pečat — Otkrivenje 6, 9 – 10 146
    Šesti pečat — Otkrivenje 6, 12 – 17 149
    Pitanja i odgovori na pečate 152
    Sedmi pečat — Otkrivenje 8, 1 153
89. Njegova posljednja velika kušnja 157
90. Službe poput grmljavine 173

91. Zaustavljanje snježne mećave....189
92. Potres....208
93. Eliezerova misija....229
94. Golub i orao....257
95. Njegovi posljednji dani....275
Pogovor....298
Bilješke i izvori....301
Literatura....316
Indeks....319
Informacije o knjigama....324
Narudžba knjige....328

Predgovor

Ovo je posljednjih četrnaest poglavlja moje biografije Williama Branhama. Neki ljudi su napisali knjige koje imaju devedeset i šest stranica. Ja sam napisao knjigu s devedeset i šest poglavlja. Kad sam započeo ovaj projekt 1987., nisam namjeravao napisati toliko dugačku biografiju. Moja početna ideja bila je napisati oko četiristo stranica. Ali kad sam uronio u fazu istraživanja, pronašao sam toliko fascinantnog materijala. Bilo je teško odlučiti što uključiti, a što izostaviti, tako da sam odlučio napisati nadugačko i skratiti kad završim.

Do 1993. napisao sam petsto stranica, što je obuhvatilo život Williama Branhama od 1909. do 1950. Budući da je on umro u prosincu 1965., znao sam da mi je preostalo još mnogo posla. Ipak, pošto sam htio povratnu informaciju o svom radu, poslao sam kopiju onog što sam napisao Pearryju Greenu, pastoru Tucson Tabernaclea iz Tucsona u Arizoni. Pošto je Pearry Green bio blizak prijatelj Williama Branhama, smatrao sam da će mi dati pouzdan osvrt.

Kad je rukopis stigao u Tucson Tabernacle, pastor Green nije bio tamo, tako da ga je njegova tajnica ostavila na njegovom stolu. Kasnije tijekom dana navratio je u svoj ured provjeriti poštu. Vidio je rukopis i pročitao prvu stranicu. Rekao mi je da je ostao za svojim stolom i čitao cijelu noć dok nije pročitao svih petsto stranica. Nakon nekoliko dana nazvao me iznijeti svoje mišljenje i konačno postao moj prvi izdavač. Ideja Pearryja Greena bila je da se ova biografija izda u

dijelovima kako svaki dio bude dovršen. To je bila dobra ideja jer mi je trebalo još sedamnaest godina da završim cijeli projekt.

Za napisati Natprirodan život Williama Branhama, Knjiga 6, trebalo mi je mnogo više nego za prvih pet knjiga iz ove serije. Prva, druga, treća, četvrta i peta knjiga većinom su sastavljene od priča – ovo se dogodilo, onda se ono dogodilo, i tako dalje. U pričama bih jednostavno sakupio sve činjenice koje sam uspio pronaći, odabrao koje koristiti, posložio ih po redu kako su se događale i onda ih napisao jasno koliko sam mogao. Nekad sam trebao raditi detektivski posao, ali to je bilo minimalno. Šesta knjiga je drugačija. Da, ispunjena je pričama iz njegovog života – divnim pričama. Ali, postoji više. Šestu knjigu sam nazvao "Prorok i njegovo otkrivenje" jer od 1960. do 1965. dramatični događaji u njegovom životu ne mogu se razumjeti odvojeno od njegovog naučavanja. Ipak, imao sam na umu da pišem biografiju, a ne doktrinarnu disertaciju. Htio sam se zadržati na priči, a ne skrenuti u doktrinarna obrazlaganja. Da bih uspio u tome odlučio sam sažeti ključne propovjedi koje je propovijedao.

Sažimanje tih odabranih propovijedi pokazalo se kao zadatak koji zahtjeva puno vremena. Najprije sam morao proučiti sve njegove propovijedi u tom periodu i onda odlučiti koje uključiti u ovu biografiju. Onda sam ponovno čitao te odabrane propovijedi, pronašao glavne teme i sažeo glavne poante. Često sam ubacivao neke editirane citate iz teksta kako bi čitatelji mogli vidjeti kako je predstavio tu materiju. (Na kraju ove knjige naveo sam popis izvora tih citata da bi ih ljudi koji žele čitati u originalu mogli pronaći.) Na ovaj se način uglavnom zadržava razvoj priče. Ipak, William Branham je propovijedao dvije doktrinarne serije koje su toliko ključne u njegovoj poruci da sam se s njima pozabavio u većim detaljima. U prosincu 1960. naučavao je seriju o sedam crkvenih doba, a u ožujku 1963. propovijedao je o sedam pečata, a obje teme nalaze se u knjizi Otkrivenja. Sažetak ovih dviju serija skratio sam koliko god sam mogao, a da još uvijek zadrže smisao.

Danas, koliko sam razumio, postoje milijuni ljudi koji vjeruju da je William Branham iznio poruku od Boga ljudima. Zasigurno ova

knjiga nije savršeni prikaz te poruke jer je nemoguće napisati sažetak koji savršeno prikazuje cjelinu. Zbog toga postoji cjelina. Ali dobar sažetak može osvježiti maglovito sjećanje, kao i potaknuti novo zanimanje. To je također odličan način da se dobije uvid u širu temu. Dao sam sve od sebe da napišem točan, uravnotežen sažetak. Nadam se da će vas ova knjiga ohrabriti da detaljnije pogledate poruku Williama Branhama.

Tijekom dvadeset i tri godine proveo sam više od dvanaest tisuća sati rada na Natprirodan život Williama Branhama. Napisao sam više od četiristo četrdeset tisuća riječi u namjeri da prikažem taj život, ali ipak, znam da sam samo zagrebao površinu njegovih neobičnih iskustava i njegove poruke. Vjerojatno se Ivan tako osjećao kad je završio s pisanjem biografije o svom prijatelju, Isusu iz Nazareta. Završio je svoju biografiju ovim riječima:

A ima još mnogo toga što je Isus učinio, i kad bi se sve redom popisalo, mislim da sav svijet ne bi obuhvatio knjige koje bi se napisale. Amen.

(Ivan 21, 25)

Vjerojatno je pjesnik mislio na taj stih iz Biblije kad je napisao:

Da možemo tintom ispuniti ocean,
I da je nebo od pergamenta,
A sve klasje na zemlji pera,
I svi ljudi po zanimanju književnici,
Za opisati ljubav Božju,
U potpunosti bi isušili ocean,
A ni svitak ne bi sve obuhvatio,
Pa makar ga razvukli cijelim nebesima.

Ja sam samo jedan od književnika iz te pjesme, književnik s Word aplikacijom koji je proveo više od dvije dekade pišući o Božjoj ljubavi

koja je bila izražena u životu jednog čovjeka. William Branham je bio primjer toga kako bi kršćanin trebao živjeti. Kvaliteta koja je mene najprije privukla k njegovoj službi bila je njegova sposobnost da uzdigne Isusa Krista više od svih ostalih koje sam ikada čuo. I dalje se tako osjećam. William Branham mi je pokazao da je Isus Krist upravo ovdje, upravo sada – i da Isus strastveno brine za vas i mene. Kakvo veće nasljedstvo bi netko mogao ostaviti?

- Owen Jorgensen, 2011.

Uvod

WILLIAM BRANHAM nije prvi čovjek u povijesti koji je za sebe rekao da je razgovarao s anđelom, ali samo nekolicina, a možda čak nitko drugi nije dao više dokaza da je takva tvrdnja istinita. Između 1946. i 1954. predočio je natprirodno evanđelje Isusa Krista milijunima ljudi, ne preko radija ili televizije, već direktno, pomoću velikih evanđelističkih skupova u Americi, Europi, Africi i Indiji. Ljudi koji su prisustvovali njegovim kampanjama iscjeljenja vjerom divili su se njegovu daru pronicanja, te proroštvima i čudima koja bi uslijedila. Kroz tih osam godina priveo je više od petsto tisuća ljudi vjeri u Krista. Više od milijun ljudi primilo je fizičko iscjeljenje kroz njegove molitve. Povrh toga, njegova je služba nadahnula stotine ljudi da započnu svoje vlastite službe iscjeljenja vjerom.

Paradoksalno, kako se 1954. približavala kraju, William Branham nije bio zadovoljan. Mislio je da bi njegov dar trebao radikalno promijeniti kršćanski svijet, slomiti denominacijske barijere i dovesti sve kršćane u jedinstvo duha, cilja i doktrine. To se nije dogodilo. Zašto? Možda se nije dogodilo jer mnogi kršćani uopće nisu razumjeli biblijska proroštva, a pogotovo ne ona koja su se odnosila na njihove živote, poput toga tko je Isus Krist, što je obećao i kako očekuje da njegovi ljudi žive. Kako bi uklonio ovaj problem, Bill je počeo naučavati više doktrine na svojim evanđelističkim skupovima. Ova je odluka proizvela neke neočekivane rezultate. Tijekom 1955. posjećenost njegovih kampanje iscjeljenja vjerom naglo je opala. Bilo

je evidentno da su ljudi prihvaćali čuda sve dok nisu morali promijeniti svoje vlastite ideje. Neki su smatrali da bi se trebao koncentrirati na božansko iscjeljenje, a prepustiti naučavanje obrazovanijim ljudima. Krajem 1955. posjećenost na jednoj kampanji u Kaliforniji toliko je opala da je William Branham ozbiljno razmišljao o prestanku s propovijedanjem. Bog je promijenio njegove namjere tako što mu je pokazao viziju koja ja objasnila njegovu prošlu službu i nagovijestila da će buduća služba biti još uzvišenija.

U toj viziji Bill je pecao na obali jezera. Anđeo mu je rekao kako uhvatiti veću ribu. Nakon što je bacio udicu, Bill je trebao nježno potezati što bi privuklo male ribe na njegov mamac. Zatim je trebao potegnuti malo snažnije i preplašiti male ribe. To bi privuklo pažnju većih riba. Njegov treći potez trebao je biti kratak i snažan da bi zabio udicu čvrsto u čeljust velike trofejne ribe.

Ova je vizija bila usporedba s njegovom službom. Anđeo je objasnio kako je prvi potez započeo 1946. kad je Bill pronicao bolesti tako što bi uzeo osobu za ruku i pomoću vibracija otkrio svaku bolest uzrokovanu mikroorganizmima. Drugi potez je započeo 1949. kad je počeo otkrivati bolesti i druge probleme nakon što bi vidio kako se odigravaju u viziji. Približavao se treći potez njegove službe.

Tad se scena promijenila. Sad je Bill stajao u zraku i promatrao veliku grupu okupljenu u velikom šatoru ili katedrali. Nalikovalo je jednoj njegovoj kampanji iscjeljenja vjerom, samo puno veće. Na bini se nalazila mala prostorija desno od propovjedaonice. Ognjeni Stup se spustio na tu prostoriju i anđeo Gospodnji je rekao: *"Srest ću te tamo. Ovo je treći potez. Za razliku od prva dva poteza tvoje službe, treći potez neće biti javna predstava."*

Tijekom siječnja 1958., William Branham je održao kampanju iscjeljenja vjerom u Waterloou u Iowi. Na doručku za propovjednike govorio je o danu 1933. kad se iznad njega pojavilo natprirodno svjetlo i glas rekao: *"Kao što je Ivan Krstitelj bio poslan da prethodi prvom dolasku Isusa Krista, tako si ti poslan s porukom da prethodiš Njegovom drugom dolasku."* Zatim im je ispričao o noći 1946. kad mu se pojavio anđeo i rekao mu da ga je Bog odredio da odnese dar

iscjeljenja narodima svijeta. Citirajući apostola Pavla, Bill je izjavio: "Ne bijah neposlušan nebeskom viđenju."[294] Dok je još govorio, deset propovjednika je odgurnulo svoje stolice od stolova, zgrabilo svoje kaputе i izišlo van na hladan zimski dan. Ovaj incident odražavao je ono što se događalo na mnogim njegovim evanđelističkim kampanjama diljem zemlje – naime, opadalo je zanimanje.

Dok se vraćao kući iz Waterlooa, imao je viziju u kojoj je geometarski kolac bio zabijen u zemlju ispred njegove kuće u Jeffersonvilleu u Indiani. U ovoj viziji vidio je mladića kako bezobzirno vozi buldožer kroz njegovo dvorište. Bill ga je pozvao na stranu i pitao zašto radi toliki nered u njegovom dvorištu. Mladić je bio drzak i pokušao ga ošamariti. Bill se izmaknuo udarcu i udario ga u trbuh. U tom trenutku pojavio se anđeo Gospodnji i rekao: *"Izbjegni to. Kad vidiš taj kolac zabijen u prednjem djelu svog dvorišta pokraj vrata, onda idi na zapad."* Odjednom je Bill vidio svoju obitelj kako sjedi u natkrivenoj kočiji koja je bila zavezana za zapregu konja. Kad se popeo na vozačevo sjedalo i uzeo uzde, natkrivena kočija pretvorila se u njihov obiteljski automobil – moderan Ford karavan.

Nakon pet godina nadzornik je zakucao kolac u zemlju ispred Billovih ulaznih vrata prije nego gradske službe prošire Ewning Lane. Nakon toga sve se promijenilo.

[294] Djela 26, 13 – 19

Poglavlje 82
Otkrivenje Isusa Krista
1960. – 1961.

JEDNE NEDJELJE UJUTRO, 8. svibnja 1960., William Branham je imao jedno od najneobičnijih iskustava u svom neobičnom životu. Oko sedam sati probudio se iz sna koji ga je naveo da počne razmišljati o nebu. Počeo se pitati koliko mu je godina preostalo za službu Gospodu Isusu. Imao je samo pedeset i jednu godinu, a njegov je otac umro u dobi od pedeset i dvije. Charles Branham je bio alkoholičar što je doprinijelo njegovom lošem zdravlju i ranoj smrti, dok Bill nikad u životu nije okusio alkohol. Ipak, Bill je znao da je u najboljem slučaju prešao polovicu svog života. Je li učinio sve što Bog želi od njega?

Razmišljao je kako bi bilo umrijeti kad je čuo netjelesan glas koji ga je pitao: *"Bi li htio pogledati iza zavjese vremena?"*

Bill je odgovorio: "To bi mi puno pomoglo."

Bio je podignut iz kreveta u treptaju oka i proveden kroz tanku zavjesu koja razdvaja ovaj svijet od drugog. Tamo je vidio raj gdje su ga okruživale stotine tisuća mladih. Svi su uzvikivali: "Naš dragi brate!" Bill je bio iznenađen kad je saznao da su ti ljudi njegovi obraćenici koji su umrli u Kristu i čekaju vrijeme kad će ih Isus ponovo uzeti na zemlju – ali na obnovljenu zemlju na kojoj će vladati mir i dobro. Bill nije želio napustiti raj i vratiti se u svoj stari dom, ali

je Bog još uvijek imao posao za njega koji je trebao dovršiti na zemlji, stoga se morao vratiti.[295]

Dva tjedna nakon ovog događaja govorio je svojoj crkvi o kontrastu između tih dvaju svjetova. Rekao je: "Ono mjesto je puno bolje. Iskreno (ovo govorim kao očevidac), kad ovaj život završi ulazimo u zemlju koja je daleko iznad onoga što itko može zamisliti. Ako postoje stranci ovdje, molim se Bogu da me ne smatrate fanatikom. Želim biti iskren i reći vam istinu. Koju korist bih imao da vam kažem nešto što nije istina? Pavao je bio uznesen u treće nebo i vidio je stvari koje mu nisu bile dopuštene spomenuti.[296] Ali ovoliko je rekao: *"Ono što oko nije vidjelo, a uho nije čulo i u srce čovječje nije ušlo, to je Bog pripravio onima koji ga ljube."*[297]

"U usporedbi s rajem, mi živimo na smetlištu, na hrpi smeća punoj tinjajuće prljavštine. Iako sami nismo zaraženi time, živimo u tome i udišemo smrad koji dolazi s tinjajuće žeravice grijeha. Kad sam bio mladić i radio u poduzeću za elektroniku, povremeno sam morao raditi mjerenja pored gradskog deponija. Užasavao sam se te destinacije jer je smrad bio užasan, pogotovo kad je smetlište gorjelo. U usporedbi s rajem kojeg sam vidio, ovaj život na zemlji smrdi baš kao stari gradski deponij. Smrad grijeha dolazi od svugdje, duhovno govoreći. Međutim, tamo preko u drugoj dimenziji puše osvježavajući vjetar i sve je ljubav i mir, i radost, i vječni život, upravo preko rijeke."

"Ali sad smo u bitci. Nemojmo ležati i govoriti: 'Žuri mi se stići tamo.' Povedimo sa sobom sve koje možemo."

Nadahnut svojim doživljajem onoga što je poslije smrti, Bill je propovijedao četiri uzastopne propovjedi o baštini kršćanina: "Efežani odražavaju Jošuu", "Objavljeni sinovi Božji", "Pozicija u Kristu" i

[295] W. M. Branham je imao na stotine tisuća vizija tijekom života, ali je rekao da je ovo iskustvo bilo drugačije od svih vizija koje je ikad imao. Pročitajte Natprirodan život Williama Branhama, Knjiga 5, 81. poglavlje za više detalja o ovom događaju.

[296] 2. Korinćanima 12, 2 – 4

[297] 1. Korinćanima 2, 9

"Posinjenje", ili "Postavljanje sinova u službu". Njegov naglasak nije bio na budućnost. Naglasio je resurse koje je Bog dao Svojoj djeci u ovom svijetu da bi ih pripremio za budući dom. Također je naglasio sigurnost i pouzdanje koje vjernik ima u Kristu. Sve ove četiri propovjedi propovijedao je u svibnju 1960. u Branhamovom šatoru u Jeffersonvilleu, na jedinom mjestu gdje je osjećao slobodu naučavati duboki kršćanski nauk. Rekao je: "Želim da vi koji slušate ove kazete zapamtite, ovo je za moju crkvu. Kad vani propovijedam evanđelističke službe među raznoraznim ljudima, pokušavam biti gospodin i ugađati im u njihovim idejama poput mliječnih kašica. Ali kad dođe do stvarnog iznošenja istine, to ću činiti ovdje."

U srpnju 1960. započeo je niz kampanja iscjeljenja vjerom na sjeverozapadnom dijelu Pacifika. Propovijedao je osam večeri u Klamath Fallsu u Oregonu, četiri večeri u Lakeportu u Kaliforniji, zatim je vozio 650 km na sjever da bi održao kampanju od osam dana u Yakimi u Washingtonu. Otkako mu je Bog dao više snage da može izdržati pod svojim posebnim darom, svaku večer je pronicao više ljudi u redu za molitvu. Zbog toga se godinama forsirao više nego je trebao. Svake večeri tonuo je u sve dublji umor. Ponekad se nije mogao sjetiti u kojem gradu propovijeda. Na kraju ovog napornog obilaska sjeverozapadnih država, toliko je bio iscrpljen da se pitao hoće li se ikad izvući.

Gene Goad i Leo Mercier, koji su došli s njim snimati njegove sastanke na kazete, naizmjence su vozili kući kako bi Bill mogao spavati. Međutim, imao je poteškoće sa spavanjem. Negdje u istočnom dijelu države Washington zamolio je Lea da skrene i zaustavi se. Bill je izišao iz auta, malo se udaljio od autoceste, kleknuo ispod stabla i pomolio se: "Gospode, ako mi dozvoliš da dođem sebi, da budem dobro i ponovno snažan, obećavam da ću preispitati svoju službu. Pomogni mi da bih znao što je istina kako bih mogao ispravno obaviti svoju misiju ljudima."

Kao i obično kad bi se vratio u Jeffersonville, nije mogao odmarati doma zbog svih koji su željeli da se moli za njih. Zato se sljedećeg dana Bill odvezao 320 km jugoistočno u Elkhorn City u Kentuckyju kako bi proveo nekoliko dana s prijateljima Charlijem i

Nellie Cox. Charlie Cox je bio šogor Banksa Wooda. Ruby Wood je bila Charlijeva sestra. Obitelj Cox je živjela na selu nekoliko kilometara od granice između Kentuckyja i Virginije. Bill je proveo nekoliko dana u lutanju po obroncima Appalachian planina. Lovio je vjeverice, odmarao se, razmišljao i molio.

Razmišljao je o noći 1946. kad ga je anđeo Gospodnji sreo licem u lice i rekao mu da je određen odnijeti dar božanskog iscjeljenja svijetu. Anđeo mu je rekao da će mu biti dana dva znaka za dokaz da je poslan od Boga. Ubrzo je otkrio da je prvi znak po svojoj prirodi bilo fizičko opterećenje kad bi uzimao ruke bolesnika i osjećao vibracije uzrokovane njihovim smrtonosnim bolestima kako se kreću preko njegove ruke prema srcu. U ranim danima svoje službe molio se za stotine ljudi tijekom večeri dok se ne bi osjećao ošamućen i skoro pao u nesvijest od iscrpljenosti. Zatim je došao drugi znak, a ispostavilo se da je fizički naporniji od prvog znaka. Kad bi pomazanje Duha Svetog počelo otkrivati nevolje ljudi, svaka bi vizija iscrpila toliko njegove energije da se mogao moliti za samo petnaest do dvadeset osoba tijekom večeri. Tijekom godina često se molio Bogu da ukloni ovu prepreku i da mu da snage kako bi se mogao moliti za više ljudi svaku večer tijekom njegovih kampanjama iscjeljenja vjerom. U veljači 1955. Bog mu je pokazao viziju žene obučene u smeđu haljinu koja je držala bebu na samrti. Vizija mu je otkrila da će beba biti iscijeljena. Tad mu je anđeo Gospodnji rekao: *"Kad vidiš da se ovo ispunilo, tvoja služba će se promijeniti."*

U proljeće 1959., za vrijeme službe iscjeljenja vjerom koju je Bill održao u Chicagu, ta žena u smeđoj haljini prošla je kroz red za molitvu upravo na način kako je vizija prorekla. Čim je njezino dijete ozdravilo, Bill je osjetio val energije. Sljedeća vizija nije iscrpila njegovu snagu kao prije i od tog trenutka mogao se moliti za više ljudi svaku večer na sastancima.

Ovaj Božji dar nije se pokazao onakvim kakvim se on nadao. Istina, s više snage mogao se moliti za više ljudi svaku večer. Ali, činilo se da bezbroj ljudi želi molitvu. U jednom trenutku na svakom sastanku njegova fizička snaga morala je opasti. Tijekom zadnje kampanje u Yakimi, imao je čak i pedeset vizija tijekom večeri.

Pedeset natprirodnih pronicanja – i svako potpuno točno. Je li pedeset čuda podiglo vjeru ljudi u Božja obećanja više nego što bi to učinilo petnaest čuda? Ne, nije. Kad mu je konačno ponestalo snage da nastavi s redom za molitvu u Yakimi, i dalje su stotine ljudi tražile još natprirodnih pronicanja.

Sad, dok je sjedio na obroncima brda u Kentuckyju i gledao izlazak sunca iznad Appalachin planina, shvatio je da je pogriješio u pogledu svog izvornog poslanja. Bog ga je prvotno poslao da se moli za bolesne. Anđeo je rekao ako pridobije da mu ljudi vjeruju, da ni jedna bolest neće opstati pred njegovim molitvama. Kad se pobunio da mu ljudi neće vjerovati zbog njegovog niskog statusa, Bog mu je dao dva znaka kao dokaz njegovog poslanja. Međutim, znak nije cilj, on samo upućuje na cilj. Sad je mogao vidjeti svoju pogrešku. Naglašavao je putokaz umjesto poslanja. Došlo je vrijeme da promijeni naglasak. Bill se molio: "Bože, oprosti mi. Podigni me i dozvoli da pokušam ponovno. Pomogni mi, Gospode. Dozvoli mi da povedem ove ljude i postavim ih u Riječi da možemo prijeći Jordan u Obećanu zemlju gdje će moćna otkupljena Crkva Božja biti spašena da više ne griješi."

Bill je proveo ostatak dana lutajući zelenim brežuljcima kroz šumske staze. Neko vrijeme bi hodao, zatim bi malo sjedio, pa nastavio hodati, opet sjeo, molio se, razmišljao i odmarao. Vratio se u Charlijevu kuću u vrijeme kad je Nellie stavljala večeru na stol. Bill se namjeravao vratiti kući sljedeći dan.

Te je noći loše spavao. Oko tri sata ujutro ustao je da bi se molio. U sjeni električnog svjetla polako je hodao po sobi. Odjednom je zadrhtao. Kad je pogledao, ostao je zapanjen kad je vidio okrutnog tamnoputog čovjeka gdje stoji pred njim. Nije bio taman poput tamnoputog Afrikanca. Koža mu je bila više tamno siva, a bila je naborana poput kovanog željeza. Čovjek ga je uhvatio velikim rukama za vrat. Bill se borio protiv tog čvrstog stiska ali se nije uspio oduprijeti. Pomalo je počeo osjećati da se guši. Tad je primijetio da drži mali nož u svojoj desnoj ruci. U očaju je zabio nož u želudac tamnoputog čovjeka, ali njegov kratak nož nije mogao ni probiti čeličnu kožu. U zadnjem trenutku, kad se činilo da može preživjeti još

samo nekoliko sekundi, svjetlo je obasjalo sobu što je uzrokovalo da se tamnoputi čovjek povuče. Nekako (Bill zapravo nije znao kako) Gospod Isus je intervenirao i spasio ga.

Dok mu je srce još lupalo zbog adrenalina, Bill je sjeo na rub svog kreveta i razmišljao o viziji. Vjerovao je da tamnoputi čovjek s odvratnom metalnom kožom predstavlja istragu porezne uprave protiv njega. Federalna vlada je tvrdila da duguje porez na dohodak na sve dobrovoljne priloge od svojih kampanja, iako je svaki dolar tog novca bio upotrijebljen za troškove kampanja i ništa od toga nije išlo na njegov osobni bankovni račun. Bez obzira što on nije učinio ništa nepošteno ili ilegalno, državni inspektori su i dalje pokušavali dokazati suprotno. Slučaj se već povlačio pet godina i (duhovno govoreći) to je ograničavalo njegovu službu. Sad je znao da će ga Gospod nekako osloboditi od vladinih kandži koje su ga gušile.

Kako se ljeto približavalo jeseni, činilo se da rujan nerado gubi toplinu kolovoza. Jedne vruće vlažne noći Bill se vrtio u krevetu i satima nije mogao zaspati. Oko tri sata u utorak ujutro, 6. rujna 1960., ustao je iz kreveta i otišao u kuhinju da bi popio vode. Zatim je polako hodao po svom dnevnom boravku, molio se i promatrao pod dok je hodao. Kao što se često događalo u njegovom životu, osjetio je nešto natprirodno kako ulazi u sobu prije nego je išta vidio. Prestrašio se. Ovaj put pogledao je i vidio Čovjeka koji je zasjao poput blistavog bijelog svjetla. Ovo nije bio anđeo Gospodnji koji mu je obično dolazio kad se molio. Bill nije znao tko je ovaj Čovjek, ali ga je njegova prisutnost preplašila isto kao što ga je preplašio tamnoputi čovjek prije dva tjedna – samo na drugačiji način. U prisutnosti ovog Čovjeka, Bill se nije osjećao ugrožen. Soba se tresla dok je Božanstveni govorio. Bill je bio toliko zapanjen da nije potpuno razumio riječi. Čovjek je rekao: *"U sljedećih sedam dana stajat ćeš kao što je Mojsije stajao"*, ili je rekao, *"bit ćeš kao što je Mojsije bio"*, ili nešto u vezi Mojsija.

Sljedeće nedjelje (11. rujna 1960.) Bill je održao propovijed koju je nazvao: "Kao što sam bio s Mojsijem, bit ću s tobom". Želio je propovijedati ovu službu još od 1952. kad je vidio netjelesnu ruku koja se spustila u njegovu sobu, otvorila stranice njegove Biblije na 1.

poglavlje Jošue i ukazala na stihove od drugog do devetog. Bill je godinama često čitao ove stihove uvjeren da imaju posebno značenje u njegovoj službi. Međutim, ove nedjelja ih je prvi put koristio kao temu za službu. Čitao je: *"Moj je sluga Mojsije umro; zato sad ustani, prijeđi preko toga Jordana, ti i sav taj narod, u zemlju koju dajem sinovima Izraelovim… Nitko neće odoljeti pred tobom u sve dane tvog života; ja ću biti s tobom kao što sam bio s Mojsijem, i nikad te neću napustiti niti ću te ostavit. Budi odvažan i hrabar, jer ćeš ti uvesti narod ovaj da primi u baštinu zemlju za koju se zakleh ocima njihovim da ću im je dati."*

"Jošua je znao da je zapovijed bila uzvišena," rekao je Bill, "međutim s ovom sigurnošću mogao je biti neustrašiv (mi bi za to rekli bezbrižan) sve dok je išao u pravom smjeru. Tako i crkva živoga Boga može biti bezbrižna i neustrašiva u vjeri, ako idemo u pravom smjeru. Bog je rekao: 'Kao što sam bio s Mojsijem, bit ću s tobom. Neću te napustiti niti ostaviti.' On nije napustio Mojsija ni Jošuu. Neće napustiti ni nas. Bit će s nama."

Bill je naučavao kako je Jošua zapravo morao učiniti više od Mojsija. Jošua je morao postepeno zaposjesti Obećanu zemlju, te je istovremeno pošteno razdijeliti među svojim narodom. Kad je Mojsije izveo Izraelce iz egipatskog ropstva, predstavljao je Isusa Krista koji je oslobodio svoju djecu iz ropstva grijeha. Kad je Jošua preveo Izraelce preko rijeke Jordan u Obećanu zemlju, predstavljalo je Duha Svetog koji vodi kršćane u život ispunjen Duhom, gdje mogu živjeti pobjedonosno, prema Božjoj Riječi unatoč svim sotonskim nastojanjima da ih porazi. Obećana zemlja u koju je Jošua ušao nije predstavljala nebo, niti Kristovo milenijsko kraljevanje. Nije mogla, pošto su se Izraelci morali izboriti za nju, korak po korak. Osvajanje Obećane zemlje predstavlja borbu kršćanina da naslijedi sva Božja obećanja, od krštenja Duhom Svetim do uznesenja Nevjeste Isusa Krista.

Bill je spomenuo kako je Mojsije griješio, ali Bog ga je ipak upotrijebio jer je bio odabran za taj posao. Tad je Bill priznao svoju vlastitu pogrešku. Rekao je slušateljstvu kako mu je Gospod otkrio da je više naglašavao putokaz od odredišta. Bog mu je dao tri posebna

poslanja tijekom godina propovijedanja Evanđelja. Prvi je bio odnijeti dar božanskog iscjeljenja narodima svijeta. Njegovo drugo poslanje bilo je da vrši posao evanđeliste, s naglaskom na zdravi nauk. Njegovo treće poslanje bilo je pokazati crkvi njezinu duhovnu baštinu. Jačanje trećeg poslanja nije utjecalo na promjenu prva dva. Na neki način malo se udaljio od svog originalnog poslanja, što je bilo moliti za bolesne – jednostavno moliti. Bill je rekao: "Bog nikad ne može odstupiti od Svog poslanja. Prošlo je četrnaest uzastopnih godina pronicanja diljem svijeta tijekom kojih sam imao na desetke tisuća vizija, možda milijun puta i pitam vas, jeste li ikad vidjeli da je pogriješilo? Ne, zasigurno. Ako putokaz ne griješi, koliko tek više neće ni poslanje. Znak je manji dio. Ako putokaz koji usmjerava prema gradu nikad ne pogriješi ukazati na grad, koliko je sigurnije da je grad tamo kad stignete do njega. To je poslanje!"

"Sad se moja služba mijenja. Već se promijenila. I dalje ću koristiti dar pronicanja kad budem osjećao Božje vodstvo, ali sve više i više ću samo polagati ruke na bolesne i moliti. Želim izvršiti svoje poslanje. Na ovo sam dugo čekao, ali sad vjerujem da smo spremni zauzeti Obećanu zemlju."

"Vjeruj i živi! Vjeruj i ozdravi! Ne mogu nikoga prisiliti da vjeruje. Morate sami vjerovati. Rekao sam vam istinu. Bog je dokazao da je to istina Svojom Riječju, po Svom anđelu, Svojim znamenjima i čudesima više od četrnaest dugih godina. Ako sada neće vjerovati, nikad niti neće povjerovati. Međutim, došlo je vrijeme da sam se umorio boraviti na ovoj planini. Želim prijeći rijeku Jordan. Želim ući u sva Božja obećanja."

KASNIJE TIJEKOM JESENI William Branham i Banks Wood odvezli su se do Elkhom Cityija u Kentuckyiju. Charlie Cox ih je pozvao u svoj dom. Bill je želio loviti vjeverice još nekoliko dana prije nego sezona lova za 1960. završi. Jedno jutro Banks ga je iskrcao uz šumarak oko šest kilometara udaljen od Charlijeve kuće. Kad se

Banks odvezao svojim automobilom, Bill je čuo lajanje na kraju šume. Dok se udaljavao, neprijatna buka je slabila kako su minute prolazile.

Pomislio je: "Ako je netko prošao ovuda sa psom, nema potrebe da neko vrijeme lovim. Sve će se vjeverice skrivati u svojim rupama. Sjest ću i čekati dok ne izađu."

Izvadio je svoju Bibliju iz lovačke torbe i sjeo na suhu travu leđima naslonjen na stup ograde. Prije nego je uspio otvoriti svoju Bibliju, čuo je glas koji je rekao*: "Ustani i idi na mjesto koje zoveš kotlinom sportaša. Tamo ću ti govoriti."*

Poslušno je ustao i odšetao prema kotlini sportaša koja je bila udaljena oko kilometar i pol. To mjesto nije se zvalo kotlinom sportaša niti na jednoj karti. Tako ga je sam nazvao. Jednom dok je tu lovio vidio je šesnaest vjeverica kako sjede na jednom stablu. Upucao je koliko je bilo zakonom dozvoljeno, a ostale pustio, što je bilo u sportskom duhu.

Ovaj put nije mogao naći niti jednu vjevericu u kotlini sportaša. Bill je sjeo ispod hrasta i očekivao da će mu Gospod nešto odmah progovoriti. Minute su prolazile, ali nije čuo nikakav zvuk osim vjetra kako fijuče kroz gole grane i prevrće suho lišće na zemlji. Uši su ga boljele od hladnoće. Kleknuo je na komadiće lišća i molio se. Nakon pola sata sjeo je i naslonio leđa na hrast. Šuma oko njega postala je neobično tiha i pomalo tajanstvena. Mogao je osjetiti prisutnost Duha Svetog u daljini kako se kreće u skladu s prirodom i savršeno ravnomjerno odjekuje:

Dva…….put……dva……..jednako je…četiri
(Približavalo se….)..
Dva…..put…..dva…..jednako je…četiri
(Intenzivnije)
Dva…puta…dva…jednako je…četiri;
Dva puta dva jednako je četiri!

Iznenada je Bill ponovo čuo taj glas, toliko jasno kao što je čuo šuštanje lišća na vjetru. Bio je to dubok glas, savršenog naglaska i fleksije. Rekao je: *"Pročitaj Malahiju četvrto poglavlje."*

Bill je otvorio svoju Bibliju na četvrto poglavlje Malahije i čvrsto pritisnuo stranicu da je hladan povjetarac ne bi preokrenuo. Bilo je to kratko poglavlje sa samo šest stihova. Naglas je pročitao peti i šesti stih: *"Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan. On će obratiti srca otaca k sinovima, a srca sinova k ocima, da ne dođem i ne udarim prokletstvom zemlju."*

"Da," razmišljao je, "vjerujem to. Ali što znače ove dvije fraze, 'obratiti srca otaca k sinovima, a srca sinova k ocima'?"

Okrenuo je Luku 1, 17 i čitao proroštvo anđela o Ivanu Krstitelju: *"Ići će* (Ivan) *pred njim* (Isusom) *u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca otaca k djeci i… i…* (osjetio je uzbuđenje) *nepokorne k mudrosti pravednih…"* Tu je bio njegov odgovor! Kao što cvijeće otvara svoje latice da bi pokazalo unutarnju ljepotu, ovi stihovi su otkrili svoje dublje istine. Ivan Krstitelj je obratio srca otaca k sinovima – to jest, on je usmjerio pozornost Židova s vjere njihovih očeva prema novoj, oslobađajućoj vjeri u Isusa Krista, Sina Božjeg. Ali u Luki 1, 17 kad je anđeo citirao Malahiju 4, 6 anđeo se zaustavio usred stiha. Nije završio stih jer se ostatak Malahije 4, 6 nije odnosio na Ivanovu službu. To je bilo sačuvano za budućeg Iliju, koji će obratiti srca sinova *natrag* k ocima – odnosno, ovaj kasniji Ilija obratit će pozornost kršćana zadnjeg vremena natrag k vjeri koju su apostolski očevi uspostavili u novozavjetnoj crkvi.

To objašnjava zašto je Ivan rekao da nije Ilija kad su ga farizeji pitali.[298] Ivan je mislio da on nije Ilija iz Malahije 4, 6b. On nije bio Ilija koji će prethoditi drugom Kristovom dolasku. Taj Ilija će doći prije velikog i strašnog dana Gospodnjeg, nakon čega će zemlja gorjeti kao u peći.

Isus je također govorio o ta dva odvojena Ilijina dolaska. *"Upitaše ga njegovi učenici: 'Zašto onda pismoznanci govore da najprije mora*

[298] Ivan 1, 19 – 23

doći Ilija?' A Isus im odgovori: 'Ilija doista dolazi najprije i sve će obnoviti. No velim vam da je Ilija već došao, ali ga nisu prepoznali, nego mu učiniše što im se prohtjelo. Tako će i Sin čovječji pretrpjeti od njih.' Tada razumješe učenici da im je govorio o Ivanu Krstitelju."[299] Ivan je već bio mrtav kad je Isus ovo rekao. Dakle, kad je Isus rekao: *"Ilija doista dolazi najprije i sve će obnoviti,"* govorio je o budućem događaju. Osim toga, Ivan nije ništa obnovio. On je bio glasnik koji je najavio dolazak Mesije. Budući Ilija će imati službu obnove, upravo prije drugog Kristovog dolaska.

Posljednji put tog dana čuo je taj karakterističan glas kako odjekuje dolinom. Rekao je: *"Pročitaj Otkrivenje prvo, drugo i treće poglavlje."*

Kad je okrenuo zadnju knjigu u Bibliji, Bill je počeo čitati kako mu je bilo rečeno. Stih po stih činilo se kao da mu nove spoznaje iskaču iz stranica. Kao da je sunce naglo izašlo dovoljno visoko da je rastjeralo maglu i sad je mogao jasno vidjeti značenje svakog stiha.

Na povratku u Jeffersonville, zakazao je tjedan dana posebnih sastanaka početkom prosinca da bi podijelio ono što mu je Gospod pokazao. U međuvremenu je unaprijedio svoje razumijevanje povijesti pregledavanjem spisa Josephusa i Broadbenta, kao i Hislopova *Dva Babilona*, Foxeovu *Knjigu mučenika*, Hateltineovu povijest crkve, *Kako se to dogodilo?* i mnoge druge knjige o kršćanskoj povijesti poput *Prenicejski očevi*, *nicejski i postnicejski očevi* i katoličku disertaciju, *Dokazi naše vjere*.

U nedjelju ujutro 4. prosinca 1960., u Branhamovom šatoru, Bill je započeo ovu seriju propovijedajući iz prvog poglavlja Otkrivenja kako bi utvrdio svrhu Ivanove vizije. Ostatak tjedna propovijedao je iz 2. i 3. poglavlja Otkrivenja. Objašnjavao je po jedno crkveno doba svaku večer.

Bill je naučavao da je Isus Krist autor knjige Otkrivenja. Ivan je samo zapisao što je vidio u nizu vizija koje je imao od 95. do 96. godine n. K. U tom periodu Ivan je bio u zatvoru na Patmosu, na

[299] Matej 17, 10 – 13

malom otoku u Egejskom moru na granici između današnje Grčke i Turske. Ivan je rekao: *"Bijah u Duhu u dan Gospodinov..."*[300] Bill je objasnio kako se Dan Gospodinov u ovom kontekstu ne odnosi na sedmi dan u tjednu. Zapravo, Dan Gospodinov je trenutak u povijesti čovječanstva kad Isus Krist dolazi i uzima fizičku vlast nad ovim svijetom, čime ispunjava Otkrivenje 11, 15: *"Kraljevstva ovoga svijeta pripadoše Gospodinu i Kristu njegovu, i kraljevat će on u vijeke vjekova!"*

U svojoj prvoj viziji, Ivan koji je bio Isusov učenik, vidio je Isusa Krista kao nikad prije. Ivan je vidio Isusa kako hoda između sedam svijećnjaka, a u Svojoj desnoj ruci imao je sedam zvijezda. Njegova bijela kosa i lice blistali su u sjaju Njegove čistoće, ali Njegov jezik bio je nalik maču, a Njegove oči kao plamen ognjeni. Ivan se preplašio čim Ga je ugledao.

U nedjelju navečer Bill je rekao: "Jutros smo uzeli temu o Otkrivenju Isusa Krista, koga nam je Bog otkrio kao vrhovno božanstvo, veliki 'JA JESAM', uvijek. Ovo zapažamo u prvom poglavlju Otkrivenja. Što je otkrivenje Isusa Krista? Što je prvo što On otkriva o Sebi? Otkriva da je On Bog Neba – ne trojedini bog, već jedan Bog. To spominje četiri puta u prvom poglavlju, tako da ne bi bilo pogreške. Prvo što morate znati je da Isus nije samo prorok. On nije mali bog. On nije sporedan bog – On je Bog! Dakle, otkrivenje je došlo i večeras nastavljamo dalje s tim dok proučavamo sedmostruku osobnost Njegovog bića. Neka nam Bog pomogne dok naučavamo ove riječi. Proučavao sam s povijesnog stanovišta, ali čekajte dok ne dođem pod nadahnuće ovdje za propovjedaonicom."

"Najveće od svih otkrivenja je otkrivenje vrhovnog božanstva našeg Gospoda Isusa Krista. Ne možete doći do temelja ako to ne vjerujete. Petar je rekao: 'Pokajte se, a zatim vidite božanstvo. Krstite se u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, a onda ste spremni ući u Duha.'[301] Prvo što morate razumjeti je božanstvo Krista. Isus je rekao:

[300] Otkrivenje 1, 10

[301] Djela 2, 38

'Ja sam Alfa i Omega. Ja sam od A do Ž. Nema drugog osim Mene. Bio sam na početku, bit ću i na kraju. Ja sam onaj koji je bio, koje je i koji će doći – Svemogući.'[302] Razmislite o tome! To je ono što je truba rekla. Budi pažljiv, Ivane. Ušao si u Duha. Nešto će ti biti otkriveno. Što je to? Prvo od svih otkrivenja je: 'Ja sam Alfa i Omega.' (O grješniče, klekni i pokaj se sada dok još nije prekasno). Prvo je obznanio Ivanu tko se približava. Je li ovo Kralj Isus? Kralj Bog? Kralj Sveti Duh? Rekao je: "Ja sam sve to. Ja sam od A do Ž. Ja sam početak i svršetak. Ja sam besmrtan, vječan!' Malo kasnije ćemo Ga proučavati u Njegovoj sedmostrukoj osobnosti. Gledajte tada što je On."

Nakon što je Isus otkrio Svoje vrhovno božanstvo, rekao je Ivanu da je sedam svijećnjaka sedam crkava, a sedam zvijezda u Njegovoj ruci anđeli tih crkava. Zatim je diktirao pismo za svaku crkvu. To su bile poganske crkve u Maloj Aziji.[303] Stanje u ovim pojedinim crkvama odgovarat će sedam različitim razdobljima kroz koje će kršćanstvo proći prije kraja. Stoga, ovi stihovi iz Pisma prorokuju sedam razdoblja za pogansku crkvu. Isus se obratio Svojim sljedbenicima u svakom dobu, hrabrio ih i kritizirao kad je bilo potrebno. Također se obratio ljudima u lažnoj crkvi u svakom dobu, onima koji su tvrdili da su kršćani, a nisu bili.

Isus je počeo diktirati: "Anđelu crkve u Efezu napiši…" To znači da je svako crkveno doba imalo anđela. Riječ anđeo znači glasnik. Oni nisu bili nebeski glasnici. Prorok Ivan ne bi trebao pisati nebeskom anđelu. Ne, ti anđeli su bili ljudi. Jedan glasnik za svako doba. Bill je poredao crkvena doba i glasnike prema povijesnom poretku:

1. Otk. 2, 1 – 7	Efez	n. K. 53. – 172.	Pavao
2. Otk. 2, 8 – 11	Smirna	n. K. 170. – 312.	Irenej
3. Otk. 2, 12 – 17	Pergam	n. K. 312. – 606.	Martin
4. Otk. 2, 18 – 29	Tijatira	n. K. 606. – 1520.	Kolumban

[302] Otkrivenje 1, 8

[303] Riječ "poganin" znači "netko tko nije Židov"

5. Otk. 3, 1 – 6	Sard	n. K. 1520. – 1750.	Luther
6. Otk. 3, 7 – 13	Filadelfija	n. K. 1750. – 1906.	Wesley
7. Otk. 3, 14 – 22	Laodiceja	n. K. 1906. – ????	"Ilija"

Pavao je bio glasnik prvom crkvenom dobu. Odmah nakon njegovog obraćenja u kršćanstvo, Gospod je rekao za Pavla: *"On mi je posuda izabrana da ponese ime moje pred pogane."*[304] Pavao je najprije propovijedao Židovima. Kad su oni odbacili njegovu poruku, rekao je: *"Vama je najprije trebalo govoriti riječ Božju, no kako je vi odbacujete i ne smatrate se dostojnim vječnoga života, evo, obraćamo se poganima; jer nam je ovako zapovjedio Gospodin: 'Postavih te za svjetlost poganima da budeš na spasenje do nakraj zemlje.'"*[305] Pavao je osnovao poganske crkve diljem Male Azije. Također je utvrdio kršćansku vjeru kroz svoje poslanice. U poslanici Rimljanima rekao je: *"Vama pak, poganima, velim: budući da sam apostol pogana, službu svoju proslavljam."*[306]

Prvo doba je započelo oko 53. n. K. kad je Pavao osnovao crkvu u Efezu, gdje je naučavao temeljne kršćanske doktrine dvanaestorici obraćenika, počevši s vodenim krštenjem u ime Isusa Krista i duhovnim krštenjem Duhom Svetim.[307] Ime Efez znači "opušten i zanesen". U početku je prvo crkveno doba slijedilo Evanđelje koje je Pavao primio otkrivenjem od Isusa Krista, ali su kršćani kasnije odlutali. Slušali su druge učitelje koji su propovijedali drugačije evanđelje.[308] Zato je Isus rekao prvom crkvenom dobu: *"Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio."*[309] Neke njihove

[304] Djela 9, 15
[305] Djela 13, 46 – 47
[306] Rimljanima 11, 13
[307] Djela 19, 1 – 12
[308] Galaćanima 1, 6 – 24; 2, 1 – 10
[309] Otkrivenje 2, 4

kvalitete je pohvalio: *"Ali ovo imaš: mrziš djela nikolaita koja i ja mrzim."*[310]

Riječ *Nikolaitizam* je složenica od dvije grčke riječi: *Nikao,* što znači poraziti ili pokoriti, i *Laos,* što predstavlja laike – odnosno, obične kršćane, one koji nisu službeni propovjednici. Nikolaiti su postepeno pokoravali laike tako što su mijenjali vodstvo Duha Svetog za vodstvo čovjeka. Kako bi takva promjena mogla biti moguća u crkvi koju je započeo Sam Bog? Da bi odgovorio na ovo pitanje, Bill je koristio knjigu Postanka kako bi pokazao da je u početku svaki Božji pokret proizveo braću s različitim programima, poput Kajina i Abela, Ezava i Jakova, Išmaela i Izaka. U svim slučajevima jedan brat je bio istinsko Božje sjeme, dok drugi nije bio, a oba su brata tvrdila da vole Boga. Isusova služba je proizvela obojicu, Šimuna Petra i Judu Iškaritoskog. Isto tako je prvo crkveno doba proizvelo cijelu zajednicu braće s različitim programima.

Bilo da ih zovete "vjernicima i takozvanim vjernicima", ili "duhovnima i tjelesnim kršćanima", ili "istinskim i lažnim lozama", ili "pšenicom i kukoljem", ili "mudrom i ludom djevicom", sve se to svodi na isto: jedan brat je nanovorođen duhovnim iskustvom, a drugi je nagovoren intelektualnom idejom. Rečeno na drugi način, jedan brat je ispunjen Duhom Svetim, a drugi brat nije. Na taj se način nikolaitski duh uvukao u crkvu. Umjesto da imaju duhovno iskustvo, neki su postali kršćani zbog intelektualnih razloga ili političke podobnosti. Neki od njih su postavili hijerarhiju vodstva kako bi kontrolirali svoju braću. Sotona je iskoristio te tjelesne kršćane i njihov politički sustav da se uvuče u crkvu.

Dok je u molitvi proučavao povijest, Bill je ustanovio glasnike šest crkvenih doba. Pavao je bio njegov biblijski kriterij. Budući da je Pavao bio glasnik prvom crkvenom dobu, čovjek koji se držao najbliže Pavlovom Evanđelju morao je biti anđeo crkvenom dobu u kojem je živio. Po tom standardu, Irenej, biskup iz Lyona, jasno je bio glasnik drugom crkvenom dobu. Irenej je bio pavlinski učenik. Njegova knjiga *Protiv hereza* utjecala je na mnoge kršćane njegovog

[310] Otkrivenje 2, 6

dana da se drže Pavlovih učenja radije nego da lutaju za suprotnim učenjima.

Tijekom smirnijskog doba (170. – 312. n. K.) Sotona je napao kršćansku crkvu iz dva smjera – progonstvima izvana i prijevarom iznutra. Prijevara je bila njegovo daleko jače oružje. Unatoč naporima Ireneja i ostalih, lažna je loza postajala sve snažnija. Konačno je dobila zaštitnika u osobi rimskog cara Konstantina koji je prihvatio kršćanstvo zbog političke koristi, proglasivši ga državnom religijom.

Što je započelo kao djela Nikolaita u prvom crkvenom dobu postala je dobro oblikovana doktrina u trećem, ili pergamskom dobu.[311] Sad se državna crkva organizirala u hijerarhiju klera: papi, kardinala, biskupa i svećenika. Konstantin je nazvao ovu državnu religiju Katoličkom crkvom, što znači univerzalna crkva. Počevši s Nicejskim koncilom 325., crkvena doktrina je ozakonjena od vrha prema dnu, koristeći svu državnu moć da postane zakonom propisana. Najgore od svega, Konstantin je utjecao da crkva izmiješa kršćanstvo s poganizmom. Pokušao je napraviti religiju koja će se dopadati svima u njegovom carstvu. Katolicizam je zapravo poganski oblik kršćanstva. Martin iz Toursa, koji je bio glasnik pergamskom dobu, odvažno se suprotstavio ovakvoj hibridizaciji crkve. Budući da je Katolička crkva kontrolirala centre obrazovanja, istinskoj lozi postalo je sve teže sačuvati učenja apostola. Scena je pripremljena za mračno doba.

Tijatirsko crkveno doba započelo je oko 606. i trajalo preko 900 godina. Povjesničari ovo razdoblje nekad nazivaju "mračno doba", s pravom jer se svjetlo Božje Riječi toliko zagušilo da se gotovo potpuno ugasilo. Rimokatolička crkva se razvila u čvrsto povezanu organizaciju i dominirala Europom. Zadržali su snagu tako što su držali Božju Riječ podalje od masa. Koristili su dogme, praznovjerje i strah da bi vladali ljudima. Ipak, čak i ova tama uklapala se u Božji uzvišeni plan. Isus je rekao: *"Ako zrno pšenice ne padne na zemlju i ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi mnogo roda."*[312] Sjeme

[311] Otkrivenje 2, 15

[312] Ivan 12, 24

Božje Riječi koje je posijano u prvom crkvenom dobu sad je umrlo i strunulo, ali iz tog je originalnog sjemena podzemna crkva proklijala i puštala korijenje. Kolumban iz Škotske, glasnik ovom četvrtom crkvenom dobu, dokazao je da čak usred mrkle tmine istinska crkva, istinsko Božje sjeme, može i hoće ustrajati i pobijediti unatoč svemu.

Konačno je zrno istine zakopano pod zemljom pružilo tanku zelenu grančicu u zrak. Sardsko doba započelo je oko 1517. godine kad je njegov glasnik, mladi svećenik po imenu Martin Luther, zapisao svoje prigovore protiv Rimokatoličke crkve i zakucao ih na vrata crkve Svih svetih u Wittenbergu u Njemačkoj. Javne debate koje su uslijedile uzdrmale su kršćanstvo. Stoljećima je Katolička crkva naučavala da ljudi postižu svoje spasenje tako što rade određena djela. Luther je protestirao. On je čitao u poslanicama sv. Pavla: "Ta milošću ste spašeni, po vjeri! I to ne od sebe, Božji je to dar! Ne po djelima – da se ne bi tko hvastao."[313] Luther se slagao s Pavlom da spasenje dolazi samo po vjeri u Isusa Krista.[314] Nažalost, Lutherovi sljedbenici napravili su istu pogrešku koja je Katoličku crkvu osudila na propast. Organizirali su se u sustav upravljanja koji je isključio Duha Svetog. Zbog toga je Isus rekao sardskom dobu: *"Znam tvoj djela: imaš ime da živiš, a mrtav si."*[315] Konačno je Lutherovo crkveno doba postalo duhovno mrtvo kao i Rimokatolička crkva, zagušeno politički motiviranim ljudskim vodstvom.

Filadelfijsko crkveno doba započelo je oko 1750. Glasnik mu je bio John Wesley, propovjednik u engleskoj crkvi. 1738. Wesley je slušao kako netko čita uvodnu riječ predavanja Martina Luthera o Pavlovoj poslanici Rimljanima. Pavao i Luther inspirirali su Wesleyja da prihvati "vjeru spasenja" u Isusa Krista. Wesley je proveo ostatak svog života tako što je širio "vjeru spasenja" tisućama ljudi u Engleskoj i drugim dijelovima svijeta kroz misionarske programe. Zato je Isus rekao filadelfijskom dobu: *"Znam tvoj djela. Evo, postavio sam pred tobom vrata otvorena i nitko ih ne može*

[313] Efežanima 2, 8 – 9

[314] Rimljanima 1, 17; Galaćanima 3, 11; Hebrejima 10, 38

[315] Otkrivenje 3, 1

zatvoriti."[316] Ipak, Wesley je dodao novu dimenziju Lutherovoj poruci. Wesley je propovijedao da nakon što spasenje dođe pojedincu kroz vjeru u Isusa, pojedinac mora nastaviti u posvećenje. Drugim riječima, ljudi koji uistinu prihvate Isusa Krista za svog Spasitelja živjet će posvećene, svete živote.[317] Zbog Wesleyjevog sustavnog pristupa pobožnosti, njegovi sljedbenici su se nazvali metodistima. Konačno su ustanovili denominaciju. Prihvativši varijaciju rimokatoličkog sustava crkvene vlasti, Metodistička crkva je dopustila ljudsko vodstvo i time ograničila vodstvo Duha Svetog.

Laodicejsko crkveno doba započelo je 1906. kad je Bog obnovio darove Duha Svetog skupini ljudi u Azusa Street Missionu u Los Angelesu u Kaliforniji.[318] Počevši s tom malom skupinom kršćana, darovi Duha brzo su se raširili od crkve do crkve i rezultirali probuđenjem diljem svijeta koje je postalo suvremeni pentekostni pokret. Nažalost, ono što je započelo tako obećavajuće u konačnici je pratilo stope prijašnjih doba tako što su napravili denominaciju. Pentekostalci su organizirali svoj pokret, podigli doktrinarne ograde, zabili stupove u beton i zatvorili sva vrata da ih Duh Sveti ne može povesti dalje i više. Isus je ukorio laodicejsko crkveno doba. Rekao je: *"Ali jer si mlak – ni studen ni vruć – povratit ću te iz usta svojih. Jer govoriš: 'Bogat sam! Obogatih se i ništa mi ne treba!' – a ne znaš da si bijedan i jadan, i siromašan, i slijep, i gol."*[319] Sedmo crkveno doba je toliko čvrsto organizirano da Isus Sebe prikazuje izvan, i želi ući. *"Evo, stojim na vratima i kucam; posluša li tko glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom."*[320]

Laodiceja je posljednje crkveno doba prije nego se Isus Krist vrati na zemlju, ovaj put zbog suda. Bog je rekao kroz Malahiju: "Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i

[316] Otkrivenje 3, 8

[317] Ivan 17, 17; 1. Solunjanima 4, 3 – 4; 5, 23; 2. Solunjanima 2, 13; Jakov 2, 17 – 20; 1. Petrova 1, 2

[318] Djela 2, 3; 19, 6; 1. Korinćanima 12, 10

[319] Otkrivenje 3, 16 – 17

[320] Otkrivenje 3, 20

strašan. On će obratiti… srca sinova k ocima…" Tako će glasnik sedmom crkvenom dobu imati duh Ilije, upravo kao što ga je imao Ivan Krstitelj.

Bill je razmišljao: "Kad ovaj veliki Ilija dođe na kraju ovog doba, on će uzeti poruku Pedesetnice da obrati sinove k vjeri njihovih očeva. On će koriti kršćane u Laodiceji jer nisu držali istu vjeru koja je bila u početku."

"Često se pitam hoće li ovaj čovjek biti samo propovjednik? Ilija je samo činio čuda i nije propovijedao. Ali kad je njegov duh bio na Ivanu, samo je propovijedao bez čuda. Zašto? Isus će ga slijediti i On će činiti čuda. Malahija je rekao: *"A vama koji se Imena moga bojite sunce pravde će ogranuti sa zdravljem u zrakama."* Ivan nije imao potrebe činiti čuda. On je samo najavio dolazak Krista."

Zaključak je da će Ilija na kraju vremena propovijedati i činiti čuda. Bill je nastavio opisivati njegovu osobnost.

"Poput Ivana, ovaj Ilija na kraju vremena neće biti shvaćen. On će biti toliko velik, snažan čovjek pred Gospodom da će ga neki ljudi greškom zamijeniti za Mesiju.[321] Kakvu će prirodu Ilija imati? Prvo, bit će moćan prorok koji će ostati vjeran Riječi Božjoj jer je Ilija bio vjeran i Ivan je bio vjeran. Znacima i čudesima obratit će srca djece nazad k vjeri njihovih pentekostnih očeva. Mrzit će dotjerane žene, kao što Ilija nije volio Izebelu, a Ivan nije volio Herodijadu. Obojica, proroci s istim duhom, mrzili su organiziranu religiju, poput ovih kršćanskih denominacija. Nešto u njihovim duhovima vikalo je protiv toga."

"Poput Ilije i Ivana, ovaj prorok na kraju vremena bit će ljubitelj divljine. Neće biti obrazovana osoba. Ilija Tišbijac nije bio obrazovan, a nije bio ni Ivan Krstitelj."[322]

"Ovaj prorok će također biti potištena osoba. Ilija i Ivan su obojica imala razdoblja potištenosti. Ilija je bio obeshrabren nakon što

[321] Luka 3, 15; Ivan 1, 19 – 20; 3, 28

[322] Luka 1, 80

je pobjegao od Izebele.[323] Ivan je bio obeshrabren kad je sjedio u Herodovom zatvoru."[324]

"Prvi je Ilija došao kad je Izrael bio spreman da bude oslobođen iz ruku poganizma. Ivan je također došao u vrijeme oslobođenja. Ivan je rekao: *"Nisam ja Krist, nego poslan sam pred njim. Tko ima zaručnicu, zaručnik je; ali prijatelj zaručnikov, koji stoji i sluša ga, silno se raduje zbog zaručnikova glasa. Ova se moja radost ispunila. On mora rasti, a ja se umanjivati."*[325] Ivan je propovijedao i obznanio se upravo prije dolaska Gospoda, upravo u vrijeme objave Gospoda."

Tijekom ovog tjedna Bill je koristio ploču i kredu da bi ilustrirao količinu svjetla (duhovne istine) koja je bila prisutna u pojedinom crkvenom dobu. Nacrtao je na ploči sedam krugova u nizu. Svaki krug razdijelio je dijagonalnom linijom i kredom zašarao gornji dio ovih krugova, što je predstavljalo svjetlo u svakom dobu. Prvi krug, koji je predstavljao prvo crkveno doba, imao je tri četvrtine svjetla i jednu četvrtinu tame. Drugi krug je imao oko pola jednog, pola drugog. Treći krug je sadržavao jednu četvrtinu svjetla i tri četvrtine tame. U četvrtom crkvenom dobu krug je bio gotovo cijeli crn, osim tanke bijele crte na vrhu. Svjetlo se malo povećalo u petom dobu, te još malo u šestom, ali je u sedmom crkvenom dobu ponovno opalo da je krug završio u potpunoj tami.

U nedjelju ujutro, 8. siječnja 1961., Bill je propovijedao svoju treću službu na temu Otkrivenja 4. poglavlje, službu koju je nazvao Prijestolje milosti i suda. Upravo je završio svoju propovijed i spremao se moliti za bolesne kad se Ognjeni Stup pojavio u zraku na kraju prostorije, skupio se u svjetlosnu kuglu i izgledao poput malog sunca. Budući da je Bill gledao prema auditoriju, prvi je to primijetio. Bilo je oko 350 ljudi koji su sjedili u klupama. Oni su se komešali i zabrinuto šaputali. Osjetili su prisutnost nečeg natprirodnog. Onda su

[323] 1. Kraljevima 19, 1 – 4; Matej 11, 2 – 3

[324] Ivan 3, 22 – 30 Napomena: Prije nego je Ivan imao sumnje u zatvoru, već je obznanio da je Isus Jaganjac Božji koji otkupljuje.

[325] Ivan 3, 22 – 30

neki vidjeli svjetlo koje se pojavilo na zidu iza propovjedaonice. Gladys Dauch je vrisnula. Bill se okrenuo i pogledao iza sebe. Svjetlo na zidu iza njega nije bilo toliko intenzivno kao svjetlo u pozadini prostorije, ali je bilo isto u svim ostalim osobinama. Bill je objasnio svom slušateljstvu da je svjetlo na zidu iza njega refleksija natprirodnog svjetla na kraju prostorije. Rekao je: "Vi vidite jedno, a ja vidim dva."

Uslijedio je niz vizija. Bill je govorio dok je promatrao kako vizije otkrivaju stvari. Rekao je: "Tu je čovjek koji sjedi ovdje s vanjsku stranu u ovom redu i gleda prema svjetlu. Pogodilo ga je. On je iz Seymoura u Indiani i imao je srčani udar. Gospodine, ako budete vjerovali, Bog će vas iscijeliti od srčanog udara. Amen! Vjerujte sada."

"Gospođo, vjerujete li svim srcem? Ako Gospod Bog, Stvoritelj neba i zemlje, dopusti da učinim nešto da vam dokažem da je to Bog, hoćete li onda vjerovati svim srcem? Neurozni ste zbog menopauze. Isus vas iscjeljuje."

"Gospođa koja sjedi pokraj nje… ni vi niste odavde. Vi ste iz Somerseta u Kentuckyju. Iako sam vam stranac, znam da niste vi ti koji želite iscjeljenje – već vaš sin. On je u Virginiji. Ima čir, a još nešto nije u redu s njim – nije spašen. Vi se sada molite za njega. Gđo. Baker, vratite se u Somerset i vjerujte svim srcem, i Isus Krist će iscijeliti vašeg sina."

Nastavio je na taj način još petnaestak minuta. Redovito je ulazio u viziju i izlazio iz nje. Između svake vizije promatrao je tu natprirodnu svjetlosnu kuglu u pozadini crkve kako se mijenja. Postepeno je postajala tamnija poput pomrčine sunca. Njezina refleksija na zidu iza njega opadala je istim intenzitetom. Izgledala je poput pomrčine mjeseca. Svaki put kad bi Bill izišao iz vizije, primijetio bi da je sve više kruga potamnilo. Kad je izišao iz treće vizije, malo sunce u pozadini prostorije bilo je gotovo kompletno prekriveno sjenom. Svjetlilo je samo djelić onoga što je svjetlilo na početku. Nakon još dvije vizije, malo je zasjalo, ali nakon sljedeće vizije zatamnilo se i potpuno ugasilo. Svaka od tih sedam faza izgledala je potpuno poput krugova iz crkvenih doba koje je Bill

nacrtao na ploči. Bill je to simbolično objasnio. Sunce predstavlja Krista, a mjesec predstavlja crkvu. Mjesec nema svoje vlastito svjetlo, on samo reflektira svjetlost Sunca. Isto tako crkva samo reflektira svjetlost Krista.

Mnogi ljudi u zajednici, uključujući Gladys Dauch, promatrali su slabljenje i opadanje tog svjetla na zidu iza propovjedaonice. Vidjeli su svih sedam faza. Zadnja faza bila je tama potpune pomrčine. Bill je držao ovaj događaj u svom srcu kao potvrdu od Boga da je ono što je naučavao o sedam crkvenih doba istina.

Poglavlje 83
Objašnjenje Božjih osobina
1961.

POČEVŠI SREDINOM SIJEČNJA 1961., William Branham je propovijedao tjedan dana u Beaumontu u Texasu, zatim nekoliko večeri u Phoenixu i Tucsonu u Arizoni, nakon toga dva tjedna u Long Beachu u Kaliforniji u crkvi Prva Božja zajednica. U nedjelju ujutro, 11. veljače 1961., govorio je pred nekoliko stotina ljudi na doručku Full Gospel Business Men Fellowshipa održanom u kafeteriji Clifton u Los Angelesu. Njegova propovijed snimljena je kamerom zbog prikazivanja na televiziji sljedeće večeri.

Budući da je znao da će se obraćati naciji, Bill je iskoristio priliku podijeliti nešto od onoga što je naučio iz sedam crkvenih doba. Objasnio je razliku između denominacija i pravog kršćanstva i pokazao je kako je Sotona pokušao poraziti Krista tako što se uvukao u crkvu i zaveo je iznutra. Bill je koristio Ivana 15, 4 i 5 za svoj tekst, gdje je Isus rekao: *"Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti plod sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi ste loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo ploda – jer bez mene ne možete učiniti ništa."* Obično se ovaj citat iz Pisma odnosi na pojedinca kršćanina i njegov ili njezin odnos s Kristom. Danas je Bill to uzeo korak dalje, primijenivši to na kršćanske crkve kroz doba i njihov odnos s Kristom.

Kao što se pojedinci okupe u grupe i kolektivno odaberu koga će slijediti, te grupe donose plodove i odražavaju ideje svojih vođa.

Kako bi ilustrirao poantu, opisao je neobično stablo koje je vidio ispred kuće g. Sharrita u Phoenixu prije tjedan dana. Svaka grana ovog stabla rađala je različitu vrstu citrusnog voća. Kad je Bill pitao g. Sharrita koje je to stablo, on je odgovorio da se radi o naranči, ali bile su mnoge druge citrusne grane nakalemljene na deblo i svaka je grana donosila rod stabla od kojeg je poticala. Bill je pitao g. Sharrita hoće li sve grane dogodine roditi naranče. G. Sharrit mu je rekao, iako je deblo naranče, da će svaka nakalemljena grana roditi različiti citrusni plod, bilo naranče, mandarine, grejpove, limune i limete. Ono što je grana bila u početku to definira vrstu ploda koju će proizvesti. Ipak, kad deblo ispusti novu granu, ta će grana roditi naranče.

Bill je onda povukao paralelu svom slušateljstvu u Los Angelesu. Rekao je: "Isus Krist je Stablo Života. Kad je to Stablo počelo u knjizi Djela, sve su grane rađale isti plod – odnosno, rađale su Duhom Svetim ispunjene biblijske kršćane. Onda se Sotona umiješao u crkvu i iskoristio svoj utjecaj kako bi nakalemio druge grane na deblo. Kasnije su te grane uzele imena poput katolici, luterani, metodisti, baptisti, prezbiterijani i ostali. Rodili su limune, grejpove i slično. Vidite, koriste ime kršćani i rastu na životu Stabla na koje su nakalemljeni, ali rađaju svoje denominacijske plodove. Ali ako stablo naranče ikad pusti novu granu, ona će rađati naranče kao i na početku."

Kad je završio s izlaganjem, udaljio se od mikrofona i rukovao s onima oko sebe. Glavni nadglednik denominacije Zajednica Božja koji je stajao pokraj mikrofona, glasno je rekao: "Ne mislim da je brat Branham to stvarno mislio. Uostalom, nije li Pavao rekao da smo svi nakalemljeni na stablo?"

Bill se okrenuo nadgledniku i rekao: "Morao sam tako misliti, gospodine. To je 'Ovako govori Gospod.' Pavao je rekao da smo grane divlje masline nakalemljene na stablo masline.[326] Ali maslina je

[326] Rimljanima 11, 17 – 24

maslina, tako da ne govorim o tome. Bog i dalje želi da naranče rastu na stablu naranče, a ne limuni, limete ili grejpovi. Govorim vam u usporedbi."

U tom trenutku prišao je mladić i rukovao se s Billom. "Brate Branhame," rekao je, "zovem se Danny Henry i samo vam želim reći da se slažem s vama. Nadam se da ovo ne zvuči svetogrdno, ali vaša propovijed bi mogla biti dvadeset i treće poglavlje u knjizi Otkrivenje."

Bill je zahvalio Dannyju na komplimentu iako ga je to malo posramilo budući da knjiga Otkrivenje ima samo dvadeset i dva poglavlja, a Bog je rekao da se ništa ne smije dodavati.[327] Ipak, znao je što Danny misli. On je htio reći da se Billova propovijed savršeno slaže s Pismom.

Danny Henry je nosio sako od odijela preko bijele košulje. Imao je vezanu kravatu oko vrata. Tamne kose, oštre vilice i stasit, izgledao je poput filmske zvijezde. Kasnije je Bill saznao da je bratić glumice Jane Russell. Danny je stavio jednu ruku Billu na rame i pitao: "Mogu li se pomoliti za vas, brate Branhame?"

"Naravno, brate," odgovorio je Bill.

Danny se molio samo nekoliko riječi na engleskom prije nego su čudni slogovi počeli izlaziti iz njegovih usta. Stajao je dovoljno blizu mikrofonu da su svi u blagovaonici čuli taj melodičan jezik. Koji god jezik da je bio, nije bio engleski. Nakon trideset sekundi, Danny Henry je prestao govoriti i krenuo prostorijom kao da je dezorijentiran.

Netko je pitao: "Koji je to jezik?"

"Ne znam," odgovorio je Danny.

Netko drugi je rekao: "Govorio je u nepoznatom jeziku."

Krupna žena koja je sjedila blizu stola ustala je i rekla: "Nije to bio nepoznati jezik. To je bilo na francuskom. Znam jer sam rođena u Lucernu u Švicarskoj i francuski mi je materinji jezik. Zovem se

[327] Otkrivenje 22, 18

Annette Long i sada živim u Louisiani. Mladiću, kako si naučio tako jedinstveni francuski dijalekt?"

"Uopće ne znam francuski," rekao je Danny Henry, malo zbunjen, "ali isto mi se dogodilo prošli tjedan na konvenciji poslovnih ljudi u Phoenixu. Nisu nas učili takve stvari u baptističkoj crkvi."

Za drugim stolom ustao je čovjek koji je nosio naočale i rekao: "Ona je u pravu. Taj je mladić govorio na francuskom dijalektu. Zovem se John Wildrianne i rođen sam u Liegu u Belgiji, tako da je francuski i moj materinji jezik."

S kraja blagovaonice prišao je još jedan stasit, tamnokosi čovjek i predstavio se kao Victor Le Doux, Francuz koji radi kao prevoditelj na francuski jezik za Ujedinjene Narode u New Yorku. On je rekao da je i on razumio govor mladića.

"Čekajte," rekao je Bill. "Prije nego itko kaže išta više, želim da vi što znate francuski zapišete proroštvo. Onda ćemo usporediti što su svi zapisali."

Netko je donio papir i olovke, te su njih troje sjeli za stol i zapisali što su čuli. Sva tri prijevoda su se slagala, čak i u interpunkciji. Proroštvo je reklo:

Zato što si odabrao uski put, teži put, kojim si hodio prema vlastitom odabiru, donio si ispravnu i savjesnu odluku, a to je Moj put. Zbog te značajne odluke čeka te velik udio na nebu. Kakvu slavnu odluku si donio. To samo po sebi je ono što će donijeti i prouzročiti da se dogodi silna pobjeda u božanskoj ljubavi.

WILLIAM BRANHAM je proveo većinu travnja 1961. u Illinoisu. Propovijedao je tjedan dana u Bloomingtonu na Illinois Wesleyan fakultetu. U subotu 22. travnja stigao je u Chicago započeti kampanju iscjeljenja vjerom od tjedan dana kojoj je bio pokrovitelj Full Gospel Business Mens Fellowship. Nakon svog prvog sastanka, vratio se u svoju hotelsku sobu negdje iza ponoći. U gradu je puhala oluja. Na mahove je sijevalo, popraćeno snažnom grmljavinom koja je parala

nebo. Bill je otvorio kofer kako bi izvadio pidžamu. Odjednom je soba izgledala drugačije, ispunjena nečim natprirodnim. Uskoro se pojavilo svjetlo u zraku i anđeo Gospodnji zakoračio je u sobu.

S prekriženim rukama na prsima, anđeo je rekao: *"Idi i stani kraj prozora."*

Bill je otišao do prozora i pogledao van. Budući da je zatamnjeno staklo bilo poput ogledala, vani je mogao vidjeti oluju i odraz anđela u isto vrijeme.

"Udruženje propovjednika iz Chicaga ti je postavilo zamku," rekao je anđeo. *"Pozvat će te da govoriš na doručku sljedećeg utorka gdje će te izazvati po pitanju tvoje doktrine krštenja. Nadaju se da će te uhvatiti nespremnog i osramotiti. Svakako idi, jer ću ja biti s tobom. Sutra ujutro će te Henry Carlson odvesti na doručak gdje ćeš sjediti s Tommyjem Hicksom. Evo što hoću da im kažeš…"*

Prozor s kojeg je curila kiša zamutio se i udubio dok nije postao tunel u drugu dimenziju – dimenziju u kojoj je mogao vidjeti budućnost.

Sljedećeg je jutra Henry Carlson, vođa Full Gospel Business Mens podružnice u Chicagu, nazvao i pitao: "Brate Branhame, mogu li te izvesti na doručak?"

"Da, brate Carlson. Svakako želim razgovarati s Tommyjem Hicksom."

"Brate Branhame, ne znam hoće li brat Hicks biti tamo."

"O, bit će. Gospod mi je pokazao to i još mnogo toga u viziji prošle noći. Ispričat ću vam na doručku."

Kad su stigli u restoran, Tommy Hicks je sjedio tamo. Pridružili su mu se za stolom. Nakon što su naručili obrok, Carlson je rekao: "Brate Branhame, sljedećeg utorka ujutro imam u planu da ti govoriš na doručku ispred Velikog udruženja propovjednika iz Chicaga. Najmanje 350 propovjednika će biti tamo. To će biti velika prilika da te oni bolje upoznaju."

Bill je klimnuo glavom, pošto je znao. "Da, to zvuči kao velika prilika. Brate Hicks, hoćeš li govoriti umjesto mene tog jutra?"

Tommy Hicks se skoro ugušio od zalogaja tosta. Nakon što je počistio grlo gutljajem soka od naranče, rekao je: "O, brate Branhame, ne mogu."

"Zašto ne? Ja sam tebi napravio puno usluga. Ti si doktor teologije. Kako da ja govorim svim tim obrazovanim ljudima sa svojih sedam razreda škole?"

Lice Henryja Carlsona je pocrvenilo. "U… brate Branhame… u… brat Hicks to ne može."

"Zašto?" insistirao je Bill. Nisu odgovarali. "Znate zašto, ali mi ne želite reći. To je zato što ti propovjednici imaju pripremljeno pitanje-zamku za mene. Namjeravaju me izazvati po pitanju moje doktrine o vodenom krštenju, zmijčevom sjemenu i mog stava da govorenje u jezicima nije dokaz krštenja Duhom Svetim. Brate Carlson, za taj ste doručak unajmili hotelsku salu sa zelenim zidovima, zar ne?"

"Tako je."

"Nećete dobiti to mjesto."

"Ali već sam platio polog za nju."

"Ne zanima me, neće biti slobodna. To je 'Ovako govori Gospod.' Bit ćemo u drugoj zgradi, u prostoriji koja ima smeđe zidove. Ja ću sjediti za stolom na uglu. Dr. Mead će mi sjediti s desna, a pokraj njega će sjediti budistički svećenik. Dr. Needle će mi sjediti s lijeva, a pokraj njega će sjediti stari tamnoputi propovjednik i njegova supruga." Bill je nastavio opisivati gdje će sjediti ostali propovjednici i njihove supruge.

"O moj Bože!" rekao je Tommy Hicks. "Mislim da ja uopće neću ići."

"Ma daj. Vidio si Gospoda kako iscjeljuje, sad Ga promatraj kako vodi bitku."

Ispalo je da zaposlenik koji je uzeo Carlsonov polog nije bio upoznat da je orkestar već rezervirao hotelsku salu za taj utorak ujutro. Prema tome, Carlsonu je vraćen novac i morao je preseliti doručak propovjednika u Town & Country restoran. Kad je Bill stigao, nije se iznenadio kad je vidio da prostorija ima smeđe zidove.

Henry Carlson je bio iznenađen. Nakon doručka, prišao je mikrofonu i rekao: "Gospodo, čast mi je najaviti brata Branhama. Možda se ne slažete s njegovom doktrinom, ali reći ću samo nešto o njemu: on se ne boji svojih uvjerenja. Prije tri dana rekao mi je sve što se dogodilo ovog jutra, uključujući i mjesta gdje će mnogi od vas sjediti. Evo, brate Branhame, bina je tvoja."

Bill je započeo tako što je pročitao Djela 26, 13 – 19 gdje Pavao kaže: "Ne bijah neposlušan nebeskom viđenju." Onda je rekao: "Znam da ste me pozvali ovdje ovog jutra kako biste me izazvali po pitanju moje doktrine. Pa dobro, započnimo s vodenim krštenjem u ime Gospoda Isusa Krista. Želim da mi netko pokaže jedno mjesto u Bibliji gdje je itko bio kršten na bilo koji drugi način osim u ime Gospoda Isusa. Uzmite svoje Biblije, stanite pokraj mene i porecite bilo što što sam naučavao o krštenju."

Sva buka u blagovaonici se utišala. Ni vilica nije udarila o tanjur. "Onda, ako ne možete poreći, zašto to ne vjerujete? Ili me pustite na miru."

U sljedećih više od sat vremena Bill je obrazložio svoja vjerovanja o vodenom krštenju, počevši s Božjim osobinama. "Ja nisam 'samo Isus' i nisam trojičar, ja sam kršćanin. Riječ *trojstvo* se ne nalazi u Bibliji. Ne vjerujem da postoje tri pojedinačna boga. Vjerujem da postoji jedan Bog u tri uloge – Otac, Sin i Duh Sveti – što je Bog koji se spustio k čovjeku."

"U Starom Zavjetu Bog se pojavio Izraelu u obliku Ognjenog Stupa, što je bio *logos*, Anđeo Saveza, što je bio Krist jer u Ivanu 8, 58 Isus kaže: *'Prije negoli Abraham posta, Ja jesam.'* Tada pod zakonom, On je bio toliko svet da kad bi netko dotaknuo goru na kojoj je On razgovarao s Mojsijem, ta bi osoba umrla.[328] Isti taj Bog htio je vratiti spoznaju Sebe nazad k Svom stvorenju. Nije im se mogao približiti jer su bili griješni, a krv volova i ovnova nije mogla uzeti grijeh, samo je prekrivala grijeh.[329] Tako je isti Bog koji je bio u

[328] Izlazak 19, 10 – 25; Hebrejima 12, 18 – 21

[329] Hebrejima 9, 6 – 9

Ognjenom Stupu postao tijelo kroz Svog Sina i prebivao u tijelu koje se zvalo Isus Krist. Kološanima 2, 9 kaže: *'Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva.'* 1. Timoteju 3, 16 kaže: *'Velika je tajna pobožnosti: Bog bi očitovan u tijelu, opravdan u Duhu…'* U Ivanu 14 Isus je rekao Filipu: *'Tko je vidio mene, vidio je Oca!'* 2. Korinćanima 5, 19 kaže: *'Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio.'*"

"Bog ne može biti tri osobe, niti Isus može biti sam Svoj otac. Oba ekstrema su pogrešna. Izaija je rekao: *'Zato, sam će vam Gospodin dati znak: Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel,'* što znači 'Bog s nama.'[330] Stoga, Mesija će biti Bog. Onda se to dogodilo upravo kao što je Izaija prorokovao: veliki Jahve zasjenio je ženu, stvorio jajašce u njoj i kroz tu krvnu stanicu došlo je tijelo Kristovo. Isus nije bio ni Židov ni poganin. Mi smo spašeni Božjom krvlju. Stoga, kad dođemo pred oltar i po vjeri stavimo svoje ruke na Njegovu glavu, i osjetimo Njegove patnje i agoniju na Golgoti, ispovjedimo svoje grijehe uvjereni da smo u krivu i da je On umro umjesto nas – onda se Njegov život vraća na nas. Biblija kaže da je život u krvi.[331] Kad je Isus umro i Njegove se krvne stanice razlomile, nije potekla samo krv čovjeka – bio je oslobođen Božji život. Kad osoba položi ruke po vjeri na Sina Božjeg i ispovjedi svoje grijehe, Božji život (ne život drugog čovjeka) vraća se na vjernika. Grčka riječ za život je *zoe*, što se prevodi kao vječni život, ali doslovno znači Božji vlastiti život. Onda mi možemo prepoznati da smo sinovi i kćeri Božje."

"Bog je Duh… i On je stvorio malog Jahvu. On je mogao doći kao odrastao čovjek, ali umjesto toga On je došao kao beba – Jahve koji se igrao kao dječak, Jahve koji je radio kao stolar, Jahve koji je visio između neba i zemlje, umro kako bi otkupio Svoju djecu – ne druga osoba, već Sam Bog u ulozi Sina. Zatim je On postao Bog u nama. Mi smo dio Njega. Na dan Pedesetnice Ognjeni Stup se

[330] Izaija 7, 14; Matej 1, 23

[331] Levićanima 17, 11; Ivan 6, 53

razdijelio u Svoju crkvu.[332] Isus je rekao u Ivanu 14, 20: *'U onaj ćete dan znati da sam ja u svom Ocu i vi u meni i ja u vama.'"*

"Možete li sada razumjeti Oca, Sina i Duha Svetog? Bog se spustio… Jahve Bog tamo nije mogao dotaknuti ljudski rod zbog Svog vlastitog zakona svetosti. Tako je Jahve Bog postao grijeh za nas i platio cijenu da bi isti Jahve Bog mogao doći i živjeti u nama. To je Bog iznad nas, Bog s nama, Bog u nama – ne tri boga, već jedan Bog. Profesori polude dok pokušavaju shvatiti ovo jer je to otkrivenje. Mora vam biti otkriveno."

"Pogledajmo sada na vodeno krštenje. U Mateju 28, 19 Isus je rekao: *'Pođite dakle i činite učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha.'* Nakon deset dana, u Djelima 2, 38 Petar je rekao: *'Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha.'* Je li ovo kontradiktorno? Ne vjerujem da je. Zapazite u Mateju 16 Isus je pitao Svoje učenike za koga ga drže. Petar je rekao: *'Ti si Krist, Sin živoga Boga.'* Isus je rekao: 'Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne otkri tijelo i krv. Ti si primio otkrivenje od Mog Oca koji je na nebesima. Na toj stijeni… kojoj stijeni? Na otkrivenju, sagradit ću Svoju Crkvu i vrata pakla neće je nadvladati.' Petar je bio tamo kad je Isus rekao da ih krste u ime Oca, Sina i Duha Svetog. Nakon deset dana on je učinio upravo ono što je Isus rekao. On je imao otkrivenje od Boga i ključeve Kraljevstva. On je znao da Otac nije ime, Sin nije ime, i Duh Sveti nije ime. To su titule koje pokazuju tko je On. On je Otac. On je Sin. On je Duh Sveti. Isus je rekao: 'Krstite u I-M-E (jednina), ime Oca, Sina i Duha Svetog.' To ime je Gospod Isus Krist."

"Zato kad ja krštavam, ja prepoznajem oba dijela: Njegove titule i Njegovo stvarno ime. Ja kažem: 'Oče, kao što si nam zapovjedio da idemo po svem svijetu i činimo učenike u svim narodima, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetog, ja sad krštavam ovu osobu u ime Gospoda Isusa Krista.' To pokriva obje strane debate i omogućava mi da imam zajedništvo sa svima vama."

[332] Djela 2: 1 – 4

"Kako bi sumirao tajnu Božanstva: vjerujem da je Bog naš Otac zasjenio djevicu zvanu Marija i stvorio u njoj krvnu stanicu koja je donijela Isusa Krista. On je bio Božji Sin, šator u kojem se Bog sakrio u tijelu, odražavajući Sebe među nama. Bog je bio u Kristu i pomirio svijet sa Sobom. Ta je krvna stanica razlomljena na Golgoti za oproštenje naših grijeha, a Duh je izišao iz Njega i vratio se na Crkvu. Duh Sveti (Krist, *logos*) je u nama sada krštenjem Duhom Svetim – Krist Se razdijelio i dao Svoj život svakom od nas kako bismo mogli biti Božja crkva."

Kad je završio sastanak, Billa je iznenadio topao, čak entuzijastičan prijem kojeg je doživio od tih propovjednika. Mnogi su rekli da im je njegova propovijed pomogla da bolje razumiju Božanstvo, a neki su čak rekli da će doći u Jeffersonville i krstiti se u ime Isusa Krista. Ohrabren, Bill je napustio Chicago. Njegovi sljedeći sastanci održat će se na sjeverozapadu Kanade sredinom svibnja. Onda će otputovati još dalje u lov na tjedan dana u kanadski Stjenjak s Edom Byskalom.

JOŠ U JESEN 1959. William Branham je dobio pismo od pastora Eda Byskala iz Dawson Creeka iz Kanade koji ga je ponudio odvesti u lov na sjever Britanske Kolumbije. Nakon osamnaest mjeseci Billy Paul Branham pisao je Edu Byskalu i rekao da bi njegov otac želio otići na odmor. Billy Paul je predložio da Ed Byskal organizira kratku kampanju iscjeljenja vjerom u Grande Prairiju u Alberti, i još jednu kampanju u Dawson Creeku u Britanskoj Kolumbiji negdje u proljeće 1961. Nakon toga će ići u lov gdje god ih pastor Byskal povede. Ed Byskal je brzo organizirao sastanke i izlet u lov u svibnju.

Dawson Creek i Grande Prairie su dva mala grada smještena više od 800 km sjeverno od granice Sjedinjenih Država i Kanade, i 120 km od granice pokrajina Alberte i Britanske Kolumbije. (Ovi gradovi nalaze se na zapadnoj granici kanadske prerije, nedaleko istočnog ruba Stjenjaka.) 14. svibnja 1961., Bill i Billy Paul dovezli su se u Grande

Prairie i smjestili u motel s dva kata. Onda je Bill nazvao pastora Byskala obavijestiti ga da je stigao. Uskoro je čuo kucanje na vratima.

Čovjek koji je ušao izgledao je jako mlad. Bio je mršav za svoju visinu, a kosa mu je bila gusta i tamna. Veliki smiješak prekrivao je njegovo dječačko lice.

Billy Paul ga je predstavio. "Tata, ovo je brat Byskal."

Dok je sjedio na rubu svog kreveta, Bill je podigao desni kažiprst i rekao: "Ti si brat Byskal? Očekivao sam pedesetogodišnjeg čovjeka. Ti si samo dijete."

Mlađi čovjek se zacrvenio. "Pa, imam dvadeset i sedam godina."

Iako je Ed Byskal bio mlad u poslu propovjednika, bio je iskusan lovac i poznavatelj šume. Odrastao je na sjeveru Britanske Kolumbije i proveo većinu djetinjstva istražujući surovu divljinu oko sebe. Proveo je nekoliko godina propovjedničkog posla među Indijancima, a onda tri i pol godine kao pastor male pentekostne crkve u Dawson Creeku. Jedan od članova njegove zajednice, Harvey "Bud" Southwick, upravo je postao certificirani vodič na području velike divljine oko 650 km sjeverno od Dawson Creeka. To je bila divljina gdje je Ed Byskal planirao povesti Billa kad završe sastanci u Grande Prairiju i Dawson Creeku.

U petak, 19. svibnja 1961., Bill je započeo svoju kampanju od tri večeri u Dawson Creeku. Propovijedao je u Ujedinjenoj crkvi koja je mogla primiti nekoliko stotina ljudi. Te noći prva osoba u redu za molitvu bila je starija gospođa. Bill je razgovarao s njom nekoliko minuta kao što je Isus razgovarao sa Samarijankom na Jakovljevom studencu. Kad je došla vizija, rekao je: "Ne stojite ovdje zbog sebe. Molite se za čovjeka koji je zasjenjen smrću. On ima rak. Čovjek ne živi u ovom gradu. On živi sjeverno u mjestu koje se zove Fort St. John." Širom otvorenih očiju, žena je klimnula glavom i potvrdila da je to istina. Bill je nastavio: "Idite svojim putem i vjerujte."

U nedjelju navečer Bill je brzo prešao s propovijedi na molitveni dio službe. Te večeri nije pozvao red za molitvu. Kad su počele vizije, samo je pokazivao na osobu za osobom, govorio im točno za što se mole i što su njihove potrebe – jednom, dva puta, tri puta, četiri puta.

Kad je došao do pete osobe, rekao je: "Ovdje s desne strani sjedi gospođa. Zar ne vidite to svjetlo iznad te žene? Ona ima reumatoidni artritis i izraslinu na dojci. Ona je iz Fort St. Johna. Zove se Agnes. Ja vas ne poznam. Nikad vas prije nisam vidio u svom životu. Ako je sve što sam rekao o vama istina, onda ustanite." Agnes je ustala i Bill je rekao: "Dobili ste što ste molili."

Nakon još dvije vizije, Bill je poticao sve bolesne da prihvate svoje iscjeljenje u Isusovom imenu i poticao je sve da slave Gospoda Isusa. Crkva se ispunila melodijom stotina ljudi koji su pjevali: "Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim, jer me je prvi ljubio, i pribavio mi spasenje na Golgoti." Odjednom je Bill vidio još jednu viziju. Njegov glas prekinuo je melodiju: "U čemu je problem, vojniče? Nećeš počiniti samoubojstvo!" Auditorij je ušutio i slušao. Bill je nastavio: "Đavao ti laže, dečko. Samo imaš fobiju. On ti laže. Poludjet ćeš ako mu budeš vjerovao. Zapovijedam ti u ime Isusa Krista da porekneš đavola i prihvatiš Isusa Krista za svog iscjelitelja. Postat ćeš pravi muškarac."

Osim što je upotrijebio izraz "vojnik", Bill nije ukazao na osobu kojoj je upućeno ovo pronicanje. Kad je izišao iz vizije, poveo je zajednicu u još nekoliko pjesama i onda završio službu. Objašnjenje će uslijediti nakon dva dana na najneočekivaniji način.

Aljaški autoput započinje u Dawson Creeku i proteže se na sjeverozapad kroz 2500 km divljine do Fairbanksa na Aljasci. Izgrađen je u Drugom svjetskom ratu kao vojni opskrbni pravac. Iako se naziva Aljaški autoput, većinom se proteže kroz Britansku Kolumbiju. U pet sati u ponedjeljak ujutro Ed Byskal, Chris Berg i William Branham zaputili su se na sjeverozapad Aljaškim autoputom prema svojoj destinaciji za lov udaljenoj 650 km.

Vozili su se 65 km i približavali malom mjestu Fort St. John, kad je Bill rekao: "U petak navečer žena u redu za molitvu molila se za čovjeka iz Fort St. Johna."

Ed Byskal je rekao: "Brate Branhame, ta žena je prijateljica moje majke i oca. Poznajem je otkako sam bio dječak. Zove se sestra Klundt."

Njihov automobil je i dalje bio oko pol kilometra udaljen od Fort St. Johna, dok je jurio 90 km/h. Bill je pokazao na veliku bijelu farmersku kuću njima s desne strane. "Čovjek za kojeg se moli živi u toj kući." Iznenađen, Ed Byskal nije mogao odgovoriti jer nije znao. Pošto je vidio toliku preciznost Billovog pronicanja u Grande Prairiju i Dawson Creeku, nije imao razloga sumnjati u ovu izjavu. Kasnije će lako provjeriti.

U podne su stali ručati u Fort Nelsonu, malom gradiću isklesanom u divljini. Ušli su u kafić u hotelu. Dok su čekali svoju juhu, vidjeli su da se 1938 Ford terenac parkira ispred kafića. Iz terenca su izišla dvojica muškaraca– visoki mladić s tamnom kosom koji je privatno nosio uniformu vojske Sjedinjenih država i niži, stariji čovjek pješčane boje kose odjeven u civilnu odjeću. Ušli su u kafić. Stariji čovjek je pogledao okolo kao da pokušava odlučiti gdje sjesti. Kad je zapazio Billa, nasmijao se. Dok je vojnik sjedao za stol pokraj vrata, civil je velikim koracima prišao Billovom stolu, ispružio ruku i uzbuđeno rekao: "Zdravo, brate Branhame!"

Preplašen, Bill se rukovao s čovjekom. "Poznajem li vas?"

"Ne, ali ja poznam vas. Bio sam na vašem sastanku u Dawson Creeku. Sjećate li se noći kad ste prozvali tog vojnika?"

Zbunjen, Bill je pogledao preko stola. "Brate Ed, sjećaš li se toga?"

"Da, sjećam se. Rekao si: 'Nećeš počiniti samoubojstvo, vojniče. To ti đavao govori.'"

"Tako je," složio se čovjek pješčane boje kose. Pokazavši palcem preko ramena, dodao je: "Tamo je vojnik. Pokušao je počiniti samoubojstvo tri puta u posljednjih četrnaest mjeseci. Vojni liječnici ne znaju što nije u redu s njim. Stavili su ga pod moje starateljstvo i vozio sam cijelim putem iz Fairbanksa kako bih ga doveo na vaše sastanke, ali nije mogao doći u red za molitvu. Brate Branhame, hoćete li se pomoliti za njega ovdje?"

"Naravno," rekao je Bill upravo u trenutku kad je konobarica stigla s hranom. "Možda možete pričekati dok ne pojedemo ručak."

"Naravno. I mi moramo jesti." Čovjek se vratio za svoj stol i naručio obrok.

Kad je Bill završio s objedom, prišao je stolu vojnika i ponudio da će se pomoliti za njega vani. Vojnik je ustao i obojica su napustili kafić. Odšetali su zajedno drvenim pločnikom do kraja hotela. Bill je razgovarao s vojnikom nekoliko minuta kako bi kontaktirao njegov duh. "Sine, uvijek se sjeti da je Isus Krist umro da te spasi od tvojih grijeha." Činilo se kao da vojnik želi slušati, ali da je u isto vrijeme čudno odsutan. Uskoro je Bill osjetio anđela Gospodnjeg pokraj sebe. Bill je skinuo svoj pohabani kaubojski šešir i prislonio ga na plavu traper košulju. Odmah je vizija prodrla u srž problema vojnika. Bill je rekao: "Vidim da imaš dragu kršćanku za ženu i dvoje male djece, ali si razvio invalidan mentalni kompleks zbog kojeg si imao homoseksualni odnos s mladićem." Lice vojnika razvedrilo se u smiješak. Zamahnuvši šakom u zrak tri puta, povikao je: "Slobodan sam! Slobodan sam!" Vratili su se k svojim automobilima i vojnik je rekao starijem čovjeku: "Na cijelom svijetu, samo moja supruga zna sve što mi je ovaj čovjek rekao. Čim je otkrio moju tajnu, znao sam da sam slobodan od svog grijeha."

Kasnije tijekom dana stigli su u svoj bazni kamp blizu Muncho jezera. Čekao ih je Bud Southwick. Bud je imao četrdeset godina. Prije 1961. bio je uzgajivač krava blizu Dawson Creeka. Tamo je jedne noći predao svoj život Isusu Kristu nakon što je slušao propovijed Eda Byskala. Nedavno mu je kanadska vlada dala posebne povlastice za lov i da bude vodič na velikoj površini divljine u Britanskoj Kolumbiji. Sad su on, njegova supruga Lela i njihovih pet sinova živjeli u drvenoj baraci koju su ostavili radnici na izgradnji autoputa. Bill Branham je bio njegov prvi klijent.

Te noći Ed Byskal ispunio je baraku pričama o pronicanju i čudima koje je vidio u Grande Prairiju i Dawson Creeku. Kad im je ispričao o gospođi Klundt da se molila za čovjeka s rakom koji živi u bijeloj farmerskoj kući pol kilometra južno od Fort St. Johna, Bud Southwick je rekao: "Ja znam čovjeka koji živi u toj kući. Poznajem

ga godinama. Zove se Ed Thomas i znam da umire od raka." Ed Byskal je klimnuo glavom na ovu potvrdu.

Nakon što je slušao svog pastora kako satima govori o divnim stvarima koje je vidio da Bog čini u posljednjih nekoliko dana, Bud Southwick je zamolio Billa da ima viziju koja bi pomogla njegovom mlađem bratu koji je imao tri ili četiri epileptična napada na dan. Bill je objasnio da on ne može utjecati na to da vizija dođe. Bog ih šalje Svojom suverenom voljom. Ali, obećao je Budu da će se moliti po tom pitanju.

Sljedećeg jutra njih petorica zajahali su konje i uputili se u divljinu: Bud Southwick i njegov osamnaestogodišnji sin Blaine, Ed Byskal, Chris Berg i Bill. Sa sobom vodili su krdo od šesnaest konja. Isprva je staza bila relativno suha i jednostavna za praćenje. Jahali su kroz doline gustog grmlja i šuma jasike, uz razasute usukane borove i Engelmannove smreke. Što su se više penjali u planine vidjeli su sve više žutih borova, običnih američkih duglazija i ariša. Iako su doline bile prošarane šarenim proljetnim cvijećem, viši vrhovi i dalje su bili prekriveni snijegom. Zato su išli u lov na medvjede u visoke krajeve. Nažalost, tijekom tri dana njihovog izleta puhao je Chinook vjetar[333] i brzo topio snijeg na višim obroncima, što je prouzročilo da rijeke preplave i postanu neprohodne. Razočaran, Bill se složio s Budom Southwickom da se moraju vratiti.

Nabujale rijeke i potoci načinili su neke dijelove staze močvarnima, a jedan od konja je zalutao u blato i ostao zarobljen. Bill je sjahao, zagazio kroz blato, skinuo teret konju s leđa i namotao mu konop oko vrata. Pričvrstio je drugi kraj konopa za rog svog sedla, stao pokraj svog konja i tjerao ga da krene kako bi izvukao nasukanog konja iz blata. Bill je obrisao blato sa svoje odjeće što je bolje mogao. Onda je zajahao svog konja i natjerao drugog konja da se vrati na put. Tad je vidio čovjeka kako mu prilazi kroz zrak. Povukavši uzda, Bill se odmaknuo na svom sedlu i promatrao. Čovjek se počeo grčiti, tresti

[333] Chinook je jak vjetar koji povremeno puše u sjeverozapadnim područjima Sjedinjenih Država obično u hladnijim zimskim mjesecima.

i prevrtati. Kad su grčevi prestali, Bill je vidio peć na drva i zapaljenu košulju. Ostali detalji zaokružili su priču. Vizija je završila i ponovno je gledao na borove s obje strane blatnog puta.

Bill je ubrzao svog konja i požurio uz puteljak dok nije zaobišao krdo konja i stigao Buda Southwicka. Onda je povukao uzda i usporio konja do brzine teških koraka Budovog konja. Zrak je bio namirisan mirisima vlažne zemlje, grmlja sviba, zimzelenog drveća, znoja konja i kože. Dok su njih dvojica jahali jedan pored drugoga, Bill je rekao: "Bud, upravo sam saznao da tvoj brat ima oko trideset godina i da je visok oko 185 cm. Ima epilepsiju od svoje treće godine. To je nasljedno. I tvoj djed ju je imao."

"Tako je, brate Bill. Jesi li imao viziju?"

"Da, Bud, i imam 'Ovako govori Gospod' za tebe. Pozovi svog brata da dođe ovdje u tvoju kolibu. Prvi put kad bude imao epileptični napad, skini košulju koju bude nosio, ubaci je u svoju peć na drva i reci: 'Ovo činim u ime Isusa Krista.' Dok god bude vjerovao, neće imati niti jedan napad. Vjeruješ li mi dovoljno da to učiniš?"

"Da, učinit ću to."

Podigli su kamp oko devet sati te večeri. Nebo je i dalje bilo svijetlo. Na toj geografskoj širini tijekom svibnja sunce ne zalazi. Oko jedanaest sati navečer nebo se zamrači na sat vremena dok sunce ne napravi krug u blizini obzora i počne se dizati. Nakon večere, Bill je pitao Eda bi li htio prošetati s njim. Uzeli su puške za slučaj da vide nekog zeca ili prepelicu.

Od samog početka izleta Ed Byskal se nadao da će imati priliku biti sam s Billom kako bi mu mogao postaviti tri doktrinarna pitanja. Sad kad je imao priliku, nije znao kako ih postaviti. Kad je imao četrnaest godina, sjedio je u prvim redovima na jednom Billovom sastanku i vidio je mnoga čuda, uključujući oči djevojčice koje su u trenutku prešle iz ukrštenih u ispravne. Od tada je poštivao Billovu službu i pratio njezin napredak kroz članke u raznim kršćanskim časopisima. Ali nedavno su ga počele mučiti glasine da Bill propovijeda neobičnu doktrinu. Ed nije mogao razumjeti kako Bog može blagoslivljati Williama Branhama tako moćno u njegovoj službi

iscjeljivanja vjerom, a onda ga napustiti u njegovoj doktrini. Šetali su stazom, uživali u pogledima i zvukovima šume i razgovarali o mnogim stvarima. Uskoro su sjeli na panj odmoriti. Bill je rekao: "Brate Eddie, ovo popodne dok sam jahao, On mi je došao tamo na stazi. Vjerujem da imaš tri pitanja koja mi želiš postaviti. Prvo pitanje je o vodenom krštenju u Isusovom imenu, drugo je o Božanstvu, a tvoje treće pitanje je o zmijčevom sjemenu."

Ed Byskal je bio toliko začuđen da je skoro pao s panja. Osjećao se kao da stoji ispred Božjeg prijestolja suda i da ništa ne može ostati sakriveno. "To je točno, brate Branhame. Dugo vremena sam ti htio postaviti ta tri pitanja." Nakon što je Bill na zadovoljavajući način odgovorio na prva dva, njihov se razgovor nastavio s trećim. "Brate Branhame, kako možeš reći da Kajin nije bio Adamov sin? Postanak 4, 1 kaže: *Adam pozna svoju ženu Evu, a ona zače i rodi Kajina, pa reče: 'Muško sam čedo stekla pomoću Jahve!'*"

"Brate Eddie, to je potpuno točno. Sav život dolazi od Gospoda. Ali trebaš pročitati sljedeći stih, koji kaže: *'Poslije rodi Abela, brata Kajinova…'* Vidiš? Kajin i Abel su bili blizanci. Imali su istu majku, ali ne i istog oca. Biblija pažljivo kaže da je Adam jednom poznao svoju ženu, a rođeno je dvoje djece. Sjeti se, na početku zmijac nije bio gmizavac. Na početku je bio sisavac, zvijer, toliko blizak čovjeku da je mogao govoriti, toliko blizak da se njegovo sjeme moglo pomiješati s ljudskim sjemenom. Nakon što su Adam i Eva zgriješili, Bog je promijenio zmijca u gmizavca. U Postanku 3, 15 Bog je rekao zmijcu: '*Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina…'* Zapazi kako je prvo neprijateljstvo u Bibliji bilo između Kajina i njegovog brata Abela. Samo moraš pogledati njihove prirode da bi vidio tko je bio Adamov potomak, a tko zmijčev potomak. Tako je na samom početku zmijac stavio svoje gene u ljudsku rasu i miješanje gena umetnulo je zvjersku prirodu u čovjeka. Zato osoba mora biti nanovo rođena od Duha Božjeg. Kad postanemo kršćani, Bog nam daje novu prirodu jer naša stara priroda ima nedostatke. Brate Ed, ovo dolazi božanskim otkrivenjem. Samo budi iskren i moli se po tom pitanju, a ja vjerujem da će ti On otkriti."

Stigli su u kolibu Buda Southwicka kasno sljedećeg popodneva. Sljedećeg jutra spakirali su stvari u automobil i uputili se na jug. Bud ih je otpratio do Fort St. Johna. Uzeo je svog brata i poveo ga sa sobom u svoju kolibu. Sljedećeg jutra, dok je Bud bio u toru i hranio konje, njegov brat je dobio grčeve da se počeo žestoko tresti po drvenom podu kolibe. Prva pomisao Lele Southwick bila je da skoči kroz najbliži prozor. Onda se sjetila što je Bill rekao njezinom suprugu. Iako je bila sitna žena, Lela je sjela na svog šogora i povukla mu košulju dok nije popucala dugmad. Kad je konačno uspjela svući košulju s njega, bacila ju je u vatru i rekla: "Ovo činim u ime Isusa Krista." Odmah se prestao tresti i bacati. Minutu poslije sjedio je i razgovarao s njom, znojan, ali savršeno normalan.

Poglavlje 84
Ispunjenje vizije u divljini
1961.

WILLIAM BRANHAM se vratio u Jeffersonville oko 1. lipnja 1961. Obično bi ga avanture u divljinu osvježile, ali ove godine se s kasnog proljetnog izleta u lov iz Britanske Kolumbije vratio kući depresivan. Bilo je nekoliko razloga za njegovu depresiju. Nakon što je govorio Udruženju propovjednika iz Chicaga, izvanredan duh poniznosti i ljubavi ispunio je auditorij. Sedamdeset propovjednika Evanđelja reklo mu je da će doći u Jeffersonville i krstiti se u ime Isusa Krista. Prošlo je više od mjesec dana od tog dana i nitko od tih propovjednika nije došao, niti je itko nazvao reći mu zašto. Mogao je samo pretpostaviti da su se predomislili, možda zbog pritiska njihovih nadređenih.

Udruženje propovjednika iz Chicaga bio je samo dio razloga za njegovo razočaranje. Mnogo uznemiravajuće bile su glasine koje je čuo o ljudima koji su vjerovali da je on zapravo Isus Krist. Prvi put je naišao na taj problem prije godinu dana dok je pecao s nekim kršćanima. Zaprepastili su ga kad su ga pitali je li on Krist, Mesija pomazanik. Naravno da je rekao da nije i upozorio ih da bi mogli uništiti njegovu službu ako raširе takvu laž. Nadao se da će to biti kraj, ali glasine su kružile od drugih ljudi s istom idejom. Kad se molio o tom problemu, Bog ga je uputio na Luku 3, 15 gdje kaže: *"Narod*

bijaše u iščekivanju i svi se u srcima pitahu o Ivanu nije li možda on Krist." Bill je vidio sličnost. Ipak, takve su ga glasine brinule jer nije znao kako zaustaviti širenje takve zablude.

Jedne noći u Dawson Creeku Bill je razgovarao s ljudima nakon službe kad mu je prišao čovjek i htio ispovjediti svoje grijehe. Bill nije shvatio što želi, pa je čovjek izvadio novčanik i pokazao mu karticu na kojoj je pisalo: "William Branham je moj Gospod." Užasnut, Bill je ispitivao čovjeka dok se nije uvjerio da to nije šala. Ovaj incident ga je toliko ražalostio da se danima tresao. Razmišljao je koliko bi bilo tragično da nakon što je proveo sav svoj život odraslog čovjeka radeći za slavu i čast Isusa Krista, ostane upamćen kao antikrist. Nije mogao podnijeti pomisao na tako užasnu mogućnost. Zar ne bi bilo bolje za njega da odmah umre, radije nego da hereza ima vremena za raširiti se? Kad je stigao u kolibu Buda Southwicka na sjeveru, razmišljao je da mu se dogodi "nesreća u lovu". Onda se sjetio svog šestogodišnjeg sina i predomislio se.

Sad kad je stigao kući, njegove su nevolje postajale gore. Saznao je da su dva čovjeka koji su bili članovi Branhamovog šatora govorili isto što i taj zavedeni čovjek u Dawson Creeku. Zamislite – dva čovjeka iz njegove zajednice smatraju da je on Gospod Isus Krist! Kako je to moguće? Zasigurno su čuli da on propovijeda da je Isus Krist vrhovno Božanstvo. Oni su pogrešno protumačili glasnika i poruku, ili još preciznije, pogrešno su protumačili sina čovječjeg i Sina čovječjeg. Njihova ludost usjekla se u Billovo srce dublje nego što je mogao podnijeti. Mora se poduzeti nešto drastično, pa čak ako to znači njegovo trajno napuštanje službe. Zatvorio je ured, dao kuću na prodaju i otkazao sve angažmane propovijedanja do kraja godine. Onda je rekao svima da se maknu i ostave ga na miru.

Tjedan dana se neurozno tresao i plakao u takvoj agoniji duha da se pitao je li poludio. Jedina utjeha stigla je u petak 9. lipnja 1961. kad mu je Bog pokazao viziju. Vidio je ta dva čovjeka iz njegove crkve kako stoje pokraj močvare i igraju se s malom žuto-crnom zmijom na zemlji. Bill je prišao ljudima i upozorio ih da je zmija otrovna. Odjednom je zmija zaskočila i ugrizla ga za nogu. Brzo se odmaknuo

da može pogledati ranu. Dok je navlačio nogavicu kako bi mogao vidjeti kožu, vidio je krv kako curi iz dva svježa uboda od ugriza zmije. Najprije se preplašio. Onda je zapazio da mu je krv toliko gusta da otrov ne utječe na njega. Uzevši pušku, upucao je zmiju po sredini, zbog čega se počela bijesno grčiti. S velikom poteškoćom Bill je pokušavao naciljati malu glavu koja se vrpoljila da je dokrajči.

Jedan od ljudi je rekao: "Nemoj koristiti pušku, uzmi ovaj štap ovdje."

Dok je Bill pokušavao dohvatiti štap, zmija je skliznula u vodu i nestala u močvarnoj trski. Bill je rekao: "Sad će ova braća shvatiti koliko je ta zmija opasna, ali ona više ne može nauditi jer je na smrt ranjena."

U nedjelju ujutro ispričao je ovu viziju svojoj zajednici. Onda je rekao: "Uvijek sam želio biti istinski sluga Isusa Krista, svog Gospoda i Spasitelja. Iako sam radio pogreške, ipak Ga volim u svom srcu. Uvijek sam želio da moja služba bude čista. Ali, sad se pojavila hereza među vama koja me tjera na napuštanje službe. Neki od vas ste me makli iz moje pozicije brata i propovjednika i zovete me Isusom Krist. Zar ne shvaćate da će me to obilježiti kao antikrista? Raije bih sreo Boga kao gubitnik nego da Ga sretnem kao antikrist! Primio sam pisma i telefonske pozive s raznih mjesta u kojima me pitaju vjerujem li da sam Krist. Braćo, to je užasna, sramotna, bezbožna laž od Sotone! Ja sam vaš brat!"

"Danas se nadam da je ta pogreška zadobila smrtnu ranu i da će uskoro umrijeti tako da se mogu vratiti svojoj službi. Do tada vas molim da se molite za mene. Ako ste ikada vjerovali da sam sluga Kristov, zapamtite: Ovako govori Gospod, 'To je pogrešno.' Pogrešno je. Nemojte imati veze s tim. Ja sam vaš brat."

U ponedjeljak ujutro su ta dva čovjeka došla k Billu kući i ispričala se. Osjećao je olakšanje i donekle se utješio, barem toliko da je ponovno otvorio ured i maknuo oglas za prodaju kuće. Ali nije ponovno organizirao propovijedanje. Odlučio je čekati i vidjeti kako će ga Gospod voditi.

Nakon nekoliko tjedana Bog mu je pokazao drugu viziju. U toj viziji stajao je na planini iznad granice rasta drveća. Gledao je panoramu dubokih dolina i visokih vrhova. Vidio je veliku životinju nalik srni na kamenitoj padini. Nije bio siguran o čemu se radi. Definitivno nije bio los jer los ima pločaste rogove. Ovo stvorenje više je nalikovalo jelenu ili sobu, osim što je bilo čokoladno smeđe. Svi sobovi koje je on ikad vidio bili su sivi poput ratnih brodova. Rogovi ovog stvorenja bili su također posebni. Jelenji rogovi granaju se u mnogo krakova uz glavni krak. Rogovi losa i soba imaju manje krakova koji obično započinju visoko na glavnom kraku. Umjesto šiljaka, rogovi losa su deblji na vrhovima, a neki krakovi su popunjeni na vrhovima, tako da izgledaju kao pločice, što se posebno uočava na prednjem izbočenom rogu. Životinja u viziji imala je zašiljene rogove poput jelena, ali razgranate poput rogova losa. Bill nikad prije nije vidio takvo što. U viziji je upucao ovu tamno smeđu životinju iz blizine. Onda, dok je gledao kroz dvogled prema granici rasta drveća ispod sebe, zapazio je čovjeka koji je nosio zeleno-bež kariranu košulju, ali udaljenost je bila prevelika da bi prepoznao o kome se radi. Uputivši se niz planinu, primijetio je ogromnog sivog grizlija. Medvjed ga je napao i on ga je ubio tako što mu je upucao srce s puškom od malo kalibara. Dalje se vizija opet vratila na životinju nalik srni s neobičnim rogovima. Bill je primijetio metar naslonjen uz jedan rog plijena, razvučen od lubanje uz glavni krak do vrha roga. Onda je vidio dvije male ruke kako pridržavaju metar. Dok je vizija bljedila, čuo je anđela Gospodnjeg kako kaže: *"Ti će rogovi biti dugački četrdeset i dva inča, a taj će medvjed biti dugačak devet stopa."*

Nakon tjedan dana Miner Arganbright je nazvao i zamolio Billa da pođe s njim na Aljasku u kolovozu i pomogne mu organizirati dvije nove podružnice Full Gospel Business Mens Fellowshipa, jednog u Fairbanksu, a drugog u Anchorageu. Arganbright je rekao da će platiti sve Billove troškove na tom putu, a čak je ponudio da će ga povesti na lov u grizlije nakon što odrade posao. Ovo je zvučalo kao savršena prilika, uzevši u obzir njegovu posljednju viziju, ali kad se molio po tom pitanju, osjetio je zastoj. Nakon dva dana nazvao je Minera

Arganbrighta i rekao mu da mu Duh Sveti ne dopušta da ide, barem ne ovaj put.

KASNIJE TIJEKOM LJETA, William Branham je propovijedao tri službe o Danielovom susretu s anđelom Gabrielom (Daniel 9, 20 – 27). U nedjelju ujutro, 30. lipnja 1961., propovijedao je "Gabrielove upute Danielu", a te večeri propovijedao je "Šesterostruka svrha Gabrielove posjete". Nakon tjedan dana nadovezao se sa "Sedamdeset Danielovih sedmica" gdje je pokazao kako ono što je Gabriel rekao Danielu o dolasku Mesije govori nama danas o drugom Kristovom dolasku.

25. kolovoza 1961., Bill i Billy Paul otišli su u lov na vjeverice s Banksom i Davidom Woodom blizu Salema u Indiani. Prije zore Bill je ostavio svoje kolege na jednom mjestu i nastavio voziti dalje kako bi mogao sam loviti na jednom od svojih omiljenih mjesta… ako uopće bude lovio. Trenutno nije izgledalo obećavajuće. Nebo je bilo kao debela plahta sivih oblaka, a sitna kišica prijetila je da će upropastiti dan. Postepeno se obzor rasvjetljivao kako se bližila zora. Šetao je poznatom stazom pokraj pašnjaka. Konačno ga je staza odvela u šumarak u obliku slova L, na mjesto gdje je često lovio. Hodao je prema zapadu uz brežuljak i upravo je zakoračio preko debla kad je krajičkom oka uhvatio nešto za što je najprije pomislio da je svjetlost izlaska sunca. Na drugu pomisao shvatio je da to ne može biti sunce jer je svjetlost dolazila s juga. Pogledavši na jug, vidio je ognjenu kuglu kako sjaji u zraku. To natprirodno svjetlo vidio je mnogo puta, ali ono što se nalazilo od ispod nije vidio nikad prije.

Na vrhu brda bilo je nešto nalik ogromnoj kugli s dvije duge koje su izlazile iz toga. Duge su bile oko 10 m visoke i stajale su jedna pokraj druge. Oblikovale su dupli luk, a jedan kraj obje duge nestajao je u kugli. Skinuvši šešir i spustivši pušku, Bill je podigao ruke i krenuo prema fenomenu. Uskoro je vidio da se ne radi o dvostrukom luku, već o trostrukom. Treća duga izlazila je iz kugle pod kutom od 120° u odnosu na druge dvije.

Zaustavio se 10 m od vrha brda. Duge su se povećavale, širile se, svjetlucale u magli kao da su žive. Bill je povikao: "O Bože, što želiš da Tvoj sluga zna?"

Poput tutnjanja grmljavine, glas je odgovorio: *"Jahve Starog Zavjeta je Isus Novog Zavjeta. On je samo promijenio Svoju masku iz Duha u čovjeka. Ostani vjeran!"*

Osjećao se toliko ukočeno da nije mogao govoriti, a u isto vrijeme osjećao se neobično zadovoljno. Bill je prišao nekoliko koraka bliže. Sve su se tri duge povukle u kuglu i fenomen je nestao, osim Ognjenog Stupa koji se zadržao samo toliko da Bill zapazi da je u liniji s mjestom gdje ga je Bog naučio značenje Marka 11, 23.

Podigavši šešir i pušku, Bill se uputio kroz šumu četrdeset minuta dok nakon nije došao do javora čije četiri glavne grane pokazuju na sjever, jug, istok i zapad. Popeo se na deblo, sjeo na čvor tih četiriju grana i pomislio: "Prije dvije godine na istom ovom mjestu Bog je dozvolio da izgovorim tri vjeverice u postojanje, pokazavši mi da je Marko 11, 23 istina: "Tko god rekne ovoj gori: 'pomakni se' i ne posumnja, bit će mu što god rekne." Skinuo je šešir i rekao: "Gospode Bože, Ti si i dalje Isus. Ti si i dalje Bog."

Nježan poput kišice, glas je ispunio šumu: *"Koliko vjeverica trebaš ovaj put?"*

"Baš kao i prije, a dopuštenu količinu imat ću danas do deset sati." Pogledavši na sat, primijetio je da je oko šest sati. Udario je komarca koji ga je grizao pokraj oka. Komarci su posebno štetni u ovom području, a on je zaboravio ponijeti sredstvo protiv komaraca, te je dodao: "Osim toga, sunce će zasjati za 30 minuta i nijedan me komarac neće mučiti ostatak dana."

Iza njega oglasila se vjeverica. Bill je pretraživao šumu dok nije zapazio crvenu vjevericu na deblu udaljenom oko 70 m. To je bilo predaleko da je nacilja u oko, tako da je podigao nišan malo iznad njezinog tijela i opalio. Vjeverica je pala. Kad je Bill prišao pokupiti je, nije se iznenadio kad je vidio da ju je pogodio u oko, na isti način na koji je upucao onu prvu vjevericu prije dvije godine. Nakon trideset

minuta sunce je isušilo oblake, a tri minute prije deset upucao je svoju treću vjevericu. Uopće nije čuo zujanje komarca cijelo to vrijeme.

Nakon toga Bill je naučavao: "Jahve Starog Zavjeta je Isus Novog Zavjeta. Vidite? On je isti Bog, samo mijenja Svoj oblik. Neki dan mi je baptistički propovjednik rekao: 'Kako možeš misliti da su Isus i Bog ista Osoba?' Rekao sam: 'Pa, to je jako jednostavno ako ostaviš svoje vlastito razmišljanje i razmišljaš biblijskim terminima. Oni su isto Biće. Bog je Duh. Isus je bio tijelo u kojem je Bog bio prekriven velom.' Razumijete? Rekao sam, kao kod mene doma, ja sam muž svojoj ženi, otac svojoj kćeri i djed svom unuku. Stoga, ja sam muž, otac i djed, sve u jednom. Moja žena nema pravo na mene kao na svog oca ili djeda. Ona jedino ima pravo na mene kao na svog muža. A moja kćer nema pravo na mene kao na svog muža ili djeda. Ona je moje dijete. Ipak, sve ove tri uloge nalaze se u istom čovjeku. Tako je kod Boga – Otac, Sin i Duh Sveti su samo podjele po pravima. Bog je isti. On samo mijenja Svoj oblik."

"U Filipljanima 2, Pavao je rekao: *'Krist Isus koji premda u obličju Božjem… uzevši obličje sluge postao je sličan čovjeku!"* Grčka fraza za ovaj opis je *en morphe*, što znači da je On Sebe promijenio. Promijenio je svoju masku.[334] Vidite? Nešto se ne može vidjeti, onda se promijeni i oko to može uhvatiti. Poput Elizeja u Dotanu. Elizejev sluga nije mogao vidjeti sve anđele oko proroka, ali je Bog promijenio, (nije spustio anđele) već je On promijenio njihov oblik kako bi ih sluga mogao vidjeti."[335]

"Evo još jednog primjera *en morphe*. Kad je Shakespeare napisao svoju poznatu dramu *Macbeth,* jedna osoba je glumila nekoliko dijelova. Da bi to napravio, glumac je morao mijenjati maske i kostime za vrijeme predstave. Jednom bi izišao kao jedan lik, a kasnije bi izišao kao drugi, ali cijelo vrijeme je bio ista osoba. To je kao kod Boga. On se promijenio iz Ognjenog Stupa da postane čovjek, onda

[334] Strongov grčki leksikon opisuje *"morphe"* kao "oblik po kojem osoba ili stvar pogađa viziju; prilagodba vanjske pojave."

[335] 2. Kraljevima 6, 1 – 17

Se promijenio iz čovjeka nazad u Duha da bi On mogao prebivati u ljudima: Bog je igrao ulogu onog što On uistinu jest. Isus Krist je bio Bog u ulozi čovjeka."

U RUJNU 1961., William Branham se vratio na sjever Britanske Kolumbije u novi pokušaj lova na kanadskom Stjenjaku. Sreo je Eda Byskala u Dawson Creeku i skupa s Billyjem Paulom vozili su 650 km na sjever u kolibu Buda Southwicka. Bud je nestrpljivo čekao ispričati Billu o iscjeljenju svog brata. "Brate Branhame, on nije imao napad od dana kad je moja supruga bacila njegovu košulju u vatru."

"Ni neće imati niti jedan više dok god bude vjerovao," rekao je Bill. "Sad ću vam ispričati viziju koju sam imao u kolovozu." Opisao je životinju nalik srni s rogovima koji su bili dugački točno 42 inča i rekao im da je vidio nekog sa zeleno-bež kariranom košuljom upravo prije nego je upucao ogromnog sivog grizli medvjeda.

Bud Southwick je zamišljeno protrljao bradu. "Sumnjam da će se bilo što od toga dogoditi na ovom izletu. Prvo, ne idemo u područje medvjeda. Idemo u područje ovaca visoko iznad granice rasta drveća. A što se tiče te velike srne, nikad nisam vidio životinju nalik toj koju opisuješ."

"To nije bitno," rekao je Bill, "jer Bog može učiniti bilo što. Da vas pitam braćo, ima li itko od vas kariranu zelenu košulju?"

"Ja nemam," rekao je Bud.

"Ja sam nekad imao," rekao je Ed Byskal, "ali je istrošena, pa sam je bacio."

"Onda mora da će biti neki drugi izlet u lov kad ću upucati medvjeda. Ali, dogodit će se. Samo čekajte i vidjet ćete. To je 'Ovako govori Gospod.'"

Trebalo im je nekoliko dana za jahanje konjima u visoko područje i postavljanje baznog kampa blizu granice rasta drveća. Rano sljedećeg jutra lovili su po planinskim padinama. Kasnije tijekom popodneva oko 10 km od kampa zapazili su stado planinskih ovaca,

uključujući tri ovna koji su imali rogove savijene u puni krug. Bilo je previše kasno da bi gonili stado, tako da su se lovci vratili u kamp s namjerom da će ujutro krenuti rano, vratiti se na isto mjesto i uhvatiti ovnove na spavanju.

Rano ujutro Ed Byskal se izvukao iz svoje tople vreće za spavanje u prohladan zrak svog šatora. Upalio je petrolejsku lampu i premetao po svojoj torbi u potrazi za najtoplijom odjećom koju je mogao pronaći. Iznenadio se kad je našao svoju staru zeleno-bež kariranu košulju presavijenu na dnu torbe – iznenađen jer je rekao svojoj supruzi da je baci. Umjesto toga ona je zašila veliku rupu na boku i zapakirala je za ovaj izlet. Ed ju je navukao, stavio svoj narančasti kaput, zakopčao se i otišao vani naložiti logorsku vatru i pripremiti doručak. Vizija koju je Bill opisao prije četiri dana nije mu bila na kraj pameti.

Do devet sati lovci su se popeli do grebena gdje su dan prije vidjeli ovnove i ovce. Danas su kroz dvoglede zapazili mužjaka sjevernog jelena u šumi. Ed i Blaine su krenuli za njim, dok su se Bill i Bud popeli uz greben potražiti stado ovaca. Uskoro je Bill začuo pucanj u dolini. Izvukao je dvogled i pretraživao uz granicu rasta drveća dok nije zapazio Edov narančasti kaput. Ed Byskal se nadvio nad truplom mužjaka sjevernog jelena.

Zadovoljan, Bill se naslonio na stijenu kako bi odmorio i divio se lijepom jesenskom pejzažu. Ispod njega prostirala se široka, prostrana dolina prošarana crvenim, žutim i zelenim bojama, s arišima, jasikama, jelama, smrekama i borovima. Boje uz granicu rasta drveća bile su uglavnom plavo-zelene od smreka i crvene od žbunja. Iznad granice rasta drveća padine su bile prekrivene žutom mahovinom i grmljem borovnica koja narastu samo desetak centimetara. Još više padine su se pretvarale u kamenite nasipe ispod veličanstvenih granitnih stijena. Tu i tamo ledenjaci su bili prilijepljeni uz planine poput smrznutih suza. Dok je svojim dvogledom promatrao ovu panoramu, Bill je uočio veliku životinju udaljenu samo nekoliko kilometara. "Bud, što je ono tamo?"

Bud je škiljio kroz svoj dvogled. "Brate Branhame, to je jelen, ali zasigurno izgleda drugačije od bilo kojeg jelena kojeg sam prije vidio. Pogledaj to držanje."

"Jelen, a? Pa, to je životinja koju sam vidio u viziji prošli mjesec. Hajdemo po njega."

"Kako ćemo ga uhvatiti? Udaljen je više je od tri kilometra uz tu kamenitu padinu."

"Ne zanima me da je i trideset kilometara udaljen. Moj je. Gospod mi ga je dao."

Najprije su otišli na mjesto gdje su Ed i Blaine vadili iznutrice i gulili kožu s Edovog jelena. Dogovorili su se da će mladići dovesti konje niz granicu rasta drveća do klanca ispod Billove mete. Onda su se Bill i Bud ponovno popeli uz padinu. Konačno im se staza ispravila i krenuli su putem uz padinu razbacanog kamenja što su tiše mogli. Sad je već bilo dovoljno toplo da su poskidali kapute. Taj jelen mora da je spavao na toplom rujanskom suncu jer mu je Bill mogao prići na trideset metara. Jedan hitac bio je sasvim dovoljan da ubije životinju.

Bud se počešao po bradi. "Rekao si da su rogovi dugački oko 42 inča?"

"Točno četrdeset i dva inča."

"Imam traku za mjerenje u torbi na sedlu, tako da ćemo uskoro znati. Što je sad s tim sivim grizli medvjedom?"

"Negdje je u blizini. Ali što mene buni – gdje je dečko u zelenoj kariranoj košulji?"

Bud je podigao dvogled na oči. "Pa, to će biti… brate Bill, gledaj."

Kroz svoj dvogled, Bill je pogledao niz padinu do dna klanca udaljenog nekoliko kilometara gdje su Ed i Blaine čekali s konjima. Ed je skinuo kaput i otkrio zeleno-bež kariranu košulju koju je obukao tog jutra. Bill je rekao: "Sve je na svom mjestu. Negdje između nas i te zelene karirane košulje vidjet ćemo sivog grizlija."

Bud je i dalje držao dvogled na očima. Pretraživao je padine i klance. "Ne želim sumnjati u tebe, ali vidim svaki centimetar ovih padina i ne vidim ga."

"Tu je negdje. Vidjet ćeš."

Sutra će se vratiti po meso jelena. Danas će mu samo ponijeti glavu koju je Bill namjeravao preparirati i čuvati kao trofej. Bill je namjestio glavu na svoja ramena i krenuo niz planinu. Bud ga je slijedio i nosio njihove obje puške. Nakon nekog vremena zamijenili su uloga. Glava jelena imala je oko 50 kg, tako da nije trebalo puno da se umore od nošenja. Prešli su mali ledenjak i onda stali popiti hladnu vodu koja je tekla iz njega.

"Što je to gore u kanjonu?" pitao je Bill.

Bud je fokusirao dvogled dalje u padinu. "Časna riječ, to je sivi grizli."

Bill je klimnuo glavom. "To je on. Hajdemo po njega."

"Pucat ćeš na njega s tom malom puškom?" skeptično je pitao Bud pokazujući na Billov Remington model 721 sa 69 milimetarskim kalibrom. "Možda da uzmeš moj."

"Ovo sam koristio u viziji i u viziji sam ga srušio jednim hicem."

"Znam da si lovio medvjede i prije, ali crni medvjedi nisu ništa u usporedbi sa sivim grizlijem. Kad upucaš grizlija, on ne padne u šok poput većine životinja. On samo nastavi prilaziti. Bolje da ovog upucaš u grudni koš. Tako, ako mu promašiš srce, možda mu ipak slomiš kralježnicu."

Medvjed je bio udaljen oko tri kilometra. Što su se više približavali, dvojica lovaca spuštala su se u klanac koji ih je skrivao većinu preostale udaljenosti. Kad su izašli iz klanca, grizli je ležao oko sto metara uz padinu i oprezno ih promatrao. Izgledao je kao smeđi stog sijena. Krzno uz tijelo mu je bilo tamno smeđe, ali su krajevi dlake bili bjelkasto-sivi, odakle i nosi naziv sivi. Bill je naciljao grudi i opalio. Uz bijesnu riku grizli je zaskočio niz padinu poput vojnog tenka, s raširenim čeljustima i usnama razvučenim zbog režanja, i

zubima spremnim za griženje i trganje. Prije nego je Bill stigao naviti drugu čahuru u ležište, grizli se srušio skoro dvadeset metara dalje.

Sve crvenilo od sunca izblijedjelo je na Budovom licu. Uzdahnuo je s olakšanjem i promrmljao: "Nisam ga želio u svom naručju."

Očistili su iznutrice i ogulili medvjeda, ali naravno da nije bilo šanse da sami ponesu kožu. Samo koža medvjeda težila je 135 kg. Morat će kasnije dovesti konja i pokupiti je. Vrativši se na mjesto gdje su ostavili glavu jelena, pokupili su je i odnijeli niz planinu do mjesta gdje su ih Ed i Blaine čekali s konjima.

Bill im je oduševljeno ispričao o svoja dva ulova. Onda je rekao: "Brate Ed, rekao si mi da nemaš zelenu kariranu košulju."

"Izvini što sam ti pogrešno rekao, brate Branhame. Moja supruga ju je spakirala i nisam znao da je tu."

Izvadivši traku za mjerenje iz svoje torbe na sedlu, Bud je kleknuo uz glavu jelena. Razvukao je traku uz jedan rog od sredine lubanje do vrha glavnog kraka, ali zbog toga kako su rogovi bili zavijeni, metar je padao. Drugi put kad je pokušao, Blaine je prišao i s obje ruke pridržao metar na sredini. Bill je gurnuo laktom Eda u rebra, šapnuvši: "Vidiš, to su te dvije male ruke koje sam vidio u viziji." Kad je metar bio na mjestu, svi su se nagnuli vidjeti rezultat. Vrh roga dohvatio je točno oznaku 42 inča na traci za mjerenje.

WILLIAM BRANHAM je smatrao ovaj izlet u lov vrhuncem godine. Pozornost koju mu je Bog pokazao na planinama Britanske Kolumbije postala mu je izvorom utjehe tijekom tužnih mjeseci koji su uslijedili. Nedugo nakon što se vratio u Jeffersonville, njegova majka se razboljela. Kad je Bill navratio kod svoje majke doma provjeriti kako je, Ella Branham je rekla: "Billy, idem doma vidjeti tvog tatu." Charles Branham je umro 1936., te je sada Ella bila udovica već dvadeset i pet godina.

"Mama, nemoj tako govoriti. Nemaš još sedamdeset godina. Trebalo bi ti ostati još mnogo godina."

Pomolio se za nju, ali mu Gospod nije pokazao viziju kako bi otklonio njegovu zabrinutost. Prošlo je nekoliko tjedana i njezino stanje se pogoršavalo. Bill je imao još nekoliko putovanja planiranih za tu jesen, ali ih je otkazao kako bi bio blizu kuće u slučaju da ga njegova majka zatreba. Zatim je jedne srijede popodne morala otići u bolnicu. Njezin liječnik nije mogao ustanoviti u čemu je problem, te se Bill nastavio moliti za njezino iscjeljenje. U subotu kad ju je posjetio u bolnici, našao je svoju majku izvan kreveta kako stoji pokraj prozora i gleda u oblake. Bez da se okrenula, rekla je: "Billy, vidim tebe."

"Naravno mama, ovdje sam."

Njezine oči ostale su usredotočene na oblake i glas joj je zvučao pospano. "Ti si star, Billy – toliko star. Kosa ti je bijela i brada ti je jako dugačka. Držiš ruku oko križa, a drugu ruku pružaš prema meni."

Bill je pomislio na dan nedugo nakon što je on postao kršćanin kad je krstio svoju majku u ime Isusa Krista. "Mama," pitao je, "što ti Isus znači sada?"

"Znači mi više od života, Billy."

Ellina zagonetna vizija uvjerila je Billa da ona uistinu umire. Do sljedećeg utorka bila je blizu posljednjeg daha. Njezina djeca koja su živjela blizu Jeffersonvillea okupila su se u bolnici kako bi bili uz nju taj dan. Bill je sjedio kraj njezinog kreveta i držao je za ruku nekoliko sati. Povremeno je pričao on i povremeno bi mu odgovorila, ali onda joj je opala snaga toliko da nije mogla govoriti. Bill je zapazio da još ima dovoljno snage za treptanje, te je rekao: "Mama, sad kad umireš, želim ti postaviti posljednje pitanje. Je li ti Isus jednako drag kao što je bio kad si Ga primila u obliku Duha Svetog? Ako jest, onda trepni jako brzo."

Treptala je toliko brzo i dugo da su suze tekle s rubova njezinih očiju. Nakon nekoliko trenutaka Ella Branham je prešla u višu dimenziju. Plačući u sebi, Bill je razmišljao o tome kako je njegova majka imala težak život kad je bila mlada i toliko siromašna. Mučila se odgojiti svojih desetero djece u godinama prije i tijekom velike krize. Njezina duga bitka sad je završila. Pred njom je svanuo novi i sretan dan bez kraja.

Rekao je svojoj braći i sestri: "Sad kad je mama otišla, obitelj neće biti ista. Ona nam je bila stup. Sumnjam da ćemo se okupljati kao nekada."

Organizacija sprovoda i obiteljski razgovori okupirali su ga ostatak dana. Kad je konačno stigao doma te noći, i dalje je osjećao velik teret zbog njezinog gubitka. Dok je sjedio u svojoj sobici, uzeo je novu Bibliju koju mu je žena iz Chicaga poslala na poklon. Ova verzija King James Biblije imala je sve Isusove riječi tiskane crvenom bojom. Bill se molio: "Nebeski Oče, hoćeš li mi dati nekakvu utjehu iz Svoje Riječi?" Nasumce otvorivši Bibliju, odmah je vidio odgovor u žarko crvenim slovima: *"Ne plačite! Nije mrtva, nego spava!"*[336]

Te su mu riječi pomogle da zaspe. Sljedećeg jutra probudio se oko osam sati i dovukao se do kuhinje gdje je Meda spremala doručak. Rebekah i Joseph su već sjedili za stolom. Sarah im se uskoro pridružila. Jeli su i jecali.

"Gdje je baka sada?" pitao je Joe.

Kako objasniti smrt šestogodišnjem dječaku? "Njezino tijelo je u mrtvačnici," objasnio je Bill, "ali njezina duša je otišla gore uz stepenice u nebo."

"Hoće li sići niz stepenice večeras? Nedostaje mi."

"Ne, Joseph, ne znam kad će se vratiti. Kad se Isus vrati, ona će se vratiti s Njim."

Bill se ustao od kuhinjskog stola i otišao u dnevni boravak. Odjednom njegov dnevni boravak nije bio tamo. Zapravo, nije bilo cijele njegove kuće. Činilo se kao da stoji u zraku na kraju ogromnog otvorenog amfiteatra. Veliko mnoštvo ljudi sjedilo je u polukružnim redovima koji su bili nagnuti prema centralnoj pozornici. Ispred pozornice bila su uklonjena prva tri reda stolica, što je ostavilo prostor stotinama hrome i osakaćene djece koja kao da su čekala na svoj red za molitvu. Bill je mogao vidjeti čovjeka u tamnom odijelu kako stoji iza bine na pozornici. Poveo je mnoštvo u pjevanju kršćanskih pjesama. Taj vođa pjesama izgledao je vrlo poznato. Za komadić

[336] Luka 8, 52

sekunde Billova perspektiva se promijenila i sad je on bio čovjek na pozornici koji je vodio zajednicu u pjevanju. Kad je pjesma završila, primijetio je gospođu kako ulazi s kraja amfiteatra i hoda kroz prolaz prema pozornici. Pretpostavio je da je slavna osoba jer su ljudi ustajali i iskazivali joj poštovanje dok je prolazila. Stil njezinog odijevanja bio je onaj žena početkom dvadesetog stoljeća. Nosila je dugačku bijelu suknju i bijelu košulju s napuhanim rukavima i visoko zakopčanom kragnom. Njezine kožne cipele bile su zavezane skroz do gležnja, a duga kosa zavezana ispod ukrašenog šešira sa širokim rubom.

Bill je odlučio povesti sve u pripjev iz nedjeljne škole kako bi dao slavnoj osobi dovoljno vremena da sjedne prije nego započne sa svojom službom. Pjevao je: "Dovedite ih, dovedite ih, dovedite iz s polja grijeha. Dovedite ih, dovedite ih, dovedite mališane Isusu." Kad je stigla naprijed, ova slavna gospođa popela se na pozornicu i stala s jedne strane bine. Auditorij je spontano počeo pljeskati. Bill se okrenuo pozdraviti je. Držala je glavu dovoljno pognuto da joj je rub šešira u tom trenutku prekrivao lice. Kad je podigla glavu, Bill se iznenadio kad je vidio da ga njegova majka gleda iz ljepote svoje mladosti.

"Mama?" pitao ju je.

Ella se nasmijala i klimnula glavom. "Da, Billy."

Prije nego je uspio izgovoriti i jednu dodatnu riječ, amfiteatar se zatresao od istovremenog udara sijevanja i grmljavine. Po završetku grmljavine, čuo je glas kako kaže: *"Ne brini za svoju majku. Ona je sada kao što je bila 1906."*

"1906.?" ponovio je Bill dok se vraćao u normalan svijet.

Meda, koja je upravo stajala na vratima kuhinje, pitala je: "Što ti je, Bill?"

"Draga, upravo sam imao viziju mame kako stoji ovdje. Moram saznati što se dogodilo 1906."

Kasnije tijekom dana otvorio je Bibliju svoje majke na prazan list na koji je zapisivala važne obiteljske datume. Pronašao je godinu kad se Ella Harvey udala za Charlesa Branhama. To je objasnilo zagonetku. 1906. njegova je majka bila nevjesta njegovom ocu. Bila je

jako mlada, ali to nije bilo neobično u ruralnom Kentuckyju u to vrijeme američke povijesti. Sad je bila druga vrsta nevjeste, dio kolektivne nevjeste – Nevjeste Gospoda Isusa Krista. Bill je znao da će je ponovno vidjeti na boljem mjestu.

Sad je studeni ponovno ohladila Inidanu, iako još nije pao snijeg. Pošto je Bill otkazao sve svoje kampanje do kraja godine, odlučio je sljedeći mjesec postiti i moliti o tome u kojem smjeru treba ići njegova služba u 1962. godini. Negdje oko tri sata u utorak ujutro, 21. studenog 1961., izišao je iz kreveta, otišao u svoj dnevni boravak, upalio svjetlo i kleknuo moliti se pokraj svoje stolice. Nakon nekoliko minuta osjetio je da mu se tijelo miče. Otvorivši oči, iznenadio se kad se našao kako hoda po ogromnoj karti Bliskog istoka. Činilo se kao da hoda na zapad prema plavoj liniji koja mu je presijecala put u daljini. U pozadini je čuo da netko pjeva: "Idem na rijeku Jordan." Kad je prešao oko dvije trećine udaljenosti do plave linije na karti, rekao je: "Slava Bogu, s druge strane te rijeke nalazi se Palestina, Obećana zemlja gdje se nalaze sva obećanja."

Iznenada je opet bio nazad u svom dnevnom boravku. Klečao je i molio se pokraj stolice. "Jesam li mogao zaspati i usnuti to?" pomislio je. "U ostalom, noć je." Kao da Bog odgovara na to pitanje, osjetio je da mu se tijelo ponovo miče, ustaje s poda i napušta sobu. Ovaj put vizija ga je stavila na ravan, uzak autoput koji je prolazio kroz travnatu nizinu. Hodao je pokraj brata kršćanina kojeg nije poznavao. I drugi ljudi su hodali uz autoput i svi kao da su se bojali nečega. Bill je rekao: "Sad sam siguran da je ovo vizija i da je Gospod Bog ovdje. Ali, čega se svi boje?"

Dubok, rezonantan glas je rekao: *"Postoji velika opasnost u ovim danima. Postoji odvratna zmija koja ubija kad te ugrize!"*

Upravo tada čuo je kako se nešto približava kroz visoku travu. Stao je pogledati i uskoro je vidio ogromnu crnu zmiju kako gmiže po autoputu ispred njega. Bill je prepoznao da se radi o afričkoj mambi, jednoj od najsmrtonosnijih zmija na svijetu. Mambe su brze i agresivne zmije koje imaju običaj napola podići tijelo sa zemlje i ugristi žrtvu visoko za tijelo ili glavu. Njihov otrov toliko je jak da

velik postotak ljudi koje mambe ugrizu umru ako ne prime protuotrov vrlo brzo nakon ugriza. Zbog toga se afrički domorodci na smrt boje mamba. Jednom dok je bio u lovu u Africi, čuo je kako je portir viknuo: "Mamba!" Bill je vidio da domorodci bacaju torbe i zabijaju se jedni u druge u žurbi da pobjegnu s tog opasnog mjesta.

U toj viziji mamba je buljila u njega sa zlom namjerom, a jezik je brzo uvlačila i izvlačila iz usta. Brat kršćanin koji je hodao pokraj njega, sad se odmakao i pustio Billa da se sam suoči s ovom smrtnom prijetnjom. Mamba je napala. U početku se brzo kretala, ali kako je gmizala naprijed, kretala se sporije i sporije dok je nešto nije zaustavilo nekoliko desetaka centimetara od njega. Otvorila je usta. Otrovni zubi su podrhtavali, ali bez obzira koliko pokušavala, nije ga uspjela ugristi. Nastavila je gmizati okolo i napala ga s druge strane. Ponovilo se isto. Približila se na gotovo pola metra, a onda ju je nešto tajanstveno zaustavilo. Napokon je odustala i izabrala novu žrtvu. Napala je Billovog prijatelja. Nepoznati brat ju je jedva izbjegavao tako što ju je preskakivao. Iznova i iznova mamba je napadala čovjeka koji je poskakivao da je izbjegne.

Bill je pomislio: "Nije ni čudo što su svi na ovom autoputu preplašeni." Podigao je ruke u zrak i pomolio se: "O Bože, smiluj se mom bratu. Ako ga ta zmija ugrize, ubit će ga." Čim je to rekao, mamba je opet zaprijetila da će napasti Billa. Negdje od iznad njega, glas je rekao: *"Budi hrabar. Dana ti je sila da je svežeš."*

"Dobro, Bože, što da radim?"

"Da bi to učinio, moraš biti iskreniji."

Mamba je ponovo gmizala prema njemu.

"Bože, oprosti mi moju neiskrenost i pomogni mi da budem iskreniji." Odjednom je kroz njega proteklo pomazanje koje je ispunilo njegovo tijelo silom koju je mogao osjetiti. Pokazavši na mambu, rekao je: "Sotono, u ime Gospoda Isusa Krista, vezujem te."

Odmah se zmija zamotala u znak & – u oblik nalik broju 8 koji se u engleskom koristi za "and". Zmija je zamotala rep oko svog vrata i zagušila se na smrt. Dah plavog dima izišao joj je iz usta. Sad je ukočeno truplo izgledalo bezopasno poput pereca.

Glas iznad njega je rekao: *"Možeš je i odvezati, također."*

"Onda, Sotono, da provjerim, odvezujem te."

Zmija je otvorila usta i uvukla plavi dim nazad u pluća. Ljuske su joj omekšale i podrhtala je. Počela je otpetljavati tijelo. Brzo je Bill rekao: "Vezujem te u ime Isusa Krista."

Ponovno joj je dim izišao iz usta i mamba se smotala u oblik &. Gušila se dok nije postala kruta.

Čuo je alarm kako zvoni u njegovoj spavaćoj sobi. Uskoro je čuo Medu kako hoda niz hodnik i govori Sarah i Becky da je vrijeme za ustajanje. Kuća se ispunila tipičnom bukom djece koja se pripremaju za školu. Bill se vratio u svoju sobicu razmisliti o ovoj viziji. Činilo se da mamba predstavlja grijeh u najgorem slučaju.

Sila za vezivanje Sotone bila je dostupna. Što bi još to moglo značiti? Bill se molio: "Nebeski Oče, prije nego me Tvoj duh napusti i budem morao odvesti djecu u školu, hoćeš li mi objasniti što mi pokušavaš reći ovom vizijom tako da mi pokažeš nešto u Svojoj Riječi?"

Kad je otvorio svoju Bibliju, prstom je pritisnuo stranicu točno ispod 1. Korinćanima 5, 8: *"Tako da ne svetkujemo sa starim kvascem kao ni s kvascem pokvarenosti i zloće, nego s beskvasnim kruhom iskrenosti i istine."* Sad je shvatio. Namjeravao je postiti i moliti po pitanju svoje budućnosti. Duhovno govoreći, post u tijelu je svetkovina s Gospodom.[337] Bog mu je govorio da za vrijeme ovog posta mora biti iskreniji, više nego ikad prije. To je značilo da pristupa nečemu značajnom. Hodanje prema rijeci na karti podsjetilo ga je na to kako je Jošua poveo Izraelce do rijeke Jordan i onda prešao rijeku u Obećanu zemlju gdje je trebao razdijeliti nasljedstvo Božjim ljudima. U tom trenutku Gospod je rekao Jošui: *"Danas te počinjem uzvisivati pred očima svega Izraela, neka znaju da sam s tobom kao što bijah s Mojsijem."*[338] Bill nije mogao zaboraviti dan kad se netjelesna ruka pojavila u njegovoj sobi, otvorila stranice njegove Biblije i pokazala

[337] Ovo vjerojatno izvlači iz 2. Korinćanima 5, 6 – 9

[338] Jošua 3, 7

na prvih devet stihova Jošue. Kako da to zaboravi? Zapisao je tu viziju na prazan papir svoje Scofieldove Biblije za proučavanje – one Biblije koju je i dalje konstantno koristio doma i kad je putovao. Od tog dana 1952. znao je da će njegova služba na neki način biti usporedna sa službom Jošue.

Sljedećeg jutra, 22. studenog 1961., Bill se probudio prije nego se ugasio alarm. Nešto je brbljalo na njega iz ugla njegove sobe. Okrenuvši se, zaprepastio se kad je vidio odvratnog demona kako stoji u uglu. Izgledao je poput neandertalca s rogovima koji su mu virili iz glave, a kokodakao je poput kokoši koja je upravo izlegla jaje. Umjesto da ga se uplaši, zabavljao ga je. Demon je izgledao kao Alley Oop, spiljski lik kojeg je vidio u stripu u novinama. "Meda," rekao je dok se okretao i stavljao ruku njoj na rame. "Meda, draga, pogledaj ono." Ona je i dalje spavala. Odlučio je da je neće buditi jer je pomislio: "To bi je preplašilo na smrt."

Što je duže slušao demonsko brbljanje, to je više riječi izbacivao. Definitivno je govorio njemu, optuživao ga i govorio nešto poput: "Ti nemaš nikakvu silu s Bogom. Ti si samo blefer. Uopće nemaš sile."

Bill je rekao: "Sotono, vrijeđaš me. Makni mi se s puta u ime Isusa Krista." Poput prljave vode koja teče niz odvod sudopera, ovaj demon se zavrtio u tekuću maglu i nestao. Bill se naslonio na jastuk i uživao u iznenadnoj tišini. Onda je osjetio posebnu ugodu koja ga je okruživala. Punila je njegovu čašu radošću dok se nije prelila. "Pitam se je li Duh Sveti blizu mene sada," pomislio je.

Iz suprotnog ugla njegove sobe, najugodniji glas kojeg je ikad čuo rekao je: *"Nemoj se bojati učiniti bilo što ili ići bilo gdje ili reći bilo što jer je prisutnost Isusa Krista koja nikada ne iznevjerava s tobom gdje god pođeš!"*

Tog jutra nakon što je odveo djecu u školu, zabundao se u najtopliju zimsku odjeću, odvezao u područje divljine Tunnel Mill i pješačio u svoju špilju. Bez obzira na hladno vrijeme, morao je postiti i moliti se. Nešto značajno nastupa. Mogao je to osjetiti u svojim zglobovima, živcima i duhu.

Poglavlje 85
Eksplozija njegove puške
1962.

U SIJEČNJU 1962. Miner Arganbright je nazvao Williama Branhama i pitao ga da razmisli o ponovnom odlasku u Švicarsku. Kad je Bill rekao da će razmisliti, Arganbright je odmah nazvao podružnicu Full Gospel poslovnih ljudi u Švicarskoj i zamolio volontera da organizira nekoliko sastanaka u toj zemlji. Za to vrijeme Bill je putovao na američki jugozapad. Proveo je drugu polovicu siječnja propovijedajući u Phoenixu i Tempeu u Arizoni. Vratio se u Jeffersonville u veljači i organizirao ribolovni izlet s Welchom Evansom, Fredom Sothmannom i Banksom Woodom. Welch Evans je vozio grupu u svom automobilu. Bill je sjedio na suvozačevom mjestu dok su se vozili kroz Kentucky. Njihova destinacija bio je rezervat iza brane potoka Wolf koji je bio otvoren za ribolov cijelu godinu. Negdje na putu Bill je imao san ili viziju. Najprije nije obraćao pažnju što. Slike kojih se sjećao bile su toliko živopisne da je mislio da je vizija. Onda opet, možda je zadrijemao i zaspao. Jedino je bio siguran u to da je jedne sekunde slušao svoje prijatelje kako razgovaraju u automobilu, a da je druge sekunde stajao na drvenom pristaništu i zurio u sivkasto-zeleni ocean.

Miner Arganbright je stajao pokraj njega i rekao: "Pripremio sam ti brod, brate Branhame," i pokazao je na mali, bijeli čamac zavezan za stup s jedne strane pristaništa.

"Ne," rekao je Bill. "To nije dovoljno."

"Ići će 40 milja na sat kroz plitku vodu blizu obale," tvrdio je Miner.

"Ali me neće prevesti preko duboke vode. Za to mi treba veliki brod s velikim motorom."

Miner je slegnuo ramenima. "Pa, tvoji prijatelji namjeravaju preći ocean u čamcu. Rekli su mi da će te pratiti gdje god pođeš. Možda bi mogao ploviti s njima." Sad je Miner pokazao na drugu stranu pristaništa gdje su Fred Sothmann i Banks Wood sjedili u zelenom čamcu zavezanom za stup. Njihov čamac bio je natovaren opremom za kampiranje. Arganbright ih je pitao: "Jeste li vi nautičari?"

"Da," odgovorili su.

Bill je rekao: "Nisu. Znam više o brodovima od njih i ne bih otplovio s tako malim brodom u duboku vodu. Ako počne puhati vjetar, veliki val će ih potopiti."

Sad je Arganbright uzeo Billa za ruku i odveo ga s pristaništa. Rekao je: "Brate Branhame, oni te vole i vjeruju ti. Ako pređeš ovaj ocean u brodu, oni će te pokušati slijediti u tom čamcu, prevrnuti se i utopiti. Ali postoji način da ih zadržiš ovdje. Vidiš tu zgradu preko? To je jedino skladište u cijeloj ovoj zemlji. Ako ga opskrbiš s dovoljnom količinom hrane, oni će ostati ovdje dok si odsutan."

Sljedeće čega se Bill sjećao, opskrbljivao je police kutijama mrkve, krumpira, kupusa i drugog svježeg povrća. Kad su police bile pune, telefonom je nazvao svoju suprugu i pitao je želi li otploviti s njim preko oceana. Dok je ova vizija završavala, Meda je rekla da ovaj put ne želi ići.

Bill je ispričao svojim prijateljima ribičima što je upravo vidio, nadodavši: "Ovi sastanci koje brat Arganbright organizira za mene u Švicarskoj, nešto će se dogoditi i neću ići. Braća u Švicarskoj će me

pokušati iskoristiti za svoju korist, ali Bog neće dozvoliti da se to dogodi."

Kasnije tog popodneva stigli su u kuću prijatelja gdje će odsjesti. Te je noći Bill primio telefonski poziv od Minera Arganbrighta. Miner je rekao: "Moj je kolega u Švicarskoj organizirao petodnevnu konvenciju Full Gospel poslovnih ljudi u Zurichu sredinom ožujka. Brate Branhame, pođi sa mnom i povedi svoju suprugu jer nećeš morati puno propovijedati. Mislim da su isplanirali da propovijedaš samo jednu večer. Nakon ove konvencije, povest ću tebe i tvoju suprugu na izlet kroz Europu i dolje u Palestinu."

Bill je rekao svom prijatelju da će razgovarati o tome s Medom i onda ga nazvati s odgovorom (iako je već znao kakav će odgovor biti). Sljedećeg jutra nazvao je svoju suprugu i objasnio Minerov plan. Budući da su im djeca još bila u školi, Meda je rekla da ožujak nije dobro vrijeme za putovanje kroz Europu. Uljudno je rekla da ne želi ići.

Sad kad se scena iz vizije doslovno ispunila, Bill je osjetio da može obrazložiti njezino značenje svojim prijateljima. Rekao je da mali bijeli čamac predstavlja jedan sastanak. Bijela boja znači dobro. To je značilo da je u redu da ide bilo gdje unutar obala Amerike za jedan sastanak, ali Bog nije želio da prelazi ocean samo zbog jednog sastanka. Dva brata u zelenom čamcu predstavljala su Arganbrightovu ponudu da povede Billa na izlet u Europu i Palestinu. Brat Wood i brat Sothmann nisu propovjednici, ali Bill je propovjednik. Skladište je njegova crkva u Jeffersonvilleu gdje može propovijedati bilo što i sve što mu je na srcu, gdje njegove propovijedi snimljene na kazete neće nahraniti njegovo stado samo taj dan, već će hraniti njegove ljude dokle god budu htjeli jesti.

Tako, umjesto da ode preko oceana to proljeće, Bill je ostao kući i propovijedao desetak propovijedi u Branhamovom šatoru za koje je osjećao da će pomoći kršćanima da uzrastu bliže Bogu. Propovijedao je: "Jedinstvo s Bogom", "Ustrajnost", "Najveća bitka ikad vođena", "Izražavanja", "Izgovorena Riječ je originalno sjeme", "Mudrost protiv vjere", "Obnova Nevjestinog stabla", "Posjedovanje svega",

"Put pravog proroka", "Oslobađanje od pritiska", "Pitanja i odgovori", "Stati na Isusovu stranu" i "Evangelizacija na kraju vremena".

U "Najveća bitka ikad vođena" (propovijedana 11. ožujka 1962.) istaknuo je da je prva bitka ikad vođena započela na nebu kad su se arhanđel Mihej i njegovi anđeli suradnici borili protiv arhanđela Lucifera i njegovih anđela. Luciferova vojska je zbačena s neba te su došli na zemlju i nastavili rat. Na zemlji je Lucifer odabrao ljudski um za bojno polje. Lucifer je odabrao za svoje oružje "sumnju u obliku rezoniranja o Božjoj Riječi." Bog je nasuprot tome za Svoje oružje odabrao "vjeru u Njegovu Riječ". Svako ljudsko biće ima isti izbor kao Adam i Eva: on ili ona moraju ili vjerovati Božju Riječ i živjeti, ili sumnjati u Nju i umrijeti. Stoga se najveća bitka ikad vođena i dalje vodi u umovima muškaraca i žena posvuda.

"Ne govorim o ideji kršćanske znanosti o utjecaju misli," rekao je Bill kako bi pojasnio poantu. "Kad vaš um prihvati život u Božjoj Riječi, taj čin prihvaćanja dovest će Božji život u vaš. Ne čine to samo vaše misli, već je to Božja Riječ koja je došla u vas kroz kanal vaših misli. Vidite? Vaš um to prihvati i shvati. Vaš duh kontrolira vaš um. Kad vaš duh uhvati Božju Riječ, Duh u toj Riječi donosi život u vas."

18. ožujka 1962. propovijedao je "Izgovorena Riječ je originalno sjeme", propovijed poučavanja od šest sati podijeljenu u dva dijela kako bi njegovo slušateljstvo imalo pauzu za ručak. Ujutro je rekao: "Vjerujem da je moje poslanje na zemlji da budem preteča dolazeće Riječi, što je Krist. On ima u Sebi milenij i sve ostale dobre stvari jer je On Riječ." Onda je pročitao Postanak 1, 11: *"I reče Bog: 'Neka proklija zemlja zelenilom – travom sjemenitom, stablima plodonosnim, koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose plod što u sebi nosi svoje sjeme. I bi tako.'"*

Bill je rekao: "Svaka izgovorena Božja Riječ je sjeme." Kako bi potvrdio ovu izjavu, pročitao je iz Luke 8 gdje je Isus ispričao usporedbu o sijaču koji sije sjeme. Kad su ga učenici pitali što znači usporedba, Isus je rekao: "Evo značenja usporedbe: sjeme je Riječ Božja."

Dok je obrazlagao ovu temu, Bill je rekao: "Njegova Riječ je Njegovo sjeme, a Njegov Duh je voda. Ako Duh Božji dolazi navodniti sjeme, proizvest će život sjemena."

"Vjerujem da je Biblija Riječ, potpuna istina, a Isus je očitovana Riječ. On i Njegova Riječ su jedno te isto. Što je On bio? On je bio sjeme koje je Eva trebala donijeti, ali ga je ona hibridizirala nevjerovanjem u Božju Riječ. Duh Sveti je bio u Edenskom vrtu da navodni sjeme. Čovjek nije stvoren da bi umro, stvoren je da živi. Hibridizacija je dovela smrt. Eva je pomiješala ljudski rod preko zmijca (koji u to vrijeme nije bio gmizavac, već sisavac genetski sličan čovjeku). Sad smo svi mi prvotno hibrid. To je razlog što neprestano umirete."

"Razlog što je Bog očitovao Sebe tako savršeno u Isusu je taj što je Isus bio Sjeme-Riječ, sama klica života. Klica sjemena ima život u sebi. Isus je bio Sjeme-Riječ od Boga. Klicu navodnjava Duh. Isus je morao biti proboden na Golgoti da bi to sjeme pustilo svoj život kako bi proizvelo drugo sjemenje. Oni će vidjeti tu Riječ i stajati s njom. On je poslao Svog Duha da navodni to sjemenje, a to će proizvesti ljude koji neće poreći ništa iz Riječi jer su sjemenje, rod originalnog sjemena."

"Prvi Adam je trebao imati sina koji će nastaviti ljudsku rasu. Eva se pomiješala sa zmijcem i rodila hibrid, generaciju mješanaca rođenu da umru. Onda je došao Isus i bio je to ispravno sjeme. On je to dokazao. Sve što je Adam izgubio, Isus je bio. Shvaćate li to? On je pravi sin. Eva bi bila rodila to dijete da nije slušala zmijca i proizvela hibridnog sina. To je razlog što vjerujem to što vjerujem. To se mora vratiti ovoj Riječi."

"Svi Božji sinovi moraju biti isti. Da, zasigurno. Kad smo rođeni od Riječi i Duha, to nas vraća k izgovorenoj Riječi ponovo, baš kao što je Isus rekao u Ivanu 3. Onda nas to vraća na mjesto na kojem smo trebali biti na početku. To je razlog što je Krist umro: da nas vrati na mjesto gdje smo sinovi Božji."

Nakon ručka Bill je nastavio ovu temu. Naučavao je da kad je Adam došao k Evi, našao je njezinu utrobu već začetu zmijčevim

sjemenom. Ali prije nego je Eva mogla počiniti akt, najprije je morala primiti đavolsku laž u utrobu svog uma. Ona nije vjerovala samo jednu Božju riječ, ali to je bila ključna riječ. Bog je rekao: "Nemojte jesti plod sa stabla koje je nasred vrta ili ćete umrijeti." Sotona ju je uvjeravao kroz usta zmijca, govoreći: "NEĆETE umrijeti, postat ćete mudri."[339] Dodavši tu jednu riječ, Sotona je sve promijenio. Time što nije vjerovala Božju Riječ, Eva je izgubila svoje djevičanstvo i ljudski rod je dobio grješnu prirodu.

Usporedite sada Evu s Marijom. Eva je primila pogrešnu riječ, što je proizvelo pogrešno sjeme. Marija je odabrana da primi ispravno sjeme. Ali Marija se također najprije morala suočiti sa Sotonom koji ju je pokušao odgovoriti od Riječi. Kad je anđeo došao Mariji i rekao joj da će roditi sina, Marija je rekla: *"Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?"* Sotona je stajao upravo tamo i šaptao joj u uho. Sijao je sjeme nevjere govoreći da je takvo obećanje nemoguće s obzirom na njene trenutne okolnosti. Prema zakonima logike, Sotona je imao dobar argument. Ali kad je anđeo objasnio: *"Duh Sveti sići će na tebe i sila Svevišnjega osjenit će te; stoga će i sveto Dijete što će se roditi biti nazvano Sinom Božjim."* Odmah mu je Marija odgovorila: *"Neka mi bude po riječi tvojoj."*[340] Tako se ispunilo Pismo: *"Sam će vam Gospodin dati znak: Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel!"*[341]

Isus je bio dijete izgovorene riječi. On nije začet seksualnim aktom, već kroz Božju izgovorenu Riječ. (U Marijinoj utrobi Bog je stvorio oboje, jajašce i spermu koja je oplodila jajašce, tako da je On fizički bio potpuno čovjek, ali je Njegovo podrijetlo bilo striktno božansko). Pošto On nije došao seksualnim putem, Isus nije morao umrijeti, ali je umro kako bi platio dug za Adamov grijeh. To je jedini način na koji je mogao biti plaćen. Nitko drugi nije to mogao učiniti, pošto su svi drugi rođeni seksualno. Poput Marije, ljudi koji su

[339] Postanak 3

[340] Luka 1, 26 – 38

[341] Izaija 7, 14

predodređeni da budu dio kolektivne Nevjeste Isusa Krista najprije će primiti Riječ u utrobu svojih umova.

Iako je Bill propovijedao tisuće propovijedi u svom životu, vrlo je malo pisao. Ipak, nekoliko dana prije nego je propovijedao ovu službu, Duh Sveti mu je rekao da uzme kemijsku olovku i zapiše poruku za crkvu, koju je sada pročitao:

"Evo što vam pokušavam reći. Zakon reprodukcije je da svaka vrsta donosi prema svojoj vlastitoj vrsti, prema Postanku 1, 11. Prema tome, Božja djeca će biti poput njihovog Oca. U ovim će posljednjim danima istinska crkva (Nevjesta) doći do krunišnog kamena i postat će super crkva, super rasa, dok Mu se približava. Oni u Nevjesti bit će toliko kao On da će čak biti na samu Njegovu sliku. To je da bi bili ujedinjeni s Njim. Oni će biti jedno. Bit će samo očitovanje Riječi živoga Boga. Denominacije ne mogu proizvesti ovo. Denominacije će proizvesti svoja crkvena vjerovanja i svoje dogme pomiješane s Riječju. To će napraviti hibridni proizvod. "Prvi je sin, Adam, bio Božja izgovorena Riječ (sjeme). Bila mu je dana nevjesta da se razmnoži i donese drugog sina Božjeg. Ali Eva je pala hibridiziranjem i tako je uzrokovala da Adam umre.

Drugom je Sinu, Isusu, koji je također bio izgovorena Božja Riječ (sjeme), dana Nevjesta kao što je bila dana Adamu. Ali prije nego što je Isus mogao oženiti Svoju Nevjestu, ona je također pala. Ona je, poput Adamove supruge, stavljena na test hoće li vjerovati Riječ Božju i živjeti ili sumnjati Riječ i umrijeti. Kad je posumnjala i napustila Riječ, umrla je.

Od male skupine istinskog sjemena Riječi, Bog će Kristu predstaviti ljubljenu Nevjestu. Ona će biti djevica Njegove Riječi jer ne poznaje od čovjeka napravljena crkvena vjerovanja ili dogme. Kroz članove Nevjeste Bog će ispunit sve što je obećao da će biti očitovano u djevici.

Djevici Mariji je došla Riječ obećanja. U Izaiji 9, 6 Bog je obećao da će On očitovati Sebe jednog dana. Sad je On djelovao da ispuni Svoju vlastitu Riječ obećanja u djevici. Zapazite kako je anđeo bio taj koji joj je donio poruku, ali je anđelova poruka i dalje bila Riječ Božja. Kad je ona prihvatila anđelovu poruku za sebe, Bog je ispunio sve što je On obećao da će se dogoditi u to vrijeme. Marijina prirodna utroba predstavlja duhovnu utrobu djevice Nevjeste danas. Upravo kao Marija, djevica na kraju vremena će reći: 'Neka mi bude po tvojoj Riječi.' Krist je glava Nevjeste i oni su Mu pokorni u svemu. Ne da će Ga samo voljeti, imat će Njegov potencijal.

Primijetite sklad Oca i Sina. Isus nije nikada učinio ništa dok Mu prvo Otac nije pokazao što da čini (Ivan 5, 19). Takav sklad će postojati između Isusa i Njegove Nevjeste. On joj pokazuje Svoju Riječ života i ona je prima. Nikad ne sumnja u nju. Ništa joj ne može nauditi, čak ni smrt, jer ako se sjeme posadi u zemlju, voda Duha će ga ponovno podići. Evo tajne ovoga. Riječ je u Nevjesti kao što je bila u Mariji. Nevjesta ima um Kristov i stoga ona zna što On želi da se učini s Riječju. Ona to izvršava u ime Gospoda, što znači da ona ima 'Tako kaže Gospod'. Tada Riječ proklija vodom Duha i raste dok ne ispuni svoju svrhu.

Ovi u Nevjesti čine samo Njegovu volju. Nitko ih ne može navesti da čine drugačije. Oni imaju 'Tako kaže Gospod' ili miruju. Znaju da to mora biti Bog u njima koji čini djela ispunjavajući Svoju vlastitu Riječ. On nije završio sav Svoj posao za vrijeme Svoje zemaljske službe, tako On sada radi u i kroz Svoju Nevjestu. Ona to zna. Krist će sada ispuniti kroz Svoju Nevjestu onaj posao koji je ostavio za ovo određeno vrijeme.

Stanimo dakle kao Jošua i Kaleb. Naša Obećana zemlja dolazi na vidik kao što je dolazila njihova. Ime Jošua znači 'Jahve-Spasitelj'. Jošua predstavlja vođu na kraju vremena

koji će doći crkvi kao što je i Pavao došao kao izvorni vođa ranoj poganskoj crkvi. Kaleb predstavlja one ljude koji će slijediti Jošuu..."

Ovaj esej nastavio se još nekoliko stranica. Pokazivao je kako nas životi Mojsija i Ilije uče mnogim stvarima o današnjem danu. Bill je rekao: "Krist sada uzima Sebi Nevjestu da bude oplođena Njegovim vlastitim Sjemenom-Riječi u duhovnoj utrobi njezinog uma. On ne želi nikakva crkvena vjerovanja i doktrine pomiješane s tim. Njegova Nevjesta mora biti djevica za Njega."

"O, ljudi, neka vas Bog blagoslovi. Poslušajte me. Ne mogu vjerovati ništa osim Božje Riječi. Želim da Njegova Riječ bude moj život, sve što jesam. Želim da i vi učinite isto. Neka vaš hod, vaši razgovori, vaša kretanja i sve drugo što radite budu u Riječi Božjoj. Neka um Kristov dođe u vas i oplodi vas Riječju. Ako dopustite da um denominacije uđe, bit ćete denominacionalno oplođeni. Ako dopustite da Kristov um dođe u vas, On ne može poreći Svoju vlastitu Riječ jer je On Bog. Bit ćete oplođeni Riječju i vjerovati je. Nije me briga ako vas izbace i zatvore vam sva vrata, vi ćete svejedno opstati. Amen."

KAD JE WILLIAM BRANHAM posjetio Afriku 1951., prvi put je pucao iz Weatherby .257 Magnum puške. Svidjela mu se. Rekao je da mu je to "puška iz snova", a ipak je nikad nije kupio. Već je imao nekoliko puški. U svom umu nije mogao opravdati potrošnju 300 dolara na još jednu pušku kad je znao da neki misionari u Africi nemaju obuću.[342]

U proljeće 1962., čovjek po imenu Rodney Armstrong postao je kršćanin i počeo dolaziti u Branhamov šator. Armstrong je bio distributer za Indianu za kompaniju Weatherby. Kad je saznao da Bill želi Weatherby .257 Magnum, ali da ne može opravdati visoku cijenu,

[342] U to je vrijeme William Branham živio od 400 dolara mjesečne plaće koju je primao od Branham Tabernaclea.

Armstrong je predložio alternativu. Primio je priopćenje od kompanije Weatherby u kojem je pisalo da se ležište bilo koje .257 kalibarske puške može dobušiti tako da se mogu umetati Magnum čahure, čime bi se postigle iste balističke karakteristike kao kod Weatherby Magnum. Kompanija je već testirala ovu proceduru i garantirala rezultate. Obično bi ovo koštalo 40 dolara, ali zato što je Armstrong bio distributer, mogao je to dobiti za 15 dolara.

Ideja se jako svidjela Billu. Već je imao .257 kalibarsku pušku iz koje je rijetko pucao. Bila je Winchester obrtnočepni Model 70. Prijatelj iz Kalifornije je dao tu pušku njegovom sinu Billyju Paulu na poklon, a nije znao da je Billy Paul lijevak. Kako je Billyju Paulu bilo teško rukovati zatvaračem za dešnjake s lijevom rukom, Bill je zamijenio svoju J00 Savage pušku s polužnim sustavom za novu .257 kalibarsku pušku svog sina. Sad je Bill bio nestrpljiv da svoju Winchester Model 70 pretvori u ekvivalent svojoj pušci iz snova – Weatherby Magnum.

Kalibar se odnosi na promjer cijevi puške. .257 kalibar znači da je promjer rupe u cijevi 257/1000 inča. Kad je kompanija Weatherby prerađivala Billovu pušku, nisu promijenili promjer cijevi, već samo duljinu i promjer ležišta tako da može primiti .257 Magnum čahure. Magnum čahura je veća od normalne čahure, tako da može sadržavati više baruta. Rezultat je brži metak s ravnijom putanjom što poboljšava preciznost.

22. travnja 1962. Bill je propovijedao službu koju je nazvao "Obnova Nevjestinog stabla". Nakon tjedan dana – tijekom prvog tjedna u svibnju – njegova dorađena puška vratila se iz tvornice Roya Weatherbyja iz Kalifornije. Nestrpljiv da je isproba, Bill je zamolio Banksa Wooda da ga odveze u streljanu lovačkog društva. Kad je stigao tamo, zakucao je crnobijelu metu na drvenu ogradu na udaljenosti od pedeset metara. Onda je otišao na liniju za pucanje, sjeo na klupu i naslonio svoju novu pušku na drveni stalak namijenjen za to. Ispalio je nekoliko rundi. Banks Wood je provjerio rezultate i povikao da su svi pogodili "u sridu". Banks se maknuo s puta i Bill je povukao zatvarač prema gore i naprijed, te spustio još jednu magnum

čahuru u ležište. Da nije bio toliko ushićen, možda bi obratio pažnju na znak upozorenja. Fitilji u kućištu bili su malo pogurani iz svojih ležišta. On je zapazio taj detalj, ali u tom trenutku toliko se zabavljao da nije mislio o tome što bi to moglo značiti. Naravno da bi fitilj trebao ostati u ravnini s rubnim dijelom brončanog kućišta. Činjenica da su se ovi fitilji pomakli značila je da je na neki način kod svakog ispaljenog metka eksplozija stvarala pozadinski pritisak.

Bill je izravnao pušku, prislonio oko na nišan i naciljao križić na meti. Kao uvijek, povukao je okidač. Uslijedila je eksplozija mnogo jača od one koju je očekivao. Na kratko je vidio plamen od metar i pol u zraku, a onda više ništa nije mogao vidjeti niti čuti. Ošamućen, osjećao se kao da se diže poput balona na vrući zrak. Gdje je? Što se dogodilo? Je li umro? Prošlo je nekoliko sekundi prije nego je shvatio da je još uvijek živ i na čvrstom tlu. Začudo, osjećao je prazne ruke. Gdje mu je puška? Mogao je osjetiti da mu krv curi negdje ispod desnog oka. Stavio je jednu ruku preko oka koje je krvarilo, a drugom rukom je pokušavao otvoriti lijevo oko. Vidio je dijelove svoje puške razbacane posvuda. Doslovno mu je eksplodirala u naručju. Cijev je odletjela naprijed, vijak nazad, a drvena drška i mehanizam za okidanje su se rasuli u šrapnel i odletjeli u svim smjerovima. Shvatio je da mu je šrapnel vjerojatno zasuo lice i uzrokovao krvarenje. U srcu se molio: "Gospode Isuse, Ti si moj iscjelitelj. Molim Te zaustavi ovo krvarenje." Nakon nekoliko sekundi krv mu je prestala curiti pokraj oka.

Banks Wood koji je i dalje bio izvan nišana još nije primijetio nesreću. Bill je pokušao vikati, ali nije mogao, pa je mahnuo jednom rukom da privuče Banksovu pažnju. Banks je potrčao k njemu i uzdahnuo kad je vidio krv preko cijelog lica svog prijatelja. Zgrabivši Billa za ruku, Banks ga je odveo do automobila, a onda u žurbi natopio karburator s toliko benzina da se motor nije htio upaliti.

Na sreću je uskoro upalio automobil i odvezao Billa kući. Bill je oprao lice i procijenio ozljede što je bolje mogao. Lice mu je izgledalo očajno. Banks je pozvao očnog specijalistu koji je pristao odmah pregledati Billa.

Oftalmolog je koristio posebno povećalo da može pogledati duboko u Billove očne jagodice. Koliko je on mogao vidjeti, Billove oči nisu bile oštećene. Ostatak lica je bila druga priča. Eksplozija je zabila petnaest malih komadića metala polukružno ispod Billovog desnog oka. Nekoliko većih komada zasulo mu je čelo i obraze. Jedan mali komad čak mu je probio usnu i napravio krhotinu u zubu. Liječnik je izvadio sve veće komadiće s Billovog lica i čela, ali je rekao da se komadići oko oka ne mogu otkloniti na siguran način. "Ali ti ne bi trebali smetati… no ipak, ni jedan komadić nije ti dotakao očne jabučice. To je čudo. U takvim eksplozijama, sretan si što ti nije raznijela glavu s ramena. Mora da te je nekako zaštitio anđeo Gospodnji."

Najprije je koža s desne strane Billovog lica izgledala poput sirovog hamburgera, ali nakon nekoliko dana koža je zacijelila. Više od tjedan dana neprestano je čuo zvonjavu, ali je i to prestalo. Dubljim ranama trebat će nekoliko mjeseci da zacijele.

Kad se vratio u streljanu, sakupio je cijev, vijak i što više ostalih komada koje je uspio pronaći i poslao ih u tvornicu Weatherby na analizu. Ispalo je da su napravili za nijansu preveliku rupu kad su namještali komoru. Rupa u komori puške je razmak između dijela za metak u komori i početka spiralnog žlijeba koji čini trup puške. Ovaj razmak mora bit precizno strojno obrađen, obično između dvije i pet tisućinki inča. Ako je razmak jako velik, plin koji se širi ne može se ispravno kontrolirati. To se dogodilo s Billovom puškom. Zapravo, kad je on povukao okidač, puška je postala bomba u cijevi. Pošto je mehanizam uz vijak bio slabiji od čelične cijevi, eksplozija se vratila natrag umjesto da je otišla naprijed.

Bill je rekao svojoj zajednici: "Sotona me je pokušao ubiti tamo, ali on to ne može dok Bog ne završi sa mnom i bude htio da dođem kući. Stoga znam da postoji još nešto što Bog želi da učinim."

DO LIPNJA 1962. Bill se osjećao dovoljno oporavljeno od nesreće da je krenuo na dvomjesečni put propovijedanja koji će ga najprije

odvesti u North i South Carolinu na istočnoj obali, a onda cijelim putem do zapadne obale Amerike. Tijekom zadnja dva tjedna lipnja i prvog tjedna srpnja, propovijedao je u raznim gradovima u Kaliforniji. Onda se odvezao na sjever propovijedati u Spokane u Washingtonu i još jedan tjedan u Salem u Oregonu. Do 24. srpnja bio je u Port Alberni u Britanskoj Kolumbiji i propovijedao u pentekostnoj crkvi gdje je u tom trenutku Ed Byskal bio pastor.

Općenito govoreći, Billovo ljetno putovanje 1962. bilo je uspješno. U većini gradova Zajednice Božje surađivale su s Crkvom Božjom, Ujedinjenom pentekostnom crkvom, Four Square crkvom i ostalim denominacijama pri pokroviteljstvu njegovih sastanaka. Ipak to nije bilo poput ogromnih evanđelističkih kampanja koje je održavao tijekom 1950-tih, gdje bi obično desetak crkava surađivalo i prepunilo velike auditorije tisućama ljudi. Još je jedna razlika postala očita nakon što se vratio kući. Uz mnoga pisma koje je primao od ljudi koji su bili iscijeljeni na njegovim kampanjama, također je primao mnoga pisma u kojima su se žalili na ono što je propovijedao. Neki su se žalili jer je propovijedao da doktrina trojstva nije po Pismu. Drugi su se žalili jer je spominjao zmijčevo sjeme. Neki se nisu slagali s njegovim stavom protiv žena propovjednika. Drugi su bili uzrujani jer je naučavao da se žene trebaju pristojno odijevati, a oni se nisu slagali s njegovim pogledom na pristojnost. (Naučavao je da žene trebaju imati dugu kosu i da trebaju nositi suknje koje im prekrivaju koljena. Žena ne bi trebala odijevati hlače ili kratke hlače, niti stavljati ruž za usne ili maskaru.) Jedno pismo stiglo je od propovjednika iz denominacije koji je rekao: "Brate Branhame, imao sam najveće povjerenje u tebe dok nisam čuo da si rekao da je moja denominacija povratnik u grijeh. Kad si to rekao, ja i dvadesetak ljudi iz moje crkve izišli smo s tvog sastanka."

Bill se osjećao malo obeshrabreno. Znao je da mu je isti Bog koji mu je dao savršeno pronicanje prilikom molitve za bolesne također dao duhovno pronicanje prilikom naučavanja Biblije. Taj koncept je bio toliko jednostavan i logičan – zašto ljudi to ne shvaćaju? Bog štiti Svoju Riječ i neće podržati laž.

Krajem kolovoza Bill je proveo nekoliko dana u molitvi u svojoj špilju u području divljine Tunnel Mill. Jednog jutra dok je sjedio na padini i promatrao izlazak sunca, Gospod mu je otkrio nešto što je kasnije podijelio sa svojom zajednicom.

8. kolovoza 1962. Bill je stajao iza svoje propovjedaonice u Jeffersonvilleu i propovijedao službu koju je nazvao: "Sadašnja faza moje službe". Prisjetio je svoju zajednicu na viziju koju je vidio onog jutra kad je polagao kamen temeljac Branhamovog šatora – kako će posaditi jabuku i šljivu na podnožju križa i sakupljati plodove s oba stabla. Na kraju te vizije, Gospod mu je rekao neka pročita 2. Timoteju 4. Glas nije definirao koje stihove iz 2. Timoteju 4, tako da je tog dana prije mnogo godina Bill pročitao samo od 1. do 5. stiha i onda stao. Od tog dana do nedavno, uvijek je smatrao 2. Timoteju 4, 1 – 5 kao dio svog poslanja: *"Propovijedaj Riječ... uvjeravaj, opominji, hrabri sa svom strpljivošću i poukom. Jer doći će doba kad ljudi neće podnositi zdrav nauk... od istine će uho odvratiti i bajkama se okrenuti. A ti trijezan budi u svemu, podnesi patnje, vrši djelo navjestitelja evanđelja, služenje svoje posve ispuni."* Bill je vjerovao da mu je Bog dao te stihove da ga ohrabri dok je bio mladić i započinjao sa službom, i da ga podrži kad se kasnije (što se sada činilo da je slučaj) neki ljudi okrenu od njegovog propovijedanja zdravog nauka. U takvoj evanđelističkoj službi, uvijek je vrebalo iskušenje da se obeshrabri.

Ali Pavao je Timoteju napisao više toga. U kolovozu je Gospod pokazao Billu da se 2. Timoteju 4, 7 – 8 također odnosi na njegovu službu. *"Jer ja se već izlijevam na žrtvu i vrijeme mog odlaska je prispjelo. Dobar sam boj vojevao, utrku završio, vjeru sačuvao. Stoga mi je pripravljen vijenac pravednosti kojim će mi u onaj Dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac..."* Kad je Pavao to napisao, bio je starac u tamnici u Rimu. Mnogi su ga njegovi prijašnji sudrugovi napustili. Mislili su da ga Bog više ne koristi. Gledano samo prirodnim očima, Pavlovi kritičari imali su uvjerljiv argument. Ali, Pavao je promatrao svoje stanje duhovnim očima i vidio je da se približava trenutak krunjenja njegovog života. Bill je imao samo pedeset i tri godine i nije očekivao da će uskoro umrijeti, ali ipak je mogao vidjeti paralelu

između svoje službe i Pavlove službe. Svjetovnim pogledom na stvari, Billova služba izblijedjela je s obzirom na ono što je bila. Čak su i mnogi kršćani mislili da je ispran, da ga je zbog nečega Bog napustio. Ti ljudi nisu shvaćali da Bog obično radi na taj način. Bill je pokazao kako Bog nekad dopusti da njegove sluge potonu prije nego On nastupi i okruni njihovu službu uspjehom. Ukratko je Bill spomenuo primjere ovog principa u Bibliji pozivajući se na Jakova, Josipa, Iliju, Daniela i Ivana Krstitelja. Onda je govorio o vrhovnom primjeru, Isusu Kristu.

Mnogi su ljudi voljeli Isusa dok je On samo liječio bolesne, hranio ih ribom i kruhom i poučavao ih u usporedbama. Konačno je odbacio dječju bočicu i hranio ih mesom Evanđelja. Isus je rekao: *"Blagoslovljen tko se ne sablazni zbog mene."*[343] Ali mnogi su se sablaznili kad su čuli razne stvari koje je naučavao. Na primjer, Isus je rekao: *"Ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete njegove krvi, nemate života u sebi."* Nakon što su to čuli, mnoštvo se drastično smanjilo da ga je čak sedamdeset najbližih sljedbenika napustilo. Isus se okrenuo prema svojih dvanaest učenika i pitao*: "Hoćete li i vi otići?" Odgovori mu Šimun Petar: "Gospodine, kome ćemo otići? Ti imaš riječi vječnoga života. Mi smo povjerovali i spoznali: Ti si Krist, Sin živoga Boga."*[344] Nakon tog dana, Isusova popularnost značajno je opala. Kritičar može argumentirati da je Isus izgubio naklonost kod Boga jer je izgubio naklonost kod mnoštva. Čak je Isus, dok je vision na križu, povikao: *"Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?"*[345] To je bio najniži trenutak u Njegovom životu, Njegov najtamniji trenutak, upravo prije nego je rekao: *"Dovršeno je!"* Nakon nekoliko dana Bog je okrunio Isusovu službu slavom uskrsnuća.[346]

Bill je rekao: "Vjerujem Njemu da će jednog dana okruniti moju službu. Ne znam kako i kad će se to dogoditi. Kad On bude spreman, i

[343] Matej 11, 6; Luka 7, 23

[344] Ivan 6, 47 – 71

[345] Matej 27, 46; Marko 15, 34

[346] Ivan 19, 30; Ivan 20

ja sam. Nadam se da će On okruniti moju službu s ovim: dopustiti mi da uzmem odjeću Riječi i odjenem Njegovu Nevjestu u odjeću Riječi za Njegovu pravednost. Nadam se da će me On okruniti tako što će mi dopustiti da stanem tamo tog dana i kažem (kao što je Ivan rekao): 'Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta.'"

"Ostat ću vjeran Riječi dok On ne završi sa mnom. Tu je moja služba danas. Nisam ispran, samo sam opran u Kralju."

Poglavlje 86
Vizija anđela
1962.

JENDOG JUTRA u listopadu 1962., William Branham je obukao radno odijelo jer je namjeravao oprati svoj automobil na puteljku. Uzeo je kantu i spužvu i tek je stavio ruku na kvaku izlaznih vrata kad je Meda izašla iz kuhinje očigledno uzrujana. Rekla mu je da je Joseph napravio nešto neposlušno. Nakon što je iznijela prigovor, rekla je: "Bill, želim da ga istučeš."

Spustio je kantu i otišao u kuhinju porazgovarati sa svojim sedmogodišnjim sinom. Joe je stajao pokraj kuhinjskog stola i neurozno stiskao vrhove prstiju. Bill je odmaknuo stolicu od stola, sjeo i održao predavanje svom sinu o tome zašto bi se trebao lijepo ponašati i slušati svoju majku.

"Žao mi je, tata," rekao je Joseph dok je stavljao ruke oko vrata svog oca i grlio ga. "Molim te, nemoj me istući."

"O, pa – u redu, Joe. Ovaj put ću te pustiti, ali nemoj odmah ponoviti."

"Neću tata, obećavam."

Bill je otišao pronaći Medu da joj kaže da se Joseph ispričao.

Ona se zaključala u sobu. Bill je pokucao na vrata. Otvorila je i pitala: "Jesi li ga istukao?" Kad joj je rekao zašto nije, odbrusila je: "I meni to govori, a onda se vrati i ponovi isto. To je frustrirajuće."

"Draga, pošto se tako pokajao, nisam ga mogao istući."

"To je zato što se ne moraš baviti s njim svaki dan kao ja! Nikad te nema!" Zalupila mu je vrata u lice i zaključala ih.

"Ne mislim da je ona to stvarno mislila," pomislio je jer je znao koliko je ona inače ljubazna. Tijekom dvadeset godina njihovog braka, Meda mu nikad prije nije srdito rekla ni riječ. U posljednje vrijeme doimala se neurozno. Kako je sad imala četrdeset i tri godine, Bill se pitao je li njezina neuroza uzrokovana hormonalnim promjenama zbog menopauze.

Iznio je kantu, napunio je zapjenjenom vodom i trljao umrljane mušice s prednje dijela svog karavana. Dok je prao poklopac motora, čuo je da netko kaže: *"Reci Medi da pročita Brojeve 12. poglavlje."* Pogledao je uokolo. Na dvorištu nije bilo nikoga osim njega. Pomislivši da je to umislio, vratio se svom poslu. Ponovno je čuo da netko kaže: *"Reci joj da pročita Brojeve 12. poglavlje."* Zastao je, a onda nastavio prati poklopac motora, ali sad je pazio na sve oko sebe. Treći put čuo je taj glas kako ponavlja naredbu. Činilo se da dolazi iz zraka, negdje blizu stabla pokraj njegove kuće.

Ostavio je krpu za pranje na poklopcu motora automobila, otišao u kuću, uzeo Bibliju i pročitao Brojeve 12. poglavlje. Tamo je pisalo što se dogodilo Mirjam kad je kritizirala Mojsija jer je oženio Etiopljanku. Njezino kritiziranje Mojsija toliko je razljutilo Gospoda da je dopustio Sotoni da je ogubavi. Kad se Mojsije pomolio za svoju sestru, nakon sedam dana Gospod ju je iscijelio.

Bill je uzeo svoju Bibliju i otišao hodnikom do svoje spavaće sobe. Mogao je čuti zujanje njezine šivaćeg stroja. Kad je uhvatio kvaku, i dalje je bila zaključana. Pokucao je i pozvao je po imenu.

"Što hoćeš?" pitala je grubo.

"Draga, pusti me. Imam riječ od Gospoda za tebe."

Čuo je da se vrata otključavaju, ali ih nije otvorila. Bill je malo pričekao, a onda otvorio vrata i ušao u sobu. Njegova supruga sjedila je za šivaćim strojem i namještala tkaninu ispod igle. "Meda, znaš da te volim, ali Bogu se nije svidjelo to što si rekla o meni. Dok sam prao automobil, On mi je rekao da pročitaš Brojeve 12. poglavlje." Pružio joj je Bibliju i ona je naglas pročitala poglavlje. Oštar govor ju je preplašio. Zapravo, preplašio ih je oboje. Iskreno se ispričala i zajedno su kleknuli i zamolili Boga da se smiluje.

Nakon dva dana Meda je osjetila jaku bol s lijeve strane. Kad je to spomenula svom suprugu, on je uzeo njezinu desnu ruku u svoju lijevu kako bi vidio može li otkriti u čemu je problem koristivši svoj poseban dar. Osjetio je tu poznatu cistu na njezinom lijevom jajniku – poznatu jer ju je prvi put detektirao 1949. – ali su sada vibracije bile osjetljivo jače. Kako je bol potrajala, posjetila je svog liječnika. On ju je poslao ginekologu u Louisville koji je potvrdio Billovu dijagnozu. Medicinski nalazi su pokazali da Meda ima cistu veličine oraha na lijevom jajniku. U ovom trenutku ginekolog nije bio pretjerano zabrinut. Cista je općeniti naziv za džep ili vrećicu tekućine, ili polutvrde supstance. Većina cisti je bezopasna. Povremeno se cista može inficirati i uzrokovati probleme, a nekad može mutirati u malignu izraslinu. Ginekolog je savjetovao Medi da sačeka nekoliko mjeseci i vidi što će biti s ovom. Možda otpadne sama od sebe.

U JUTRO 14. listopada 1962., William Branham je propovijedao "Stas savršenog čovjeka". Uzeo je naslov i temu iz Efežanima 4, 11 – 15. To je povezao s osam kvaliteta dobrog karaktera navedenih u 2. Petrovoj 1, 1 – 8: vjera, krepost, spoznanje, uzdržljivost, postojanost, pobožnost, bratoljublje i ljubav. Ovaj dio Pisma, poput mnogih ostalih, ima složeno značenje. Očito znači da svi kršćani trebaju posjedovati te karakteristike. Kad se pogleda dublje, to znači da je Isus Krist savršen Čovjek, a ovo su crte Njegovog karaktera. Nakon što je Isus umro i uskrsnuo, poslao je Svog Duha u Svoju crkvu, što je sada Njegovo tijelo na zemlji. Počeo je usavršavati ovo tijelo kroz sedam

crkvenih doba. Počeo je u prvom dobu tako što je ustanovio vjeru u Njegovu Riječ, a nastavio u drugom dobu naglasivši krepost, i tako dalje. Bill je ovo ilustrirao na ploči tako što je nacrtao piramidu s osam razina. Na najnižoj razini obilježio je vjeru, na sljedećoj razini krepost itd. Išao je prema gore dok nije došao do sedme razine, koju je obilježio s bratoljubljem. Na crtežu je ostavio prazninu između ravnog vrha sedme razine i zaglavnog trokuta. Vrh je označio s ljubavlju. Vrh predstavlja Samog Isusa Krista, glavu crkve, koji će se ujediniti sa Svojim tijelom u trenutku Uznesenja.

Nakon toga Bill je govorio o velikoj egipatskoj piramidi koja je model svih manjih piramida oko nje. Za razliku od manjih piramida, niti jedan kralj nikada nije sahranjen u veliku piramidu. Henok, koji je bio prorok, sagradio je veliku piramidu da tijekom doba simbolizira da će jednog dana Bog poslati Otkupitelja i Kralja. To se dogodilo kad je Isus Krist došao. U središtu velike piramide su kraljeve odaje, prazne kao i dana kad su dovršene, što predstavlja Isusov prazan grob na Uskršnje jutro. Velika piramida je ravna na vrhu. Nikad joj nije stavljen krunišni kamen. Nekako tijekom izgradnje, krunišni kamen je odbačen. Kralj David je govorio o ovom kamenu, a kasnije je i Isusa citirao Davida: *"Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen ugaoni. Gospodinovo je to djelo: divno čudo u očima našim!"*[347] On je zapazio da je piramida jedini oblik građevine gdje su kamen temeljac i krunišni kamen istog oblika, što označava da je Isus i utemeljio i da će dovršiti Svoju crkvu.

U STUDENOM 1962. slučaj s porezom državi koji je mučio Billa tolike godine konačno je došao do kraja. G. Orbison, Billov odvjetnik, nazvao ga je i rekao mu da je Porezna uprava predložila nagodbu. Bill se odvezao do ureda svog odvjetnika kako bi čuo vladin prijedlog. Ono što je čuo umalo ga je nasmrt preplašilo. Odvjetnik Porezne uprave rekao je da će se vlada zadovoljiti s petnaest tisuća dolara

[347] Psalmi 118, 22 – 23; Matej 21, 42; Marko 12, 10; Luka 20, 17

poreza, plus dodatnih deset tisuća za kaznu. Kad se toj cifri doda još petnaest tisuća dolara odvjetničkih troškova, to bi opteretilo Billa s dugom od četrdeset tisuća dolara.

"Slobodno me upucajte da se riješim toga!" rekao je Bill. "Imam samo sedamdeset i pet dolara u banci. Kako da otplatim četrdeset tisuća dolara? Ne mogu ih posuditi jer nemam ništa za dati u zalog. Čak i kad bih mogao posuditi novac, kako bih ga otplatio? Moja plaća je samo sto dolara tjedno. Ne, uopće neću pristati na to. Da dugujem novac, napravio bih sve što mogu da otplatim, ali ne dugujem novac. Zašto ne podignu optužnicu ako sam kriv? Imali su desetak godina, ali nemaju nikakve osnove za to. Ne, neću im platiti dok ne dokažu da dugujem taj porez."

G. Orbison je odvukao Billa u drugu prostoriju i privatno se konzultirao s njim. "Brate Branhame, ako ne prihvatimo njihovu ponudu, poslat će te na sud. Sav novac kojeg su ljudi donirali za tvoje kampanje, porezna će tvrditi da je bio tvoj novac kad si odobrio te čekove. Naravno da mi možemo dokazati da je svaki dolar otišao na račun Branhamovog šatora i da je korišten za troškove kampanja i ostalih legitimnih crkvenih troškova. Kako ti nisi koristio ništa od novca za sebe, imamo 99% šanse za dobiti spor. Ipak, kad dokažemo da to nisu bile tražene donacije, porezna će vjerojatno tražiti nekakav porez na darove. Uvjerljivo bi se slučaj mogao razvlačiti još pet godina i zbog sudskih troškova stajati više od dvadeset i pet tisuća dolara nagodbe koju nude. Osim toga, dvadeset i pet tisuća dolara je mnogo manje od tristo pedeset i pet tisuća dolara koliko su tražili."

"Što je s mojom reputacijom? Da uzmem u obzir i vrijednost toga?"

"Brate Branhame, vladini odvjetnici ne mogu naći ništa loše za reći protiv tebe. Tvoj život je uzoran. Ali čim ovo završi na sudu, novine će tiskati naslovnice kojima će blatiti tvoju reputaciju. Kad završi suđenje i dokaže se da si nevin, to će objaviti u malom članku na 12. stranici. Većina ljudi neće ni čuti za oslobađajuću presudu. Šteta će već biti počinjena na račun tvoje reputacije. Predlažem ti da prihvatiš njihovu ponudu."

Bill je otišao iz ureda svog odvjetnika neuvjeren. Kad se vratio doma, rekao je svojoj supruzi: "Umij djecu i spakiraj sve naše stvari. Odlazimo. Prije ću biti skitnica ostatak svog života nego da platim vladi novac koji ne dugujem."

Meda je malo sačekala da se njezin suprug umiri. Onda je prišla k stolici gdje je sjedio, stavila ruku na njegovo rame i nježno rekla: "Hoće li bijeg pomoći?"

"Meda, sve se čini naopako. Proveo sam život naučavajući ljude da plaćaju poreze i žive pošteno i pristojno. Zašto vlada ima pik na mene?"

"Bill, jesi li pitao Boga što On želi da učiniš s vladinim prijedlogom?"

"Pa," rekao je preko volje, "pretpostavljam da bih se barem trebao moliti o tome."

Ušao je u svoju sobicu, sjeo za radni stol i molio se. Uskoro mu je došla intrigantna misao. Gotovo svaki čovjek u Bibliji koji je pozvan u duhovnu službu, ako ga Sotona nije uspio uloviti u moralnom problemu, onda je Sotona koristio vladu da mu naudi. Mnogi primjeri proletjeli su mu kroz um: Mojsije, Daniel, Jeremija, Ivan Krstitelj, Isus Krist, Petar, Pavao, Ivan Otkrivatelj (sve ih je vlada ili zatočila, ili pogubila), a lista se nastavila. Bill se molio: "Gospode, što da radim? Daj mi odgovor iz Svoje Riječi." Čim se tako pomolio, Bog ga je podsjetio na biblijsku priču koja se činila primjenjivom. Jednog dana Isusa su pitali hoće li On i Njegovi učenici platiti godišnji hramski porez. Isus je rekao Petru: "Mi smo zapravo oslobođeni od ove obveze. Ali da ih ne sablaznimo, pođi k moru i baci udicu. Riba koju upecaš imat će novčić u ustima. Uzmi taj novčić i s njim plati naš porez."[348] Bill je pomislio: "To je istina, Gospode. Ti imaš ribu-banke diljem svijeta. Pokaži mi gdje da nabavim novac i platit ću vladi koliko žele."

Najbliža riba-banka ispostavila se da je njegov stari prijatelj, William Dauch. Ovaj osamdeset i devet godina star milijunaš koji je

[348] Matej 17, 24 – 27

živio u Limi u Ohiju obogatio se izradom papirnatih proizvoda. William Dauch je prvi put čuo o Williamu Branhamu 1958. Te je godine njegova supruga Gladys umirala od raka i netko je predložio da piše na ured Branham Campaignsa u Jeffersonville i zamoli besplatnu molitvenu krpicu. To je i učinila. Čim je otvorila pismo i dotaknula molitvenu krpicu, osjetila je da nešto nalik munji prolazi kroz njezino tijelo. Odmah je iscijeljena. Dauchevi su se odvezli u Jeffersonville, slušali Billovo propovijedanje i onda bili kršteni u ime Isusa Krista. Od tada su često pratili Billa diljem zemlje i posjećivali njegove kampanje.

William Dauch je rekao da će rado dati Billu četrdeset tisuća dolara koje je trebao. Bill je odbio uzeti novac kao poklon, ali ga je prihvatio kao kredit. Rekao je da će ga otplatiti za deset godina. Nadao se da će otplatiti četiri tisuće dolara svake godine. William Dauch nije brinuo hoće li mu otplatiti, ali je pristao na ovakav sporazum jer se njegovom prijatelju činio vrlo bitan.

Rano u studenom Bill je napisao ček od dvadeset i pet tisuća dolara za Poreznu upravu. U rubrici za bilješke u lijevom dnu čeka, napisao je: U potpunosti otplaćeni prijašnji porez. Nakon toga ga je poslao. Prošlo je tjedan dana. 22. studenog organiziran mu je tjedan propovijedanja u Shreveportu u Louisiani. Upravo prije nego je krenuo za Shreveport, nazvao je banku provjeriti je li taj ček namiren. Blagajnik u banci je rekao da jest. Poklopio je slušalicu i duboko udahnuo s olakšanjem. Otrčao je u kuhinju, zagrlio svoju suprugu i rekao: "Draga, slobodan sam! Stari račun je naplaćen. Sad mogu ići gdje god želim, gdje god me Gospod povede. Slobodan sam! O, kako je lijepo kad ti je oprošteno, a nisam mogao učiniti ništa da se sam oslobodim!" Osjećao se tako dobro skoro kao što se osjećao prije trideset godina na dan kad je prihvatio Isusa za svog Spasitelja. Bio je slobodan!

JEDNOG DANA u prosincu 1962. gđa. Steffy koja je redovito posjećivala Branhamov šator došla je k Billu doma na molitvu. Bila je

naručena na operaciju u Louisvilleu sljedećeg dana i bojala se za ishod operacije. San kojeg je usnula noć prije također ju je brinuo. Rekla je: "Sanjala sam da sam hodala prerijom na zapadu i vidjela starca gdje stoji na vrhu velikog brežuljka. Imao je bijelu kosu i dugu bradu, i nosio je bijelu haljinu koja se lepršala na povjetarcu. Pitala sam se tko bi to mogao biti, ali kad sam se približila, shvatila sam da na tom brežuljku stoji prorok Ilija i gleda prema istoku. Odlučila sam da ga moram upoznati te sam potrčala uz brežuljak i pala mu pred noge. On je rekao: 'Što želiš, sestro Steffy?' Brate Branhame, taj glas je bio tvoj glas. Kad sam pogledala, ti si stajao tamo!"

San gđe. Steffy nije iznenadio Billa. Prije nego mu ga je ispričala, on je već vidio isto u viziji. To se uvijek događalo kad ga je Bog koristio da nekome protumači san. Iako je Bill znao tumačenje sna sestre Steffy, na trenutak ga je zadržao za sebe. Činilo se da se uklapa u obrazac. Tijekom posljednje dvije godine, petero drugih ljudi reklo mu je da su ga sanjali. Svaki san je bio drugačiji, ali su svi imali neke zajedničke niti. Na primjer, svih šest snova stavljali su ga na zapad. Kao da mu je Bog govorio zaobilaznim putem i pripremao ga za nešto. A ipak nekako nije uspijevao utkati niti u kompletnu sliku i to ga je mučilo.

Sljedećeg dana odvezao se preko mosta u Louisville i posjetio sestru Steffy nakon operacije. Vrijeme u prosincu je do tada bilo blago. Danas se temperatura spustila ispod nule i siva zavjesa oblaka visjela je iznad grada, prijeteći snijegom. Kad se vratio doma, vidio je geometarski kolac zabijen u zemlju pokraj jednog od piramidalnih stupova koji je obilježavao ulaz u njegovo dvorište. Skupina mjerača radila je malo dalje niz ulicu. Mjerili su prolaz i zabijali još drvenih kolaca u zemlju. Bill je prišao i pitao nadzornika što namjeravaju učiniti. G. Goyne je rastvorio kartu i pokazao Billu kako će sljedeće godine proširiti ulicu.

Bill se vratio u kuću. Čim je prošao kroz vrata, Meda ga je zamolila da je odveze u nabavku namirnica. Ušli su u svoj karavan i on je izašao na Ewing Lane. Skrenuo je u smjeru da prođe pokraj

skupine mjerača. Kad je primijetio Raya Kinga, svog susjeda, kako radi s mjeračima, Bill je stao i spustio staklo da popričaju.

"Ej, Mud," rekao je, nazvavši ga njegovim nadimkom iz djetinjstva, "reci mi o tom kolcu kojeg ste mi zabili pokraj dvorišnog puta. Mislio sam da je moje imanje skroz do ulice."

"Billy, grad će proširiti ulicu. Imaju pravo uzeti skroz do mjesta gdje sam zabio taj kolac. Sve od ulice do ovih kolaca mora se maknuti: ograde, stabla, pločnik, sve se mora maknuti. To će zahvatiti i moje dvorište, također."

"Htio bih zadržati svoje kamene stupove. Možda bi mi ih brat Wood mogao maknuti. On je zidar."

Ray King je imao drugačiju ideju. "Izvođač radova je odgovoran za micanje svega," rekao je. "Zašto ne pustiš da on to napravi?"

Kad se Bill odvezao, razmišljao je o Kingovom prijedlogu. Nekako mu se učinio poznat, kao da je doživio cijelu situaciju nekad prije. Kad se vratio iz trgovine, stavio je namirnice na kuhinjski pult i onda požurio u svoju sobicu. Uzeo je knjigu s vizijama s police, prolistao kroz stranice dok nije došao do vizije koju je zapisao u veljači 1958.

Bill je čitao: "Geodetski kolac zabijen na mojem posjedu… kamenje mi blokira dvorišni puteljak… bageri i valjci voze uz ulicu i niz ulicu… mladić na buldožeru ruši moje dvorište" – sjećanje se vratilo. Imao je ovu viziju dok ga je Billy Paul vozio iz Waterlooa u Iowi nakon kampanje iscjeljenja vjerom koju je organizirao njegov prijatelj Gene Norman. Sjetio se da je u viziji ispitivao tog mladića koji je radio takav nered po njegovom dvorištu. Kad je mladić bio drzak prema njemu, Bill ga je udario i srušio. Onda ga je anđeo Gospodnji upozorio: *"Izbjegni to. Kad vidiš taj kolac zabijen u prednjem dijelu svog dvorišta pokraj vrata, onda idi na zapad."* Zatim je vidio svoju obitelj kako sjedi u natkrivenoj kočiji koja je bila parkirana na dvorišnom puteljku. Bill je sjeo na vozačevo mjesto i uzeo uzda. Kad je kožnim uzdama udario vodećeg konja, natkrivena kočija pretvorila se u njegov suvremeni Ford karavan i vizija je prestala.

Bill je zatvorio svoju bilježnicu s vizijama. Konačno su šarene niti iz šest snova oblikovale obrazac kojeg je mogao razumjeti – sve su usmjeravale na zapad. Taj kolac na njegovom puteljku kao što je prorečeno vizijom od prije pet godina, zaokružio je sliku. Okupivši svoju obitelj oko sebe, Bill ih je podsjetio na viziju. Onda im je pokazao kolac u dvorištu i rekao im da se spreme. Uskoro se sele na zapad. Sljedećeg dana nazvao je Gena Normana (koji je sad živio u Tucsonu u Arizoni) i zamolio Gena da mu pronađe kuću ili stan kojeg bi unajmio.

Nakon nekoliko dana Meda je posjetila svog ginekologa u Louisvilleu u Kentuckyju. Saznala je da je cista na njezinom lijevom jajniku narasla na veličinu limuna. Njezin liječnik je rekao da je treba kirurški odstraniti. Bill je objasnio da namjerava preseliti u Tucson čim Gene Norman pronađe mjesto gdje će živjeti. Ginekolog ih je uputio na dr. Scotta, ginekologa u Tucsonu, i po njima poslao Medinu medicinsku dokumentaciju.

Oko tri sata u subotu ujutro, 22. prosinca 1962., Bill je ustao iz kreveta i otišao u kuhinju popiti čašu vode. Na povratku u krevet, pogledao je svog sina. Joseph je u snu zgurao plahte te ga je Bill ponovno pokrio. Onda se vratio u svoj krevet i svoje tople plahte. Negdje oko zore sanjao je da gleda velikog čovjeka kako uzima trostrani štap i s njim tuče malu ženu na podu. Ovaj čovjek i žena su mu trebali biti otac i majka, iako nisu izgledali poput njegovih stvarnih roditelja. Dok je žena ležala na podu i jaukala, ovaj veliki čovjek šepurio se oko nje, ponosan na to što je učinio. Drhteći, žena je ustala. Ponovno ju je veliki čovjek udario u glavu trostranom motkom. Mlitavo se srušila u podložnosti. Bill je to u snu promatrao s udaljenosti. Pomislio je: "Ne mogu tog čovjeka oboriti na zemlju jer je previše velik. Neću pobijediti ako izbije tuča. Ipak, nema pravo tako se odnositi prema njoj." Kad je vidio kako taj čovjek ponovno udara ovu malu ženu, to ga je toliko naljutilo da je izgubio strah. Stao je između okrutnog čovjeka i njegove žrtve. Bill je rekao: "Nemaš pravo udarati je." Odjednom su Billovi mišići na rukama narasli. Rasli su dok nije izgledao poput diva. Žena je pokušala ustati, a čovjek je podigao motku da je udari. Bill je zaprijetio: "Ako je ponovno udariš,

imat ćeš posla sa mnom." Čovjek je procjenjivao Billove mišiće i odugovlačio.

Bill se probudio, preplašen prelaskom iz sna u stvarnost. Meda nije bila u spavaćoj sobi. Čuo je zvukove doručka iz kuhinje. Vidio je kroz prozor da padaju sitne pahulje snijega. Naslonivši se na jastuk, pomislio je: "O čemu se tu radilo? Čini se čudno da sam sanjao ženu." Uskoro je došla vizija i protumačila san. Ta je žena predstavljala kršćane u današnjim crkvama, a čovjek je predstavljalo denominacijski sustav koji vlada njima. Trostrani štap predstavlja pogrešan koncept trojedinog Boga i nepotpuno krštenje koje se nadovezuje na to. Svaki put kad zajednica pokuša ustati i prihvatiti istinu o krštenju u Isusovo ime, njihova denominacija ih sruši trojičarskom dogmom. Godinama se Bill nerado protivio sustavu jer je toliko velik. Konačno mu se usprotivio, a tad su mišići njegove vjere narasli na veličinu Rimljana 8, 31: *"Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?"*

Bilo je to čudno jutro. Duh Sveti kao da je lebdio na rubu njegove svijesti, poput goluba koji je lepršao u krajičku njegovog vidokruga. Kad se okrenuo vidjeti ga, golub se maknuo. Kad ga je pokušao ignorirati, golub se vratio gugutati na njega tako da ne može zaboraviti da je tamo. Oko devet sati zaključao se u svoju spavaću sobu da bi nesmetano mogao tražiti Gospoda. Kleknuo je pokraj kreveta i molio se dok vizija nije otključala vrata u drugu dimenziju.

Vizija i san su slični u nekim aspektima. Oboje se bave prijenosom informacija iz podsvijesti u svijest preko neurokemijskih procesa koji utiskuju slike u određena područja mozga. Sve sličnosti tu prestaju. Snovi su posljedica toga što um sortira milijune bitova informacija prikupljenih svaki dan, razvrstava i dopunjava neke, a ostale odbacuje. Nekad Bog upravlja tim slikama kako bi poslao poruku, ali obično su snovi samo prirodna funkcionalnost mozga dok spava. Nasuprot tome, vizija se pojavljuje kad je vidjelac budan. Tijekom vizije Bog natprirodno zaobilazi osjetne živce i stvara slike direktno u mozgu. Bill je nekad pokušao to objasniti tako što je rekao da vidjelac ima spojene svijest i podsvijest. Kad bismo upotrijebili

današnju terminologiju, vjerojatno bi se to moglo opisati kao "natprirodno inducirana virtualna realnost". Iz perspektive vidjeoca, on je tamo: gleda, sluša i doživljava.

Vizija koju je sada vidio postavila ga je u planinsko područje sjeverozapadno od Tucsona u Arizoni. Bodljikavo bilje je razasuto raslo uz crvenkaste padine i stjenovite grebene. Iako ga nije mogao vidjeti u viziji, Bill je znao da razgovara sa svojim sinom Josephom.

U blizini je bio grm pun malih ptičica nalik zebama smještenim na gornjim granama. Oblik grma utjecao je na to da ovo jato ptica oblikuje piramidu. Izgledale su umorno, nemoćno, čak ozlijeđeno, kao da su letjele izdaleka i da su iscrpljene. Letjele su s grane na granu i neprekidno cvrkutale. Činilo se da mu pokušavaju nešto reći. Onda je jedna ptica odletjela na istok, a nakon sekunde pratilo ju je cijelo jato. Dok su letjele sačuvale su oblik piramide. Odmah je čuo zvukove lepršanja većih krila. Sa zapada je došlo jato sivih golubova. Letjeli su pokraj njega u obliku slova "V" dok su pratili male ptice istočno.

U ovoj viziji Bill se sagnuo i izvukao čičak s ruba nogavice. Eksplozija je zatresla zemlju, što je uzrokovalo da se kamenje skotrlja niz planinu. Prasak je zvučao poput grmljavine iznad glave ili možda kao nadzvučan zrakoplov koji leti blizu zemlje i probija zvučni zid. Pogledavši na zapad, Bill je vidio konfiguraciju zvijezda u obliku piramide kako dominira nebom. Postajale su sve veće kao da mu se približavaju brzinom većom od njegovog poimanja. Onda je shvatio da to nisu zvijezde, već anđeli – snažna bića s krilima zamahnutim prema nazad, malo zakrenuth glava, odjevena u bijeli oklop i jurili su prema njemu iz oblasti vječnosti. Došli su k njemu toliko brzo da Bill nije imao vremena točno ih prebrojiti. Bilo ih je barem pet, ali ne više od sedam. Prije nego je uspio trepnuti, okružili su ga i podigli među sebe. Sad ih nije mogao vidjeti, ali je oko sebe osjetio silu njihove prisutnosti. Preplašili su ga. Pomislio je: "Ovo mora značiti da ću umrijeti. Poginut ću u nekakvoj eksploziji." Onda je čuo da ga Joseph doziva. Pomislio je: "Ne, da sam ja poginuo u toj eksploziji, bila bi ubila i Josepha. I dalje ga čujem da priča. Osim toga, anđeo smrti dolazi sam. Ako je pet anđela, pet znači milost, a ako je sedam anđela,

sedam znači potpunost. Oboje može značiti vrhunac moje nove službe." Podigao je glas i rekao: "Gospode Isuse, što želiš da učinim?"

Odjednom je Bill vidio svoju spavaću sobu. Bilo je deset sati. Čuo je kako Meda stišće zaključanu kvaku i doziva ga. Nije odgovorio. Jezik mu je bio utrnuo kao da mu je stomatolog dao anestetičku injekciju. Cijelo mu je tijelo bilo teturavo i iscrpljeno.

Nekad kršćani govore o osjećanju prisutnosti Gospoda kao da je to ugodno iskustvo. Kad to rade, mijenjaju Njegovu prisutnost s Njegovim blagoslovima. Stvarna prisutnost Svemogućeg Boga toliko je divna da može preplašiti osobu do oduzetosti. Izaija i Ivan Otkrivatelj imali su takvo iskustvo gdje su stajali blizu te strašne prisutnosti i osjećali se kao da će umrijeti.[349] Tako se Bill sada osjećao.

Meda je prestala pokušavati ući u njihovu spavaću sobu. Postepeno je ukočenost napustila BIllove mišiće. Kad se osjetio dovoljno snažno da može ustati, hodao je trideset minuta zaokupljen vizijom. Pitao se što znači. I dalje je mislio da može značiti njegovu smrt. Kako bi netko mogao preživjeti takvu eksploziju? Konačno je stao i pomolio se: "Gospode Isuse, ako ova vizija znači da ću uskoro poginuti, hoćeš li mi reći? Tad ću znati da ne kažem svojima o tome. Ako to znači moju smrt, molim Te pošalji Svoju silu nazad na mene da bih znao."

Malo je čekao. Ništa se nije dogodilo. Dok je stajao tamo, palo mu je na pamet da te male ptice možda predstavljaju prvi potez njegove službe – znak u njegovoj ruci. Ako predstavljaju to, onda drugo jato ptica predstavlja drugi potez njegove službe – pronicanje pomoću vizije. Možda konfiguracija anđela predstavlja treći potez njegove službe. Molio se: "Gospode Isuse, ako to ne znači moju smrt u ovom vremenu, već znači da Ti imaš nešto za mene da učinim što će mi kasnije biti otkriveno, onda pošalji Svoju silu nazad na mene."

Sila pijavice koja se zakovitlala oko njega podigla ga je s poda i spustila u ugao sobe, zbunjenog i polu svjesnog. Kad je došao k sebi,

[349] Izaija 6, 1 – 5; Otkrivenje 1, 10 – 18

sjedio je sa svojom Biblijom u naručju, a stranice su bile otvorene na Rimljane 9. poglavlje. Osjetio je snažan utisak da pročita posljednja četiri stiha tog poglavlja:

> *Što ćemo dakle reći? Da pogani koji nisu tražili pravednost stekoše pravednost, ali po vjeri; no Izrael koji slijedi Zakon pravednosti – do Zakona pravednosti nije dopro. Zašto? Zato što nije bilo po vjeri, nego kao djelima Zakona. Jer se spotakoše o kamen spoticanja, kao što je pisano: "Evo, postavljam na Sionu kamen spoticanja i stijenu sablazni; i tko u nj vjeruje, neće se postidjeti."*

Zatvorio je Bibliju, ustao i prišao prozoru. Nekoliko centimetara snijega već je prekrivalo njegovo dvorište. Podigavši ruke, rekao je: "Gospode Bože, za mene je ovo čudan dan. Što sve ovo znači? Ako je taj citat iz Pisma Tvoje obrazloženje, daj da ga ponovno pročitam." Uzeo je svoju Bibliju i otvorio je pomoću desnog palca kako bi zadržao slučajan blok stranica. Otvorila se na isto mjesto: *"Evo, postavljam na Sionu kamen spoticanja…"*

U NEDJELJU NAVEČER, 30. prosinca 1962., Bill je propovijedao službu koju je nazvao "Je li ovo znak kraja, gospodo?" Nakon što je ispričao svom auditoriju o viziji u kojoj je bio zahvaćen u konfiguraciji anđela, nagađao je o tome ima li ova vizija nekakve veze s događajima opisanim u Otkrivenju 10, 1 – 7.

U prvom dijelu Otkrivenja 10, Ivan je vidio Krista (u obličju snažnog Anđela) kako silazi s neba, zaogrnut oblakom, na glavi Mu duga, lice Mu kao sunce, a noge kao Stupovi Ognjeni. U jednoj je ruci imao otvorenu knjižicu. Kad su Mu noge (Stupovi Ognjeni) stale na svijet, povikao je kao kad lav riče, a Ivan je odmah čuo tutnjavu sedam gromova, ali mu je bilo zabranjeno napisati što su gromovi izrekli. Onda je Krist, Anđeo Saveza, rekao da je konačno došlo

vrijeme da sedmi anđeo dovrši otkrivanje Božje tajne – barem onoliko te tajne koliko je Bog navijestio Svojim prorocima.

Bill je rekao: "Vjerujem da je sedmi anđeo iz Otkrivenja 10, 7 glasnik sedmom crkvenom dobu iz Otkrivenja 3, 14. Oba citata Pisma upućuju na istu osobu, na glasnika zadnjem crkvenom dobu. Zapazite vrstu poruke koju on ima – dovršavanje svih Božjih tajni koje su zapisane u Knjizi. Sedmi anđeo uzima sve izgubljene detalje koje reformatori i teolozi nisu mogli sastaviti, a on ih spaja, čime završava cijelu Božju tajnu, barem onoliko koliko je zapisano u Knjizi."

U nastavku je Bill čitao iz bilješki iz Scofieldove Biblije za proučavanje iz Mateja 13 o Božjim tajnama. Scofield je napisao: "Tajna u Pismu je prethodno skrivena istina sada božanski otkrivena, ali koja i dalje sadrži natprirodan element bez obzira na otkrivenje. Veće tajne su: (1) tajne kraljevstva nebeskog, (2) tajna oslijepljenosti Izraela tijekom ovog doba, (3) tajna preobraženja živih svetih na kraju ovog doba, (4) tajana novozavjetne crkve kao jednog tijela sastavljenog od Židova i pogana, (5) tajna crkve kao Nevjeste Kristove, (6) tajna Krista koji se nastanjuje, (7) "tajna Bog jednako Krist", odnosno Krist kao utjelovljenje punine Božanstva u kojem živi sva božanska mudrost za čovjeka, (8) tajana postupaka po kojima je čovjeku vraćeno da bude nalik Bogu, (9) tajna bezakonja, (10) tajna sedam zvijezda i (11) tajna Babilon."[350]

U osnovi Bill se slagao s popisom, ali je osjećao da g. Scofield nije otišao dovoljno daleko. Nadodao je: (12) tajna zmijčevog sjemena, (13) tajna pravog značenja milosti, koja neće biti izgovor za sramotu, (14) tajna pakla. Možda će biti dug i užasan, ali ne može biti vječan jer riječ vječno znači "bez početka i bez kraja", a pakao je

[350] Reference na citate iz Pisma navedene u Scofieldovim bilješkama, po redu: (1) Matej 13, 3 – 50 (2) Rimljanima 11, 25 u kontekstu (3) 1. Korinćanima 15, 51 – 52; 1. Solunjanima 4, 14 – 17 (4) Efežanima 3, 1 – 11; Rimljanima 16, 25; Efežanima 6, 19; Kološanima 4, 3 (5) Efežanima 5, 28 – 32 (6) Galaćanima 2, 20; Kološanima 1, 26 – 27 (7) Kološanima 2, 2; 2,9; 1. Korinćanima 2, 7 (8) 1. Timoteju 3, 16 (9) 2. Solunjanima 2, 7; Matej 13, 33 (10) Otkrivenje 1, 20 (11) Otkrivenje 17, 5; 17, 7.

stvoren i zato će biti uništen, (15) tajna krštenja Duhom Svetim bez osjećaja, već da osoba Krist čini u vama ista djela koja je On činio, (16) tajna vodenog krštenja, gdje ekstremni trojičarski pogled koristi titule Oca, Sina i Duha Svetog, bez razumijevanja da se te titule ispunjavaju u osobi Gospoda Isusa Krista, (17) tajana Ognjenog Stupa koji se vraća na kraju vremena i otkriva Sebe kroz glasnika zadnjem crkvenom dobu, (18) sedam tajni iz knjige Otkrivenje koje su zapečaćene sa sedam pečata.[351]

Ostatak propovijedi Bill je postavljao pitanja o Otkrivenju 10. poglavlje. Jednog dana će se događaji iz Otkrivenja 10 dogoditi. Može li ovo biti to razdoblje? Čini se da bi moglo biti, ali nije bio siguran. Kako da itko bude siguran? Bog tumači Svoju Riječ tako što je ispunjava. Prije događaja, čovjek može samo spekulirati što bi

[351] Napomena: William Branham nije dao reference iz Pisma za ove dodatne tajne u ovoj službi jer se bavio svakom temom u detalje u drugim službama. Popisao sam nekoliko referenci da pomognem znatiželjnom čitatelju. Potpuna lista referenci zauzela bi mnogo stranica. Naravno da je otkrivenje tajne u obrazloženju. (12) Postanak 3, 14 – 15 (13) Efežanima 2, 5 – 9; Jakov 2, 18 – 24; Rimljanima 8, 23 – 30 (14) William Branham je naučavao da je pakao stvaran, ali niti jedan stih u Pismu ne kaže da je pakao vječan. Matej 18, 8 i Marko 9, 45 kažu da vatra traje vječno, ali ne da ljudi vječno pate. Otkrivenje 20, 14 kaže da su smrt i pakao oboje bačeni u ognjeno jezero, što je druga smrt (uništenje). 2. Solunjanima 1, 9 kaže da su grješnici kažnjeni vječnom propašću. Zasigurno, jadnom kad su uništeni, to uništenje je trajno. Mora postojati kazna za grijeh ili Bog ne bi bio pravedan. Ali milostivi Bog također stavlja odgovarajuće ograničenje na tu kaznu. Kad bi ljudi mogli vječno patiti u paklu, imali bi vječni život. Uistinu, postoji samo jedan način da se ima vječni život, a to je da prihvatite Isusa za svog Gospoda i Spasitelja. (15) Ivan 3, 1 – 8; 6, 28 – 29; 14:12 (16) Matej 28, 19; Djela 2, 38 (17) Djela 26, 13 – 19; Otkrivenje 1, 11; 21, 6; 22, 13. Prvo doba imalo je glasnika vođenog Ognjenim Stupom. Budući da je Isus početak i svršetak, što je Isus učinio u prvom crkvenom dobu, učinit će i u posljednjem crkvenom dobu. (18) Otkrivenje 6, 1 – 17; 8, 1.

proroštvo moglo značiti. Kasnije je lakše vidjeti kako se događaj slagao s Biblijskim proroštvom.

Na kraju svoje službe, Bill je rekao: "Večeras ovdje sjede ljudi koji su stajali na obali rijeke Ohio kad mi je taj glas rekao, 'Kao što je Ivan Krstitelj bio poslan da prethodi prvom Kristovom dolasku, ti si poslan s porukom da prethodiš drugom Kristovom dolasku.' Što je Ivan učinio? Ivan je rekao: 'Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta.' Braćo moja, je li taj čas ponovno stigao? Ne kažem da jest, ne znam, ali pitam vas. Želim da razmišljate o tome. Hoće li ta eksplozija u viziji činiti tako moćna djela dok crkva ne shvati Božje tajne? Hoće li to obratiti srca djece nazad k njihovim očevima, kao što je prorokovao Malahija 4? Je li ovo znak kraja vremena, gospodo? Ne znam, ali meni to izgleda prilično po Pismu. Vidio sam te anđele i onda je eksplozija poput grmljavine zatresla zemlju. Bog zna da vam govorim istinu. Samo zapamtite, nešto se sprema."

"Dopustite da kažem, budući da idem na zapad – ja ne napuštam ovaj šator. Ovo je crkva koju mi je Gospod Bog dao. Ovdje je moje sjedište. Samo odlazim u poslušnosti zapovijedi koja mi je dana po viziji. Moj sin Billy Paul i dalje će biti moj tajnik. Moj ured će biti upravo ovdje u ovoj crkvi. Uz Božju pomoć, bit ću ovdje kad se ovo završi i propovijedati sedam pečata, a bilo koja kazeta koju snimim bit će snimljena upravo ovdje u ovoj crkvi. Upravo ovdje, koliko znam, je mjesto gdje mogu propovijedati s više slobode nego bilo gdje u svijetu jer mi vi vjerujete. Ne znam što me čeka u budućnosti, ali znam tko drži budućnost. To je najvažnija stvar."

William i Meda Branham ispred apartmana kojeg su unajmili u Park Avenue u Tusconu u Arizoni

Poglavlje 87
Kraljev mač
1963.

TUCSON U ARIZONI je pustinjska oaza 65 km sjeverno od granice Sjedinjenih Država i Meksika. 1963. Tucson je imao oko tristo tisuća stanovnika. Broj stanovnika povećavao se tijekom zimskih mjeseci jer su dolazile tisuće posjetitelja iz hladnijih sjevernih država uživati u toplijoj klimi u Arizoni. "Ptice selice", kako su ih nazivali lokalni stanovnici. Mnoge "ptice selice" vraćale su se na sjever u proljeće kako bi pobjegle od velike ljetne vrućine u Tucsonu. Neki su ostajali za stalno i iz godine u godinu grad je sve više rastao.

William Branham i njegova obitelj stigli su u Tucson oko podneva u petak 4. siječnja 1963. Iako je Bill posjetio Tucson nekoliko puta, ponovno je bio impresioniran njegovim širokim avenijama s četiri trake. Prostor je nešto čime jugozapad obiluje. Nedostaje mu vode. Bill je primijetio nedostatak travnjaka. Mnogi su ljudi ukrašavali dvorišta kaktusima i ostalim autohtonim biljem da sačuvaju vodu. Većina kuća bila je izgrađena od cigli. Mnoge su imale ožbukane zidove i krovove od glinenih crjepova u španjolskom stilu. Billa je u Tucsonu najviše impresionirao lanac nazubljenih planina koji je okruživao grad s tri strane. Catalina planine na sjevernoj strani Tucsona obilježavaju južni vrh Continental Dividea.

Obitelj Branham je najprije stala kod Normanovih. Gene Norman ih je odveo u malu kuću koju je unajmio za njih. Gene je pretpostavio da je premalena za obitelj od pet članova, ali to je bilo jedino mjesto koje je uspio pronaći u cjenovnom rasponu kojeg je Bill specificirao. Bill mu je zahvalio, a onda je njegova obitelj raspakirala njihove stvari iz automobila. Kasnije tijekom tjedna u Tucson je stigao Billy Paul sa svojom suprugom Loyce i njihovim malim sinom. Billy Paul je unajmio veću kuću koja mu je poslužila kao dom i ured odakle će moći koordinirati kampanjama svog oca.

U ponedjeljak ujutro Meda je upisala djecu u školu. Rebekah je imala šesnaest godina i bila je na pol prvog razreda srednje škole. Sarah je imala jedanaest godina i išla je u šesti razred. Sedmogodišnji Joseph bio je u drugom razredu.

Nije prošlo puno vremena i Bill je unajmio veću kuću za svoju obitelj. Zapravo, unajmio je oba stana dvoetažne kuće. Adrese su mu bile 3908 i 3910 Park Avenue. Oba stana su bila malena u usporedbi s njegovom kućom u Jeffersonvilleu, ali zajedno su imala četiri spavaće sobe što je bilo dovoljno da njegovoj obitelji bude udobno. Sad će imati više mjesta nego u kući u koju ih je Gene Norman prvotno smjestio. Kako Bill nije znao koliko dugo Bog želi da ostane u tom gradu, ova dva apartmana bit će rješenje za sada. Ako mu Bog kaže da trajno ostane u Tucsonu, moći će potražiti veću, prikladniju kuću.

U subotu 12. siječnja 1963., Bill se odvezao 150 km sjeverno i započeo kampanju propovijedanja koja će ga provesti kroz desetak crkava u području oko Phoenixa tijekom sljedeća dva tjedna. U nedjelju popodne, 27. siječnja, završio je turneju propovijedanja u Ramada Innu gdje je govorio Full Gospel poslovnim ljudima na temu "Apsolut". Pokazao je koliko je koncept apsoluta važan našem društvu. Koristio je primjere od sudaca na košarkaškim utakmicama i semafora na raskrižjima do zakonskih odluka Vrhovnog suda Sjedinjenih Država. Uzeo je tekst iz Filipljanima 1, 20 – 22 gdje Pavao kaže: *"Jer meni je živjeti – Krist, a umrijeti – dobitak!"* Isus Krist je bio Pavlov apsolut, izvor sve njegove snage i osnova svih njegovih odluka. Tako mora biti sa svakim kršćaninom.

Bill je rekao: "U ovom nuklearnom dobu nesigurnosti, kršćanin treba više od iskustva učlanjivanja u crkve. Trebate sidro, apsolut za kojeg znate da neće iznevjeriti. Crkve će iznevjeriti i ljudi će iznevjeriti, ali Krist ne može iznevjeriti. On je apsolut vjerniku. Ako je Krist vaš apsolut i vi ste povezani s Njim, onda ste povezani s Božjom Riječi. Kako znate imate li ispravan apsolut? Ako čitate u Pismu nešto što nam je Krist zapovjedio da činimo, a onda vam netko kaže da je to bilo samo za učenike ili da se odnosi na nekog drugog, a vi povjerujete toj osobi i ne vjerujete Pismu, onda Krist nije vaš apsolut. Osoba koja je izokrenula Pismo i odvela vas s puta je vaš apsolut. Krist, Riječ, mora biti vaš apsolut. Nemojte dozvoliti da vas išta odvede s puta Riječi."

"Kad Bog da čovjeku Duha Svetog, On ga okreće licem prema Golgoti i pred njim je Riječ. Eto, mala loza će ustati s ruba ceste, uvući se i omotati malo stablo, a vi mislite da je to jako bezazleno. Ali odmah, znate, toliko vas obuhvati da vas povuče u pogrešnom smjeru i čini da se nagnete u pogrešnom smjeru. Isto tako su među nas došle svjetovne filozofije i počele nas povlačiti prema svijetu. Morate uzeti oštar dvosjekli mač Božje Riječi i osloboditi se od svega svjetovnog da biste mogli stajati pravo na Riječi, jer je to konačno, to je apsolut svakom vjerniku."

"Muškarac ili žena koji su ispunjeni Duhom Svetim naglasit će svako Božje obećanje s 'Amen.' Netko može reći: 'Dani čudesa su prošli. Ne postoji božansko iscjeljenje. Krštenje Duhom Svetim je bilo za drugo doba.' Onda čitate u Bibliji što je Petar rekao na dan Pedesetnice kad su svi oni bili dotaknuti u srcima i htjeli znati što učiniti da bi bili spašeni. Evo, da je učlanjivanje u crkve bilo odgovor, on bi im rekao: 'Morate pronaći tijelo i pridružiti se crkvi.' Ali on to nije rekao. Dao im je točan recept što moraju učiniti. Rekao je: 'Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha i primit ćete dar – Svetoga Duha. Jer za vas je ovo obećanje i za djecu vašu, i za sve one izdaleka koje god pozove Gospodin Bog naš.'" Tu je apsolut. Duhom ispunjen kršćanin uvijek će vjerovati i djelovati po Božjoj Riječi."

Po povratku u Tucson, Bill je uzeo veoma potreban odmor. I dalje je osjećao pritisak nesigurnosti u svojim grudima. Pritiskao ga je kao što junac može pritisnuti kauboja uz tor. Mogao ga je odgurati, ali uvijek se vraćao. Jednog jutra nedugo nakon što se vratio iz Phoenixa rano se probudio i ležao u krevetu. Razmišljao je o svojoj budućnosti i pitao se zašto ga je Gospod poslao na Zapad. U umu je ponovno pregledavao nedavnu viziju anđela koji su mu došli u obliku piramide. Vizija je započela s eksplozijom. Kako bi itko mogao preživjeti tako jaku eksploziju? A ipak, čuo je da ga Joseph doziva. Što to znači? Ako ga Gospod uskoro namjerava uzeti doma u nebo, mora organizirati da se crkva pobrine za njegovu obitelj. Možda bi mogli darovati njegovoj obitelji mirovinu. Billy Paul je imao skoro dvadeset i osam godina i mogao bi se brinuti za sebe, ali se Bill brinuo za ostatak svoje obitelji jer su bili u potpunosti ovisni o njemu da bi preživjeli.

Tiho je čuo glas u svojoj glavi kako kaže: *"Idi u Sabino kanjon!"*

Preskočio je doručak, napustio stan i odvezao se na sjeverni kraj Tucsona gdje se naglo uzdižu Catalina planine i sprječavaju širenje grada u tom smjeru. Pratio je put prema istoku paralelno s planinama koje su se sjale poput mjedi na jutarnjem suncu. Brojni kanjoni presijecaju planinski lanac. Jedan od kanjona postao je nacionalni park. Bill je ušao u Sabino kanjon i vozio automobil prema sjeveru uskim putem koji prati potok Sabino. Tijekom zimskih mjeseci u tom potoku bilo je puno vode. Punio ga je otopljeni snijeg s padina planine Lemmon. Voda je tekla iz jedne lokve u drugu. Povremeno se prelijevala preko stijena, a povremeno tekla oko njih. Natapala je raznolika stabla: javore, topole, vrbe, jasene i stabla oraha. Najprije mu je potok bio s istočne strane (njemu s desne strane), ali u samo malo više od kilometar i pol prešao je potok devet puta po uskim mostovima napravljenim od kamena i betona, tako da mu je potok ostao s lijeve strane. Uskoro se cesta odvojila od potoka i popela nekoliko desetaka metara. Završila je na parkingu za planinarske staze.

Bill je krenuo stazom koja je pratila istočni kanjon. Sad je bio iznad stabala i slušao prepirku teritorijalnih ptica ispod sebe. Od

negdje s litica iznad, golub je dozivao svoju ženku. Zapadna padina Sabino kanjona hvatala je sunčevu svjetlost, a uz istočnu padinu Bill je hodao u sjeni ogromne litice koja se dizala iznad njega.

Pejsaž je ovdje bio botanička čudesna zemlja. Pošto su visoki, saguaro kaktusi stajali su isključivo na nižim padinama poput ogromnih lutaka s podignutim rukama da slave Gospoda, ali su i manje vrste kaktusa branile svoja mjesta među stijenama. Bilo je bačvastih kaktusa koji su ispuštali tisuće iglica koje su se savijale kao udice, opuntia kaktusa koji izgledaju poput nakupine reketa za ping pong s iglicama po sebi i mnogih drugih vrsta. Bilo je također pustinjskog grmlja poput mesquite i palo verde. Ovo grmlje ima trnje na granama skriveno među obiljem sitnog, voštanog lišća. Iznad njega je padina kanjona dodirivala vertikalnu liticu visoku nekoliko desetaka metara. Bilo je vrlo malo vegetacije na stjenovitim vrhovima.

Nakon dvadeset minuta pješačenja, Bill je došao do stjenovitih brda – skupine planina u sredini koje se nalaze skroz ispod najviših litica, a ipak daleko iznad dna kanjona. Popeo se na najbliže brdo i stao odmoriti na relativno ravnom mjestu blizu vrha. Nekoliko stjenovitih stupova i dalje je stršilo visoko iznad njega, ali za ovu priliku, ovo je bilo mjesto na visini do koje se htio popeti. Primijetio je srnu kako hoda uz stazu na padini ispod njega. Bill je nepomično stajao i promatrao dok se srna zaustavila, podigla glavu i slušala zvukove opasnosti. Jedini zvuk kojeg je Bill mogao čuti bilo je žuborenje potoka pomiješano s tihim puhanjem blagog povjetarca. Odjednom mu je nalet vjetra otpuhao šešir koji se kotrljao nekoliko metara prije nego se zaustavio u naručju pustinjskog koralja. Preplašena ovim pokretom, srna se ukočila.

Bill je uzeo svoj šešir i kleknuo pokraj pustinjskog koralja moliti se. Pustinjski koralj je grm, ali nema središnje deblo već grane izlaze prema gore iz središnje točke na zemlji. Grane su mu prekrivene lišćem, a svaki list skriva trn od dva i pol centimetra. Pustinjski koralj je srodan trnovitoj biljci u Izraelu koju je davno rimski vojnik spleo u trnovitu krunu da se stavi na glavu Isusu Kristu onog dana kad je razapet.

Spustivši Bibliju na zemlju, Bill se okrenuo prema liticama na istoku, podigao ruke iznad glave i glasno se molio: "O, Gospode, što znači eksplozija u zadnjoj viziji koju si mi dao? Znači li to moju smrt? Ne bojim se smrti, ali trebam znati da bih mogao pripremiti svoju obitelj. Ako ćeš me uskoro uzeti 'doma', neka se to dogodi ovdje gdje nitko neće pronaći moje tijelo. Možda jednog dana možeš dopustiti Josephu da ovdje pronađe moju Bibliju."

Odjednom je osjetio kako mu nešto tvrdo dodiruje ruku. Instinktivno prsti su mu uhvatili predmet i pogledao je o čemu se radi. Zaprepastio se kad je vidio dvosjekli mač koji se nalazio u njegovoj ruci, a oštrica je bila okrenuta prema nebu. Spustio je ruku da to promotri iz blizine. Štitnik za ruku izgledao je kao zlatni, a drška kao biserna. Sunce je upravo ustalo dovoljno da obasja kroz prijevoj na istočnom vidiku kanjona, a prelijevanje svijetlih zraka uzrokovalo je da se oštrica mača sjaji poput poliranog srebra. Rubovi oštrice izgledali su oštro kao žilet. Bill je osjetio mješavinu privlačenja i odbojnosti te kratke, dvosjekle oštrice. Uvijek se bojao mača i bilo mu je drago što ne živi u vrijeme kad su se mačevi povremeno koristili za rješavanje nesuglasica.

"Ovo je čudno," rekao je ošinuvši oštricom kroz zrak. "Osjećaj je stvaran kao bilo što što sam ikada držao u ruci. Negdje blizu mene je isti Bog koji je stvorio ovna za Abrahama, isti koji mi je stvorio vjeverice u Indiani i Kentuckyju. Sad je On stvorio ovaj mač. Ali, što da radim s njim? Znam da su kraljevi koristili svoje mačeve da heroje proglase vitezovima. Možda ovo znači da bih trebao položiti ruke na nekoga i postaviti ga za propovjednika."

Bio je zapanjen kad je čuo glas kako odzvanja s visine kanjona: *"To je mač Kralja."*

"Ali zašto mi pokazuješ kraljev mač?" pitao je Bill, i dalje nesiguran.

"Ne mač kralja," odgovorio je glas, naglasivši: *"To je mač 'TOG' Kralja."*

U bljesku sunčeve svjetlosti, mač je iščeznuo. Iako je Billova ruka sad bila prazna, srce mu je bilo ispunjeno. Sad je razumio. Bog je taj

Kralj, a mač tog Kralja je Njegova Riječ – Biblija. Istina Biblije je jedino oružje dovoljno jako da porazi Sotonu i njegove demone. To je jedini vodič koji pokazuje put u vječni život. To je bio kompas kojeg je Bill koristio da vodi njegov život. To je bio njegov 'apsolut'.

Dok mu je uzlupano srce usporavalo na normalne otkucaje, osjetio je da mu Gospod govori tiho, poput glasa u njegovoj glavi. Govorio je: *"Nemoj se bojati smrti. Ovo je treći potez tvoje službe."*

Uzeo je svoju Bibliju i otrčao u automobil. Kliktao je od radosti koja je odzvanjala zlatnim zidovima kanjona. Sad je bio zadovoljan što vizija anđela ne znači da će umrijeti – barem ne još. Bog ima još nešto da prije dovrši.

NAKON NEKOLIKO DANA Bill je zamolio Billyja Paula da pošalje razglednice svima na popisu Branham Campaignsa i obavijesti ih da će biti u Jeffersonvilleu od 17. do 24. ožujka i održati posebnu seriju propovijedi. Propovijedao je samo jednom u veljači i taj je sastanak bio u Tucsonu, tako da nije morao daleko putovati. Odmoran, iščekivao je lov u divlje svinje prije nego se odveze u Jeffersonville.

Divlje svinje (ili pekari) su autohtone u Americi i može ih se naći od Arizone do Argentine. Iako nalikuju svinjama, razlikuju se od pravih svinja oblikom kostura i zubi. Divlje svinje tragaju za hranom u krdima od dvadeset i pet životinja i dobro su prilagođene za preživljavanje u okrutnom ambijentu pustinja u Arizoni. Hrane se biljkama, malim životinjama i strvinama. Njihova prošarana smeđa boja omogućava im da se stope s pustinjom oko sebe, zbog čega ih je pravi izazov uspješno loviti.

1963. godine sezona lova na divlje svinje u Arizoni započela je u petak, 1. ožujka i trajala do 10. ožujka. Prvotno je Bill namjeravao loviti na dan otvaranja sezone. Njegov plan se promijenio kad je primio dugačak telegram od žene iz Texasa. Molila ga je da dođe u Houston i zamoli sud da se smiluje njezinom sinu koji se suočavao sa smrtnom kaznom zbog zločina. Budući da je u novinama čitao o tom slučaju, Bill je osjećao ako ne pokuša spasiti život mladića, da više

nikad neće moći loviti. Odgodio je izlet u lov i isplanirao brzi put u Houston. Također je nazvao pastora u Houstonu koji ga je zamolio da dođe propovijedati kod njega ako nekad svrati u taj grad.

U nedjelju 3. ožujka 1963. Bill i Billy Paul odvezli su se u Houston u Texasu. U ponedjeljak ujutro Bill je bio kratko na sudu.[352] U ponedjeljak navečer Bill je propovijedao u gradskom auditoriju i krenuo doma odmah po završetku službe. Prijatelji su ga odvezli u Tucson dok je Billy Paul nastavio sjeveroistočno u Jeffersonville.

U srijedu 6. ožujka William Branham, Fred Sothmann i Gene Norman natovarili su Sothmannov terenac puškama i opremom za kampiranje. Išli su autoputom na istok do Wilcoxa, a onda skrenuli na sjever i vozili makadamom dok nisu stigli do istočne strane Galiuro planinskog lanca. Bili su blizu Sunseta, grada duhova u Arizoni koji je nekad bio uspješan rudarski grad. Sunset Peak na 2165 m iznad mora bio je najviši vrh u tom području. Uzdiže se barem 600 m iznad doline između Galiuro planina na istoku i Pinaleno planina na sjeveru.

Tog popodneva postavili su kamp na osušenom koritu pokraj stijene koja se izvijala iznad njih poput divovske horizontalne šake skupljenih i napola savinutih prstiju. Tlo kanjona bilo je prošarano mesquite stablima koja su davala lovcima mnogo hlada dok su bili u kampu. U četvrtak je Bill zapazio krdo divljih svinja i upucao jednu. Ali njegovi prijatelji su se vratili u kamp te večeri, a metci su im i dalje bili u okviru puške. Budući da je Bill sad znao područje kojim se kretalo krdo divljih svinja, mislio je da može pomoći Fredu i Geneu da ulove svoje životinje sljedećeg dana.

U zoru u petak 8. ožujka, Bill je poslao Freda i Genea da hodaju jednim putem dok je on otišao drugim. Namjeravao je navesti krdo divljih svinja u njihovom smjeru. To je bilo šikarno područje u kojem su prevladavala mesquite stabla koja rastu od tri do sedam metara visine, ovisno o dubini tla. Visinsko područje pustinje Galiuro uzrokovalo je da klima ovdje bude previše hladna za dugoruke

[352] Umjesto smrtne kazne, ovaj mladić je osuđen na doživotnu kaznu zatvora.

saguaro kaktuse, ali ostalih vrsta bilo je u izobilju, poput bačvastih kaktusa i opuncija. Vegetacija je bila gušća na dnu kanjona, što je divljim svinjama davalo dosta zaklona. Bill se popeo na greben na vrhu kanjona da bi lakše uočio životinje u skrovištu. Sad je imao bolji pogled na niz grebena koji su se dizali na višim vrhovima ovog jednostavnog planinskog lanca. Sunset Peak dizao se malo južnije od njega, a China Peak je bio petnaestak kilometara sjeverno. Tucson je bio na oko 65 km jugozapadno od njega.

Hodao je nekoliko sati, nekad po višim predjelima, nekad kroz kanjon. Često se zaustavljao pregledati teren dvogledom. Oko osam sati zapazio je Genea i Freda na udaljenosti od barem kilometar i pol. Fred je bio s druge strane kanjona. Bill je mahnuo i Fred je mahnuo također. Sunce koje je sjalo na nebu bez oblačka ugrijalo je jutarnju hladnoću. Znoj je kapao s obruba Billovog šešira. Sjeo je na stijenu odmoriti se. Spustio je pušku u naručje. Primijetivši da se čičak uhvatio za jednu nogavicu, skinuo ga je i pogledao bodljikavo sjeme između prsta i palca. Čičak nije uobičajena biljka u ovim pustinjskim planinama, ali ovo je sjeme izgledalo nekako poznato.

Krajičkom oka zapazio je kretanje ispod u kanjonu. Vepar se pojavio uz smreku na udaljenosti od oko pol kilometra. Bill je sada s dvogledom mogao vidjeti dvadesetak divljih svinja kako se kreću kroz grmlje. Nisu bile svjesne opasnosti. Bill je bacio čičak koji je držao i polako otpuzao s tog mjesta. Kad mu divlje svinje nisu bile na vidiku, ustao je i pretrčao greben, a onda pratio stazu prema dnu kanjona. Dok je trčao, razmišljao je o najboljem načinu da protjera divlje svinje uz dno kanjona da ih njegovi prijatelji mogu lako uloviti.

Odjednom je snažna eksplozija zatresla zemlju. Prašina se dizala u zrak dok se kamenje veličine kanti kotrljalo niz padine kanjona. Na trenutak je Bill pomislio da ga je netko upucao. Kad je pogledao u nebo u pravcu zapada, vidio je bijelu piramidu kako mu se približava brže od nadzvučnog zrakoplova. Onda je shvatio da je to konfiguracija anđela. To su bila snažna bića odjevena u bijeli oklop, s krilima zamahnutim prema nazad i ispruženim rukama. Bill je udahnuo i prije nego je uspio izdahnuti, ovi su ga anđeli okružili i nekako (ne s

rukama) podigli u zrak. Dok su se nebo i zemlja vrtjeli oko njega, njegova su se osjetila napregnula do krajnjih granica ljudske percepcije, a onda ih nadmašila. Ukupno je bilo sedam anđela. Po tri anđela lebdjela su pokraj njega sa svake strane, postavljeni tako da je svaki sljedeći bio malo viši, a jedan je anđeo na vrhu upotpunio trokut. Anđeo u donjem desnom kutu privukao je njegovu pažnju. Ovaj je anđeo bliještio više od ostalih, kao da je vrijedniji pažnje od ostalih. Kad bi se brojalo s lijeva na desno, to je bio sedmi anđeo. Bill se osjećao čudno opčaran njime, kao da među njima postoji neka posebna veza. Odjednom je ovaj anđeo podigao mač i rekao: *"Vrati se u Jeffersonville gdje će biti otvorena tajna zapečaćena sa sedam pečata iz Otkrivenja."*

Brzo, ali nježno, anđeli su ga spustili na tlo kanjona. Onda su odjurili kroz stratosferu gdje su stali i pogledali ga. Dok je Bill promatrao, ovi anđeli su se promijenili u nešto nalik svjetlosnim bićima – ali nisu izgledali kao neko zemaljsko ili galaktičko svjetlo. Izgledali su – natprirodno. Bila su to potpuno duhovna bića koja su nakratko postala fizička u ovom svijetu. Bill je promatrao tih sedam anđela kako se šire dok se nisu spojili u jedan oblak koji je izgledao poput prstena pernatog svjetla trokutastog oblika. Onda su mu nestali iz vidika… ali samo iz vidika, jer je na neki način njihova prisutnost ostala – i zbog te činjenice Bill je bio siguran.

PRIJE NEGO SU ANĐELI stigli, Gene Norman je hodao uz greben dok je gledao u kanjon gdje je Bill pokušavao protjerati krdo divljih svinja. Gene u tom trenutku nije mogao vidjeti svog prijatelja, ali je otprilike znao gdje je Bill. Gene je užurbano pregledavao grmlje tražeći znakove kretanja. Nadao se vidjeti neku divlju svinju koju je Bill preplašio da pobjegne u njegovom smjeru. Odjednom je Genea obuzeo najneobičniji osjećaj i počeo je plakati bez očitog razloga. Za nekoliko minuta ovaj čudan osjećaj ga je napustio i prestao je plakati. Pitao se što se upravo dogodilo kad – BOOM! – eksplozija ga je preplašila i uzrokovala da mu srce počne jako lupati zbog adrenalina.

Buka je zvučala kao da dolazi iz neba njemu direktno iznad glave. Pretpostavio je da se radilo o probijanju zvučnog zida te je pogledao prema gore. Nije bilo zrakoplova na vidiku, niti je bilo zvuka motora zrakoplova da bi bučio u daljini. Zapravo, uopće nije bilo zvukova. Ali vidio je nešto jedinstveno. Vidio je dvije pruge pare ili svjetla, ili nečega… Bile su kilometrima udaljene i nakošene prema gore. Nikad prije nije vidio ništa nalik tome.

Gene je već izgubio interes za lov. Iz nekog neobjašnjivog razloga htio je vidjeti Billa čim prije te je krenuo u tom smjeru. Teren je bio grub, što je značilo da se nije mogao brzo kretati. Morao je paziti da slučajno ne ogrebe nogom o kaktus koji bi ga mogao nemilosrdno ubosti iglama. Nakon gotovo pol sata hodanja došao je do mjesta gdje je ranije vidio da se Bill spušta u kanjon. Sad je vidio Billa kako se penje uz strmu stazu i prilazi mu. Gene je mahnuo i viknuo da mu privuče pozornost.

Kad su se sreli, Bill je pitao Genea: "Jesi li čuo buku nalik jakoj eksploziji?"

"Naravno da jesam, brate Bill. Najprije sam pomislio da zrakoplov probija zvučni zid, ali gore nije bilo zrakoplova. Ovdje lovim godinama i nikad prije nisam čuo nešto takvo. Što misliš da je to bilo?"

"Znam što je bilo, brate Gene, ali nemoj me sad pitati o tome. Reći ću ti kasnije."

Gene je promijenio temu, iako mu je bila na umu cijelo popodne i još mu je bila na umu te večeri dok su sjedili oko logorske vatre i razgovarali. Fred Sothmann je također čuo eksploziju tog jutra i spomenuo je.

Bill nije želi razgovarati o tome. Osjećao je da sad nije pravo vrijeme niti mjesto. Ali, znao je što mora sljedeće učiniti.

U subotu ujutro trojica lovaca rastavili su kamp i vratili se u Tucson. U svjetlu svog fenomenalnog iskustva Bill je u potpunosti izgubio žar za lovom te je iskoristio nadolazeći put u Jeffersonville kao izgovor da skrate izlet u lov. Iako ni Fred ni Gene nisu ulovili divlju svinju, to im nije smetalo. Osjetili su da se sprema nešto veliko

i nestrpljivo su iščekivali posebne sastanke koji počinju za osam dana. Obojica su planirali biti tamo.

U utorak ujutro, 12. ožujka, karavana od četiri automobila napustila je Tucson i uputila se prema Jeffersonvilleu u Indiani. Bill se vozio s Geneom Normanom. Sothmannovi, Simpsonovi i Maguirovi pratili su ih u svojim automobilima.

Poglavlje 88
Razlamanje pečata
1963.

Uvod — Bog u jednostavnosti

U NEDJELJU UJUTRO 17. ožujka 1963. William Branham je stao iza nove propovjedaonice u Branhamovom šatoru i započeo niz propovijedi o tajnama zapečaćenim sa sedam pečata iz Otkrivenja od 6. do 8. poglavlja. Prije propovijedi, posvetio je novo preuređenu zgradu za Gospoda. Izvođač radova je produžio sjeverni zid za deset metara i obložio vanjski dio crkve crvenim ciglama. Unutrašnji zidovi crkve sad su bili prekriveni drvenom lamperijom. Neke stvari se nisu promijenile. Na zidu iza propovjedaonice visjela je fotografija – ista ona slika koja je krasila taj zid od 1950. To je bila uvećana kopija fotografije iz Houstona u Texasu koja je prikazivala Ognjeni Stup kako lebdi iznad glave Williama Branhama. Po crkvi su bile poredane iste stolice u kazališnom stilu (zasebne, a povezane) koje su bile tamo kroz 1950-te. Naravno, sad je bilo više stolica i sve su bile zauzete.

Bill je rekao: "Prije oko trideset godina posvetio sam ovaj komad zemlje Isusu Kristu dok je bio samo blatnjava bara puna vodenih ljiljana. Ljiljan je čudan cvijet. Rađa se u blatu i mora se probijati kroz

blato, vodu i mulj da iziđe na sunčevu svjetlost i pokaže svoju ljepotu. Mislim da se to dogodilo ovdje. Od onda kad sam bio mladić, ljiljan se probio na vrh vode gdje je raširio latice i odražava ljepotu Ljiljana iz Doline, Isusa Krista."

Uzeo je tekst iz Mateja 11, 25 – 26.

U ono vrijeme reče Isus: "Slavim Te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a otkrio malenima. Da, Oče, jer se tako Tebi svidjelo."

Bill je dao naslov svojoj službi: "Bog Se skriva u jednostavnosti, a onda Se otkriva na isti način." Rekao je: "Mnogi ljudi propuštaju Boga zbog načina na koji Se On otkriva. Ljudi imaju vlastite ideje o tome što bi Bog trebao biti i što će Bog učiniti. Muškarci i žene uvijek slave Boga za ono što je učinio i uvijek gledaju na ono što će učiniti, a zanemaruju ono što On čini. Na taj način Ga propuste. Okrenu se i pogledaju koja je velika djela učinio, ali propuste vidjeti s kako jednostavnim stvarima ih je učinio. A onda gledaju naprijed i vide velike stvari koje su prorokovane da će se dogoditi, a devet puta od deset to se već događa oko njih, ali je toliko jednostavno da oni to ne prepoznaju."

Bill je koristio Ivana Krstitelja kao jedan primjer ovog načela. Izaija 40, 3 – 4 prorokuje da će čovjek koji će biti preteča Mesije biti toliko snažan da će spuštati gore, povisivati doline i poravnati sve staze koje vode prema Kristu. Nakon sedamsto godina čovjek s bradom odjeven u svrabljiv ogrtač načinjen od devine dlake stajao je kraj rijeke Jordan i propovijedao: "Pokajte se jer približilo se kraljevstvo nebesko." Ivan nije imao formalno obrazovanje. Nije imao novac, prestiž, niti elegantan način ophođenja i govora, a ipak je Ivan Krstitelj ispunio sva proroštva napisana o njemu.[353] Ivanova služba bila je toliko jednostavna da je većina religioznih učenjaka njegovog dana propustili vidjeti Boga na djelu.

[353] Malahija 3, 1; Matej 3, 3; Marko 1, 3; Luka 1, 76; 3, 4; Ivan 1, 23

Onda je Bill prešao na najveći primjer od svih, dolazak Mesije Izraelu. Isus je rođen u štali – ne slučajno, već prema planu. Odgajali su ga obični ljudi i učio je običan stolarski zanat. Kad je započeo Svoju službu, hodao je od jednog sela do drugog, iscjeljivao bolesne i naučavao ljude o Kraljevstvu Božjem. Isus je posjedovao haljinu i sandale, i ne puno više od toga. Njegov život je bio toliko jednostavan, a ipak je On bio najveći dar kojeg je Bog ikada dao čovječanstvu. Zašto vođe tog vremena nisu mogle vidjeti da je Isus Krist, pomazanik od Boga? Propustili su Ga jer su očekivali nešto blistavo, nešto spektakularno što bi se uklopilo u sliku koju su zamislili iz svog krivog razumijevanja Pisma. Nisu razumjeli da Bog tumači Svoja proroštva tako što ih ispunjava.

Nakon što su učenici shvatili da je njihov Učitelj uistinu obećani Mesija, pitali su Isusa: "Zašto književnici kažu da najprije mora doći Ilija?" Isus je odgovorio: "On je već došao, ali oni to nisu znali. Nisu ga prepoznali."[354] Isus je naravno upućivao na Ivana Krstitelja koji je na sebi imao duha Ilije. Bill je rekao: "Želim vas malo šokirati. S Uznesenjem će biti isto.[355] Doći će na tako jednostavan način dok se sud ne izlije i ljudi vide Sina čovječjeg i onda će reći: 'Zar nam se nije trebalo prije poslati Iliju? I zar nije trebalo biti Uznesenje?' Isus će reći: 'To se već dogodilo, a vi to niste znali.' Na taj se način Bog skriva u jednostavnosti."

Procjep

U NEDJELJU NAVEČER 17. ožujka 1963. William Branham je propovijedao o procjepu između sedam crkvenih doba i tajni

[354] Matej 17, 10 – 13; Marko 9, 11 – 13

[355] 1. Korinćanima 15, 51 – 52; 1. Solunjanima 4, 16 – 17. Izraz "uznesenje" odnosi se na odlazak Nevjeste Kristove prije velikih patnji na kraju vremena koje dolaze na zemlju.

zapečaćenih sa sedam pečata. Riječ "procjep" znači ponor ili prostor, a ovdje upućuje na fizičku lokaciju Otkrivenja 4 i 5 koji se pojavljuju između sedam crkvenih doba u 2. i 3. poglavlju i tajni zapečaćenih sa sedam pečata u 6. i 8. poglavlju. 4. i 5. poglavlje opisuju iskonski događaj na nebu koji omogućuje pobjedu kršćanske crkve. Nevjesta Kristova odlazi na svadbenu večeru na kraju Otkrivenja 3 i ne vraća se na zemlju do 19. poglavlja. Stoga Nevjesta propušta period velikih patnji. Ipak, događaji iz Otkrivenja 4 i 5 odvijaju se na nebu, što je izvan kontinuiteta prostora i vremena koji utječe na događaje na zemlji. Imajte na umu da se to događa u vječnosti.

U Otkrivenju 4 Ivan je vidio Boga gdje sjedi na Svom prijestolju, okružen živopisnom dugom. Dok je sijevalo i grmjelo oko njega, Božje lice sjalo se u ljepoti dragog kamenja. Oko prijestolja stajala su četiri neobična bića od kojih je svako imalo šest krila i mnogo očiju. Prvo biće slično lavu, drugo slično juncu, treće biće imaše lice kao čovjek, a četvrto biće slično orlu. Oko ovog velikog prijestolja sjedile su dvadeset i četiri starješine na manjim prijestoljima, a ispred velikog prijestolja gorjelo je sedam zublji ognjenih, što predstavlja sedam duhova Božjih.

Bill je pročitao 5. poglavlje:

[1] I spazih na desnici onoga koji sjedi na prijestolju knjigu, iznutra i izvana ispisanu, zapečaćenu sa sedam pečata. [2] I ugledah snažnoga anđela gdje jakim glasom proglašuje: "Tko je dostojan otvoriti knjigu i odriješiti njezine pečate?" [3] I nitko, ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom, nije mogao otvoriti knjigu ni pogledati u nju. [4] I ja plakah mnogo jer se nije našao nitko dostojan otvoriti i čitati knjigu, ni pogledati u nju. [5] A jedan od starješina reče mi: "Ne plači! Evo, pobijedio je Lav iz plemena Judina – Korijen Davidov – on će otvoriti knjigu i odriješiti njezinih sedam pečata." [6] I pogledah, kad gle: posred prijestolja i četiriju bića, i posred starješina – Jaganjac – stajaše kao zaklan, sa sedam rogova i sedam očiju, to jest sedam Božjih duhova poslanih po svoj zemlji. [7] On pristupi te uze knjigu s

desnice onoga koji sjedi na prijestolju. [8] A kad on uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padnu ničice pred Jaganjca. Svaki od njih ima citre i zlatne posude pune kada, a to su molitve svetih; [9] i pjevaju pjesmu novu: "Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti pečate njezine jer si bio zaklan i otkupio nas Bogu krvlju svojom od svakoga plemena i jezika, puka i naroda, [10] i učinio nas Bogu našemu kraljevima i svećenicima; i kraljevat ćemo na zemlji."

Knjiga koju je Bog držao u Otkrivenju 5 nije bila poput knjiga koje imamo danas. To je bio svitak, što je list pergamenta ili papirusa.[356] Iako nam Ivan ne kaže kako je svitak točno izgledao, ako istražimo drevne svitke, nalazimo da bi obično nakon završetka pisac smotao svitak u rolu zbog praktičnog spremanja. Ako je dokument bio napisan određenom primaocu, vanjski rubovi bili bi zapečaćeni kapljicom vrućeg voska, a pečat bi bio utisnut u vosak. Često je pečat bio prsten s ugraviranim znakom. Na taj način sadržaj je ostao privatan dok svitak ne bi otvorio autorizirani izvršilac.

Knjiga koju je Ivan vidio bila je ispisana s obje strane svitka. Vanjski dio sadržavao je simbole koje je opisao u Otkrivenju 6 i 8. Unutrašnjost (kad je bio smotan) je sadržavala objašnjenje tih simbola, odnosno, otkrivenje tajni. Kako je sedam pečata bilo pričvršćeno za svitak? Nitko ne zna sa sigurnošću. Možda su pečati bili pričvršćeni s unutrašnje strane na trake koje su virile s jednog kraja svitka. Možda je bilo sedam listova umotanih jedan u drugi, a da je svaki pojedini list bio uvezan trakom i zapečaćen s kapljom voska. Ili, moglo je biti da je jedan zamotani svitak imao sedam kaplji voska u redu preko izloženog vanjskog ruba, zapečaćen za tijelo svitka (što nije bilo neobično za rimske dokumente u to vrijeme). Kako je izgledalo nije toliko važno kao to kako je to učinjeno, jer je knjiga bila zapečaćena Božjim Duhom. Preciznije, svaka tajna bila je zapečaćena drugim aspektom

[356] Papirus je vrsta papira od vodene biljke nalik trski. Pergament se pravi od životinjske kože.

Božjeg Duha, što simboliziraju sedam zublji ognjenih ispred Njegovog prijestolja, što je sedam duhova Božjih.

Pečat predstavlja gotov posao. Na primjer, Duh Sveti je pečat kršćaninu. Duh Sveti pečati vjernika pojedinca u Božje Kraljevstvo do dana kad će njegovo ili njezino otkupljenje biti dovršeno.[357] Drugi primjer nalazi se u 27. i 28. poglavlju Mateja. Nakon što je Isus sahranjen, rimski vojnici zapečatili su kamen koji je prekrivao ulaz u Njegov grob. Za Njegovog uskrsnuća, anđeo Gospodnji (Božji autorizirani izvršilac) razlomio je pečat tako što je odgurao kamen.

Bill je naučavao da je svitak spomenut u Otkrivenju 5 Knjiga Otkupljenja. To je knjižni uložak svega što je Adam izgubio kad je pogriješio u Edenskom vrtu. Izvorno je Adamu dana potpuna kontrola nad savršenim svijetom. Kao prvi Božji sin, bio je kao bog amater nad zemljom. Bog je također dao Adamu slobodu birati vlastiti put. Kad je Adam poslušao rezoniranje svoje žene umjesto da se držao Božje Riječi, izgubio je pravo na svoje nasljedstvo – odnosno, pravo na vječni život. Smrt je ušla na svijet kao što Ga je Bog upozorio: *"Ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!"*[358]

Kad je Adam izgubio pravo na vječni život i vlast nad savršenim svijetom, vlasnički list se vratio originalnom vlasniku, Svemogućem Bogu, koji ga je onda zapečatio sa sedam pečata da ga zaštiti da ne može pasti u ruke Sotone. Cijeli plan otkupljenja sadržan je među tim stranicama zapečaćenim sa sedam pečata i čeka dan kad će netko uzeti knjigu, razlomiti pečate i otkupiti izgubljeno nasljedstvo čovječanstva.

Ali Bog nije besposlen dok čeka dan otkupljenja. Kroz stoljeća On je nadahnuo proroke da zapišu dijelove plana otkupljenja. Kasnije su ti spisi skupljeni u knjigu koju zovemo Biblijom. Kroz crkvena doba pobožni ljudi su se trudili razumjeti Božji plan, s određenim stupnjem uspjeha. Ipak nikako nisu uspijevali dokučiti cijelu sliku. Očito, Isus Krist je bio ključni element u ovom planu. Njegova smrt i

[357] Efežanima 1, 13 – 14; 4, 30; Rimljanima 8, 22 – 23

[358] Postanak 2, 17

uskrsnuće koje je uslijedilo omogućili su Božjem Duhu da dođe u obične ljude i promijeni ih u sinove i kćeri Božje. Druge aspekte Njegovog plana bilo je mnogo teže razumjeti, kao što su Božje osobine i što je dokaz da Duh Sveti krštava vjernika, kao i mnoge druge doktrine. Bog je obećao otkriti cijelu sliku Svog velikog plana u pravo vrijeme.

Glagol "otkupiti" znači vratiti vlasništvo plaćanjem odgovarajućeg iznosa. Ivan je promatrao dok se odvijalo pretraživanje kroz vrijeme i vječnost. Postoji li čovjek dostojan uzeti Knjigu iz Božje ruke i odriješiti sedam pečata? Nitko od starozavjetnih patrijarha nije mogao – ni Enoh, ni Noa, ni Abraham, ni Josip. Nitko od starozavjetnih proroka nije mogao – ni Mojsije, ni Ilija, ni Daniel, ni Ivan Krstitelj. Nitko od novozavjetnih apostola nije mogao – ni Matej, ni Petar, ni Jakov, ni sam Ivan. Nitko od glasnika crkvenih doba nije mogao – ni Pavao, ni Irenej, ni Martin Luther, ni John Wesley. Zasigurno je bilo nebeskih bića (poput anđela i serafina) koji nisu zgriješili. Ali Božji zakon napominje da svaki otkupitelj mora biti blizak rođak onom tko je otet.[359] Činilo se da Bog neće pronaći čovjeka koji je dovoljno dobar i dovoljno moćan da otkupi Adamovo izgubljeno nasljedstvo. Ivan je gorko plakao jer ako se ne pronađe čovjek dostojan da uzme knjigu i otkrije plan otkupljenja, čovječanstvo će zauvijek biti izgubljeno. Svi muškarci i žene živjeli su uzalud.

Jedan od dvadeset i četiri starješine je rekao: "Ne plači, Ivane. Lav iz plemena Judina, Korijen i Izdanak Davidov, On je nadvladao." Glagol "nadvladati" znači boriti se i pobijediti. (To je Isus učinio u Getsemanskom vrtu kad se molio dok Mu znoj kao krv nije kapala s tijela.[360] On je nadvladavao vlastitu ljudsku želju da zaobiđe križ.) Ivan se okrenuo očekujući vidjeti snažnog Lava. Umjesto toga vidio je Jaganjca sa sedam rogova i sedam očiju. Nešto njegove bijele vune bilo je obojeno u crveno njegovom vlastitom krvlju, kao da je

[359] Levićanima 25, posebno od 47. do 49. stiha; Rut 3 i 4

[360] Matej 26, 36 – 46; Marko 14, 32 – 42; Luka 22, 39 – 46

žrtvovao svoj život u borbi da pobijedi. Ipak je nadvladao! Isus je držao Riječ Svog Oca u svakom detalju. On je bio dostojan otkupiti ono što je Adam izgubio.

Ivan je gledao posvuda oko prijestolja i ranije nije zapazio ovog Jaganjca. Odakle je došlo? Došlo je s Očevog prijestolja gdje je sjedilo otkako je zaklano i ponovno ustalo. Kad je Isus umro na križu i ustao iz mrtvih, sjeo je s desne strane Boga i postao posrednik, živ zauvijek da posreduje za svete. Sedam crkvenih doba On će tražiti od Boga da im se smiluje jer su bili neupućeni u cijeli plan otkupljenja i hodali su u onoliko svjetla koliko su znali. Ali mora doći dan kad će Njegove dužnosti posrednika prestati. Kada posljednji od Njegovih izabranih primi pečat od Boga, više neće biti potrebe za posrednikom. Tad će Krist preći u Svoju ulogu suca.[361] Prijestolje milosti postat će prijestoljem suda.[362] Ivan je promatrao dok je Jaganjac uzimao knjigu iz desne ruke Osobe koja je sjedila na prijestolju.

U ovom trenutku Bill je zakrenuo fokus svoje službe na 10. poglavlje Otkrivenja. Čitao je:

> *[1] I ugledah nekog drugog snažnog anđela gdje silazi s neba zaogrnut oblakom; na glavi mu duga, lice mu kao sunce, a noge kao stupovi ognjeni; [2] u ruci imaše otvorenu knjižicu. I stane desnom nogom na more, a lijevom na zemlju [3] pa poviče jakim glasom kao kad lav riče. I kad on poviče, progovori sedam gromova svojom tutnjavom. [4] A kad sedam gromova progovori svojom tutnjavom, htjedoh pisati, ali začuh glas s neba kako mi govori: "Zapečati to što je izreklo sedam gromova i nemoj to pisati!" [5] A anđeo koga vidjeh stajati na moru i na zemlji podiže svoju ruku k nebu [6] i zakle se onime koji živi u vijeke vjekova,*

[361] Otkrivenje 19, 7 – 9

[362] Kovčeg saveza koji se nalazio u Svetinji nad svetinjom Šatora bio je tip Samog Krista. Poklopac kovčega zvao se pomirilište, što je označavalo mjesto gdje se može pronaći milost. Izlazak 25, 1 – 22; Levićanima 16, 2; Brojevi 7, 89; Hebrejima 9, 3 – 5

koji je stvorio nebo i sve što je na njemu, i zemlju i sve što je na njoj, i more i sve što je u njemu "da neće više biti vremena", [7] nego će se u dane kad se oglasi sedmi anđeo, čim zatrubi, dovršiti tajna Božja kao što je on navijestio svojim slugama, prorocima.

Anđeo koji silazi s neba nije nitko drugi već Sam Krist, prepoznat kao Anđeo Saveza s dugom iznad Njegove glave. Knjiga koju sada drži otvorenu u Svojoj ruci (2. stih) je ista Knjiga koja je bila zatvorena u Otkrivenju 5. Kad se kune (5., 6. i 7. stih), kune se Sobom jer nema nikoga većeg.[363] On nam je obećao da će u danima glasa sedmog anđela (odnosno, u danima poruke glasnika sedmom crkvenom dobu) tajna Božja biti dovršena – barem onoliko nje koliko je određeno da bude obznanjeno s ove strane nebesa.

Da bi dovršio Božju tajnu glasnik posljednjem crkvenom dobu mora također biti prorok. Kao što je prorok Ivan Krstitelj ispunio prvi dio Malahije 4, 5 – 6, tako će ovaj prorok na kraju vremena ispuniti posljednji dio tog proroštva, obnavljajući vjeru djece nazad k vjeri njihovih apostolskih očeva. Postoji veza između ova dva proroka – povezanost u dužnostima. Ivan Krstitelj je bio više od proroka. On je također bio glasnik poslan s porukom da pripremi ljude za dolazak Mesije.[364] Ivan Krstitelj je predstavio Krista onim ljudima koji su htjeli slušati. Isto tako, anđeo sedmom crkvenom dobu bit će prorok-glasnik čija će poruka predstaviti Isusa Krista onim ljudima koji će slušati i tako pripremiti njihova srca za drugi dolazak Isusa Krista.

Bill je rekao: "Iako je Knjiga Otkupljenja bila istraživana kroz šest crkvenih doba, neće biti potpuno shvaćena do kraja dok sedmi anđeo ne počne trubiti svoju tajnu. On rješava sve neriješene detalje koje su ovi ostali istraživali, a onda tajne dolaze od Boga kao Božja Riječ i otkrivaju Božje potpuno otkrivenje. Tada je Boštvo i sve ostalo riješeno. Sve tajne, poput zmijčevog sjemena i još čega, bit će otkrivene."

[363] Hebrejima 6, 13 – 20

[364] Matej 11, 7 – 12; Luka 7, 24 – 28

"Ja to ne izmišljam. To je 'Ovako govori Gospod.' Pročitao sam vam to iz Knjige – kad zatrubi poruka sedmog anđela tajna Božja bit će dovršena koja je navještena po Njegovim svetim prorocima. (To su proroci koji su napisali Riječ.) Kad zatrubi glasnik posljednjem crkvenom dobu, svi neriješeni detalji koji su istraživani kroz crkvena doba sad će biti riješeni. A kad se razlome pečati i otkrije tajna, Anđeo (Glasnik, Krist) spustit će se s dugom iznad Svoje glave i stati nogama na zemlju i na more."

Na kraju službe Bill je spomenuo usporedbu koju je Isus naučavao o deset djevica koje su izišle susresti Zaručnika.[365] Sve su ponijele svjetiljke, ali samo je pet bilo dovoljno mudrih da ponesu ulje za svjetiljke. Kako se Zaručnikov dolazak odužio, zaspale su. U ponoć se začuo povik: "Evo, Zaručnik dolazi! Izađite mu u susret!" Lude djevice su mislile da imaju ulje, ali kad im se fitilji nisu htjeli upaliti, shvatile su svoju pogrešku i požurile kupiti ulje. Dok su bile odsutne, Zaručnik je stigao i mudre djevice su otišle s Njim na svadbu. Vrata su se zatvorila i zaključala da lude djevice ne mogu ući.

Bill je naučavao: "Dok je deset djevica spavalo, pojavio se zvuk, glas, povik. Što se dogodilo? Sve usnule djevice ustale su i uredile svoje svjetiljke, a mudre djevice su otišle na svadbenu večeru, a ostale su ostale za period patnji – u plaču, tuzi i škrgutanju zubima.[366] To je crkva koja je ostavljena, ne Nevjesta. Nevjesta je otišla na svadbenu večeru. Postoji razlika između crkve i Nevjeste."

"Zašto su pečati razlomljeni? Razlomljeni su u posljednjem crkvenom dobu da otkriju ove istine. Zašto? Jaganjac lomi pečate i otkriva ih Svojoj Nevjesti da bi sakupio Sebi podložne za Svoje kraljevstvo. Vidite? On želi dovesti one koji su mu podložni k Sebi sada."

"A kad je Jaganjac koji je bio zaklan prišao iz vječnosti s Očevog prijestolja i uzeo Svoja prava, prijestolje milosti je postalo prijestoljem suda. Tada On postaje – ne Jaganjac, već Lav, Kralj, i On poziva

[365] Matej 25, 1 – 13

[366] Matej 22, 1 – 14

Svoju kraljicu da stane pokraj Njega. Kao što je Pavao napisao: *"Ne znate li da će sveti suditi svijetu?"*[367]

Isus Krist je platio punu cijenu za naše otkupljenje kad je žrtvovao Sebe na Golgoti. Dok je visio na okrutnom rimskom križu, Isus je povikao: "Dovršeno je!"[368] Ali On još mora preuzeti one koji su Njegovo otkupljeno vlasništvo. Kad posljednja osoba dođe u stado ovog Velikog Pastira, onda će Njegov veliki plan otkupljenja biti dovršen.

Prvi pečat — Otkrivenje 6, 1 – 2

NAKON ŠTO JE OBJASNIO pozadinu nebeskog prijestolja, William Branham je bio spreman pristupiti tajnama iza sedam pečata iz Knjige Otkrivenje. Budući da je bio svjestan ozbiljnosti svoje odgovornosti, namjeravao je provesti cijeli tjedan u izolaciji. Rano u ponedjeljak ujutro ušao je u svoju radnu sobu, spreman ostati tamo ostatak dana. Kuća je bila tiha jer je njegova supruga još uvijek bila u Tucsonu s njihovom djecom koja su morala pohađati školu.

Započeo je zadatak čitanjem Otkrivenja 6, 1 – 2:

> *I vidjeh: kad Jaganjac otvori jedan od pečata, čuh jedno od četiri bića gdje govori kao glasom groma: "Dođi i gledaj!" Pogledah, i gle: konj bijel, a onaj što sjedi na njemu ima luk. I dan mu je vijenac te on pobjedonosno pođe da pobijedi.*

"Dobro, što je to, Gospode?" pitao je, dok je šetao po sobi. Onda je kleknuo i molio se. Ubrzo je uzeo svoju Bibliju i ponovno pročitao ta dva stiha. Što to znači? Znao je što su neki ljudi rekli da znači.

[367] 1. Korinćanima 6, 2

[368] Ivan 19, 30

Nedavno je pročitao tri knjige o knjizi Otkrivenja. Te tri knjige napisali su različiti teolozi koji su se složili po pitanju značenja bijelog konja i njegovog jahača. U simbolima knjige Otkrivenja, zvijer predstavlja moć. Bijeli konj podrazumijeva čistoću, svetost i pravednost. Stoga, mora da je jahač bijelog konja Duh Sveti koji počinje u prvom crkvenom dobu da pobijedi svijet s ljubavlju Isusa Krista. To je zvučalo prihvatljivo. Nakon nekoliko sati molitve o tome, Bill nije imao ništa drugo na tu temu te je odlučio proučavati prvi pečat iz tog ugla. Sjeo je za stol, uzeo kemijsku olovku u ruku, namjestio blok i otvorio svoju Bibliju u potrazi za stihovima iz Pisma koji bi potvrdili ovu ideju. Skoro je napisao prvu bilješku kad se atmosfera u sobi promijenila. Osjetio je da je Duh Sveti ušao u sobu prije nego je vidio Ognjeni Stup kako lebdi ispred njega. Pojava tog natprirodnog svjetla prepala ga je kao uvijek. Nikad se nije navikao na to. Dok je gledao tu vječnu vatru, vidio je razlamanje prvog pečata i svitak se toliko odmotao. Uzeo je kemijsku olovku i počeo pisati.

U ponedjeljak navečer vrata Branhamovog šatora otvorila su se u 6:30. Odmah u 7:30 Bill je izišao iz pastorovog ureda, stao iza propovjedaonice i pozdravio auditorij. Nakon sažetka procjepa, zaronio je u otkrivanje tajne prvog pečata. Kad je Ivan vidio da Jaganjac otvara prvi pečat, Ivan je čuo oštar zvuk grmljavine. Jednostavno rečeno, Ivan je čuo Božji glas. Bill je ovo dokazao koristeći Ivana 12, 23 – 29 gdje se Isus glasno molio, a glas s neba Mu je odgovorio, ali su ljudi koji su stajali blizu Isusa rekli da su čuli grmljavinu.

Dalje, jedno od četiri bića pokraj prijestolja je objavilo: "Dođi i gledaj!" Bill se slagao s teolozima koji su rekli da zvijer u Otkrivenju predstavlja moć. Ove četiri zvijeri – slične lavu, juncu, čovjeku i orlu – predstavljaju moć četiri Evanđelja: Mateja, Marka, Luke i Ivana, po redu.

Onda je došao do bijelog konja i njegovog jahača. Ispričao je da teolozi opisuju ovog jahača kao Duha Svetog koji osvaja prvo crkveno doba Evanđeljem. Bill je rekao: "To zvuči dobro, ali nije istina. Moje otkrivenje Duhom Svetim je ovo: Krist i Duh Sveti su ista Osoba,

samo u drugom obliku. Tako ovdje stoji Krist, Jaganjac, s knjigom u Svojoj ruci, a jahač bijelog konja jaše tamo. Tako, to nije bio Duh Sveti."

Nastavio je: "To je jedna od tajni koje će biti otkrivene u posljednjim danima, kako Krist može biti tri osobe u jednoj. Otac, Sin i Duh Sveti nisu tri različite osobe, kao što nam trojičari pokušavaju reći. Otac, Sin i Duh Sveti su tri objave iste Osobe – ne tri boga, već tri službe ili osobine istog Boga. Stoga, dok gledamo simbole, kako Krist može biti tamo na bijelom konju, pobjeđivati, a ipak i dalje stajati ovdje s Knjigom u Svojoj ruci? Ne može. Stoga, ovaj čovjek na bijelom konju nije Krist."

Ako jahač ovog bijelog konja nije Isus Krist, tko je onda? Bill je naučavao da jahač predstavlja antikristov duh. Bijeli konj je maska. Jahač se pretvara da je pravedan da bi se mogao probiti. Isus je rekao da će lažan duh biti toliko nalik Duhu Svetom da će svi biti zavedeni njegovim pretvaranjem osim izabranih.[369] Zapazite kako jahač bijelog konja ima luk, ali nema strijele. On je blefer. Nema duhovnu moć.

Sotona koristi zavodljivost da bi manipulirao političkom moći. Koristio je političku moć Rimskog Carstva da bi ubio Isusa. Kad to nije uspjelo zaustaviti plan otkupljenja, Sotonin sljedeći cilj bio je uništiti novorođenu vjeru kršćana prije nego se uspije proširiti. Uspio je postići da gotovo svi apostoli budu ubijeni, uključujući Pavla. Čak je nadahnuo rimskog cara Nerona da kršćanstvo proglasi nezakonitim, što je rezultiralo da su tisuće kršćana umrle za svoju vjeru. Ali Sotona nije mogao zaustaviti širenje Evanđelja.

Tako je promijenio taktiku i udružio se s crkvom. Predstavivši se kao vjernik, sistematično je izvrnuo riječi koje je Pavao propovijedao. Cilj mu je bio laike pokoriti iznutra. Sjetite se učenja u crkvenim dobima kako Bog mrzi djela Nikolaita.[370] Riječ *nikolaitizam* znači "pokoriti laike". Sotona je radio na uklanjanju vodstva Duha Svetog iz crkve i zamijeni s vodstvom čovjeka. Potaknuo je neke ljude da

[369] Matej 24, 24; Djela 20, 29

[370] Otkrivenje 2, 6

postanu šefovi nad ljudima. Njegov dalekosežni cilj bio je imati jednog čovjeka kao šefa nad svima ostalima. Ovaj plan nije započeo djelima. Započeo je nježno kao duh među ljudima – duh koji je naginjao prema stvaranju organizacije. Prešao je iz duha na riječi, a onda na djela. Postepeno su se ta djela sažela u doktrine i konačno su te doktrine postale zakon kad je rimski car Konstantin prihvatio kršćanstvo i proglasio ga službenom religijom Rimskog Carstva.

Kako bi ovu drastičnu promjenu načinio prijatnijom svim građanima njegovog ogromnog carstva, udružio je doktrine kršćanstva s elementima poganizma da bi svima nova religija bila prihvatljiva. Da bi upravljao ovom službenom državnom religijom, Konstantin je organizirao Rimokatoličku crkvu. 325. n. K. održao je koncil u Niceji u Maloj Aziji (što je današnja Turska) gdje se raspravljalo o crkvenim doktrinama i odlučivalo glasanjem okupljenih biskupa. Dogovorili su se vjerovati u trojedinog boga – odnosno, jednog Boga u tri osobe. Rekli su da je svaka osoba Božanstva ravnopravna s ostale dvije. Od te točke nadalje greške su se eksponencijalno umnožile. Konačno, izborom pape za vođu Rimokatoličke crkve, Sotona je postigao svoj cilj da jedan čovjek bude šef iznad svih ostalih.

Bijeli konj simbolizira to kako je sve ovo započelo bezazleno. U jednoj Ivanovoj poslanici on govori ranoj crkvi da je antikristov duh već na zemlji.[371] Od početka Sotona je želio biti okrunjen kao kralj i proslavljan kao Bog. Ali duh se ne može okruniti. Kad je poganski Rim postao papinski Rim i kad je papa okrunjen kao vođa Rimskog Katoličkog Carstva, tad je Sotona imao način kako primiti krunu. Antikristov duh je ušao u papu koji je postao lažni prorok koji naučava lažnu riječ. Niz lažnih proroka slijedio je kroz povijest. Rimokatolička crkva postala je velika bludnica o kojoj se govori u Otkrivenju 17. Izvrće Riječ i kalja svijet svojim bludom, odnosno svojim antikristovim doktrinama. (Sve što je protiv Riječi je antikrist

[371] 1. Ivanova 2, 18

jer je Krist Riječ).[372] Konačno je velika bludnica dobila kćeri koje su prihvatile varijacije antikristovog sustava svoje majke.

Do vremena kraja lažni prorok postaje Zvijer o kojoj se govori u Otkrivenju 13. Zvijer će uzeti kontrolu nad svjetskim gospodarstvom za vrijeme zadnjeg velikog perioda patnji. (Nevjesta Kristova će otići tijekom tog vremena, odnesena na svadbenu večeru Jaganjca.) Posljednji papa će biti genije, supermen koji će privremeno spasiti svijet od političke i gospodarske katastrofe. Rimokatolička crkva će sklopiti savez sa Židovima.[373] Bliski istok će naizgled konačno imati mir. Neko vrijeme politika ovog pape djelovat će toliko dobro da će političke i religiozne vođe diljem svijeta podrediti svoju vlast njegovom vodstvu. U 2. Solunjanima 2, 3 – 12 Pavao je rekao da će Bog dozvoliti da ti ljudi vjeruju lažima Zvijeri i njihova zabluda će ih osuditi. Otkrivenje 13, 8 kaže da će se svi pokloniti Zvijeri osim onih čija su imena zapisana u Knjizi života Jaganjca. Konačno, Rim će prekinuti savez sa Židovima i pokazat će se prava priroda Zvijeri. Nitko neće moći kupovati niti prodavati ako ne bude imao znak Zvijeri. Zvijer će progoniti i čak i ubiti one koji joj se suprotstave. Ostatak (luda djevica) opirat će se Zvijeri do smrti. Bill je rekao: "Zapamtite, antikrist i Zvijer su isti duh."

Kao sažetak prve tajne, Bill je rekao da jahač ovog bijelog konja predstavlja tri faze iste sotonske sile (demonsko trojstvo, ako hoćete). Prvo, on je antikristov duh i naučava nikolaitsku doktrinu. On je antikrist jer je protiv učenja glasnika prvog crkvenog doba, Pavla. Drugo, postaje lažni prorok – papa. Naučava lažnu riječ, naučava hijerarhiju Rimokatoličke crkve i odbija Bibliju kao Božji najviši autoritet na zemlji. Treće, postaje Zvijer – Sotonina usavršena sila na kraju vremena utjelovljena u supermenu licemjerja i zavodljivosti.

[372] Ivan 1, 1

[373] Daniel 9, 26 – 27

Drugi pečat — Otkrivenje 6, 3 – 4

U UTORAK NAVEČER William Branham je započeo službu sa sažetkom prijašnjih službi u ovom nizu, a onda je predstavio pozadinske informacije svoje trenutne teme. Privukao je pozornost auditorija na redoslijed događaja prve četiri zapečaćene tajne. Kad Jaganjac razlama pečat, jedno od četiri bića uz Očevo prijestolje najavljuje na nebu. Događaji u svakom pečatu, kad se jednom započnu, traju do kraja. Dok se tajna otkriva, glasnik crkvenom dobu hvata Duh otkrivenja i obznanjuje crkvenom dobu. To započinje duhovan rat koji završava privremenim sudom kad većina ljudi na zemlji u to vrijeme odbaci otkrivenje za to doba. Zapamtite, istinu koju je Pavao ustanovio u prvom crkvenom dobu naknadno su razrijedili lažni učitelji. Budući da su glasnici srednjih crkvenih doba bili reformatori, a ne proroci, oni nisu u potpunosti razumjeli Riječ koju su pokušavali obnoviti. Ostavili su mnogo neriješenih niti da vise na tkanini njihove teologije. Prema Otkrivenju 10, 7 glasnik sedmom crkvenom dobu sakupit će te odriješene niti doktrine i obrazložiti ih crkvi. Većina ljudi na kraju vremena odbacit će ovog posljednjeg glasnika, što će donijeti konačan sud. Ali nekolicina će slušati i primiti njegovu poruku.

Na pol službe pročitao je Otkrivenje 6. poglavlje, 3. i 4. stih:

> *A kad on otvori drugi pečat, čuh drugo biće govoriti: "Dođi i gledaj!" I iziđe drugi konj, crven, a onomu što sjedi na njemu dano je dignuti mir sa zemlje, da jedni druge pokolju. I dan mu je mač velik.*

Nakon čitanja drugog pečata, Bill je obrazložio svoje otkrivenje. Jahač ovog crvenog konja je isti onaj koji je jahao bijelog konja. To je ponovno Sotona, samo je promijenio konja, odnosno, promijenio je način napada na istinsku crkvu. Sotona je poglavar svih nacionalnih

politika.[374] On je manipulirao crkvenim politikama i nacionalnim politikama. Pokušavao je kreirati pozornicu u Rimskom carstvu koja će dozvoliti lažnom proroku da dobije kontrolu nad crkvom. Sotona je konačno uspio u tome na Nicejskom koncilu 325. n. K. gdje su se crkva i država udružile posijavši sjemenje koje će izrasti u Rimokatoličku crkvu. Jednom kad crkva dobije političku moć, moći će nametnuti svoje dogme narodu i progoniti, čak i ubiti one koji se ne budu slagali s njezinim dogmama. Crveni konj simbolizira krv kršćanskih mučenika koji su umrli pod mačem prvog lažnog proroka (Damasusa, od 304. do 384. n. K.) i kasnijih lažnih proroka koji su bili pape, kardinali i biskupi lažne kršćanske crkve.

Kako bi ovo naglasio, Bill se referencirao na Hazeltinovu povijest kršćanske crkve, *Kako se to dogodilo?* Napomenuo je da je sv. Augustine iz Hippoa, poznati katolički svećenik iz četvrtog stoljeća, imao priliku primiti Duha Svetog, ali je to odbacio.[375] Nakon mnogo godina rimski papa potakao je ubojstvo svih koji su bili uhvaćeni kako čitaju Origenove spise. (U trećem stoljeću, Origen je pisao pisma koja su naširoko kružila u kojima razotkriva korupciju koja se uvlačila u crkvu.) Sudac u Italiji pisao je Augustinu da ga pita smatra li da je ispravno ubijati te ljude samo zbog toga što čitaju Origenova djela.

[374] Matej 4, 8

[375] Izjave Williama Branhama o sv. Augustinu iz Hippoa (Drugi pečat, 63-0319, {287-289}) dolaze iz *Kako se to dogodilo?* od R. Hazeltmea 1958., str. 278 – 287. William Branham spominje Schmuckerovu knjigu *Slavna reformacija*, tako da izgleda da citira Schmuckera, ali zapravo citira Hazeltinea koji je citirao Schmuckera. Uloga sv. Augustina u velikom progonstvu biblijskih kršćana je konkretna, ali ne zato što je Augustine bio izravno uključen u ubojstva, već zbog toga jer su kasnije rimokatoličke vođe koristile njegove riječi i njegov ugled kao izgovor za ubojstva pobunjenika. Zapravo, Augustine možda niti nije napisao sve grube izjave koje mu se pripisuju. Orosis, jedan od njegovih učenika koji je bio vjerni pristaša pape, možda je umetnuo u Augustinove spise neke od izjava koje pozivaju na ubojstvo, prema R. Hazeltineu. (Knjiga, *Kako se to dogodilo?* nalazi se u Message Software Package-u. Pogledaj bilješke.)

Augustin je odgovorio: "Mnogo je bolje da neki poginu od vlastite vatre nego da cijelo tijelo gori u vječitim plamenovima Gehene [pakla] kroz pustinju njihovih bezbožnih protivljenja."

Kasnije vođe Rimokatoličke crkve koristile su Augustinovu izjavu kao opravdanje za ubojstva. Rimokatolička crkva je formulirala doktrine progonstva koje su opravdali izvrtanjem lekcije koju je Isus naučavao u Luki 14, 16 – 23. U tom citatu iz Pisma Isus je ispričao usporedbu o bogatom čovjeku koji je pozvao ljude na gozbu. Kad su mnogi odbili poziv, bogataš je rekao svojim slugama da napune njegovu kuću, čak i ako moraju prisiliti ljude da dođu na njegovu gozbu. Rimokatolička crkva je tumačila da ova usporedba znači: ako ljudi ne dođu u prvu rimsku crkvu na poziv, onda ih crkva može prisiliti da dođu bilo kojom metodom koja djeluje, bez obzira na to koliko je drastična.

380. n. K. rimski car Teodozije izdao je svoj prvi edikt: "… vjerujmo u jedno Božanstvo Oca, Sina i Duha Svetog koji imaju jednaku veličanstvenost u Svetom Trojstvu. Mi [što se odnosilo na rimskog papu Damasusa, svećenika Petra iz Aleksandrije i njega] nalažemo da se sljedbenici ove vjere nazivaju katoličkim kršćanima. Svim nerazumnim sljedbenicima drugih religija pripisujemo zloglasni naziv heretici i ne dopuštamo da se njihove tajne zajednice nazivaju crkvama. Uz osudu božanske pravde, neka očekuju i tešku kaznu koju će naš autoritet vođen nebeskom mudrošću smatrati odgovarajućom." Ovaj edikt otvorio je posljednja vrata, puštajući krvavo-crvenog konja drugog pečata da stoljećima slobodno obilazi zemlju. Njegov demonski jahač koristit će svoj mač da ubije milijune ljudi koji su se usprotivili njegovom planu. Schmucker u svojoj knjizi *Slavna reformacija* navodi da je do 1850. Rimokatolička crkva ubila najmanje šezdeset i osam milijuna ljudi koji su se usudili suprotstaviti njihovoj dogmi. Dok se pokazuju simboli drugog pečata, Sotona ima silu uzeti mir sa zemlje.

Otkrivenje 17 opisuje Rimokatoličku crkvu kao bludnicu koja jaše zvijer skrletne boje. Stanovnici zemlje opijaju se vinom njezinog duhovnog bluda. Ova žena na lošem glasu također se opija krvlju

kršćana koje je ubila. U knjizi Otkrivenja, žena predstavlja crkvu. Otkrivenje 17 kaže da je ova nečasna žena veliki grad utemeljen na sedam gora koji vlada nad kraljevima zemlje. Jedini grad koji se poklapa s ovim opisom je Rim, a jedina crkva koja vlada cijelim svijetom na toj lokaciji je Rimokatolička crkva.

Isus je rekao: "Svi koji se mača laćaju od mača će i poginuti."[376] Rimokatolička crkva je koristila fizički mač da nametne svoju vlast kroz stoljeća. Ali Biblija također govori o duhovnom maču koji će konačno uništiti Sotonu i njegovu vlast na zemlji. Kad se Isus Krist vrati, iz Njegovih usta izaći će oštar mač kojim će udariti nacije.[377] Božja Riječ je taj duhovan mač koji će naposljetku nadvladati. Hebrejima 4, 12 kaže: "Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna, oštrija od svakog dvosjeklog mača…"

Treći pečat — Otkrivenje 6, 5 – 6

U SRIJEDU UJUTRO Bill je ustao rano, pomolio se i onda pročitao treći pečat:

> *A kad otvori treći pečat, čuh treće biće govoriti: "Dođi i gledaj!" I pogledah, kad gle: konj crn, a onaj što sjedi na njemu drži tezulju u svojoj ruci. I čuh neki glas posred četiriju bića kako govori: "Mjera pšenice za denar, i tri mjere ječma za denar, a ulju i vinu nemoj nauditi!"*

Prije nego je dnevna svjetlost ušla kroz prozor, Duh Sveti je ušao u sobu i razlomio pečat koji je čuvao tu treću tajnu. Bill je proveo

[376] Matej 26, 52

[377] Otkrivenje 19, 13 i 15

ostatak dana u molitvi i pretraživanju stihova koji to potkrepljuju u Bibliji.

U srijedu navečer naučavao je da je isti jahač koji je prije jahao na bijelom i crvenom konju, promijenio konja po treći put. Crni konj simbolizira tamu duhovnog neznanja. Mnogo stoljeća Katolička crkva dominirala je duhovnim razmišljanjem većine ljudi. Katolička crkva kaže da su njezine doktrine božanski poslane od Boga. Neobrazovane mase nisu imale načina provjeriti ovu tvrdnju jer je samo nekoliko ljudi imalo pristup Bibliji. To su bile mračne godine za istinske kršćane. Kroz središnja stoljeća crkvenih doba izabrano Božje sjeme jedva se držalo svojih vjerovanja – ponekad samo zahvaljujući uznemirujućem osjećaju u njihovim dušama koji im je govorio da nešto duhovno nije u redu.

Ovu neravnotežu simbolizira tezulja koju jahač nosi u ruci. Tezulja je instrument za mjerenje težine koji se sastoji od horizontalne šipke s osloncem na sredini. Identične posude vise na svakom od rubova šipke. Kad su posude prazne, šipka je potpuno ravna. Poznata težina koristi se kao mjerilo i stavlja u posudu s jedne strane šipke. Kad se predmet nepoznate težine staviti u suprotnu posudu, uspoređuje se s težinom mjerila. Na stranu s mjerilom dodaje se ili oduzima težina dok obje strane ne budu savršeno u ravnoteži. Ovaj postupak može točno odrediti težinu svakog predmeta. Ipak, točnost mjere ovisi o pouzdanosti korištenog mjerila. Neispravno mjerilo znači neispravne rezultate.

Da je Rimokatolička crkva koristila Bibliju za mjerilo, ove mračne godine ne bi se dogodile. Biblija i crkva bile bi u ravnoteži. Ali Rimokatolička crkva je za mjerilo odlučila koristiti prosudbe i naredbe svojih papa. To su učinili jer su tako crkvene vođe dobile više kontrole nad običnim ljudima. Ovo simbolizira prodaja pšenice i ječma, što su osnovne životne potrepštine.

Jednom kad je Rimokatolička crkva uspostavila svog papu za vrhovni autoritet, razvili su svoje tradicije, kao što su molitve devetnice, pokore, ispovijedi, mise i čistilište, od čega ništa nema osnovu u Pismu. Također su umiješali svoja vjerovanja. Kako bi dali

legitimitet svojim vjerovanjima, nazvali su ih "apostolskim vjerovanjima".[378] Ali apostoli nikad nisu rekli ništa što je navedeno u tim vjerovanjima. Ako su apostoli imali ikakva vjerovanja, to su bila ona koje je Petar rekao na dan Pedesetnice: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha i primit ćete dar – Svetoga Duha."[379] To su svi apostoli propovijedali. Znali su da Petar ima ključeve kraljevstva nebeskog.[380] Pokajanje i krštenje u Isusovom imenu otključavaju vrata. (Isus je rekao: "Ja sam vrata…")[381]

Dok jahač crnog konja počinje jahati, to je mračno doba za Božju djecu. Biblija kaže da je jedini način da čovjek ili žena mogu živjeti zauvijek kroz vjeru u Isusa Krista.[382] Katolička crkva zbrkala je ovaj jednostavan plan otkupljenja ubacivši djela kao što je pohađanje crkve, ispovijest svećenicima, pokore, molitve Mariji i drugim umrlim svecima, i niz drugih uvjeta i zahtjeva. S ograničenim pristupom Bibliji, kako su pravi vjernici mogli vidjeti istinu?

Bog ima odgovor. Progovorio je glas posred četiriju bića oko prijestolja. To je glas Jaganjca koji kaže: *"Ulju i vinu nemoj nauditi!"* Ulje simbolizira Božjeg Duha Svetog.[383] Vino simbolizira stimulaciju otkrivenja koju donosi Božji Duh. Kad Duh Sveti nekome pokaže da je Isus Krist, ovo otkrivenje stimulira vjernika više nego prirodno

[378] Evo Apostolskog vjerovanja koje se recitira u Rimokatoličkoj crkvi: "Vjerujem u Boga, Oca svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje. I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega, koji je začet po Duhu Svetome, rođen od Marije Djevice, mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan, sišao u pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih, uzašao na nebesa, sjedi s desne Boga Oca svemogućega, odonud će doći suditi žive i mrtve. Vjerujem u Duha Svetoga, svetu Crkvu katoličku, općinstvo svetih, oproštenje grijeha, uskrsnuće tijela i život vječni. Amen." (Izvor: Enciklopedija svijeta, izdanje 1976.)

[379] Djela 2, 38

[380] Matej 16, 19

[381] Ivan 10, 1 – 9

[382] Efežanima 2, 8; Ivan 14, 6; Djela 2, 38 – 39

[383] Levićanima 8, 12; Zaharija 4, 12; Matej 25, 4

vino. Razmislite o samarijanki koja je srela Isusa na Jakovljevom zdencu.[384] Kad je ona shvatila da je Isus Krist, bila je toliko stimulirana da je otrčala u grad i rekla svima koje je poznavala, iako nije bilo društveno prihvatljivo u toj kulturi da to učini.

Knjiga Djela apostolskih daje još primjera.[385] Kad je Duh Sveti ispunio sto dvadeset ljudi na dan Pedesetnice, pohitali su na ulice i rekli svima kojima su mogli o Isusu Kristu. Tih sto dvadeset ljudi bili su toliko stimulirani svojim otkrivenjem da su neki koji su ih promatrali mislili da su pijani od novog vina. To je sila otkrivenja koja je izgradila crkvu. Kad je Jaganjac rekao: *"Ulju i vinu nemoj nauditi!"* Mislio je – "Nemoj nauditi otkrivenju tko sam Ja. Nemoj potpuno ugasiti ovo otkrivenje. Postoji manjina ljudi koji ga još uvijek imaju. Sotono, možeš progoniti njihova tijela, ali nemoj ubiti to otkrivenje. To je sjeme. Iako se sad čini zakopano u zemlju, jednom će niknuti i rasti. Ja ću obnoviti sve što su pojeli skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška. Ova četiri nametnika o kojima govore Joel 1, 4 i Joel 2, 25 analogni su četiri konja koje Sotona jaše u Otkrivenju 6.

Četvrti pečat — Otkrivenje 6, 7 – 8

WILLIAM BRANHAM je podsjetio svoje slušateljstvo da je Knjiga Otkupljenje bila planirana i zapisana prije nego je Bog stvorio svijet.[386] Dok je lebdio u Svojim mislima, Bog je isplanirao Svoje stvorenje i unaprijed vidio da će ga Sotona izopačiti, taj zli anđeo koji je žudio biti jednak Bogu. Prije nego je bio i jedan atom vodika, Bog je odabrao Svoju Nevjestu i odlučio žrtvovati Jaganjca, čime je

[384] Ivan 4, 1 – 30

[385] Djela 2, 1 – 40; Djela 10, 34 – 48; Djela 19, 1 – 7

[386] Efežanima 1, 4; Hebrejima 4, 3; 1. Petrova 1, 18 – 20; Otkrivenje 13, 8; 17, 8

osigurao otkupljenje Svojih odabranih ljudi. Sotona je neumorno nastojao spriječiti plan otkupljenja, ali neće nadmudriti Boga.

Zašto Bog otvara ove tajne zapečaćene sa sedam pečata? On to čini da pokaže Svojoj Nevjesti koliko je voli i što je On učinio za nju. Kad je Eva otpala od Božje Riječi, Bog je obećao da će vratiti Svoju djecu nazad k originalnoj Riječi.[387] Dok su njegova djeca čekala da se originalna Riječ vrati, Bog je dao Izraelu zamjenu – sustav pomirenja sačinjen od rituala i životinjskih žrtava. Ali krv životinja samo je prekrivala grijeh, nije otklanjala želju za grijehom. Međutim, Izrael je zavolio ovu zamjenu. Kad je Božja Riječ došla na zemlju utjelovljena u čovjeku Isusu Kristu, nacija Izrael više je voljela zamjenu od prave stvari. Oni nisu prepoznavali živu Riječ pred sobom. Isus je bio originalna Božja Riječ omotana u paket istinskog čovjeka – koža, kosti, mišići, živci, krv, um, osobnost i sve. Isus Krist je došao na zemlju zbog jedne svrhe – otkupljenja. Kad su Židovi zahtijevali od Pilata da razapne Isusa, oni su nesvjesno ispunili plan kojeg je Bog smislio prije postanka svijeta. Isus, originalna Riječ, postao je Božji žrtveni Jaganjac koji je mogao u potpunosti očistiti osobu od grijeha. On je to dokazao kad je uskrsnuo.

Bill je rekao da je čišćenje od grijeha poput kapi tinte koja pada u bačvu bjelila. Kap tinte će se raspršiti u kemijske komponente dok ne ostane ništa od izvornih komponenti. Bill je rekao: "Svaki nanovo rođeni vjernik (istinski vjernik) je savršeno, potpuno bezgrješan pred Bogom. On ne vjeruje svojim vlastitim djelima i Isusova krv (u koju je upalo njegovo priznanje) razbija svaku mrlju. Biblija kaže: 'Tko god je rođen od Boga, ne počinja grijeh jer sjeme njegovo u njemu ostaje, i ne može griješiti.'[388] Kako možete smatrati nekoga grješnikom kad je bjelilo krvi Isusa Krista između te osobe i Boga? Isus je rekao: 'Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš koji je na nebesima.'[389] Kako bi uopće mogli početi biti savršeni? A ipak, Isus to zahtijeva.

[387] Postanak 3, 15

[388] 1. Ivanova 3, 9

[389] Matej 5, 48

Ako On to zahtjeva, On mora omogućiti način da se to dogodi, a to je i učinio – kroz Svoju vlastitu krv."

Nakon što je propovijedao oko pola sata, Bill je konačno došao na glavnu temu za tu večer. Pročitao je Otkrivenje 6, 7 – 8:

> *I kad otvori četvrti pečat, čuh glas četvrtog bića kako govori: "Dođi i gledaj!" I pogledah, kad gle: konj siv, a onomu što sjedi na njemu ime je Smrt i prati ga pakao. I dana im je vlast nad četvrtinom zemlje: ubijati mačem i glađu, i smrću i zvijerima zemaljskim.*

Bill je objasnio kako je sivi konj nosio istog jahača kao i tri konja prije njega. Siva boja kože simbolizira mješavinu bijelog, crvenog i crnog konja, ujedinjavajući religioznu, političku i demonsku silu u zadnjim danima. Zapazite kako je tajanstveni jahač bio bezimen na prva tri konja. Sada na ovom sivom konju, jahač se naziva Smrt. Prati ga pakao. Baš kao što prirodnu smrt uvijek prati pakao (odnosno grob), duhovnu smrt uvijek prati pakao (odnosno ognjeno jezero što će biti vječno odvajanje od Boga.) Organizacijski sustav kojeg je Sotona kreirao i promicao kao istinu, taj sustav je zapravo grobnica za duhovnu smrt. Bill je naglasio da nije protiv ljudi u tim organizacijama. Bio je protiv sustava koji vlada njima i vezuje ih za svoje pogreške.

Dok Sotona bezobzirno jaše kroz crkvena doba, Bog ne spava. Izaija 59, 19 kaže: *"Kad neprijatelj nahrupi kao poplava, duh Gospodinov će podići stijeg protiv njega."* Četiri živa bića koja čuvaju Božje prijestolje su ista bića o kojima Ivan govori na otvaranju prva četiri pečata. Oni predstavljaju silu četiri Evanđelja – Mateja, Marka, Luke i Ivana – štite prijestolje sa sjevera, juga, istoka i zapada. Štoviše, predstavljaju Božju silu razdijeljenu kroz sedam crkvenih doba u karakterističnom obrascu da porazi sotonske napade na Nevjestu Kristovu.

Prvo živo biće sličilo je lavu, što pokazuje utjecaj Isusa Krista, Lava iz Judina plemena, koji okuplja Svoju crkvu u prvom dobu

pomoću svježeg otkrivenja Njegove Riječi. Dok je Sotona pokušavao izopačiti novu vjeru, Krist je nadahnuo Mateja, Marka, Luku i Ivana da napišu Evanđelja, a nadahnuo je Petra, Jakova, Ivana i Pavla da napišu poslanice koje će zauvijek utvrditi istinu. Spisi ovih ljudi su prepisani i slani diljem rane crkve, što je kršćanima dalo opipljivu osnovu duhovnog otkrivenja Isusa Krista.

Drugo biće sličilo je juncu. Budući da je junac teretna životinja, to je odgovarajući duh da pomogne pravim kršćanima izdržati potlačenost i progonstva koja su se pojavila tijekom drugog i trećeg crkvenog doba. (Utjecaj bića nalik juncu produžio se u četvrto crkveno doba. Kao što su se crkvena doba djelomično preklapala, tako su se i obrambeni duhovi međusobno preklapali.) Junac je također žrtvena životinja. Duh junca pomogao je onim kršćanima koji su morali dati živote za svoju vjeru.

Treće biće nalikovalo je čovjeku. To je bio intelektualni duh, mudar i proračunat. Bog je koristio taj aspekt Svoje prirode da nadahne Martina Luthera i ostale reformatore da prouče Bibliju, a time su odbacili izravnu kontrolu Rima. Izum pisaćeg stroja 1440. i prijevod Biblije koji je uslijedio na jezike masa omogućio je većem broju ljudi da sami čitaju što je Bog rekao i da uspoređuju Božju Riječ s vjerovanjima i postupcima rimokatoličkog sustava. Kroz utjecaj intelektualnog duha, izabrani Božji okrenuli su se od katolicizma u petom crkvenom dobu i nastavili rasti u spoznaji Biblije kroz šesto crkveno doba. Učinili su najviše što su mogli pomoću svoje inteligencije, ali ljudsko shvaćanje može odvesti crkvu samo do određene točke. Kako su prolazila stoljeća, umnažala su se tumačenja Biblije. Kršćanski pokreti u više navrata su se dijelili i grupirali u sve veći niz denominacija i kultova, a svi se temelje na Bibliji. Sotona je iskoristio ovu zbrku za vlastitu korist. Utjecao je na mnoge kršćanske vođe da dođu blizu istine, ali da izokrenu istinu samo toliko da ne bude potpuna istina.

Ali Bog ima još jednu zvijer/silu u rezervi do zadnjeg crkvenog doba da bi se borio protiv ove zbrke i pripremio crkvu za Kristov povratak. Četvrto biće koje čuva prijestolje slično je orlu. Kako orao

može letjeti više i vidjeti dalje od bilo koje druge ptice, on predstavlja poganskog proroka koji će (ispunjen Ilijinim duhom) propovijedati na kraju vremena. Jedan od njegovih poslova bit će obnoviti u crkvi originalna apostolska vjerovanja.[390] Neće doći s teološkog fakulteta, jer kad bi došao, naginjao bi povratku na ono što su ga njegovi učitelji naučili. Poput pravog Ilije, protivit će se organiziranim religioznim sustavima svog dana. To će biti težak i usamljen zadatak.

U jednom trenutku Ilija Tišbijac mislio je da je jedini preostali u Izraelu koji je ostao vjeran Božjoj Riječi. Onda mu je Bog rekao da sedam tisuća ljudi nije kleknulo proslavljati izopačeni religiozni sustav koji je vladao zemljom.[391] Na kraju vremena bit će tako. Iako će biti samo jedan prorok poganima na kraju vremena, isti orlovski duh u zadnjim danima nadahnut će neke kršćane da povjeruju poruku ovog proroka. Isto tako, bit će manjina – možda samo jedan od sto od jedan posto svjetskog stanovništva.

Sotona je izopačio kršćansku crkvu s organizacijskim duhom. Kad su se Martin Luther i ostali reformatori odvojili od majke organizacije, imali su istinu za svoje vrijeme, ali mnogi njihovi sljedbenici zadržali su osnovni organizacijski duh koji vodi u smrt. Ovaj crkveni sustav se hvali da je kraljica, čime oponaša Nevjestu Kristovu.[392] Slijedi trenutak istine. Život i smrt – dvije najjače sile na svijetu – će se sukobiti. Sotona na svom sivom konju smrti borit će se s Isusom Kristom na Njegovom čisto bijelom konju života. Sotonske legije (oni koji vjeruju u njegov sustav) borit će se protiv Božje vojske. Jahač sivog konja sada nosi mač, što predstavlja sve načine na koje Sotona može ubiti, prirodno i duhovno.

Bog će poraziti Sotonu duhovnim mačem Svoje vječne Riječi. Lažni prorok, Zvijer i oni koji proslavljaju lik Zvijeri bit će poraženi, a kasnije će biti uništeni u ognjenom jezeru.[393] Stoga, pakao ne može

[390] Malahija 4, 5 – 6; Matej 17, 11; Otkrivenje 10, 7

[391] 1. Kraljevima 19, 9 – 18

[392] Otkrivenje 18, 7

[393] Otkrivenje 19

biti vječan jer pakao konačno biva uništen u ognjenom jezeru. Biblija govori o ljudima koji će trpjeti "vječni sud", o osveti "ognja vječnoga" i o onima koji će biti kažnjeni "vječnom propašću".[394] Sud, oganj i propast su trajni, ali ljudi koji prolaze kroz sud i propast ne mogu biti vječni. Jedini ljudi koji će vječno živjeti su oni koji imaju Duha Svetoga od Isusa Krista koji živi u njima.

Peti pečat — Otkrivenje 6, 9 – 10

U PETAK UJUTRO Bill je ustao prije zore, ušao u radnu sobu i pročitao Otkrivenje 6, 9 i 10:

> *A kad otvori peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše zaklanih zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje imahu. I vikahu jakim glasom: "Ta dokle, Gospodaru sveti i istiniti? Zar nećeš suditi i osvetiti krv našu na onima što prebivaju na zemlji?" I dane su svakome bijele halje i rečeno im je da pričekaju još malo vremena dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i braće njihove koja će biti pobijena kao i oni.*

Svi komentari koje je Bill ikada pročitao o petom pečatu slagali su se da su ti ljudi kršćani koji su bili mučeni zbog svoje vjere. To je zvučalo logično, s obzirom na opis. Onda je Ognjeni Stup doletio u sobu i otjerao ljudsko razmišljanje. Dok je promatrao duše okupljene oko žrtvenika, saznao je tko jesu, a tko nisu. Vizija se raširila i pokazala mu druge skupine, uključujući sto četrdeset i četiri tisuće Židova koji će biti zapečaćeni tijekom patnji na kraju vremena. Vidio je pet dolazaka Ilije kroz povijest. Četiri puta vidio je da se Ilija

[394] Hebrejima 6, 2; Juda 1, 7; 2. Solunjanima 1, 9; po redu

pojavljuje sam. Onda je Bill vidio kako se Ilija pojavljuje peti i posljednji put. Bill je pažljivo promatrao dok nije prepoznao tko stoji s Ilijom.

Te večeri u crkvi Bill je objasnio što je saznao. Sedam pečata nije striktno kronološki. Prva četiri pečata su slijedna u vremenu, ali posljednja tri nisu. Postoji preklapanje određenih događaja koji su opisani. Nevjesta Kristova odlazi na svadbenu večeru nakon trećeg poglavlja Otkrivenja i više je se ne vidi do devetnaestog poglavlja kad se vraća na zemlju sa svojim Ženikom, Kraljem Isusom. Stoga se peti i šesti pečat uopće ne odnose na Kristovu pogansku Nevjestu.

Zapazite da prva četiri pečata najavljuju četiri jedinstvena živa bića, ali posljednja tri pečata ne. To je zato što je Nevjesta Kristova odnesena sa zemlje na kraju četvrtog pečata. U isto vrijeme Bog će ukloniti Svog zaštitničkog Duha od crkve.[395] Zato će antikrist slobodno djelovati za vrijeme šestog pečata.

Tko su ti ljudi koje peti pečat pokazuje kako stoje oko nebeskog žrtvenika? To nisu kršćani mučenici kao što su pretpostavili mnogi biblijski učitelji. Nisu ubijeni zbog veze s Isusom Kristom, već su zaklani zbog "Riječi Božje i svjedočanstva koje imahu." Ovo su Židovi koji su bili vjerni Mojsijevom zakonu. Ova skupina sadrži sve Židove koji su pogubljeni zbog svoje vjere od Kristove smrti oko 33. i do odlaska poganske Nevjeste (što će se tek dogoditi.) Zapazite, dane su im bijele haljine. (Nevjesta Kristova prima bijele haljine kad prihvati Isusa Krista za svog Spasitelja.) Također zapazite kako ova skupina traži osvetu, što je očekivani odgovor u Mojsijevom Zakonu (gdje striktna pravda zahtijeva oko za oko…)[396] Kršćanin ne bi tražio osvetu. Isus je naučavao Svoje sljedbenike da vole svoje neprijatelje i opraštaju im.[397] Tim su Židovima dane bijele haljine jer je Bog djelomično zaslijepio njihove oči za istinu da bi pogani imali

[395] 2. Solunjanima 2, 7

[396] Izlazak 21, 22 – 25; Levićanima 24, 19 – 20; Ponovljeni zakon 19, 16 – 21

[397] Matej 5, 38 – 48; 6, 12 – 15; 18, 21 – 35

mogućnost ući u Kraljevstvo Božje. Rimljanima 11, 25 kaže: *"djelomično je otvrdnuće zadesilo Izraela dok punina pogana ne uđe."* U Djelima 15, 14 Petar je izložio da je Bog želio iz pogana izvesti narod Svom imenu.

Nakon što Nevjesta Kristova bude odnesena na veliku svadbenu večeru, ljudi koji ostanu na zemlji trpjet će najgore patnje koje je svijet ikad vidio. Za to vrijeme, sto četrdeset i četiri tisuće Židova bit će zapečaćene u Kraljevstvo Božje kad prihvate poruku dvojice svjedoka. Iako Biblija ne daje imena te dvojice svjedoka, Bill ih je prepoznao kao Iliju i Mojsija. Otkrivenje 11, 6 kaže: *"Oni imaju vlast zaključati nebo da ne padne kiša u dane njihova prorokovanja; i vlast imaju vode u krv pretvoriti i udariti zemlju svakovrsnom pošasti kad god htjednu."* Ilija Tišbijac je kontrolirao kišu, a Mojsije je udario zemlju pošastima.[398] Nakon što su Mojsije i Ilija otišli sa zemlje, ponovno su se pojavili i razgovarali s Isusom na gori Njegovog preobraženja, što sugerira da oba proroka još uvijek imaju službu koju trebaju ispuniti na zemlji.[399] Tijekom perioda patnji, ta dva proroka propovijedat će Židovima istu poruku koju je četvrti Ilija propovijedao poganima posljednjeg crkvenog doba. Kad sto četrdeset i četiri tisuće Židova prepoznaju Isusa Krista kao svog Mesiju, pokajnički će plakati jer su Ga ranije odbacili. Bog će ih utješiti tako što će im objasniti da se to dogodilo sa svrhom – da bi pogani mogli biti spašeni. Priča o Josipu koji se otkrio svojoj braći u Egiptu za vrijeme gladi u Kanaanu divan je tip Isusa koji Se otkriva sto četrdeset i četiri tisuće Židova za vrijeme perioda patnji na kraju vremena.[400] Zapazite da je Josipova poganska nevjesta odmarala u palači dok se Josip otkrivao svojoj braći.

[398] 1. Kraljevima 17, 1; 1. Kraljevima 18; Izlazak 7, 19; Izlazak 8 – 11

[399] Matej 17, 1 – 8; Marko 9, 2 – 13; Luka 9, 28 – 36

[400] Postanak 45, 1 – 15

Šesti pečat — Otkrivenje 6, 12 – 17

CIJELI TAJ TJEDAN William Branham je u prosijeku noću spavao po tri sata. U subotu ujutro ponovno je ustao prije zore i ušao u sobu gdje je proveo tjedan u molitvi i proučavanju. Pročitao je Otkrivenje 6, 12 – 17:

> *I gledah kad otvori šesti pečat, kad gle, potres velik nasta i sunce posta crno kao kostrijet od dlake, a mjesec posta kao krv. I zvijezde s neba padoše na zemlju kao što smokva stresa svoje nezrele plodove kad je potrese silan vjetar. A nebo iščeznu kao knjiga kad se smota, i svaka se planina i otok pomaknu s mjesta. Kraljevi zemaljski, i velikaši i bogataši, i vojskovođe i moćnici, i svaki rob i svaki slobodnjak, sakriše se u spilje i među stijene gorske govoreći gorama i stijenama: "Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od srdžbe Jaganjčeve jer došao je veliki Dan gnjeva njegova i tko će opstati!"*

Tijekom svakog dana Bill je većinu vremena provodio u radnoj sobi. Jeo je u kući svojih prvih susjeda, Banksa i Ruby Wood ili bi ga povremeno Banks odveo u restoran na ručak, ali se uvijek žurio nazad proučavati. Nije želio da ga išta skrene s njegovog cilja. Negdje sredinom subotnjeg popodneva, Ognjeni Stup osvijetlio je njegovu radnu sobu i poveo ga u budućnost gdje je zemlja zapomagala i tresla se poput trudnice koja rađa bebu.[401] Kad ga je vizija napustila, Bill se osjećao toliko zapanjeno da je jedva disao. Ustao je sa stolice, otišao vani i šetao po dvorištu. Hladan ožujski zrak malo ga je osvježio. Poznati pogled na njegov travnjak i stabla malo ga je pribrao. Veliki kumulusi iznad glave dovoljno su ga umirili da se mogao vratiti u radnu sobu. Vidio je da na zemlju dolaze tako užasne stvari i znao je

[401] Izaija 13, 6 – 11

da ljudima ne može reći previše o tome jer bi ih neopisivo preplašio. Ali u toj viziji također je ugledao divnu novu zemlju kako izlazi iz stare. Pomislio je: "O, Bože, ovo ne smiju propustiti. Trebao bih sići među auditorij i natjerati ih. Isuse, znam da to ne mogu učiniti. Ti si rekao da nitko ne može doći k Tebi osim ako ga ne privuče Otac.[402] Imam jednu utjehu: Ti si rekao: 'Svi koje mi daje Otac doći će.'"[403]

Na službi te večeri Bill je objasnio kako šesti pečat pušta sud na grješan svijet koji je odbacio Božji plan spasenja. Pogansko doba je završeno. U to vrijeme nevjesta Kristova je otišla sa zemlje, odnesena na svadbenu večeru. Bog okreće Svoju pozornost na konačno otkupljenje Židova. Mojsije i peti Ilija dolaze na scenu u Izraelu. Propovijedaju Židovima istu poruku koju je četvrti Ilija (glasnik sedmom crkvenom dobu) propovijedao poganskoj Nevjesti. Sto četrdeset i četiri tisuće ortodoksnih Židova tada će prihvatiti Isusa Krista za svog Mesiju.

Šesti pečat je prekid funkcionalnog reda prirodnog svijeta. Započinje snažnim potresom kojeg slijede erupcije vulkana, nuklearni rat i užasna zla. Sedam truba pojavljuje se u vremenskom razdoblju šestog pečata, sedam truba, tri jao i sedam posljednjih zala o kojima govori Otkrivenje od 8. do 17. poglavlja. Svi pogani koji odbace Krista pokušat će se sakriti od Njegovog jarosnog gnjeva. Za njih će biti prekasno da se pokaju. Kad se odbaci Božja milost, ne preostaje ništa više nego žeti posljedice Njegovog gnjeva. Šesti pečat otkriva mjeru tih strašnih posljedica.

Postoji još jedan aspekt šestog pečata koji je vrlo važan za budućnost čovječanstva. Zapamtite, ove tajne zapečaćene sa sedam pečata zajedno sačinjavaju cjelokupni plan Otkupljenja. Prve četiri tajne pokrivaju sedam crkvenih doba i pokazuju kako je Bog koristio duhove bića nalik lavu, nalik juncu, nalik čovjeku i nalik orlu da zaštiti Nevjestu Kristovu od đavolskih pokušaja da je uništi. Židovi koji su bili zaslijepljeni u prošlim dobima primaju svoje otkupljenje

[402] Ivan 6,44

[403] Ivan 6, 37; Ivan 18, 9

pod petim pečatom. Pod šestim pečatom sto četrdeset i četiri tisuće Židova primaju svoje otkupljenje tijekom posljednjih patnji. Ali zemlja također treba otkupljenje. Kad je Sotona namamio Evu na grijeh, rezultati (Kajin i njegovi potomci) ukaljali su čovječanstvo političkom, moralnom i religioznom prljavštinom. Nakon tisuća godina, čovječanstvo je uspjelo ukaljati i prirodni svijet, također. Šesti pečat pročišćava samu zemlju.

Stoga šesti pečat ima trostruku svrhu: (1) pročišćava pogansku crkvu koja je ostala nakon što Nevjesta Kristova ode u Uznesenje. Ovi kršćani koji preostanu su lude djevice iz Mateja 25. Odbacivanjem žiga Zvijeri pročistit će se od svoje nevjere i primiti milost na velikom bijelom prijestolju suda.[404] (2) Šesti pečat pročišćava židovsku naciju. Ovo je dalje otkriveno u Otkrivenju 7 i također pod sedam truba i tri jao koji se nalaze u Otkrivenju 8, 9 i 11. (3) Šesti pečat pročišćava zemlju. Ovo je objašnjeno u Otkrivenju 15 i 16 gdje se govori kako će sedam čaša koje sadrže posljednjih sedam zala biti izlivene na zemlju. Šesti pečat također uključuje događaje iz Otkrivenja 17 i 18, sud i uništenje velike bludnice i njezinih kćeri, što su đavolski sustavi koji su od početka pokušavali spriječiti plan otkupljenja zamjenom za lažne planove.

Ova dva svjedoka iz Otkrivenja 11 kontrolirat će mnoge sudove. Na primjer, zapazite da nakon početnog potresa *"sunce posta crno kao kostrijet od dlake."* U Izlasku 10, 21 – 23 kad je Gospod rekao Mojsiju da podigne ruku prema nebu, uslijedila su tri dana tame. To se dogodilo upravo prije nego je Bog oslobodio Izrael od ropstva u Egiptu. Mojsije će ponovno pozvati tamu u zadnjim danima, upravo prije nego Bog oslobodi sto četrdeset i četiri tisuće Židova od duhovnog sljepila i oni prihvate Isusa Krista za svoga Mesiju.

[404] Matej 25, 31 – 46; Otkrivenje 20, 11 – 12

Pitanja i odgovori na pečate

U NEDJELJU UJUTRO 24. ožujka 1963. William Branham je rekao svom auditoriju da nikad prije nije radio toliko duboko u Božjim oblastima kao ovaj tjedan. Iako su njegove službe iscjeljenja vjerom proizvele neusporediv broj čudesa, ovi sastanci dizali su se daleko iznad iscjeljenja i čudesa. Ovaj tjedan vidio je kako sam Duh otkriva istinu.

Proveo je većinu svakog od osam dana u jednoj sobi, a povremeno je stajao u prisutnosti Ognjenog Stupa po sat vremena od jednom. To je bilo gotovo previše za njega. Ljudski um može podnijeti samo određenu količinu napora. Nije se bojao za svoju dušu. Znao je da ga je Isus Krist zauvijek otkupio. Ipak, prisutnost Krista u obliku tog svjetla – Sam Duh Sveti – obuzeo je Billa svetim strahom od kojeg je zanijemio. Neke od stvari koje je vidio u toj sobi nije se usudio reći da ne bi izazvao nesporazume i poveo neke ljude u fanatizam.

Ovog jutra nije govorio o sedmom pečatu, već je odgovarao na pitanja koja su ljudi napisali na papir i ubacili prije početka službe. Želio je da sva pitanja budu usredotočena na šest tajni koje su sada bile otkrivene. Većina pitanja bila je o pečatima, ali neki su pitali i o drugim stvarima, npr. o Božjoj prirodi, vodenom krštenju, braku i razvodu, paklu, predodređenju i zmijčevom sjemenu.

Jedna osoba je pitala o sudbini ludih djevica nakon što propuste Uznesenje. Bill je odgovorio: "Bit će pogubljeni u periodu patnji i ustati po svoj sud nakon Milenija jer Biblija kaže da drugi mrtvi ne oživeše dok se ne navrši tisuću godina. Onda će biti još jedno uskrsnuće. Pravednima i nepravednima sudit će Krist i Njegova Nevjesta.[405]

Netko drugi je pitao o Iliji koji će doći Židovima za vrijeme patnji – hoće li on biti stvarni Ilija iz davnina ili će biti suvremeni čovjek s

[405] Matej 25, 31 – 46; 1. Korinćanima 6, 2 – 3; Otkrivenje 20

Ilijinim duhom? Bill je odgovorio: "Ne znam. Sklon sam vjerovati da će to biti čovjek pomazan Ilijinim duhom jer Biblija kaže da je 'duh Ilijin počinuo na Elizeju,' a Elizej je činio upravo ono što i Ilija.[406] Ne mogu reći sa sigurnošću. Iskren sam prema vama. Ne znam."

Netko ga je pitao je li otvaranje prvog pečata ispunilo 2. Solunjanima 2, 3 i 4 – otkrivanje čovjeka grijeha. Bill je odgovorio: "Da."

Sedmi pečat — Otkrivenje 8, 1

U NEDJELJU NAVEČER 24. ožujka 1963. William Branham je s poštovanjem pristupio tajni sedmog pečata. Pročitao je prvo poglavlje 8. poglavlja Otkrivenja:

A kad otvori sedmi pečat, nasta tišina na nebu oko pola sata.

To je to. To je sve što je Ivan zapisao o ovom ključnom pečatu koji upotpunjuje Knjigu Otkupljenja. Nije bilo simbola. Iako nitko nije govorio niti se micao na nebu, Ivan je bio jasno svjestan prolaska vremena. Bill je objasnio da je bila tišina na nebu jer ovaj pečat mora ostati tajna. Da Sotona sazna što leži pod ovim pečatom, pokušao bi to izopačiti kao što je činio uvijek u prošlosti. Kako bi se to spriječilo, sedmi pečat mora zadržati tajanstvenu prirodu. Paradoksalno, upravo u toj tišini leži ključ.

Bill je primijetio neke zanimljive sličnosti između sedam pečata i govora kojeg je Isus održao u Mateju 24. Isus i Njegovi učenici hodali su kroz Herodov hram. Učenici su komentirali impresivnu arhitekturu kad im je Isus rekao da će hram biti uništen. Kasnije tijekom dana učenici su Ga pitali o znaku Njegovog dolaska i kraja svijeta. Isus je

[406] 2. Kraljevima 2, 1 – 15

odgovorio navodeći razne stvari koje se najprije moraju dogoditi. Bill je pokazao kako su neki od tih događaja odgovarali sedam pečata:

Prvi pečat (jahač na bijelom konju, antikristov duh koji kreće) odgovara Mateju 24, 4 – 5: *"Isus im odgovori: 'Pazite da vas tko ne zavede! Jer mnogi će doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam Krist!' i mnoge će zavesti.'"*

Drugi pečat (isti jahač na crvenom konju sad uzima mir sa zemlje) odgovara Mateju 24, 6: *"A čut ćete za ratove i glasine o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se jer sve se to treba dogoditi – ali to još nije svršetak."*

Treći pečat (isti jahač na crnom konju, sad mjeri urod) odgovara Mateju 24, 7a: *"Jer će ustati narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; bit će gladi..."*

Četvrti pečat (sivi konj s istim jahačem koji se sad zove Smrt) odgovara Mateju 24, 7b – 8: *"...i pošasti, i potresa po raznim mjestima. Ali sve je to samo početak nevolja."*

Peti pečat (duše pod žrtvenikom očekuju osvetu što su zaklane) odgovara Mateju 24, 9 – 13: *"Tad će vas na muke predavati i ubijati; i svi će vas narodi zamrziti radi moga imena. I mnogi će se tada sablazniti, izdavat će jedni druge i mrziti se međusobno. Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti. Jer će se umnožiti bezakonje, ohladnjet će ljubav mnogih; ali onaj tko ustraje do svršetka, bit će spašen."*

Šesti pečat (strašne katastrofe i kataklizme za vrijeme velikih patnji) odgovara Mateju 24, 29 – 30: *"I odmah nakon nevolje onih dana, sunce će pomračiti i mjesec neće više davati svoga svjetla; i zvijezde će s neba pasti i sile će se*

nebeske poljuljati. I tada će se pojaviti znak Sina čovječjega na nebu. I tad će proplakati sva plemena Zemlje. I ugledat će Sina čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom."

Iako je Isus spomenuo sadržaj prvih šest pečata, nije rekao ništa o sedmom pečatu, osim da je tajan. Isus je rekao: *"A o onom danu i satu nitko ne zna, ni anđeli nebeski, nego samo Otac moj."*[407]

Bill je rekao: "Sva nebeska vojska bila je tiha ovih pola sata kad je sedma zapečaćena tajna u Knjizi Otkupljenja razlomljena. Bili su zadivljeni time. Zašto? Što je to? Nitko od nas ne zna, ali reći ću vam svoje otkrivenje toga. Sigurno kao što stojim na ovoj bini večeras, dobio sam otkrivenje da je to u tri dijela. Uz Božju pomoć, govorit ću vam o jednom dijelu. Evo otkrivenja: tajna se nalazi iza tih sedam uzastopnih grmljavina."

Upućivao je na sedam tajanstvenih gromova iz Otkrivenja 10. To je bilo sedam glasova koje je Ivan čuo i razumio, ali mu je izričito rečeno da ih ne zapiše, iako će na kraju odigrati odlučujuću ulogu.

Bill je nastavio: "Postojao je razlog zašto je Bog dozvolio da tih sedam glasova zagrmi. Nalazimo da je Krist, Jaganjac, uzeo knjigu u Svoju ruku i On je otvorio taj sedmi pečat. Ali, vidite, to je skrivena tajna. Nitko je ne zna. To se slaže s onim što je On rekao u Mateju 24 – nitko neće znati Njegov dolazak; oni također neće znati o ovoj tajni sedam gromova. Tako, vidite, oni su povezani. Toliko mi danas razumijemo. Ostali su odmotani, ali ovaj dio nije odmotan. Dok sam sjedio u svojoj sobi vidio sam da se odmotalo do ovih sedam gromova. Toliko daleko možemo ići upravo ovdje."

"Imamo u kompletu ovdje, uz Božju pomoć, sve tajne šest pečata koje su bile zapečaćene, a razumijemo da sedmi pečat neće biti obznanjen za javnost. Još nije čas da ova tajna bude obznanjena.

[407] Matej 24, 36

Stoga, do tu smo, a ostatak će biti obznanjen negdje u vrijeme kad se Isus pojavi na zemlji ponovo po Svoju Nevjestu, ili štogod da se dogodi u to vrijeme. Do tada, molimo se i živimo dobre kršćanske živote očekujući Njegov dolazak."

Bill je dugo govorio o mnogim vizijama i posjetima koje je doživio koje su vodile prema ovoj važnoj večeri. Još 1955. imao je viziju o tri dijela njegove službe (tri poteza) koju je slijedila vizija tajanstvenog šatora ili katedrale. Onda je bila vizija anđela koja je došla u prosincu 1962. praćena posjetom "Kraljevog mača" u Sabino kanjonu. Konačno, bilo je tih sedam anđela koji su ga posjetili blizu Sunset Peaka prije nekoliko tjedana. Završio je rekavši: "Zapazite kako vizija, plus Riječ, plus povijest, plus crkvena doba, sve se savršeno uklapa. Najbolje što razumijem i prema Božjoj Riječi, i viziji, i otkrivenju – tumačenje sedam pečata je 'Ovako govori Gospod.'"

Poglavlje 89
Njegova posljednja velika kušnja
1963.

DOK JE William Branham propovijedao o sedam pečata, njegov zet, James Fletcher Broy, imao je nesreću. Prije nego je Bill napustio Jeffersonville, otišao se pomoliti za svog zeta. Pogled na Fletchera Broya bio je tužan. Počeo je piti kad je bio tinejdžer i još otada alkohol mu je upravljao životom. Oženio se i dobio dvoje djece, ali mu je problem s pićem kasnije uništio brak. Sad je u načelu bio skitnica. Posljednje vrijeme provodio je na farmi Wiednerovih i spavao u njihovoj staji u zamjenu za obavljanje farmerskih poslova.

Nakon što se Bill pomolio za svog zeta, rekao je: "Fletch, htio bih ti dati nešto novca."

"Nemoj, brate Bill. Možeš pretpostaviti što ću učiniti s njim."

"Onda daj da ti dam nešto odjeće. Imam nekoliko odjela u stanu. Ne trebaju mi. Htio bih ih dati tebi."

"Nemoj, brate Bill," rekao je, dok je patetično tresao glavom. "Samo bih ih založio i iskoristio novac za piće."

Dok je promatrao Fletchera u ovom stanju, Bill se sjetio nečega što je sanjao prošlog listopada u vrijeme kad je u Jeffersonvilleu propovijedao "Lik savršenog čovjeka". U tom snu Bill je postao skitnica beskućnik. Tumarao je mračnim, oskudnim krajolikom. Nije

imao kamo otići i nikoga nije bila briga za njega. Vani je bilo hladno. Dok se tresao, bojao se da će umrijeti od smrzavanja tijekom noći. U daljini je vidio vatru. Otišao je u tom smjeru dok nije došao do gradskog deponija. Smeće je gorjelo u dvjema rupama koje su bile jedna pokraj druge. Stotine beskućnika spavale su na komadu zemlje između te dvije vatre.

Bill je stao na rub niza beskućnika i tražio mjesto gdje bi mogao leći i odmoriti. Nije vidio ništa slobodnog prostora. Njegova budućnost izgledala je beznadno. Onda je netko ustao i prišao mu. To je bio Fletcher Broy.

Fletcher je rekao: "Billy, ulovit ću ti mjesto. Ti si hranio moju djecu kad su bila gladna. Sad ću ja tebi pomoći pronaći toplo mjesto za spavanje."

Bill je pratio Fletchera, prekoračio preko desetak ljudi dok nije došao na mjesto dovoljno veliko da može stati. Dok je Fletcher odlazio, Bill je buljio preko vatre u hladnu, mračnu noć i razmišljao: "Kako je ovo čudno. Jednom mi je svemogući Bog dopustio vidjeti Njegovu crkvu. Jednom mi je dopustio propovijedati Njegovo Evanđelje i promatrati tisuće spašenih duša. Ljudi i žene dolazili su diljem svijeta razgovarati sa mnom nekoliko minuta. A sada sam skitnica koju nitko ne želi. Tako mi je hladno. Što da radim?"

Kad se probudio, pitao se je li ovaj san imao neko skriveno značenje. Sada, dok je sjedio i razgovarao s Fletcherom Broyom, sjetio se svog čudnog sna. I dalje nije nalazio značenje u njemu, ali će značenje uskoro postati očigledno u obliku lekcije koju mora naučiti.

Bill se vratio u Arizonu s Geneom Normanom. Bill je vozio cijeli put. Nije mnogo govorio tijekom puta, ali kad su prešli državnu granicu u Arizoni, počeo je pjevati i pjevao je jednu kršćansku pjesmu za drugom dok nisu stigli u Tucson. Sljedećih nekoliko tjedana nije radio gotovo ništa. Bio je iscrpljen i malo depresivan. Nakon što je proveo tjedan dana u prisutnosti sedam veličanstvenih anđela, povratak u svakodnevnicu bio je poput povratka na dosadan posao nakon egzotičnog odmora – bilo je teško. Jedan uzbudljiv tjedan stajao je, tako reći, na vrhu planine i promatrao Isusa Krista kako Se otkriva

kao vrhovno Božanstvo koje je sve stvorilo za Sebe. Krist je pokazao kako će naposljetku sve ispuniti Njegovu veliku svrhu, što je vjenčati ljude koje On kolektivno naziva Svojom Nevjestom. Tih sedam Duhova Božjih otkrilo je tajne o kojima su se sveti čudili u svim stoljećima otkako je napisana Biblija. Silazak s tog planinskog vrha u svakodnevne odgovornosti bio je kao radovati se na sastanku probuđenja, a onda otići doma zavući se ispod kuće i popravljati probušenu cijev. Promjena u njegovom razmišljanju bila je ekstremna.

Bill se molio svaki dan i pitao Boga da mu pokaže što da učini sljedeće. Nije mu došao definitivan odgovor. Bilo je obeshrabrujuće. U travnju je dva puta propovijedao u Albuquerqueu u New Mexicu, jednom u Sierra Visti u Arizoni i jednom u Phoenixu u Arizoni. Onda je uzeo odmor. Otputovao je s Billyjem Paulom na sjever u Britansku Kolumbiju. Roy Roberson, Fred Sothmann i Banks Wood su im se pridružili u kolibi Buda Southwicka gdje ih je Bud poveo na konjima u planine na tjedan dana pecanja.

Na povratku doma, njih petorica putovali su kroz Kanadu u karavani od dva terenca. Prije nego su ušili u Sjedinjene Države, razišli su se. Roberson, Sothmann i Wood su nastavili na istok najkraćim putem za Jeffersonville dok su Bill i njegov sin skrenuli na jug prema Arizoni. Nakon prelaska granice između Kanade i Sjedinjenih Država, putovali su još oko četiri sata, a onda se zaustavili u Heleni u Montani i našli motel za prenoćiti. Oko četiri sata sljedećeg jutra, ustali su, ugrijali terenac i prije zore krenuli iz Helene. Bill je prvi vozio, tako da si je Billy Paul napravio jastuk od kaputa, zagurao ga između glave i bočnog prozora i brzo zaspao.

Bill je pao u istu melankoliju koja ga je mučila prije nego je otišao na odmor. Molio se: "Bože, zašto nisi pozvao nekoga za ovaj posao tko bi to dobro obavio? Žao mi je Gospode, ali ja sam Te iznevjerio. Ne mogu postići da me ljudi slušaju." Dok su planine, livade i polja prolazili kroz prozor, pomislio je: "Propovijedam Evanđelje već trideset godina. Posljednjih šesnaest godina nisam učinio ništa osim onog što mi je Gospod rekao da učinim. Pokušao sam živjeti toliko blizu Njemu da ne bih otišao nigdje ili rekao išta što nije bila Njegova volja. U svakom djelu Isus Krist je dokazao da je isti

danas kao što je bio jučer, a ipak većina crkava ne želi imati posla sa mnom. Dobro, ako ne žele slušati moju poruku, ne moraju. Jednostavno ću prestati propovijedati. Otići ću na sjever Britanske Kolumbije i postati profesionalni vodič s Budom. Povest ću Medu i djecu gore na izlet, a jednom kad stignu u kolibu, reći ću: 'Jako volim ovo mjesto. Nema potrebe da idemo bilo gdje drugdje. Hajdemo jednostavno ostati ovdje.' Pustit ću bradu i biti pravi planinar. Pecat ću u proljeće i na ljeto, loviti na jesen i postavljati zamke na zimu."

"Ljudi mi govore da sam prorok. Nikad se nisam smatrao prorokom, ali ljudi mi i dalje govore da jesam. Pa, ako sam prorok, onda bih trebao živjeti u divljini poput Ilije i Ivana Krstitelja. Ako Bog želi da iznesem poruku ljudima, odvest ću se u civilizaciju i propovijedati je, ali zašto ne bih pecao ostatak vremena?"

Kazaljka za gorivo u njegovom terencu pomalo je padala. Oko sedam sati Bill je skrenuo na benzinsku postaju u malom gradu Lima u Montani. Nakon što je napunio rezervoar, parkirao je ispred restorana i probudio svog sina za doručak. Petnaest ljudi već je jelo u restoranu. Neki su sjedili na stolicama ispred šanka, a ostali su sjedili u separeima s visokim naslonima tako da su im se vidjeli samo vrhovi glava između separea. Bill i Billy Paul sjeli su u separe. Dok je Billy Paul polijevao sirup na palačinke, Bill je primijetio grubog čovjeka kako prelazi autoput i prilazi restoranu. Uskoro je ušao kroz vrata. Njegove crne čizme za jahanje udarale su o pod dok je prilazio blagajni i sjedao. Bill je pretpostavio da je čovjek u kasnim pedesetima. Bio je odjeven u plavo traper radno odijelo i nosio plavu traper jaknu. Crna kapa mu je bila na gustoj sijedoj kosi. Lice mu je bilo prekriveno kratkom bijelom bradom.

Ovaj stranac impresionirao je Billa. Pomislio je: "To je pravi muškarac. Ne kao neki od ovih slabih, lijenih, trbušavih istočnjaka koji sjede oko bazena u kratkim hlačama i puše cigarete. Taj čovjek izgleda snažno i grubo, kao da živi životom kojeg je Bog namijenio za muškarca."

Stranac ispred blagajne upravo je naručio palačinke kad mora da ga je zasvrbio nos. Glasno je kihnuo: "Ki-ha!" bez da se ispričao.

Bill je gurnuo svog sina i rekao: "Billy, eno čovjeka po mom srcu. Zapravo, takav ću ja biti u budućnosti."

"Ajme, tata, ne želiš biti takav," rekao je Billy Paul dok je gurao zadnji zalogaj palačinki u usta. U separeu pokraj njih ustala su dva starija čovjeka i otišla prema blagajni platiti svoj doručak. Paul je gurnuo svog oca i rekao: "Tata, njih dvojica izgledaju poput tebe i ujka Fletchera."

To je bila istina. Bill se šokirao sličnošću. Zaista su izgledali kao on i Fletcher Broy, odnosno radije kako bi mogli izgledati za dvadeset godina. Samo što su ova dva čovjeka izgledala poput skitnica koje su provele noć šćućurene oko logorske vatre. Odjeća im je bila istrošena i prljava. Jedan čovjek je prebrao dvadeset centi za dvije šalice kave i dvije krafne. Onda su se odšetali van na slabim nogama.

Billy Paul je pronicavo promatrao svog oca. "Što ti je?"

"Ništa," rekao je Bill, misleći: ništa na što mogu uprti prstom i objasniti.

Kad su se vratili u svoj terenac, Billy Paul je pitao: "Bi li htio voziti i dalje? Još mi se spava." Nakon kilometar i pol Billy Paul je zaspao. Bill je vozio planinskim autoputom 90 km/h. Kad je bio oko trideset kilometara od tog zadnjeg grada, netko mu je nešto rekao – ne nešto što si je umislio, već je stvaran glas ispunio zrak vibracijama unutar četiri prozora kabine terenca. Nije to bio glas Billyja Paula. Uostalom, Billy Paul je ležao naslonjen na vrata s glavom na jastuku od kaputa i hvatao svaku dodatnu minutu sna.

Glas je rekao: *"Ako ostvariš svoje planove, završit ćeš poput ta dva čovjeka koja si vidio u restoranu. Postat ćeš skitnica kao što si bio u snu kojeg sam ti dao. Supruga će te napustiti. Ona neće živjeti gore u planinama na taj način."*

"Gospode, ne želim tako završiti, ali nisam sretan sa smjerom u kojem sada moj život ide. Želim raditi nešto drugačije. Ako si me Ti pozvao da budem prorok, zašto ne mogu živjeti u divljini poput mnogih Tvojih proroka?"

"To su bili starozavjetni proroci. Ti si pozvan u mnogo veću službu od njih. Jedna stvar, imaš više darova od njih. Pozvan si

propovijedati Evanđelje i moliti za bolesne na apostolski način. Zašto uvijek čekaš da te Ja pokrenem? Gdje ti je nagrada? Poput Mojsija, u opasnosti si da izgubiš osjećaj za Moje ljude i zaboraviš na zadatak kojeg sam te pozvao da izvršiš."

Kilometar je prošao u tišini. Počeo je padati snijeg. Bill je upalio brisače.

"Billy," dozivao ga je. Nije bilo odgovora. Ponovno je dozivao glasnije: "Billy!"

Billy Paul je pospano rekao: "Što želiš?"

"Jesi li ti razgovarao sa mnom prije nekoliko minuta?"

"Ne. Zašto?"

"Netko je razgovarao sa mnom. Mislio sam da si možda bio ti."

Bill Paul ga je pogledao sa smiješkom, a onda opet zatvorio oči. Još jedan kilometar prošao je u tišini dok je Bill razmišljao o tome kako je zamalo izbjegao svoju dužnost. Nikad više! Pitao je: "Gospode, što ovo znači?"

"Vrati se u svoju službu," rekao je glas. *"Kad sam te pozvao na početku, nisam li ti rekao da vršiš posao evanđeliste? Rekao sam ti, kao što je Ivan Krstitelj bio poslan da prethodi prvom dolasku Isusa Krista, tako si ti poslan s porukom da prethodiš Njegovom drugom dolasku. Ivan je bio više od proroka. Također je bio glasnik Mog saveza."*[408]

Billov um zagušile su mnoge misli. Dok su polja i stupovi od ograda prolazili, postepeno je posložio značenje. Kako je Mojsije moga doprijeti do Božjih ljudi dok je bio izoliran u pustinji? Nije mogao. Mojsije je morao otići u Egipat da bi bio učinkovit za Boga. Bill je shvatio da ni on ne bi mogao biti učinkovit da se preseli u divljinu. Ponovno je razmišljao o viziji koju je imao onog dana kad je položio kamen temeljac Branhamovog šatora. Bog mu je pokazao voćnjak s dva reda stabala, što je predstavljalo pogled jedinovaca i trojičara na Božanstvo. Bill je stajao u prolazu između ta dva ekstrema. Odlomio je granu sa stabla u oba reda i posadio grane blizu

[408] Matej 11, 7 – 11; Luka 7, 24 – 28

križa. Odmah su grane narasle toliko visoko da su nestale u nebu, a prosule su na njega obilje voća. Onda ga je Bog usmjerio na 2. Timotejevu 4, 1 – 5 zapovjedivši mu da "*vrši posao evanđeliste."* Isti citat iz Pisma je upozorio: *"Doći će vrijeme kad oni neće podnositi zdrave nauke..."* Bill je mogao vidjeti kako se ovaj dio Pisma odnosi na njega. Bog mu je govorio: *"... svoju službu ispuni potpuno."* Mora nastaviti dalje, nastaviti propovijedati i nastaviti naučavati. Netko negdje će ga čuti i povjerovati Evanđelje.

Čim je došao do tog zaključka, glas je rekao: *"Gle, dat ću ti vječni znak. Pogledaj na zapad."*

Bill je pogledao kroz prozor sa svoje desne strane na skupinu planina koje su dominirale zapadnom stranom autoputa. "Ne vidim nikakav vječni znak u tome."

"Tvoje ime piše skroz iznad toga."

Kabina terenca činila se pretjerano topla. Bill je primijetio da mu se znoje ruke. Usporio je i pokušavao proučiti vrhove.

Billy Paul je ustao dovoljno da pita: "Što radiš?"

"Nešto se događa, Billy. Znam gdje sam pogriješio i kako sam skoro iznevjerio Boga."

Odjednom su cesta i planine bile prekrivene tisućama ljudi – neki su bili slijepi, neki hromi, neki bolesni ili u nekakvoj potrebi. U pozadini Bill je mogao čuti savršeni glas kako pjeva:

Nečist! Nečist! Vikao je gubavac u mukama,
Gluhi i nijemi su bespomoćno stajali pokraj,
Zaraza se širila, bolest našla žrtve,
Onda je došao Isus i izbacio svaki strah.

Kad Isus dođe, moć izazivača se lomi,
Kad Isus dođe, brišu se suze,
On tjera tamu i puni život slavom,
Jer sve se mijenja kad Isus dođe i ostane.

Dok je vizija bljedila, Bill je skrenuo kraj puta i stao. Spustio je prozor i promatrao skupinu planina zapadno od sebe. Bila su dva mala vrha, onda veliki vrh, onda manji vrh, onda opet veliki vrh, a onda zadnji mali vrh prije nego se zadnja velika planina dizala do oblaka. Bill je rekao: "Gospode, ne razumijem što ovo znači."

"Koliko je tamo vrhova?"

"Sedam."

"Koliko je slova u tvom imenu?"

"W-i-l-l-i-a-m M-a-r-r-i-o-n B-r-a-n-h-a-m – sva tri imena imaju po sedam slova."

"Zapazi kako se ova tri vrha uzdižu više od ostalih. Oni predstavljaju prvi, drugi i preći potez tvoje službe. Ako ikad ponovno budeš sumnjao u svoj poziv, vrati se na ovo mjesto i sjeti se što sam ti rekao."

Sedam planinskih vrhova blizu Lime u Montani

Snježne su pahuljice padale kroz otvoren prozor i topile se. Billove oči bile su usredotočene na najviši vrh. Billy Paul je sjeo i protrljao oči. Rekao je: "Tata, pogledaj na istok."

Kad je okrenuo glavu na istok, Bill je primijetio kako neposrednoj blizini autoputa tinja deponij iz kojeg se diže svijetlo sivi dim koji se brzo utopio iznad u tamno sive oblake. Drhtao je u sebi dok je razmišljao koliko je bio blizu toga da napravi strašnu pogrešku.

TIJEKOM SVOG BORAVKA u Tucsonu, William Branham često je odlazio u crkvu Središnja zajednica Božja u 2555 North Stone Avenueu gdje je pastor bio gospodin Spencer Weddle. Povremeno bi Bill i Meda Branham pokupili Genea i Mary Ann Norman i odvezli ih u crkvu. Jedne nedjelje ujutro u svibnju, Bill i Meda su stigli ranije k Normanovima, tako da ih je Gene pozvao da uđu nakratko prije nego krenu u crkvu. Bill je sjeo na kauč u dnevnom boravku. Gene je sjeo na fotelju. Između njih na stolu za kavu nalazilo se izdanje časopisa *Life* od 17. svibnja 1963. koje je na naslovnici imalo sliku gradonačelnika New Yorka Nelsona Rockefellera kako se smješka svojoj novoj supruzi Happy.[409] Gene je uzeo časopis, otvorio treću stranicu i prstom skliznuo kroz sadržaj dok nije došao do:

Čudni znaci na visinama

Nezaboravne fotografije duge koju je stvorila mjesečina i prstena od oblaka previše velikog da bi bio stvaran…… Str. 111

Prelistao je kroz časopis do 111. stranice i kratko se zaustavio pogledati fotografiju u boji duge slikane po noću u Hawaiima. U opisu je pisalo da se duge koje stvara mjesečina vrlo rijetko vide (a kamoli fotografiraju) jer zahtijevaju uvijete u atmosferi koji se rijetko poklope. U naslovu je pisalo: "Mjesečina stvorila dugu…" Kad je okrenuo sliku na 112. stranicu, Gene je pročitao drugi dio naslova: "…

[409] Časopis *Life,* 17. svibnja 1963. (Vol. 54, No. 20)

i visoki prsten tajanstvenog oblaka." Ova je stranica sadržavala četiri fotografije istog oblaka slikanog s raznih lokacija u Arizoni. Tri male crno-bijele fotografije bile su posložene u donjem desnom uglu. Četvrta slika dominirala je ostatkom stranice. Ova velika fotografija u boji pokazala je tanke linije oblaka toliko sjajnog da je izgledao fluorescentno s obzirom na tamno plavo nebo. U naslovu je pisalo "prsten" iako je pisac tu riječ slobodno koristio kako bi dao naslutiti da je velik prostor neba bio vidljiv unutar oblaka. Ako je oblak počeo kao krug, sad se izdužio u mnogo uglatiji oblik. Oblak je lebdio nad neplodnim pustinjskim krajolikom. Na slici se ne vide drugi oblaci.

Pruživši sliku Billu, Gene je pitao: "Jesi li ikada vidio nešto ovakvo?"

Bill je na trenutak proučavao sliku prije nego je rekao: "Pretpostavljam da si primijetio da je u obliku piramide."

Bill je tiho pročitao natpis ispod slike. Pisalo je:

> Lebdeći poput ogromnog prstena od dima, veliki oblak pojavio se na zalasku sunca iznad Flagstaffa u Arizoni 28. veljače i uzrokovao trajnu znanstvenu tajnu. Promatrači iznenađeni čudnim oblikom oblaka i veličinom slikali su fotografije kao što su ove četiri u različitim vremenskim trenucima s udaljenih lokacija u državi. Dr. James McDonald, meteorolog u Institutu atmosferske fizike u Tucsonu, sakuplja slike. Koristeći ih kao osnovu za trigonometrijske kalkulacije, došao je do zapanjujućeg otkrića da je oblak bio barem 41 km visok i 48 km dugačak – "mnogo viši i veći," kaže on, "nego što bi oblak trebao biti." Krug je bio previše velik da bi ga napravio avion, a koliko dr. McDonald može utvrditi, nije bilo raketa, raketnih zrakoplova ili bombi testiranih u blizini tog dana. Nada se da će mu svi koji posjeduju slike posuditi ih jer bi želio imati dodatne tragove o oblaku na udaljenosti od 41 km – na toj visini nema kapljica vode da bi nastao oblak.

Kad je zatvorio časopis, pitao je: "Gene, mogu li ovo uzeti?"

"Naravno, brate Bill, slobodno uzmi sa sobom."

Kasnije tijekom tjedna Bill je u svom stanu otvorio časopis *Life* na 112. stranicu i proučavao slike čudnog oblaka koji je bio previše visoko da bi ga oblikovala vodena para. Stranica je sadržavala četiri slike istog predmeta slikanog iz udaljenih gradova. Uski stupac s desne strane stranice imao je tri crno-bijele slike i prikazivao je oblak fotografiran iz Prescotte, Phoenixa i Winslowa u Arizoni između 6:00 i 6:30 popodne. S lijeve strane dvije trećine stranice ispunila je fotografija u boji istog tajanstvenog oblaka slikana negdje blizu Flagstaffa u Arizoni. Sve četiri slike prikazivale su prstenaste karakteristike – odnosno bijeli, čupavi rub koji okružuje plavo nebo, iako uistinu nije bio okrugao. Zbog ugla iz Winslowa oblak je izgledao izduženo, ali ostale tri fotografije pokazale su da je bio jasno trokutast.

Možda je bio misteriozan drugima, ali je Bill točno znao o čemu se radi. On je gledao četiri fotografije konfiguracije sedam anđela. To su bili isti anđeli koji su mu došli blizu Sunset Peaka 8. ožujka jer nakon što su mu rekli da će sedam pečata biti otvoreni, vidio ih je kako se dižu kroz stratosferu i formiraju oblak koji je izgledao upravo kao ovaj u časopisu *Life*. Ponovno je pročitao odlomak objašnjenja. Pisalo je da je oblak fotografiran 28. veljače, što je bilo osam dana prije nego je isto vidio blizu Sunset Peaka. To je bilo natprirodno jer Bog obično unaprijed nagovijesti Svoja velika djela na nebu prije nego ih učini na zemlji.[410] Također se lokacija oblaka čini znakovita, budući da se pojavio zapadno od Sunset Peaka, a on je vidio anđele kako se spuštaju sa zapadnog neba.

[410] Izlazak 13, 21; 24, 15 – 18; 34, 5; 40, 34 – 38; Levićanima 16, 2; Brojevi 9, 15 – 22; 2. Ljetopisa 5, 13 – 14; Psalmi 19, 1; 50, 6; 97, 6; Matej 2, 2; 24, 30; 26, 64; Marko 13, 26; 14, 62; Djela 1, 9; Hebrejima 12, 1; Otkrivenje 1, 7; 10, 1 – 7

28. veljače 1963. izrazito lijep i tajanstven nebeski fenomen, oblak dugačak 48 km i visok 41 km, rezultirao je publicitetom. The Arizona Republic i The Phoenix Gazette tiskali su priču. Časopis *Science* uključio ga je u izdanju od 19. travnja 1963., a LIFE u izdanju od 17. svibnja iste godine. Niti jedno izdanje nije sadržavalo odgovor o čemu se radilo.

Ali bilo je još nešto u velikoj slici u boji ovog oblaka što ga je privlačilo, nešto sinergično što najprije nekako nije uspio locirati. Onda je čuo taj poznati natprirodan glas kako kaže: *"Okreni ga ispravno."*[411]

"Mislio sam da ga gledam ispravno," rekao je Bill. Držao je časopis uspravno na normalan način. "Možda je glas mislio: okreni ga u desno."

Kad je zakrenuo časopis za 45°, zadivio se kad je vidio da je oblak postao silueta glave Isusa Krista kako gleda na zemlju. Sjena neba unutar prstena pokazivala je slabe obrise lica. Maknuo je pogled sa slike u časopisu *Life* na sliku Isusa koja je visjela na njegovom zidu, slika Heinricha Hoffmana "Krist s 33. godine". Uvijek je držao kopiju te jedinstvene slike u svom domu da ga prisjeti vizije Isusa koju je imao 1933. Hoffmanova slika "Krist s 33. godine" nalikovala je Isusu više nego bilo koja druga slika koju je ikad vidio. Sad je ovdje bila ista glava Krista koju je naslikalo sedam anđela na nebu iznad Arizone – fotografirana i tiskana u časopisu *Life* da je cijeli svijet vidi.

Mnogo kasnije govorio je o ovoj slici tijekom propovijedi koju je propovijedao u Shreveportu u Louisiani. Rekao je: "Zapazite kako Isus Krist ima periku od bijelog anđela da pokaže kako je moja poruka da je On Bog istinita. On je vrhovni Sudac svemira, vrhovni Sudac neba i zemlje. On je Bog i ništa drugo već Bog. On je Bog izražen u ljudskom obličju nazvan Sin Božji, a Sin je bio maska. Naša poruka je potpuno točna, prepoznata Pismom, prepoznata na službi, prepoznata Njegovom prisutnošću, ista jučer, danas i zauvijek. Zato je tih sedam pečata istina, braćo. Možda se ne slažete s njima, ali samo sjednite i proučavajte ih s otvorenim srcima i umovima, i neka vas Duh Sveti vodi."

NAKON ŠTO SU MU DJECA završila školsku godinu u lipnju, William Branham je odveo obitelj natrag u Jeffersonville na ljeto. Doduše, supruga i djeca su mu bili nostalgični za starim domom i

[411] Eng. riječ *right* može značiti 'ispravno' i 'desno'.

prijateljima. U nedjelju 23. lipnja 1963. Bill je propovijedao "Stajati u procijepu" u Branhamovom šatoru i objasnio kako ga je Bog zaustavio da ne prestane sa svojom službom. Rekao je svojoj zajednici: "Vraćam se na teren. Bit ću poslušan Bogu dok me smrt ne oslobodi. Dopustite da umetnem ovo: htio sam vidjeti Isusa Krista očitovanog bez i jednog nedostatka, i to se dogodilo kroz moju službu pronicanja. Ali neka je znano crkvi ovdje i crkvi ubuduće: ako Bog gura čovjeka kroz cijev i on se niti ne pomakne dok mu Bog ne kaže, u tome nema vjere. Tad Bog gura čovjeka u nešto. To je dovelo moju službu do točke da nitko ne može reći niti riječ protiv nje. Od sad nadalje moram ići po vjeri. Molit ću se i odabirati najbolje što znam, a onda ići i činiti to. Znamo da ljudska bića mogu griješiti, ali Bog ne može pogriješiti. Možda dolazi to veliko vrijeme koje smo očekivali. Možda će ovo samo po sebi dovesti da se dogodi ogromna pobjeda u božanskoj ljubavi. Znam da je potrebna Božja ljubav da se sjuri na liniju fronta i stane u obranu ljudi."

Sljedeći tjedan propovijedao je četiri puta na pentekostalnom kamp sastanku u Hot Springsu u Arkansasu. U petak navečer na kampu ponovno je naučavao Mateja 12, 42 gdje Isus kaže: *"... ovdje je veći od Salomona!"*

Ova ga je služba prisjetila na Salomona. U nedjelju ujutro dok se vozio sjeveroistočno u Jeffersonville, Bill je nastavio razmišljati o tom drevnom izraelskom vladaru. Kralj Salomon, s mnogo žena i u mirnom kraljevstvu, tipizirao je vladavinu Isusa Krista tijekom konačnog Milenija. Duhovno govoreći, Isus će imati mnogo žena (iskrene vjernike iz svih doba). Billove misli vratile su se na prvo vjenčanje u knjizi Postanak, a onda kroz Bibliju dok mu Bog nije otkrio stvari o vjenčanju i razvodu koje su ga iznenadile. Čak kad je stigao u svoj stan u Jeffersonvilleu, nije mogao prestati razmišljati na tu temu. Ostao je budan do kasno u noć i razmišljao o tome. Pitao se kako će ta istina utjecati na njegove prijatelje i sljedbenike. Činilo se da mu Duh Sveti govori: *"Propovijedaj na temu vjenčanja i razvoda. Snimi službu na kazetu i odloži je."* Ipak, kad je sunce izišli u nedjelju ujutro 30. lipnja 1963., Bill još nije bio spreman propovijedati na tu temu.

Umjesto toga, tog je jutra propovijedao službu koju je nazvao "Treći izlazak". Tekst je došao iz Izlaska 3, od 1 do 12, gdje je Ognjeni Stup sreo Mojsija u gorućem grmu i rekao mu da se vrati u Egipat i oslobodi Izraelce iz ropstva. Kad je Mojsije rekao da on to ne može, Bog mu je dao znak. Bill je čitao: *"Ja ću biti s tobom", nastavi* [Bog]. *"I ovo će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, Bogu ćete iskazati štovanje na ovome brdu."* Bill je iznenađeno zastao. Do tada nije zapazio da je Bog dao Mojsiju brdo kao vječni znak, baš kao što je njemu Bog dao sedam planinskih vrhova kao vječni znak. Pribrao se i nastavio sa službom.

Riječ *izlazak* znači "otići van, odlazak ili emigracija, najčešće velikog broja ljudi." Mnoge skupine u povijesti su emigrirale. Bill je govorio o tri velika izlaska gdje je Bog u obliku Ognjenog Stupa sišao pozvati ljude iz ropstva i povesti ih u slobodu. Prvi, naravno, bio je prirodni izlazak. Tad je Mojsije izveo Izraelce iz ropstva u Egiptu u slobodu u zemlju Kanaan. Tijekom tog prvog izlaska, Mojsije (prorok pozvan od Boga) bio je vođen natprirodnim znakom Ognjenog Stupa, tako da ljudi ne bi bili u zabuni tko ih zapravo vodi. Započeli su svoj izlazak tako što su zaklali janjce i premazali janjećom krvlju dovratnike kao znak da su vjerovali da će ih Bog zaštititi od anđela zatornika koji je te noći prolazio kroz egipatsku zemlju i ubijao svakog prvorođenog muškarca.[412] Bill je naglasio da je jedino mjesto gdje će Bog sresti čovjeka ili ženu ispod prolivene krvi janjeta. Tako je bilo u Edenu nakon pada i nikad se nije promijenilo. Jedino mjesto gdje je Bog sretao bilo koga u danima drevnog Izraela bilo je ispod krvi žrtvovanog janjeta. Ali, to je bio samo prirodan tip nečeg duhovnog što je dolazilo. Isus Krist je ispunio taj tip. Danas, jedino mjesto gdje Bog susreće nekoga nisu denominacije, crkvenjaštvo ili intelektualizam – već ispod prolivene krvi Jaganjca Božjeg. Svaki vjernik ima vječni život samo ispod pomirujuće krvi Isusa Krista. Tu vjernici mogu imati zajedništvo.

Drugi izlazak je bio duhovan. Isus (Bog-prorok) je pozvao ljude iz religioznih sustava koje su Židovi razvili pod Mojsijevim

[412] Izlazak 12

zapovijedima. Isus je pozvao umorne da uđu u Njegov odmor.[413] On je Obećani Jaganjac za vjernika. Rekao je: *"Ja sam put, i istina i život – nitko ne dolazi k Ocu osim po meni."*[414] Isus je znao da je došao od Boga i da će se vratiti k Bogu.[415] Nakon Isusove smrti, sahrane i uskrsnuća, čovjek po imenu Savao iz Tarza putovao je u Damask kad je vidio Ognjeni Stup koji se pojavio Mojsiju. Budući da je Savao bio dobro obučen o Hebrejskom Pismu, rekao je: "Gospode, tko si Ti?" Ognjeni Stup je odgovorio: "Ja sam Isus."[416] Počeo je drugi izlazak. Slično kao prvi izlazak, drugi izlazak započeo je pojavom Ognjenog Stupa. Upravo kao što je Bog koristio Mojsija da povede prvi izlazak, koristio je apostola Pavla da povede drugi izlazak.

Bill je rekao: "Bog je obećao da će biti treći izlazak u posljednjim danima. Znanstvenim dokazima i djelima, i svjedočanstvom Duha, mi ga danas vidimo – veliki Ognjeni Stup kreće se među nama sa znacima i čudesima uskrslog Isusa Krista, poziva iz denominacionalizma u prisutnost Isusa Krista, da idemo živjeti u bolju zemlju."

"Prijatelji, ja sam samo vaš brat. Nemojte vjerovati samo zato što ja to kažem. Vjerujete jer vam je Bog dokazao. Isti Ognjeni Stup kojeg je koristio za druga dva, On je doveo među vas danas i znanstveno to dokazao. Kao što znate, časopis *Life* je prošli mjesec tiskao sliku toga."

Te večeri propovijedao je "Je li tvoj život dostojan Evanđelja?" Pokazao je kako vrijednost ne dolazi od onoga što činite. Dolazi od vaše vjere u ono što je Isus Krist učinio za vas. U ranijoj službi rekao je: "Ako postoji i jedna stvar koju ja moram učiniti, Isus Krist je uzalud umro. Milošću sam spašen." Naravno, mislio je na milost koja dolazi kroz vjeru u Krista.[417]

---

[413] Matej 11, 28 – 30

[414] Ivan 14, 6

[415] Ivan 13, 3

[416] Djela 9, 5; Djela 26, 15

[417] Efežanima 2, 7 – 8

Poglavlje 90
Službe poput grmljavine
Ljeto 1963.

ODRŽAVŠI OBEĆANJE William Branham je propovijedao svoje veće doktrinarne službe u Jeffersonvilleu gdje ga je zajednica dovoljno voljela da su sjedili po dva, a nekad i tri sata propovijedanja na jednoj službi. Bill ne bi bio propovijedao toliko dugačke službe da nije snimao službe na kazete za buduće naraštaje. Osjećao je obvezu spremati duhovnu hranu. Vjerovao je da će je Bog distribuirati u odgovarajućoj sezoni, prema svom sveobuhvatnom planu.

U nedjelju ujutro 17. srpnja 1963. Bill je propovijedao "Optužnica". Otvorio je službu čitanjem 33. stiha iz Luke 23: *"I kad dođoše na mjesto zvano Golgota, ondje oni razapeše Njega i one zločince, jednog zdesna, a drugoga slijeva."* Iz pročitanog uzeo je četiri riječi za tekst: *Ondje oni razapeše Njega. Ondje* – na najsvetijem mjestu na svijetu, *oni* – najreligiozniji ljudi na svijetu, *razapeše* – najužasnija smrt na svijetu, *Njega* – najsvetijeg čovjeka na svijetu. Kako se to moglo dogoditi?

U Djelima 2, 22 – 23 Petar je osudio svoju generaciju, rekavši: *"Ljudi, Izraelci, čujte ove riječi: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojeg vam je Bog potvrdio silnim djelima, čudesima i znamenjima koja je*

Bog po njemu učinio među vama – kao što i sami znate. Njega, predanog po odlučenom naumu i predznanju Božjem, uhvatiste rukama bezakoničkim, razapeste i pogubiste." Povukavši paralelu između tog dana i danas, Bill je rekao: "Ja iznosim optužnicu protiv današnjih crkava. Grješnika ne uključujem u to. Ovo govorim crkvi. Optužujem ovu generaciju za drugo raspeće Isusa Krista." Nemoguće, rekli biste. Isusa se ne može ponovno razapeti. Hebrejima 6, 4 – 6 kaže da može. *"Doista je nemoguće one koji su jednom prosvijetljeni i koji su okusili dar nebeski te postali dionici Duha Svetoga, i okusili dobru riječ Božju i snage budućega svijeta pa otpali, ponovno obnoviti na pokajanje kad sami razapinju Sina Božjega i javno ga ruglu izlažu."*

Pogledajte što se dogodilo još u prvom stoljeću. Luka je rekao: *Ondje* oni razapeše Njega. Zašto je Jeruzalem bio najsvetije mjesto na svijetu? Tamo je bio hram i tamo je bio žrtvenik na kojem su svećenici Leviti prinosili junce, jarce, janjce i golubove kao žrtve pokajnice za grijehe ljudi. Sjetite se biblijskog učenja o ovome – postoji samo jedno mjesto gdje će Bog sresti štovatelje i to je ispod prolivene krvi nevine žrtve. Krv prirodnih janjaca bila je dobra do trenutka kad je Isus, Jaganjac Božji, umro. U toj dragocjenoj sekundi, to se promijenilo. Odmah je stari sustav zastario, a zamijenio ga je novi i živi put – vjera u krv uskrslog Sina Božjeg. Ipak su Židovi slijepo nastavili sa svojim starim sustavom, nesvjesni promjene. Bill je rekao: "Crkve čine istu stvar danas. Od trenutka kad organizirana religija bude osuđena i bude dokazano da žrtvuje Kristovu Riječ, od tada nadalje dolazi Riječ i samo Riječ. Na dan raspeća, staro pashalno janje je završilo, a Krist je postao naše Janje. A onog dana kad denominacije razapnu Riječ Božju i prihvate vjerovanja umjesto Riječi, to je dan kad Riječ potpuno stupa na snagu. To se dogodilo nedavno" (mislio je prije tri mjeseca tijekom otvaranja sedam pečata).

Ondje *oni* razapeše Njega. Tko su bili oni? Oni su bili najobučeniji biblijski učenici tog vremena. Ako je netko trebao znati drugačije, to su trebali biti farizeji, saduceji, svećenici i rabiji. Oni su bili kler tog vremena. Njihova dužnost je bila povesti ljude u istinu.

Kakva kontradikcija! Tvrdili su da štuju Boga, a razapeli su samog Boga za kojeg su tvrdili da Ga štuju. Zar se ista stvar ne događa danas? Propovjednici koji bi trebali biti bolje upućeni osuđuju Riječ sa svojih propovjedaonica. Kažu: "To je fanatizam. Maknite se od toga." Na taj način oni razapinju Isusa Krista 1963. i jednako su krivi kao i ljudi u Isusovom danu.

Ondje oni *razapeše* Njega. Najprije su Mu se izrugivali i nasamo Ga udarali. Svukli su svu odjeću s Njega i objesili Ga na križ kao javno poniženje. Bill je rekao: "Istu su stvar učinili danas sa svojim vjerovanjima. Svukli su dobrotu i odjeću Evanđelja pokušavajući ga smjestiti u neko drugo doba i time su Ga ponovno objesili na križ."

Zašto su razapeli Isusa? Ljubomora i predrasude navele su ih na to. Razmotrite Njegov sudski proces. Kakve su optužbe iznijeli protiv Njega? Osudili su Ga jer je prekršio sabbat i zato što se pravio Bogom. (On je bio Bog i prekršio je sabbat jer je bio Gospodar sabbata.) Tada su pronašli grešku u čovjeku koji je bio Riječ. Sad nalaze grešku u Riječi koja djeluje kroz čovjeka. Kako su učenici znali da je Isus bio Krist? Znali su jer su Njegova djela dokazala tko je. Ista stvar vrijedi sada.

Bill je rekao: "Optužujem ovu skupinu imenovanih propovjednika. Svojim denominacijskim vjerovanjima oni razapinju ljudima istog Boga za kojeg tvrde da Ga vole i da Mu služe. Optužujem ove propovjednike u ime Gospoda Isusa jer tvrde da su dani čudesa prošlost i da je vodeno krštenje u ime Isusa Krista neispravno. Zato što su zamijenili vjerovanja za Riječ, optužujem ih za drugo raspeće Isusa Krista. Imaju krv Isusa Krista na svojim rukama. Oni razapinju Krista javnosti time što oduzimaju ljudima ono što bi im trebali davati i mijenjaju za nešto drugo – sve zbog popularnosti i bonova za hranu."

Ondje oni razapeše *Njega*. Isus Krist je bio očitovanje Boga u obliku tijela da odrazi Božju Riječ za to doba da bi to doba vidjelo Božje obećanje. A Duh Sveti je isti danas. To je Božji Duh na napisanoj Riječi. Pokušava pronaći nekoga u kome bi prebivao da se

može očitovati ovom dobu, da bi dokazao da je Isus Krist isti jučer, danas i zauvijek.[418] Isus je rekao: *"Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; i veća će od njih činiti jer ja odlazim k Ocu svome."*[419]

Ljudi ne shvaćaju da odbacivanjem bilo kojeg dijela Riječi odbacuju Krista jer je On Riječ. Toliko mnogo kršćana odabire krštenje s titulama Oca, Sina i Duha Svetog koje je uvela Katolička crkva, a odbacuju Petrovu zapovijed: *"Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar – Svetoga Duha."*[420] Kako može kršćanka ošišati kosu nakon što sazna da je apostol Pavao to osudio?[421] Kako može kršćanka odjenuti hlače kad Biblija kaže da je Gospodu odvratno da žena odijeva odjeću koja pripada muškarcu?[422] Ovo je samo nekoliko od mnogo stavki. Kad religiozni ljudi odbace dio Riječi, "imaju obličje pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli."[423]

"Stoga," rekao je Bill, "optužujem ovu skupinu klera danas. Optužujem ovu generaciju u ime Isusa Krista, pod autoritetom Božje Riječi: vi Ga ponovno razapinjete. Uzdizanjem svojih vjerovanja, razapinjete Riječ da nema utjecaj koji bi trebala imati na ljude."[424]

Na kraju je predstavio isto rješenje koje je Petar dao tako davno. Bill je rekao: "Pozivam ovu generaciju da se pokaje i vrati k istini Riječi. Vratite se vjeri naših očeva. Vratite se Duhu Svetom jer se Bog ne može promijeniti. Kad je On rekao: "Ova će znamenja pratiti one koji vjeruju," mora se držati toga cijelu vječnost.[425] To je Njegova Riječ."

---

[418] Hebrejima 13, 8
[419] Ivan 14, 12
[420] Djela 2, 38
[421] 1. Korinćanima 11, 5 – 15
[422] Ponovljeni zakon 22, 5
[423] 2. Timoteju 3, 5
[424] Matej 15, 1 – 9
[425] Marko 16, 17 – 18

Njegova završna molitva otkrila je praznu posudu. Nakon što se iscijedio pred ljudima, sad je bio umoran i slab pred Gospodom. "Bože," molio se, "neka bi mnogi ljudi pronašli put k Tvojoj Riječi, što je jedini put života. Oče, Ti znaš da nisam ovo rekao da bih bio grub. Rekao sam to u ljubavi. Molim, Bože, da ovi ljudi to shvate i prihvate korekciju. Kad si Ti visio na križu, molio si: 'Oče, oprosti im, jer su slijepi i ne znaju što čine!'"[426] Molim za te propovjednike danas koji ponovno razapinju Riječ tako što uzimaju njihova vjerovanja i denominacijska učenja i mijenjaju te stvari za Riječ Života, a onda kritiziraju istinu koju Ti potvrđuješ. Molim za te propovjednike i njihove zajednice da ih Ti ponovno pozoveš na svadbenu večeru. Neka bi ovaj put došli i ne nalazili izgovore."

"Molim se, Bože, da gdje god ove riječi padnu (prisutnima i onima koji čuju na kazeti) da Duh Sveti pozove svaku osobu koja je predodređena od postanka svijeta kad je njihovo ime stavljeno u Knjigu života Jaganjca. Neka bi čuli Božji glas kako danas govori – taj blagi, tihi glas u njihovim srcima koji kaže: *'To je put, njime idite.'*[427] Daruj to, Oče. Ja to molim u Isusovom imenu."

17. srpnja 1963. Bill je objasnio svoj motiv u službi koju je nazvao "Pavao, sužanj Kristov". Kad je Pavao pisao Filemonu, koristio je tu frazu za pozdrav. Iako je Pavao bio u zatvoru kad je pisao to pismo, nije upućivao na svoju fizičku lokaciju. Mislio je da je sužanj Riječi Isusa Krista jer je Krist Riječ. Ljubav je vezala Pavla za Isusa Krista njegovog Spasitelja – toliko duboka ljubav da je Pavao mogao raditi samo ono što mu je Isusov Duh rekao da učini. Isto se može reći za svakog čovjeka i ženu koji uistinu sretnu Gospoda Isusa.

[426] Luka 23, 34

[427] 1. Kraljevima 19, 11 – 13; Izaija 30, 21; Jeremija 7, 23; Kološanima 2, 6

SAD KAD JE BREME da propovijeda "Optužnicu" bilo iza njega, Bill je uživao u ljetu. Zapravo, razmišljao je o ostanku u Jeffersonvilleu do kraja godine. Ovdje je imao crkvu koja je rado primala njegove službe, a u Tucsonu nije ni imao crkvu koju bi smatrao domaćom. Otišao je u Tucson na zapovijed od Gospoda, ali možda je ispunio sve što je Gospod želio da tamo obavi. Možda bi trebao ostati u Jeffersonvilleu gdje može slobodno propovijedati. Znao je da bi njegova supruga i djeca bili sretni ovdje gdje imaju mnogo prijatelja.

Kad je ovo iznio Medi, ona je oprezno odgovorila: "Bill, znam da te je Bog poslao u Arizonu, ali nije ti rekao da se vratiš. To me brine."

Bill je rekao: "Prvenstveno sam razmišljao o tebi i djeci. Ja ću služiti Gospodu gdje god pošao."

Nakon nekoliko minuta vidio je da Ognjeni Stup piše nešto po zidu njegovog dnevnog boravka. Dugo nakon što su goruća slova nestala, ostale su riječi upržene u njegovom sjećanju. Gospod je napisao: *"Vrati se u Arizonu."*

Tijekom zadnjeg tjedna u lipnju planirao je dan za sastanke s dvadeset ljudi koji su tražili privatne razgovore. Ti ljudi nisu bili članovi njegove zajednice. To su bili stranci diljem zemlje. Prije početka prvog razgovora, proveo je sat vremena u molitvi za mudrost. Odgovorivši na njegovu molitvu, Duh Sveti je otvorio ulaz u bržu dimenziju i pokazao mu svako pitanje koje će mu biti postavljeno tog dana. Zapisao je svako pitanje i njegov odgovor na odvojeni list papira, a onda stavio bilježnicu po strani. Svakoj je osobi dodijeljeno pola sata. Kad bi isteklo to vrijeme, Bill bi otišao po bilježnicu, isparao list s vrha i pružio ga iznenađenoj osobi. Pitanje o kojem su razgovarali već je bilo zapisano, popraćeno Billovim odgovorom, što je potvrdilo da je odgovor došao od Boga.

28. srpnja 1963. iznio je svoje osobno remek djelo koje je nazvao "Krist je tajna Božja otkrivena". To je bio vrhunac svega što ga je Bog naučio. Rekao je: "Ova služba objašnjava zašto sam rekao što sam rekao i učinio što sam učinio."

Za tekst je pročitao Kološanima 1, od 15 do 29, gdje govori o Kristu…

[15] Koji je slika Boga nevidljivoga… [16] jer je u njemu stvoreno sve… [17] On je prije svega i sve se drži u njemu. [18] On je i Glava Tijela, crkve; on je Početak, Prvorođenac od mrtvih – da u svemu bude prvi; [19] jer se svidjelo Ocu u njemu nastaniti svu puninu [20] i po njemu pomiriti sa sobom sve – ostvarivši po njemu mir krvlju križa njegova... [21] I vas koji ste nekoć zlim djelima bili otuđeni i neprijatelji svojim mišljenjem, sada je izmirio [22] ... da vas privede pred sebe svete, bez mane i besprigovorne [23] ako doista nastavite u vjeri utemeljeni i čvrsti, neodvojivi od nade evanđelja… kojemu sam ja, Pavao, postao poslužitelj… [24] ... za tijelo njegovo, za crkvu, [25] kojoj sam ja postao poslužitelj… da ispunim Riječ Božju, [26] tajnu skrivenu od vjekova i od naraštaja a sada očitovanu njegovim svetima, [27] kojima je Bog htio obznaniti što je bogatstvo slave te tajne među poganima, to jest – Krist u vama, nada slave. [28] Njega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka i poučavajući svakoga čovjeka u svoj mudrosti kako bismo doveli svakoga čovjeka do savršenstva u Kristu Isusu. [29] Za to se i ja trudim, boreći se njegovom djelotvornošću koja u meni snažno djeluje.

BILL JE NAUČAVAO da prije nego su nastali atomi, Bog je osmislio plan da Se izrazi kao Otac, Sin i Spasitelj čovječanstva, kao i Utješitelj, Iscjelitelj, Prijatelj, Dragi i konačno Suprug Svojoj Nevjesti. Umiješao je ovaj plan u oblik tajne koju je postepeno otkrivao kroz doba ljudske povijesti. Cijela Biblija izražava Božju veliku svrhu da Se otkrije u Kristu.

Bill je rekao: "On je glavna tema cijele Biblije. Ako čitate Bibliju i ne vidite Krista u svakom stihu, vratite se i pročitajte ponovo jer ste nešto propustili. Biblija je Krist. On je Riječ. Kad čitate: 'U početku stvori Bog…' tamo je Krist. Vidite? Od prvog stiha do posljednjeg 'Amen' u Otkrivenju – svaka riječ svjedoči o Isusu Kristu."

Objasnio je kako su djela svih starozavjetnih vjernika na neki način nagovijestila Krista. Na primjer, kad se Mojsije popeo na brdo Sinaj i primio Deset Zapovijedi od Boga, to je pretkazalo Isusa kako propovijeda Svoju propovijed na gori u Galileji i kaže: *"Čuli ste da je rečeno starima: 'Ne čini preljuba!' Ali ja vam kažem da je svaki koji s požudom pogleda ženu, u svom srcu već učinio preljub s njom."*[428] Kad je Ivan krštavao Isusa u rijeci Jordan, taj čin je ispunio starozavjetni tip kad je žrtveni ovan morao biti opran.[429] Isus je rekao: *"Istražujete Pisma zato što mislite po njima imati život vječni, a upravo ona svjedoče za mene."*[430]

Kad je Bog stvorio svemir, imao je trostruku svrhu u umu. Prvo, htio Se otkriti ljudima kroz izražavanje svojih osobina. To nije mogao kao Jahve Bog koji obuhvaća sav prostor, vrijeme i vječnost. On je toliko dubok i tajanstven da Ga nitko nikada ne bi mogao shvatiti. Kako bi mogli razumjeti Biće koje je uvijek postojalo? Tako, On je izrazi svoje Očinstvo tako što je postao Sin čovječji. Zato je Isus nazivao Sebe "Sinom čovječjim".[431] Bog je htio izjednačiti Sebe s ljudskim bićima otkrivši Sebe u Kristu.

Drugo, Bog je želio živjeti u ljudima i tako imati prvenstvo u tijelu vjernika koje On naziva Svojom Nevjestom. Izvorno je ovo mogao učiniti u Adamu i Evi, ali ih je grijeh odvojio od Njegove

[428] Izlazak 20, 14; Matej 5, 27 – 28

[429] Izlazak 29, 15 – 18; Matej 3, 13 – 15

[430] Ivan 5, 39

[431] Primjeri iz Mateja 8, 20; 9, 6; 11, 19; 12, 8, 32, 40; 16, 13, 27, 28; 17, 9, 12, 22; 18, 11; 20, 18, 28; 24, 27, 30, 37, 39, 44; 25, 13, 31; 26, 24, 45, 64. Postoji još mnogo referenci u Marku, Luki i Ivanu.

prisutnosti. Zašto Bog nije održao Adama i Evu čistima? Da jest, nikad ne bi mogao izraziti sve Svoje osobine. On je bio Sin, Spasitelj, Iscjelitelj, što je jedino mogao izraziti kroz Krista. Vidite? Sve se završava u toj jednoj osobi, Isusu Kristu. Božja velika svrha uvijek je bila da Se otkrije – najprije u Kristu kao punina Božanstva tjelesno, a onda u ljudima koji će prigrliti Kristovog Svetog Duha. Ti posebni ljudi stavit će Isusa Krista na prvo mjesto u svojim životima. Od početka Bog neumorno radi na ovom cilju, da On može biti proslavljen u ljudima koji će Isusu Kristu dati prvo mjesto, odnosno, poziciju iznad i prije svih ostalih.

Treće, Božja svrha je da obnovi Svoje kraljevstvo ponovno u Edenski vrt kako bi Njegovi ljudi mogli hodati s Njim ponovno za večernjeg povjetarca kao što su Adam i Eva hodali prije pada. S tim ciljem Bog je izrazio Sebe kroz doba kao Otac, Sin i Duh Sveti. Otac i Duh Sveti su isti Duh. Shvaćate li? Ne postoje tri boga. Postoji jedan Bog koji Se izražava u tri funkcije. Bog je izrazio Sebe u Isusu Kristu, koji je bio Otac, Sin i Duh Sveti – punina Božanstva tjelesno.[432] Sada punina Božanstva tjelesno prebiva u Njegovoj crkvi (Njegovoj Nevjesti) i ona mu daje prvo mjesto. Sve što je Bog bio, On je izlio u Krista, i sve što Krist jest, On izlijeva u Svoju crkvu (misli se na vjernike pojedince, ne na grupe).

Sam Otac svjedoči da Isus Krist mora imati prvo mjesto. Kad su Petar, Jakov i Ivan otišli s Isusom na vrh planine, učenici su imali viziju Mojsija i Ilije gdje stoje s Gospodom. Mojsije je predstavljao zakon, a Ilija je predstavljao proroke. Onda su Mojsije i Ilija iščezli i ostavili Isusa Krista da sam svijetli. Glas je progovorio iz oblaka i rekao: "Ovo je Moj ljubljeni Sin. Njega slušajte."[433]

Isus Krist je Bog potpuno očitovan. Sjećate li se kad je Petar primio svoje veliko otkrivenje? Rekao je: "Ti si Krist, Sin Boga živoga!" Isus je odgovorio: "Blago tebi, Šimune, jer to nisi dobio od

[432] Kološanima 2, 9

[433] Matej 17, 1 – 5; Marko 9, 2 – 8

nekog čovjeka, već ti je Moj Otac na nebu otkrio. Ja ću sagraditi Svoju crkvu na toj stijeni (otkrivenju tko sam Ja) i vrata pakla neće je nadvladati."[434] Zapazite da je Isus rekao: "Šimune, blago tebi." Otkrivenje dolazi svakom vjerniku pojedinačno, nikad grupi. Kristovo sjedinjenje je s pojedincem – s čovjekom ili ženom toliko predanim Božjoj volji da se Riječ očituje u toj osobi. Cijeli pakao je protiv ovog učenja, ali to je istina.

Što je nanovo rođenje?[435] To je vaše otkrivenje da Isus jest Krist. Nanovo ste rođeni kada Isus Krist (koji je Riječ) osobno otkrije Sebe vama.

Kristovo tijelo ima mnogo udova, gdje je svaka osoba pojedinačno vođena Božjim Duhom, a ipak svi hode u korak s Njegovom Riječi. Kako osoba postaje dio ovog velikog plana? *"Ta u jednom smo Duhu svi mi u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi ili Grci, bilo robovi ili slobodnjaci, i svim smo u jednome Duhu napojeni."*[436]

Pošto je Isus Krist glava tijela (što je Njegova crkva, Njegova Nevjesta), onda ovo tijelo Nevjeste mora slijediti glavu jer je crkva dio Njegovog uskrsnuća i dio službe. Upravo kao što je Bog otkrio Sebe kroz Isusa Krista i podigao Ga po Riječi, tako On otkriva Sebe Svojoj crkvi i podiže nju po istoj Riječi. Nevjesta je dio Njegove trostruke službe. Stoga, tijelo ne može prepoznati bilo koje drugo vodstvo osim Riječi jer su tijelo i glava povezani.

Isus Krist je bio u prorocima. On je bio u Psalmima. On je bio u povijesti. On je sada ovdje i bit će u budućim događajima, što Ga čini istim jučer, danas i zauvijek. Ako je on glavna tema u Bibliji, a ako je Biblija u nama, onda bi On trebao biti glavna tema svega što mislimo, govorimo i činimo. Krist bi trebao biti glavna tema naših života.

[434] Matej 16, 13 – 18; Marko 8, 27 – 29

[435] Ivan 3, 1 – 21; Petar 1, 23

[436] 1. Korinćanima 12, 12 – 14

Na kraju ove propovijedi od četiri sata, Bill je rekao: "Nemojte zaboraviti da vam je Bog zapovjedio, dječice, da volite jedni druge.[437] Volite sve, bilo da su u pravu ili u krivu, sveti ili grješnici. Ako je čovjek u krivu, volite ga svejedno. Nemojte sudjelovati u njegovim grijesima, ali u blagosti – ne s gorčinom i kritički – u blagosti mu recite o nadi života koja je u vama kroz Isusa Krista koji vam je otkriven po Duhu Svetom. Ako vam je teško voljeti ga, onda se molite Bogu da vam pomogne, jer je Bog volio grješnika."

Tad je Bill poveo zajednicu da zapjevaju: "Ponesi ime Isus sa sobom." Na kraju prvog pripjeva, rekao je: "Iznijet ću vam malu tajnu." Na kraju drugog pripjeva rekao je: "Sve je očitovano u Kristu: Bog, Biblija, crkva i sve ostalo što je vrijedno očitovano je u Kristu." Na kraju trećeg pripjeva rekao je: "Ako se okrenete i pogledate na sat, točno su dva sata – kraj drugog poteza. Treći potez je na dohvat ruke."

SLJEDEĆEG DANA (u ponedjeljak 29. srpnja 1963.) William Branham se odvezao u Chicago gdje je propovijedao sedam puta od 31. srpnja do 4. kolovoza. Iako su ti sastanci bili evanđelističke prirode upotpunjeni redovima za molitvu i natprirodnim pronicanjem, njegove službe i dalje su sadržavale sugestije i aluzije na stvari koje je naučio za vrijeme otvaranja sedam pečata. Nije mogao potisnuti niti zaobići utjecaj koji je tih sedam natprirodnih otkrivenja imalo na njegov život.

Tijekom ostatka ljeta još je pet izvanrednih službi grmjelo s propovjedaonice Branhamovog šatora: "Vrijeme ujedinjenja i znak", "Kako mogu pobijediti?", "Savršena vjera", "Znak" i "Očajanje". U "Savršenoj vjeri" vratio se na svoju poznatu temu iz Marka 11, 23 gdje Isus kaže: *"Tko god rekne ovoj gori: 'pomakni se i baci u more!' – i ne posumnja u svom srcu, nego vjeruje da će se zbiti to što kaže – bit će*

[437] 1. Ivanova 3, 11, 18, 23 – 24; 1. Ivanova 4, 7, 11 – 12; 2. Ivanova 1, 5

mu što god rekne." Od otvaranja sedam pečata, ovaj je stih dobio još veći značaj u njegovim mislima.

U nedjelju ujutro, 1. rujna 1963., propovijedao je "Znak" u Jeffersonvilleu. Bill je čitao iz 12. poglavlja Izlaska gdje Biblija govori o tome kako su Izraelci konačno izbjegli iz ropstva u Egiptu. Mojsije je rekao svim obiteljima da ubiju janje i krvlju tog janjeta namažu dovratnike svojih kuća. Mojsije je rekao da će anđeo zatornik proći kroz zemlju te noći i ubiti svakog prvorođenog sina u Egiptu, uključujući svakog prvorođenog sina Izraelaca. Jedino sigurno mjesto bit će u kući koja ima krv janjeta na dovratnicima. Ta krv, rekao je Bog, bit će znak, i kad vidi krv, anđeo zatornik zaobići će sve u toj kući.

Rječnik definira znak kao "nešto što služi kao oznaka, potvrda ili izraz nečeg drugog, obilježje." U Egiptu te noći janje je umrlo u zamjenu za smrt prvorođenih Izraelaca. Krv na dovratnicima bila je znak koji je pokazivao da oni unutar kuće vjeruju Bogu, a svojom vjerom bili su spašeni. Bili su poistovjećeni s krvlju tog janjeta.

Događaji te noći u Egiptu nagovijestili su životinjske žrtve koje su se najprije vršile u šatoru u pustinji, a kasnije u hramu u Jeruzalemu. Te životinjske žrtve izmirivale su grijehe onih ljudi koji su vjerovali u Jahvu Boga, ali u svakom slučaju, život životinje nije se mogao vratiti u vjernika. Napustili su obred s istom prirodom s kojom su došli. Još onda kemija krvi stajala je kao znak da su grijesi štovatelja oprošteni.

Kad je Isus Krist, Jaganjac Božji, žrtvovan rimskim raspećem oko 30. n. K., kemija Njegove krvi pala je na zemlju, ali duh-život koji je pulsirao u Njegovoj duši vratio se na vjernike na dan Pedesetnice.[438] Znak za vjernika danas je krštenje Duhom Svetim. To je doslovan život Isusa Krista koji se vraća na vjernika. Njegova prisutnost u životu osobe pokazuje da je Kristova žrtvena krv primijenjena po vjeri i da je ta vjera prihvaćena od Boga. To mijenja prirodu štovatelja i čini vjernika novim stvorenjem. Znak je vječni život jer je to sam Božji

[438] Ivan 14, 16 – 17; 15, 26 – 27; 16, 7; Djela 2

život stavljen u ljudsko biće. Bill je rekao: "Potpuna poslušnost cijeloj Riječi Božjoj će vam dati pravo na Znak. Prvo, pokajte se i krstite u ime Gospoda Isusa Krista, a onda krenite odatle. Potpuna poslušnost Riječi, koja je Krist, uvodi vas u Krista."

Dok je uspoređivao biblijsku lekciju s današnjim danom, Bill je naglasio da svatko treba doći pod Znak. Krštenje Duhom Svetim nije dobrovoljno. Ono je neophodno. To je vječni život jer je to Božji vlastiti život koji ulazi u vjernika. Mnogi ljudi zamišljaju Boga kao nekog starog djeda koji mazi Svoju unučad. To je pogrešno razmišljanje. Bog nema unučad. On je Otac i On ima sinove i kćeri. Da biste postali Božje dijete morate se nanovo roditi. Ne možete živjeti u nevjeri i očekivati da Božja dobrota previdi vaše grijehe i svejedno vas uzme u nebo. Morate vjerovati Božju Riječ ili ćete izginuti. Zapravo, mogli biste biti jako dobra osoba, redovno odlaziti u crkvu, pjevati u zboru, govoriti u jezicima i čak i propovijedati Evanđelje, ali ako znak nije prikazan u vašem životu, izginut ćete. Božji gnjev je okrutan i Njegov sud je vječan. Jedina sigurnost je ispod Znaka. U 1. Korinćanima 12, 13 Pavao nam kaže kako možemo postati dio Kristovog tijela: "U jednom smo Duhu svi mi u jedno tijelo kršteni…" To je poruka: dođite u Krista. Kad uistinu vjerujete Božju Riječ, Znak će biti stavljen na vaš život.

Na početku večernje službe Bill je rekao: "Poruka ovog jutra bila je najvažnija poruka u cijeloj mojoj službi. Nadam se da ste razumjeli značenje Znaka. Znak je potvrda da je Krv stavljena. Bog je zahtijevao žrtvu i Isus je platio cijenu prolivši Svoju vlastitu krv. Iz Njegovog života došao je Duh Sveti. Kad se krv stavi na vas, Duh Sveti je Znak da je vaša cijena plaćena. Bog vas je primio. Znak je vi i Krist kao osobe zajedno – Njegov život u vama, djeluje kroz vas Svojim Svetim Duhom. To je za bogate, siromašne – tko god prihvati."

Onda je Bill uputio pitanje svakom pojedincu: "Kako da znam za sigurno da imam Znak?" Naglasio je da nema posebnog dokaza. Govorenje u jezicima je dar Duha Svetoga, a ne dokaz da Se On nastanio. Đavao i njegovi zlodusi mogu oponašati darove. Ali ako

osoba slijedi upute koje je Petar dao u Djelima 2 (pokajte se i onda krstite u ime Isusa Krista) i ako ta osoba zatraži Znak od Boga, Bog je dužan prema Svojoj Riječi ispuniti tu molbu.[439] Bill je poticao sve da se preispitaju. Pogledajte koje su bile vaše želje prije krštenja, a koje su vaše želje nakon. To će vam reći imate li Ga ili ne. Zasigurno, Znak će proizvesti u vama rodove Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, ljubaznost, dobrotu, vjeru, krotkost, suzdržljivost.[440] Bez iznimke, Znak će vas voditi u poruku od Boga za vaše vrijeme. Bill je objasnio da se poruka za ovo vrijeme nalazi u otvaranju tih tajni zapečaćenih sa sedam pečata, čega je Isus Krist, Sam Znak, krunišno otkrivenje svega toga.

U nedjelju navečer Bill je propovijedao na temu "Očajanje". U ovoj službi pokazao je kako očajanje jedne osobe može dovesti Boga na scenu za tog pojedinca. Demonstrirao je taj princip kroz primjere iz Pisma i prepričavanjem događaja kojima je svjedočio u svojoj vlastitoj službi. U 2. Kraljevima 4, uzeo je lekciju iz priče o Šunamki čije je jedino dijete umrlo od sunčanice. U očajanju je otišla k proroku Elizeju i zbog njezinog očajanja, Bog je oživio njezinog sina. Kroz ovu cijelu službu, Billova tema i dalje je bila *Znak*. Ukazivao je na očajničku potrebu koju svaki čovjek i žena imaju da se Znak stavi na njegov ili na njezin život. Bill je rekao: "Ne možete biti očajni dok vam Bog ne progovori. O, crkvo, ustanite i protresite se. Probudite svoju savjest. Probudite se u ovom času. Moramo biti očajni ili izginuti. Dolazi nešto od Gospoda. Znam da je to 'ovako govori Gospod'. Nešto dolazi i bolje je da postanemo očajni. Za svakog od nas to je nešto što će učiniti razliku između života i smrti."

Sljedećeg jutra William Branham je odvezao svoju obitelj na zapad. Napustili su sparnu vrućinu ljeta u Indiani i uputili se prema sušnoj vrućini jeseni u Arizoni. Ali on je nastavio naglašavati svoju poruku *Znaka* na raznim službama sljedećih šest mjeseci, a nastavio ga

[439] Luka 11, 9 – 13; Djela 2, 38 – 39

[440] Galaćanima 5, 22 – 23

je spominjati tijekom ostatka svog života. Uistinu je to bio vrhunac njegove evanđelističke službe jer je ta služba objasnila kako primiti krštenje Duhom Svetim i zašto je to važno. U konačnici, ništa drugo nije važno pojedincu osim da ima stavljen Znak.

Prije kraja 1963. Bill je otputovao u Shreveport u Louisiani ponovno propovijedati u Life Tabernacleu. Na molbu Jacka Moorea, Bill je zgurao osam službi i vjenčanje u pet dana između srijede 27. studenog i nedjelje 1. prosinca. Tijekom ovog tjedna ponovno je govorio na temu "Znak". Ta tema toliko mu je gorjela u srcu da je žarko želio da je ljudi razumiju. Moraju imati Znak!

U subotu navečer planirao je brzi red za molitvu gdje bi ljudi prolazili između dva reda propovjednika koji bi se molili za njih dok bi prolazili. Da bi pripremio vjeru ljudi za ovo, Bill je propovijedao službu koju je nazvao "Idi, probudi Isusa". Uzeo je tekst iz Marka 4, 35 – 41 koji govori o izletu lađom preko Galilejskog mora na kojeg su pošli Isus i Njegovi učenici. Isus je zaspao na krmi. Dok je On spavao, nastala je oluja koja je prijetila da će preokrenuti brod. Učenici su probudili Isusa i tražili da im pomogne. Isus je zaustavio oluju jednom zapovijedi, a onda ukorio Svoje učenike zbog nedostatka vjere. Pokazavši auditoriju da je Isus tamo, Bill je rekao: "Dotaknite Ga svojom vjerom i promatrajte kako se događaju čudesa."

Kako bi to dokazao, Bill je namjeravao koristiti pronicanje koje mu je Bog dao da demonstrira prisutnost Isusa Krista. Od stotina ljudi koji su sjedili u Life Tabernacleu, po imenu je znao samo dvadesetak ljudi. Svih je prozvao po prezimenu (Blair, Dauch, Evans, Fritzinger, Maguire, Moore, Sothmann, Stadsklev i Wood) i zamolio te prijatelje i poznanike da se ne mole za sebe, već da se radije mole da Bog progovori onim ljudima koje Bill nije poznavao.

Kad se pojavio anđeo Gospodnji, Bill je rekao: "On je ovdje s nama… Vidim da se podiže. Preko uz zid meni s lijeve strane sjedi čovjek koji se moli za svoja pluća. Imao je nekoliko operacija na plućima koje nisu riješile problem. On se moli za to. Vjerujete li, gospodine? Zovete se g. Buford. Isus će vas iscijeliti ako budete

vjerovali. Nikad prije nisam vidio čovjeka. Ustanite ako je sve to istina." Sijedi čovjek srednjih godina s naočalama je ustao. Za to vrijeme Bill je pratio kretanje anđela. Gledao ga je kako se kreće prema kraju zgrade. Kad je stao, Bill je rekao: "Tamo u pozadini sjedi gospođa. Ona se moli za svog supruga. On je alkoholičar. Vidim ga kako tetura. Ona se moli za njegovo oslobođenje. Zove se gđa. Morgan. Podignite ruku." Podigla je. "Ja sam joj stranac, ali to je istina. Recite mi što je ona dotakla?"

Svjetlo koje je bio vidljiv odraz anđela – to se svjetlo kretalo iznad auditorija i onda stalo iznad žene koja je sjedila u prednjim redovima. Bill je rekao: "Ovdje je gospođa ispred mene koja je bolesnija nego što misli. Pati od hemoroida koji postaju maligni. Gospođo Anderson, ako vjerujete svim svojim srcem, Isus Krist će vas iscijeliti."

"Vidim čovjeka koji sjedi ovdje koji je imao malih problema u svom životu. Kad je bio mlađi imao je zaušnjake koji su mu oštetili srce. Sva djeca su mu dječaci. On sad želi djevojčicu. Čovjek je propovjednik. Poštovani g. Bird, to je istina, nije li? Bog vam daje vašu molbu, gospodine."

U nastavku je razgovarao sa ženom koja je sjedila u prvom redu. "Izgubili ste osjet mirisa, niste li, gospođo?" Odgovorila je da jest. Nastavio je: "Vi ste žena propovjednika. Molite se za svoja dva sina. Zovete se sestra Leggs."

"Tako je," odgovorila je gđa. Leggs.

Bill je rekao auditoriju: "Nikad je prije nisam vidio u svom životu. Vjerujete li sada da je Njegova prisutnost ovdje? Ne kaže li Hebrejima 4, 12 da Riječ Božja rasuđuje misli i nakane srca? Isus je u lađi. On je upravo ovdje. Njegova Riječ čini upravo ono što je On rekao da će činiti – uzima tajne srca i obznanjuje ih. Isus Krist je isti jučer, danas i zauvijek."[441]

[441] Hebrejima 13, 8

Poglavlje 91
Zaustavljanje snježne mećave
Jesen 1963.

KAD JE NJIHOV ljetni raspust završio, Rebekah, Sarah i Joseph Branham vratili su se u svoje škole u rujnu 1963. Jednog popodneva Meda je morala otići u kupovinu po odjeću i školske potrepštine za svoju djecu. Bill ju je odvezao u trgovinu J.C. Penny u centru Tucsona. Dok je Meda pregledavala police sa ženskom odjećom na prvom katu, Bill se odvezao pokretnim stepenicama na drugi kat potražiti košulju. Nakon što je pronašao ono što je tražio, sjeo je na stolicu blizu pokretnih stepenica i čekao svoju suprugu. Trgovina je bila prepuna kupaca. Redovi ljudi kretali su se uz i niz pokretne stepenice. Poput bijelih i crvenih krvnih zrnaca koji teku kroz krvne žile, ovi kupci kretali su se trgovinom. Mnoge su žene imale kratku bob frizuru koju je popularizirala Jacqueline Kennedy, supruga predsjednika Sjedinjenih Država. Tri tinejdžera popela su se pokretnim stepenicama. Imali su dugu i čupavu frizuru sa šiškama do obrva u stilu britanske rock-and-roll glazbene grupe Beatles. Kosa jednog dječaka bila je toliko dugačka da mu je prekrivala ramena. Kad su njih troje sišli s pokretnih stepenica, okupili su se oko stalka s košuljama i gledali cijene.

Žena s kratkom kosom sišla je s pokretnih stepenica poslije njih. Sjela je na stolicu pokraj Billa i spustila vrećice na pod. Pogledavši prema dječacima s dugom kosom, pitala je: "Što mislite o tome?"

Osobno, Bill je mislio da dječaci izgledaju poput curica, ali je ovoj ženi rekao: "Ako ih želite kritizirati, sami biste se trebali sramiti. Oni imaju jednako pravo puštati kosu kao i vi šišati svoju. Prema Bibliji, ni oni ni vi to ne biste trebali činiti."

Iznenađena ovim odgovorom, žena je pokupila vrećice i otišla. Dječaci s dugom kosom također su otišli. Bill je promatrao još ljudi kako silaze s pokretnih stepenica i druge kako koračaju na njih. Nekoliko je žena nosilo haljine. Većinom su nosile hlače ili kratke hlače. Neke tinejdžerke su nosile oskudne topiće. Gotove sve žene imale su kratku kosu. Bill je osjetio toliko veliku tugu da mu je postalo loše. Koliko daleko se činilo da je svijet skrenuo od pobožnosti, svetosti i pristojnosti.

Primijetio je da u većini slučajeva na licima ovih kupaca nije bilo izraza. Postepeno je postajo svjesniji opće buke koju su stvarali. Udarali su nogama, šuškali vrećicama, međusobno mrmljali. Zvuk svega bio je "Uhh... uhh... uhh… uhh" poput vibriranja udaljenog helikoptera ili je to više zvučalo poput paljenja motora automobila koji se neće upali, pojačan mnogim motorima automobila koji se pokušavaju upaliti, ali ne uspijevaju. Ne, zvučalo je kao nešto drugo. Nešto što je davno čuo, ali se nije baš mogao sjetiti. Sljedeća žena koje je došla pokretnim stepenicama izgledala je čudno poznato. Bila je bjelkinja i na španjolskom je razgovarala sa Španjolkom pokraj sebe. Ispod njezinih naočala s rogovima, koža iznad njezinih očiju bila je obojana u zeleno. Boja sjenila za oči aktivirala je nešto u Billovom sjećanju. Sad je znao gdje ju je već vidio.

Odjednom je ponovno bio u paklu – u paklu kojeg je posjetio s četrnaest godina kad je skoro umro upucan sačmaricom u noge. Ovdje je bio isti strašan "Uhh... uhh... uhh" u pozadini. Ovdje su bili isti beživotni ljudi sa svojim bezizraznim licima. I ovdje je stajala ista žena s odvratnom zelenkasto-plavom bojom iznad očiju poput čireva od neke bolesti. Sve je ovo vidio prije četrdeset godina kad je posjetio

područje izgubljenih duša. Nikako nije mogao zaboraviti to odvratno mjesto, barem ne dok je bio na zemlji.

Osjećao se slabo i mučno. Sišao je niz pokretne stepenice i pronašao svoju suprugu. Čim ga je Meda vidjela, pitala je: "Bill, što ti je? Jesi li bolestan?"

"Ne baš, ali ako nemaš ništa protiv, želim odmah ići doma. Osjećam se kao mrtav čovjek." Kad ga je upitno pogledala, dodao je: "Nešto se dogodilo gore, ali ti sada ne mogu ispričati. Pričekat ću dok ne budem mogao ispričati crkvi u Jeffersonvilleu."

WILLIAM BRANHAM nije organizirao nikakve sastanke na jesen 1963. Rezervirao je nešto vremena za dva velika lovačka izleta. U rujnu su Bill i Billy Paul s Fredom Sothmannom otputovali na sjever u Britansku Kolumbiju ovaj put u lov na divlje ovce s velikim rogovima. Kampirali su uz rijeku Toad, blizu 710. kilometra Aljaškog autoputa. Ranije te godine Bud Southwick je zaposlio mladića da mu pomogne na lovačkim ekspedicijama, američkog domorodca po imenu Oscar koji je bio član planinskog indijanskog plemena Beaver. Tog dana kad je Bill stigao u Budovu kolibu, Oscar je došao zamoliti da iscjelitelj vjerom dođe s njim pomoliti se za njegovu majku. Imala je srčani udar i upravo je umirala. Bill i Bud su pratili Oscara do njegovog sela. Oscar ih je odveo u kolibu gdje je njegova majka ležala u krevetu, blijeda i slaba. Njezin suprug i mnoga njezina djeca bili su tamo. (Imala je dvadeset i dvoje djece.) Kako žena na samrti nije govorila engleski, prevodila joj je njezina kćer Louise. Bill je razgovarao s majkom dok nije kontaktirao njezin duh. Onda je Duh Sveti otkrio osobne stvari iz njezinog života koje su zadivile sve u sobi. Bill je zamolio Boga da je iscijeli u Isusovom imenu. Lice majke se opustilo i zaspala je. Duboko je disala. Nakon nekoliko minuta probudila se i osjećala kao nova žena. Bill je izrecitirao Oče naš, a onda su on i Bud otišli.

Sljedećeg jutra Oscar je rano stigao u Budovu kolibu kako bi pomogao natovariti konje. Tijekom jutra lovci su jahali prema sjeveru.

Pošto Oscarovo selo nije bilo daleko, Bill je htio stati tamo i provjeriti kako je Oscarova majka. Našao ju je s kćerkom izvan kolibe gdje stavljaju sedla na dva konja. Nedavno je Oscar ubio losa i sad su dvije žene išle isjeći ga u komade za sušenje.

Bill je rekao Oscarovoj sestri: "Louise, sinoć kad smo molili Oče naš, mislila si da je to katolička molitva, ali nije samo za katolike. Isus nas je učio da se molimo: 'Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime Tvoje.' To pripada svim kršćanima. Ali danas ne želim recitirati molitvu. Želim se pomoliti s tobom i zahvaliti Bogu zbog iscjeljenja tvoje majke."

"Mi više nismo katolici," rekla je Louise. "Vjerujemo kao i vi. Želimo da nas krstite u ime Isusa Krista. Želimo Duha Svetog."

Nakon krštenja, lovačka družina ponovno je zajahala konje i otišla u divljinu. Cilj im je bio visoravan 65 km od najbliže ceste. Te noći u kampu dok su lovci večerali oko vatre, Oscar im je ispričao o nekoliko ponija koje je izgubio prije nekoliko mjeseci. To je bila njegova greška, čist slučaj nebrige. Bud Southwick ga je kritizirao: "Oscar, valjda znaš da ne možeš ostaviti konje na taj način. Zasigurno si ih izgubio. Do sad su ih medvjedi pojeli. Ovi domaći konji ne mogu pobjeći od grizlija." Oscarovo lice se rastužilo zbog ukora. Sljedećih nekoliko dana držao se blizu Billa gdjegod je Bill išao. Jedne večeri Oscar je rekao: "Mogu li te nešto pitati?"

Bill je rekao: "Naravno, Oscare. Što to?"

"Brate Branhame, hoćeš li zamoliti Boga da mi pomogne pronaći moje ponije?"

Bill nije bio siguran je li to moguće. "Bud je rekao da su ih medvjedi već do sada pojeli."

"Brate Branhame, ako ti zamoliš Boga, vjerujem da će mi Bog vratiti moje ponije."

"Uistinu to vjeruješ, Oscare?"

"Vjerujem. Bog je iscijelio moju majku. Bog ti je rekao gdje je sjeverni jelen i pokazao ti je grizlija kad ga nitko drugi nije mogao

vidjeti. Bog zna gdje su moji poniji. On ih može sačuvati i može ti pokazati gdje su."

Kasnije te noći dok su sjedili oko logorske vatre, Duh Sveti došao je na Billa i vidio je noć kako se odjednom pretvara u svijetao, sunčan dan. Gledao je na kanjon stisnut između visokih planinskih vrhova. Tamo je vidio grupu šćućurenih konja. Snijeg je bio toliko duboko u kanjonu da se konji nisu mogli puno kretati. Izgledali su mršavo, ali zdravo. Bill je vidio da netko prilazi na skijama. Široke skije škripale su dok je silueta hodala kroz duboki snijeg. Čim je Bill prepoznao čovjeka na skijama, ponovno se našao u kampu kako gleda u plamenove pucketajuće vatre. Pogledavši zvjezdanu noć, rekao je: "Oscare, pronaći ćeš svoje ponije. To je 'Ovako govori Gospod.'"

"Gdje, brate Branhame?"

"Ne znam. Gospod mi to nije rekao. Ali, pronaći ćeš ih. Stajat će u snijegu."[442]

TIJEKOM LISTOPADA 1963. Bill je otišao u lov na srne na svoje tradicionalno mjesto na Stjenjak u Coloradu. Na ovogodišnjem lovu pridružili su mu se brojni ljudi: Welch Evans i njegov sin Ronnie, Banks Wood i njegov sin David, Earl i John Martin, Jack Palmer, Vernon Mann, Carl Wheeler i Billy Paul Branham. Zaustavili su se kupiti gorivo i namirnice u malom gradu Kremmlingu, oko 130 km sjeverozapadno od Denvera. Onda su pratili makadam koji ih je vodio uglavnom sjeverno dok je išao uz potok Troublesome. Konačno su došli do kampa u području divljine Corral vrhova, točno na Continental Divideu. Nedaleko zapadno od njih bilo je Rabbit Ears

[442] 12. lipnja 1964. William Branham je primio pismo od Louise u kojem je pisalo da je nedavno njezin brat pronašao svoje ponije gdje stoje u kanjonu zametenom snijegom, kao što je Bill rekao. Zapravo, snijeg u ovim planinskim predjelima bio je previše dubok da bi odmah izvukao svoje ponije, tako da im je Oscar nosio hranu na saonicama.

prolaz na autoputu 40, tako nazvan zbog karakterističnog oblika stijena na vrhu planine Rabbit Ears.

Sezona lova na srne počet će sutra u zoru. Nakon što je jedanaest ljudi postavilo kamp i upalilo logorsku vatru, svi su izvukli svoje puške i razgovarali o lovu – svi, osim Vernona Manna. On je donio udicu umjesto puške. Bill je rekao Vernonu gdje će upecati nešto pastrva blizu obližnje brane. Prije nego je sunce zašlo, Vernon se vratio u kamp s osam pastrvki.

Te noći temperatura je pala ispod nule, a ujutro su kamperi morali lomiti led na potoku da bi zahvatili kantu vode. Tijekom doručka isplanirali su dnevni lov – odnosno, tko će ići s kim i u kojem smjeru. Bill je volio sastaviti par od iskusnog lovca s manje iskusnim lovcem ako je bilo moguće.

Jack Palmer je rekao: "Brate Bill, ako ti prvi upucaš srnu, upucaj onda jednu i za mene. Samo ću je označiti i gotov sam. Ne moram je sam upucati da bih bio sretan. Više me zanima meso nego sport."

Ljubazno ali odlučno Bill je odbio molbu. Prije mnogo godina znao je loviti divljač za druge ljude u svojoj lovačkoj grupi. Tijekom jednog lovačkog izleta u kasnim pedesetima, upucao je devetnaest losova za kršćanske poslovne ljude dok su sjedili oko logorske vatre i razmjenjivali priče. Nakon tog izleta, osjetio je grižnju savjesti i obećao je Gospodu da to više nikada neće učiniti, osim ako bude neki hitni slučaj i nekome hitno zatreba meso.

U utorak su Bill i Billy Paul primijetili Velikog Jima – lukavog starog jelena koji mu je bježao godinama. Veliki Jim se zaustavio između dva bora dovoljno dugo da ga Bill nanišani u srce. Na prasak njegove puške, jelen je skočio i nestao u žbunju. Bill je bio siguran da ga je ubio, ali kad su on i Billy Paul stigli na to mjesto, životinje nije bilo. Tragali su za njim preko sat vremena prije nego su pronašli njegovo mrtvo tijelo. Metak je pogodio previsoko da bi ga humano ubio. Billu je bilo žao zbog toga. Iako je testirao svoj nišan u Tucsonu prije nekoliko dana, promjena u temperaturi i vlazi očito ga je poremetila. Dok su gulili meso, pažljivo su rukovali s glavom. Bill ju

je planirao preparirati i izložiti. Pošto svaki rog ima po šest šiljaka, glava Velikog Jima bit će divan suvenir.

Srijeda ujutro bila je 23. listopada, što je Billova i Medina dvadesetdvogodišnjica braka. Dok je Meda bila doma i pripremala djecu za školu, Bill je grijao ruke na šalici čaja i promatrao kondenzaciju svog daha na hladnom planinskom zraku. Lovci su rano napustili kamp i svaka je grupa otišla u drugom smjeru. Budući da je upucao srnu, Bill se sada ponašao kao vodič pomažući ostalim lovcima pronaći srne. Tog jutra nitko nije vidio srnu. Bill se vratio u kamp oko podneva. Ostali lovci su se već bili vratili. Svi su razgovarali o vremenu. Dok su bili u lovu, uz njihov kamp navratio je šumar i upozorio Vernona Manna o dolazećoj oluji. Upalili su radio u jednom terencu i slušali dok je izvjestitelj iznosio da se jaka hladna fronta spušta iz Kanade i donosi sa sobom mnogo vjetra i snijega. Prognostičar je rekao da meteorolozi predviđaju da će oluja stići u Colorado tijekom sutrašnjeg dana.

Cijelo jutro lovci su evakuirali više nadmorske visine. Deseci terenaca i džipova već su prošli uz Billov kamp i spuštali se niz planinu. Bill je objasnio svojoj grupi lovaca zašto svi ostali odlaze. U tom planinskom području snježna mećava može ubiti nekoga tko nije spreman. Može zapadati dovoljno snijega preko noći da potpuno zatrpa šator. Ovisno o jačini oluje, moguće je da će ostati zaglavljeni u kampu mnogo dana. Bill je imao u planu propovijedati u Tucsonu za šest dana, ali ako bi bilo tko od njegovih prijatelja htio ostati i loviti, ostao bi s njim. Earl i John Martin, Jack Palmer i Carl Wheeler odlučili su otići. Welch Evans, Banks Wood i gospodin Mann htjeli su ostati i pokušati upucati srnu prije oluje. (Billy Paul Branham, David Wood i Ronnie Evans ovisili su o odluci svojih očeva.)

Bill i Vernon su se odvezli 50 km natrag u Kremmling kupiti dodatne namirnice za slučaj da ih oluja zadrži neko vrijeme u planinama. Bill je nazvao Medu zaželjeti joj sretnu godišnjicu. Također je htio znati kako se osjeća. (Cista na njezinom lijevom jajniku nastavila je rasti te je na njezinom zadnjem medicinskom pregledu narasla na veličinu grejpa – razlog za stvarnu zabrinutost.)

Meda nije bila doma, tako je nazvao gđu. Evans i zamolio je da nazove njegovu suprugu i kaže joj da misli na nju na njihovu godišnjicu braka. Dok je bio u trgovini, kupio je večernje novine. Naslovnica je prognozirala dolazak snježne mećave.

Rano u četvrtak ujutro, Bill je zakuhao lončić kave i proučavao crne oblake na sjevernom obzoru. Nakon doručka muškarci su stavili puške na ramena i isplanirali svoje rute. Bill je rekao: "Idem gore na 'sedlo' potjerati sve srne koje nađem u kanjon prema vama. Dobro obratite pažnju gdje ste i kako se vratiti u kamp. Čim vidite jednu pahuljicu, krenite nazad jer za petnaest minuta mogao bi padati tako gust snijeg da ne možete vidjeti više od 5 m ispred sebe."

Bez obzira na prohladan jesenski zrak, Bill se oznojio od pješačenja uz greben. Oko 6 km dalje od kampa stigao je na mjesto koje je zvao 'sedlo' – udubinu u planinskom grebenu gdje je jednostavno mogao preći na drugu visoravan. Dok je proučavao grube Corral vrhove koji su ga okruživali, pahuljica mu je dodirnula obraz. Uskoro ih je bilo posvuda. Velike, mekane snježne pahuljice letjele su oko njega, a nosio ih je hladan sjeverni vjetar. Zagurao je pušku pod kaput kako bi spriječio leće na nišanu da se ne smrznu od kondenzacije. Medvjedi se kreću za vrijeme mećava, tako da je trebao imati čist nišan u slučaju da se bude trebao braniti. S uzdahom žaljenja, okrenuo se i krenuo istim putem kojim je došao. Za pet minuta pahuljice veličine srebrnjaka učinile su zemlju bijelom i klizavom. Do sad su tamnosivi oblaci napunili cijelo nebo, a jak vjetar zabacivao je snijeg ukoso. Iako je Bill mogao vidjeti samo šest ili sedam metara ispred sebe, nije se zabrinjavao da bi se mogao izgubiti. Greben će ga odvesti do potoka te može pratiti potok natrag u kamp.

Prošao je oko 800 m niz greben kad je pomislio da je čuo da netko kaže: *"Stani. Vrati se natrag!"* Nastavio je ići nizbrdo. Mislio je da se vjetar koji puše kroz stabla igra s njegovim ušima, ali sad je bio oprezan i pažljivo je slušao. Jače od zavijanja i fijukanja vjetra, čuo je kako netko ponovno kaže: *"Stani. Okreni se i vrati natrag!"*

Odjednom je osjetio da su mu noge beživotne poput puške ispod kaputa. Stao je i pogledao na sat. Bilo je skoro deset sati. Izvukao je

vlažan miješani sendvič iz džepa i jeo ga dok je razmišljao što učiniti. Zašto bi mu Bog rekao da se vrati na planinsko sedlo ususret ovoj mećavi? Zvučalo je suludo. Ipak, tijekom cijelog njegovog života, Bog ga nikada nije vodio u krivom smjeru. Ovo se činilo jednako dobro vrijeme kao bilo koje drugo za vježbanje vjere. Okrenuo se i polako krenuo natrag uz greben dok ponovno nije stajao na stjenovitoj podlozi planinskog sedla. Snijeg je ludo padao oko njega. Pomislio je: "Što radim ovdje?"

Sad je jasno glasnije od fijukanja vjetra čuo glas kako kaže: *"Ja sam Stvoritelj neba i zemlje. Ja sam načinio vjetar i kišu. Priroda Mi se pokorava."*

Bill je skinuo svoj kaubojski šešir i gledao uokolo. Često bi mu Bog govorio iz velikog svjetla za kojeg je Bill znao da je Ognjeni Stup. Ali tamo nije bilo takvog natprirodnog svjetla. Glas kao da je dolazio s vrha skupine stabala. Bill je pitao: "Veliki Jahve, jesi li to Ti?"

"Ja sam učinio da vjetrovi i valovi prestanu na Galilejskom moru. Ja sam ti rekao da izgovoriš one vjeverice u postojanje. Ja sam Bog. Progovorio ovoj oluji i poslušat će te."

Kako su ove riječi zvučale u skladu s Pismom, vjerovao je da mu uistinu govori njegov Stvoritelj. "Neću sumnjati u Tebe, Gospode," rekao je Bill. "Oblaci, sniježe, susnježico i vjetre, protivim se vašem dolasku. U ime Isusa Krista, vratite se na prijašnja mjesta. Kažem da sunce mora odmah izaći i sjati svaki dan do kraja mog lovačkog izleta."

Odjednom se snaga vjetra promijenila. Sad je zapuhao s juga, podigao oblake i pogurao ih natrag putem kojim su došli. Snijeg je prestao padati. Tračak sunca probio se kroz rupu u oblacima. U roku od pet minuta od kad je Bill izgovorio tu zapovijed, pokazalo se cijelo sunce. Topilo je snijeg na zemlji i usisavalo vlagu natrag u zrak. Padina planine je isparavala kako se komad plavog neba širio. Uskoro je jesen zasjala u svoj svojoj zlatnoj ljepoti.

Bill je zanijemio od zadivljenosti i strahopoštovanja. Mislio je: "Sam Bog Stvaranja je blizu mene. Sve je u Njegovim rukama. Što će mi sljedeće reći?"

Bog je rekao: *"Zašto ne bi prošetao sa Mnom kroz ovu divljinu?"*

"Da, Gospode, bila bi mi čast. Hodati s Tobom jedna je od najvećih stvari koju mogu učiniti."

Do sad je sila vjetra opala da je bio samo ugodan povjetarac. Bill je prebacio pušku preko ramena i ležerno šetao niz planinu. Pratio je trag divljači kroz netaknutu šumu. Kad je došao na čistinu, osjetio je kako mu sunce probija kroz odjeću i grije kožu. Vratio je šešir na glavu da zakloni oči.

Misli su mu lutale s dobrote njegovog Gospoda na njegovu godišnjicu braka i dobrotu njegove supruge. Razmišljao je o Medinim najboljim osobinama: pobožnost, strpljivost, pouzdanost i povrh svega to što je jako vrijedna. Vodila je kuću i brinula za njihovu djecu dok je on putovao i propovijedao jednu evanđelističku kampanju za drugom. Mnogo puta bi došao doma i poput magneta privukao na desetke ljudi u svoj dom, čime je opterećivao svoju obitelj. Onda bi otišao u lov ili ribolov, uglavnom samo da se makne od mnoštva i odmori um. Kroz sve to, nikad se nije žalila, osim taj jedan put prošlu jesen. Bila je tako divna žena, pravi dijamant.

Ako uopće ima neku manu, možda je to njezina sramežljivost, ili možda previše čisti. Posljednji put kad je bio doma, jedno popodne htio je samo sjediti na kauču u dnevnom boravku i razgovarati s njom. Ona je bila odsutna jer je bila u pol pranja rublja i nije to htjela pustiti. Dok je šetao niz planinski greben, Bill je razmišljao: "Možda ona voli da odem na put da može obaviti posao." Duboko u sebi znao je da to nije istina. "Gospode," rekao je, "Ti znaš da mi je jučer bila godišnjica braka. Ako nemaš neko posebno mjesto na koje trebam ići, otići ću do te skupine stabala jasike i pozdraviti svoju suprugu u čast naših brojnih sretnih godina braka."

Nedaleko planinskog sedla bio je šumarak jasika koji je Billa podsjećao na mjesto na Adirondack planinama u New Yorku gdje su on i Meda kampirali na njihovom izletu na mjedeni mjesec u lov prije

dvadeset i dvije godine. Svakog listopada kad bi lovio ovdje u Coloradu, posjetio bi ovo mjesto kao način obilježavanja njihove godišnjice braka. Kad je prišao šumarku jasike, razmišljao je o tome kako se Meda promijenila od tamnokose djevojke koju je oženio. Još uvijek je bila lijepa, ali je sada njezina tamna kosa bila prošarana sijedima. Bill je izvukao pušku ispod kaputa i pogledao svoj obris u okruglom staklu nišana. S pedeset i četiri godine, njegova tri dana stara brada otkrila je mnoge sijede. Dok je gledao, njegove sijede potamnile su da mu je brada postala crna kao što je bila onog jutra kad se obrijao za svoje vjenčanje. Kad je pogledao gore, iznenadio se što vidi Medu kako stoji na stazi ispred njega – ne žena koju je ostavio u Tucsonu, već tamnokosa djevojka koja je hodala s njim niz oltar njegove crkve razmijeniti zavjete i prstenje.

"Što se događa?" pomislio je. Onda je shvatio: "O, da, hodam s Gospodarom."

Mlada Meda je podigla ruke da je prihvati. Kad je zakoračila, vizija je iščezla, a s njom napustila ga je i radost zamijenjena dubokom čežnjom koju nije mogao opisati.

Kad je stigao do šumarka jasike, legao je na trbuh, na jastuk od debelog tepiha otpalog lišća. Zatvorio je oči i pomolio se: "Dragi Bože, toliko si dobar prema meni. Nisam dostojan da Ti budem sluga, ali Ti zahvaljujem za privilegiju da Ti mogu služiti. Žao mi je zbog svih pogrešaka koje sam učinio. Mnogo godina osjećao sam tajanstven teret koji kao da me nikad ne napušta. Mislio sam da će otići nakon otvaranja sedam pečata, ali nije. Pokajao sam se najbolje što sam znao kako se pokajati. Nisam niti siguran što znači ovaj teret. Molim Te, hoćeš li maknuti ovaj teret s mog srca?"

Mogao je čuti vodu kako kapa blizu njega. Dok nije otvorio oči nije shvatio da taj zvuk dolazi od njegovih suza koje su padale na podmetač od suhog lišća. Sjeo je, naslonio se na stablo i promatrao okoliš. Stabla jasike pripadaju obitelji topola. Ove jasike imale su bijelu koru oko uskih debla koja su se dizala ravno poput strijela. Tijekom ljeta njihovo lišće bilo je svjetlo zeleno, ali sad je požutilo i

posmeđilo. Možda se pola lišća i dalje držalo grana i lepršalo poput malih zastava na laganom povjetarcu.

Na uzastopno škripanje lišća okrenuo je glavu. Tri srne ušle su u šumarak – srna i dva laneta koja su bila gotovo odrasla. Pošto srne ne raspoznaju boje jako dobro, možda nisu primijetile crvenu maramicu koju je Bill koristio za traku na šeširu, ali ove oprezne životinje nisu mogle propustiti micanje njegove glave ili njegovu siluetu na svijetloj pozadini debla jasike i lišća – a ipak nisu djelovale uznemireno njegovom prisutnošću. Kako je to moguće? Jučer je desetak pucanja puške odzvonilo ovim visoravnima. Te bi životinje trebale biti vrlo sumnjičave prema njemu.

Polako je Bill podigao svoju pušku. Mislio je: "Evo jedne srne za brata Evansa, jedne za brata Wooda i jedne za brata Manna. Potrebna su samo tri metka – tri sekunde, možda četiri." Onda se zaustavio. "Ne mogu to učiniti. Obećao sam Gospodu da neću loviti divljač za druge ljude, tako da to neću učiniti." Srne su prošle pokraj njega toliko blizu da se malo nagnuo i pružio ruku, mogao ih je dodirnuti. Lutale su do kraja šumarka, a onda se neočekivano okrenule i ponovno prošle pokraj njega. Misao mu je odzvonila u glavi: "Ubij ih! Gospod ih je predao u tvoje ruke!" Bill je ovoj misli suprotstavio primjer iz Pisma: "Netko je rekao isto Davidu jedne noći kad je kralj Šaul zaspao u planinskoj špilji gdje se David skrivao. Ali David je to odbio.[443] Neću ni ja ubiti ove srne." Glasno je rekao: "Majko, tvoj život je u mojim rukama, ali poštedjet ću te. Uzmi svoju djecu i idi."

Podigla je glavu i upitno ga pogledala. Podigla je uši i zamahnula repom. Onda je opušteno povela svoju djecu iz šumarka.

Negdje iznad njega taj veličanstven glas je rekao: "*Sjetio si se svog obećanja Meni. I ja se sjećam Svog obećanja tebi: Nikad te neću ostaviti niti napustiti."*

Odmah ga je napustio tajanstveni teret i nikad se nije vratio. Tijekom sljedeća četiri dana svi lovci u njegovoj družini upucali su srnu. Vrijeme je ostalo sunčano i toplo tijekom lova. Na povratku u

[443] 1. Samuelu 24

civilizaciju, stali su na benzinsku postaju napuniti rezervoare. Dok je razgovarao s vlasnikom, Bill je rekao: "Imali smo divno vrijeme za lov iako su planine dosta suhe. Dobro bi im došlo malo kiše ili snijega."

Vlasnik se počešao po glavi. "Znaš, ovdje se dogodila najčudnija stvar. Prošli tjedan meteorolozi su rekli da će biti mećava. U četvrtak je počeo padati snijeg, a onda je odjednom prestao. Kad sam čitao novine u petak da vidim što se dogodilo, prognostičari nisu znali. Bili su zapanjeni."

"To zvuči čudno," rekao je Bill. Osjećao je da ne treba reći ništa više dok najprije ne ispriča svojoj crkvi o tome.

SREDINOM STUDENOG Bill je prema rasporedu trebao propovijedati tjedan dana u New York Cityju. Nekoliko pentekostalnih crkava u gradu bile su pokrovitelji ove evanđelističke kampanje. Dok je vozio iz Tucsona u New York, Bill se zaustavio u Jeffersonvilleu oko podneva u petak 8. studenog 1963. Naravno, Orman Neville ga je pitao da propovijeda u nedjelju. Tijekom jutarnje službe, Bill je ispričao ljudima u Branhamovom šatoru kako je sjedio u trgovini J.C. Penny i nekako se ponovno našao u paklu. Što to znači? Nije znao, ali je imao nekoliko ideja. Ovu službu je nazvao "Duše koje su sada u zatvoru" u kojoj je odabrao sličan pravac onom kojeg je pratio kad je propovijedao "Gospodo, je li ovo znak kraja?" – odnosno, ispitivao je neke citate iz Pisma o tome što će se dogoditi jednog dana i spekulirao o tome koliko bi mogli biti blizu tom danu.

U Mateju 24, 36 i 37 Isus je rekao: *"A o onom danu i satu nitko ne zna, ni anđeli nebeski, nego samo Otac moj. Kao dani Noini tako će biti i dolazak Sina čovječjega."* 36. stih, sad je znao, upućuje na sedmi pečat. To je Billa potaklo da prouči od 37. stiha do kraja poglavlja s novim razumijevanjem. Čime se točno Noin dan može usporediti s ovim vremenom? Noa je upozorio ljude da se pokaju od svojih zlih putova, okrenu k Bogu i izbjegnu nadolazeći potop tako da uđu u arku koju je gradio. Kako je to zvučalo tako nerealno, to mu drevno društvo

nije vjerovalo. Noi je trebalo 120 godina da izgradi brod. Onda je Noa ušao u arku sa svojom obitelji i Bog je zatvorio vrata. Biblija kaže da je Noa čekao u arki sedam dana prije nego je počela padati kiša.[444] Tijekom tih sedam dana svi izvan arke nastavili su živjeti kao i obično. Nisu shvaćali da su propustili svoju priliku da izbjegnu uništenje. Jedina vrata sigurnosti bila su zatvorena.

Noina je arka tip Krista koji je jedina sigurnost za dušu čovjeka. Nakon što je Isus umro na križu, tijekom vremena kad je Njegovo tijelo ležalo u grobu, Njegova duša sišla je u pakao gdje je propovijedao dušama u zatvoru. Zašto? Proglašavao je Svoju pobjedu nad smrću i paklom. Petar je rekao da je Isus sišao u pakao propovijedati istim tim ljudima koji su odbili Noinu poruku.[445]

"Kao dani Noini…" Bill se pitao koliko se daleko može prenijeti taj tip na današnji dan. Očito je postojala analogija između zla u Noinim danima i grijeha i izopačenosti u današnjem društvu. Ali može li ta analogija uključiti i zatvaranje "vrata arke" i čekanje vjernika unutar arke neko vrijeme prije nego počne Božji sud?

Otkrivenje 5. poglavlje prikazuje Krista, Jaganjca Božjeg, kako uzima Knjigu Otkupljenja od Svog Oca. Knjiga Otkupljenja sadrži imena svih koji će biti spašeni. Otkrivenje 13, 8 kaže da je Jaganjac Božji zaklan u Božjem umu prije postanka svijeta i tad je Bog zapisao imena Svoje djece u Knjigu Otkupljenja. Od početka boravka na zemlji čovjek se izgubio i odvojio od Boga. Isus Krist, Jaganjac Božji, platio je punu cijenu za otkupljenje čovječanstva kad je žrtvovao Sebe na rimskom križu oko 30. godine n. K. Ali mnogi predodređeni da budu otkupljeni još nisu bili rođeni. Tako, nakon što je Isus ustao iz mrtvih, uzeo je položaj posrednika između Boga i čovjeka dok posljednji predodređeni sin ili kćer Božji ne budu rođeni, prihvate Krista i budu nanovo rođeni. Kad posljednje Božje dijete primi Duha Svetog, Krist više neće trebati obavljati posrednički posao.

[444] Postanak 7, 6 – 10

[445] 1. Petrova 3, 18 – 20

Budući da je znao da se veličanstven događaj zbio u ožujku 1963. kad je Jaganjac Božji razlomio sedam pečata, Bill se pitao jesu li "vrata arke" u postupku zatvaranja. Sedmi pečat označava vremensko razdoblje, tajanstvenih "pola sata tišine" čije je detalje Bog držao kao tajnu. Isus je rekao da je On jedina vrata u Božje kraljevstvo.[446] Vrata su bila otvorena oko dvije tisuće godina. Bill je rekao da će se negdje između otvaranja sedmog pečata i otvaranja sedme trube vrata u Božju milost zauvijek zatvoriti. Kristova služba kao Jaganjca Božjeg bit će gotova. Kad se On vrati u Izrael i Njegove noge ponovno dotaknu Maslinsku goru, bit će znan kao Lav iz plemena Judina.

U ovoj službi Bill nije naglašavao strah. Naglašavao je ključno pitanje: Jeste li nanovo rođeni? Ako ste nanovo rođeni, vaša nova priroda vodit će vas k Božjoj poruci za vaš čas. Ostatak crkve će to prospavati. U nekom trenutku "vrata arke" će se zatvoriti. Ti ljudi koji ostanu vani bit će u nekakvom zatvoru kojeg su sami odabrali.

Bill je svjedočio: "Imao sam viziju oba mjesta – područja izgubljenih i područja otkupljenih. Ne daj Bože da bilo koja osoba uđe u to područje izgubljenih. Ljudski um ne može shvatiti koliko je strašno! Tko god sluša moj glas, ako niste spašeni, pokajte se upravo sada i ispravite svoju dušu s Bogom. Udružite se s družinom otkupljenih. Želim da završite na blagoslovljenom mjestu gdje otkupljeni žive u miru. To mjesto toliko nadilazi naš koncept savršenstva da naše riječi ovdje ne mogu to opisati.[447] Kao što je Bog moj Sudac, svečano vjerujem da sam bio na oba mjesta. Govorim vam istinu."

Te je večeri Bill propovijedao: "Onaj Koji je u vama." Tijekom ove službe ispričao je svojoj zajednici o izletu u lov u Colorado gdje je progovorio oluji i ona ga poslušala. Ponovno je naglasio značenje Marka 11, 23 – ako kažeš ovoj gori: 'Pomakni se,' i ne posumnjaš u svom srcu, to će se zbiti. Bill je rekao: "Kad bismo samo mogli shvatiti što znači ovaj citat Pisma: *'Veći je Onaj u vama negoli onaj*

[446] Ivan 10, 1 – 18

[447] 1. Korinćanima 2, 9; 2. Korinćanima 12, 1 – 4; Otkrivenje 21 i 22

koji je u svijetu."[448] Mi znamo da je to istina, ali mi to uistinu ne razumijemo. Što je u vama što je veće? To je Krist, Pomazanik! Bog, koji je bio u Kristu, je u vama. Stoga, ako je On u vama, onda ne živite više vi, već On živi u vama. Vidite? To ne znači da On mora činiti čudesa kroz svakog vjernika. Kad je Mojsije poveo djecu Izraelovu, on je bio jedini Izraelac koji je činio čuda. Ostali su samo slijedili njegovu poruku. Ali Bog je u vama kao što je On bio u Isusu Kristu. Zapamtite, sve što je Bog, On je izlio u Krista, a sve što je Krist, On izlijeva u Svoju crkvu."

Na povratku doma iz New York Cityja, Bill je proveo vikend 23. i 24. studenog u Jeffersonvilleu. U nedjelju ujutro u Branhamovom šatoru propovijedao je "Što da učinim s Isusom zvanim Krist?" Upućivao je na pitanje koje je postavio rimski guverner Poncije Pilat.[449] Njegova poanta je bila – nemojte previše brzo osuditi Pilata jer se svatko od nas suočava s istim pitanjem: Što da učinim s Isusom zvanim Krist? Te je večeri propovijedao "Tri vrste vjernika". Pokazao je kako se svijet može podijeliti na tri grupe ljudi: vjernike, takozvane vjernike i nevjernike. Takozvani vjernici su oni ljudi koji kažu da vjeruju u Boga, ali rodovi njihovih života ne slažu se s onim što kažu.

Kasnije te večeri odlučio je nazvati svoju suprugu. Zbog razlike u vremenskim zonama (u Indiani je dva sata kasnije nego u Arizoni) zaključio je da je još budna. Bill se brinuo za Medino zdravlje. U proteklih dvanaest mjeseci cista na njezinom lijevom jajniku narasla je s veličine oraha na veličinu grejpa. Zajedno su se molili za natprirodno iscjeljenje, ali do sada njihove molitve nisu bile odgovorene. Bill je znao da ne mogu više dugo čekati. Dr. Scott ih je nagovarao da se izraslina kirurški ukloni prije nego postane maligna.

Bill nije bio protiv liječnika. Zapravo, često je svojim auditorijima lijepo govorio o njima. Ali uvijek je prisjećao ljude da je Bog jedini iscjelitelj, a da liječnici samo asistiraju prirodnim procesima koje je Bog postavio za naše iscjeljenje.

---

[448] 1. Ivanova 4, 4

[449] Matej 27, 22

Kad se Meda javila na telefon, brzo je podijelila loše vijesti. "O, Bill, ovo je bio najgori tjedan do sada. Jedva se krećem. Bok mi je toliko otečen da viri pet centimetara. Ne podnosim da mi suknja dodiruje to mjesto. Većinu tjedna sam ležala."

"Kad ti je sljedeći liječnički pregled?"

"Sutra ujutro. Sestra Norman će me odvesti."

"Draga," rekao je Bill, "misliš li da možeš pričekati operaciju nekoliko tjedana? Bilo bi lijepo dovesti djecu natrag u Jeffersonville za Božić. Onda odmah nakon Božića mogla bi ići na uklanjanje te izrasline."

"Pitat ću dr. Scotta hoće li to dopustiti."

"Ujutro krećem za Louisianu. Trebat će mi dva dana da stignem u Shreveport."

Ona je rekla: "Nazovi me u srijedu navečer nakon sastanka da mi možeš ispričati kako su svi naši prijatelji."

Sljedećeg jutra Bill je kleknuo moliti se ispred tapeciranog kauča u svom dnevnom boravku. Tijekom svih ovih godina što je živio u crkvenom stanu u Jeffersonvilleu, svaki put kad je odlazio od kuće na evanđelističke kampanje, njegova se obitelj okupljala oko ovog otomana pomoliti se s njim prije nego bi krenuo. Ovog jutra kratko se pomolio za dolazeću kampanju, a onda se usredotočio na Medinu bolesti.

"Gospode Isuse, molim Te da joj budeš milostiv. Nemoj dopustiti da ta izraslina postane maligna. Gospode, ona nije mislila ono što je rekla onog jutra. Nikad nije prigovarala što putujem i propovijedam, niti što idem u lov i ribolov. Uvijek mi opere i pripremi odjeću. Uvijek mi je od velike pomoći i jako je volim. Ako se cista mora odstraniti, neka liječnik pričeka s tim do siječnja. Ali ja Te ipak molim da učiniš čudo i iscijeliš je bez operacije. Bila je pod nožem već nekoliko puta da bi rodila našu djecu. Mrzim gledati da prolazi kroz još jednu operaciju."

Bill je pomislio da je čuo kako netko kaže: *"Ustani."* Pošto je bio sam u kući, pomislio je da je to umislio, tako da se nastavio moliti.

Onda je ponovno čudo: *"Ustani."* Pogledao je sliku Isusa koja je visjela na zidu, kopiju crteža Heinricha Hoffmana. Bill se volio moliti ispod ove slike jer mu je to pomagalo da bude usredotočen. Pomagalo mu je prisjetiti ga da Isus uistinu sluša svaku riječ koju kaže. Sad je vidio Ognjeni Stup reflektiran na staklu koje je prekrivalo ovu sliku. Čuo je taj glas po treći put kako naređuje: *"Ustani."*

Ustao je i okrenuo se prema vatrenom oblaku koji je gorio nasred njegovog dnevnog boravka. Osjećao je da su mu pluća tijesna i zadihao se pokušavajući udahnuti dovoljno kisika. Usred vatre glas je rekao: *"Što god kažeš, tako će i biti."* Onda Ognjeni stup kao da se skupio sam u sebe dok nije nestao.

Prostorija je bila tako mirna i tiha. Takozvani vjernik bi mogao sumnjati u to da se upravo dogodilo išta natprirodno. Ali William Branham je bio vjernik i nije bio sumnjičav Gospodu Isusu. Rekao je: "Prije nego liječnikova ruka dotakne moju suprugu, Božja ruka će ukloniti tu izraslinu i više se uopće neće naći."

Uvjeren da će Meda biti dobro, Bill se odvezao prema kući gdje su odsjeli Billy Paul i Loyce, i zajedno su se njih troje odvezli na jug u Shreveport u Louisiani. U srijedu navečer nakon službe okupili su se oko telefona nazvati Medu u Tucson. Bill je rekao svom sinu: "Slušaj i gledaj hoće li se dogoditi upravo kako sam rekao da će biti."

Kad se Meda javila na telefon, glas joj je bio ugodan i sretan. "Bill, moram ti nešto divno ispričati. Cista je otišla. Ne znam što se dogodilo. Dok sam čekala u sali za preglede, toliko me bolio bok da sam jedva hodala. Sestra Norman mi je morala pomoći popeti se na stol za pregled. Čim je dr. Scott ušao u sobu, osjetila sam kako nešto hladno prolazi kroz mene i bok me je prestao boljeti. Kad je dr. Scott tražio cistu, nije je bilo. Ponovio je sve nalaze, ali nije je mogao pronaći."

Banks Wood, Billy Paul Branham, Ronnie Evans, William Branham, Welch Evans, Carl Wheeler i Vernon Mann (čuči) tijekom lovačkog izleta na kojem se pojavila oluja

Poglavlje 92
Potres
1964.

TIJEKOM PRVA ČETIRI MJESECA 1964. William Branham je govorio u Phoenixu u Arizoni, Bakersfieldu i Tulareu u Kaliforniji, Dallasu i Beaumontu u Texasu, Denham Springsu i Baton Rougeu u Louisiani, Louisvilleu u Mississippiju, Birminghamu u Alabami, Tampi na Floridi i onda u svom novom gradu doma u Tucsonu u Arizoni. Bilo da je Bill govorio na konvencijama Full Gospel poslovnih ljudi ili propovijedao evanđelističke kampanje, njegove službe sad su bile prožete upućivanjem na stvari koje je naučio tijekom otvaranja sedam pečata.

Sad je Roy Borders radio kao rukovoditelj njegovih kampanja. Bill je pozvao Roya da pođu zajedno u lov krajem veljače. Rekao je da će loviti divlje svinje, te je rekao Royu da pozove sve za koje želi da pođu s njima. Roy Borders je brzo pozvao svog prijatelja Douglasa McHughesa koji je bio pastor crkve u San Joseu u Kaliforniji. McHughes je prisustvovao nekim Billovim evanđelističkim kampanjama. Čak je pomogao sponzorirati Branhamovu kampanju u Kaliforniji, ali nikad osobno nije sreo Billa te je bio oduševljen što će imati priliku provesti nekoliko dana s njim. Douglas McHughes nije mogao zamisliti koliko će ovaj izlet u lov promijeniti njegov život.

5. veljače 1964. u Bakersfield u Kaliforniji Bill je propovijedao "Bog je svoj vlastiti tumač". Ovaj jednostavan ali profinjen princip može pomoći kršćanima da razumiju sva biblijska proroštva. Ilustrirao je svoj tekst mnogim primjerima, poput Izaije 7, 14 gdje je Bog rekao da će djevica jednog dana začeti i roditi Sina koji će se zvati Emanuel (odnosno, Bog s nama). Židovski naučnici stoljećima su debatirali o značenju ovog odlomka, ali jednog dana djevica po imenu Marija zatrudnjela je prije nego je upoznala muškarca. Nakon devet mjeseci dala je svom novorođenom sinu ime Isus. Bez obzira na prijašnje teorije, Izaija 7, 14 sad je bio protumačen. Bog ga je Sam protumačio tako što je to ispunio.

To je bilo proroštvo ispunjeno prije dvije tisuće godina. Kao moderan primjer citirao je Luku 17, 28 – 30: *"Slično kao što bijaše u dane Lotove: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili – ali onog dana kad je Lot izišao iz Sodome, zapljušti oganj i sumpor s neba i sve uništi. Isto će tako biti u dan kad se Sin čovječji objavi."* Očito, ovaj citat iz Pisma upućuje na veliko zlo koje će preplaviti zemlju u posljednjim danima. Primjer su stari Sodomiti i njihova homoseksualna požuda. Bill je vidio dalje od očite reference dublje značenje ovog stiha. Dok je Lot živio u Sodomi, Abraham je živio na planini daleko od opakog grada. Jednog dana Bog je zakoračio u ljudsko tijelo i posjetio Abrahama. Zajedno su jeli, a onda je Bog rekao Abrahamu da će tijekom sljedeće godine imati sina sa svojom suprugom, Sarom. Ona je bila u šatoru i slušala ovaj razgovor. Pošto je imala osamdeset i devet godina, pomislila je da se čovjek vani šali i tiho se nasmijala. Bog je bio licem okrenut od šatora, tako da joj nije mogao vidjeti lice da bi pročitao izraz lica, ali je znao njezine misli. Pitao je Abrahama: "Zašto se Sara smijala? Zar je Jahvi išta nemoguće?"[450] Isus je obećao da će se ovaj scenarij ponoviti u posljednjim danima – Bog očitovan u ljudskom tijelu. Kako će se to dogoditi? Prije nego se dogodi, ljudi mogu nagađati o tome kako bi se to moglo dogoditi, ali nakon što se dogodi, ne bi se trebali raspravljati s Božjim tumačenjem Njegove vlastite Riječi. (Nažalost, mnogi ljudi se

[450] Postanak 18 i 19

raspravljaju s Bogom tako što ne vjeruju Njegovom tumačenju.) Od vremena Abrahama nije bilo većeg židovskog ili kršćanskog vođe s imenom koje završava na "H-A-M" – do sada. Evanđelist za kojeg se vjerojatno najviše čulo u dvadesetom stoljeću je Billy Graham. Zapazite, Graham ima šest slova, broj čovjeka. (Čovjek je stvoren šesti dan.) Abraham ima sedam slova, što je Božji broj potpunosti.[451]

Pred kraj ovog sastanka, William Branham je zamolio sve ljude koji imaju molitvenu karticu da stanu u red njemu s desne strane. Žena je stala na čelo ovog reda. Prišla je i stala ispred evanđeliste. Bill je rekao: "Ja ne znam ovu ženu. Okrenut ću se leđima njoj da ne biste mislili da joj pokušavam čitati s lica." Okrenuo se od nje, a onda se molio dok je mikrofon pojačavao njegovu molitvu: "Bože Abrahama, Izaka i Jakova, neka bi bilo znano da govorim istinu o Tebi. Neka bi Tvoj sluga mogao maknuti vlastite misli s puta, kako bi Ti mogao koristiti moje tijelo za Svoju slavu. Ja to molim u ime Isusa, Sina Božjeg. Amen." Dok je tijelom i dalje bio okrenut od žene, rekao je: "Gospođa iza mene će odmah umrijeti ako ne bude iscijeljena. Ima rak na dojci i također u plućima. Nedavno se drugi evanđelist molio za nju, ali ona se bori. Pokušava prihvatiti svoje iscjeljenje vjerom. To je 'Ovako govori Gospod.'" Okrenuo se prema njoj. "Je li tako, gospođo?"

Odgovorila je: "Da, zasigurno je istina."

"Idi i vjeruj, i bit ćeš dobro."

Sljedeća osoba u redu za molitvu bila je tinejdžerka. Pošto je pokazao poantu, nije joj okrenuo leđa, već je pitao: "Vjeruješ li da mi Bog može otkriti što je pogrešno?" Klimnula je. Rekao je: "Ne stojiš ovdje zbog sebe. Ovdje si za svog brata. On je u bolnici u gradu sjeverno odavde – Tulare u Kaliforniji. On ima leukemiju i liječnici su ga pustili da umre. Za njega uopće nema nade. Vjeruješ li?"

"Da," povikala je.

"Uzmi tu maramicu iz ruke i položi je na svog brata. Nemoj sumnjati – vjeruj. Amen."

[451] Pogledajte napomenu u Bilješke i izvori

Bill je rekao auditoriju: "Nikad nisam vidio ovu djevojku u svom životu do večeras. Kako bi čovjek mogao to učiniti? Ne može. To je Bog za kojeg je Isus Krist obećao da će biti ovdje u posljednjim danima, i da će dokazati Sebe Abrahamovom potomstvu kao što se dokazao Abrahamu prije uništenja Sodome. Abrahamovo potomstvo, primite svoj znak! To nije vani u Babilonu. To nije vani u denominacijskom svijetu. To je ovdje među vama. Oni koji nisu tamo u toj zbrci, vjerujte to!"

Sljedeće noći u Bakersfieldu propovijedao je službu koju je nazvao "Paradoks". Paradoks je nešto što se na prvi pogled čini u konfliktu sa zdravim razumom, a ipak je istina. Biblija je puna paradoksa. Da bi naveo samo nekoliko, Bill je spomenuo kako je Jošua zapovjedio suncu i mjesecu da stoje mirno skoro cijeli dan kako bi on mogao dovršiti važnu bitku.[452] Samson je iskoristio magareću čeljust da ubije tisuću Filistejaca.[453] Samson je također skinuo gradska vrata s kuka i odnio ih uz brdo.[454] Dječak po imenu David ubio je iskusnog ratnika zvanog Golijat iako je Golijat bio više nego duplo veći od Davida i prekriven oklopom.[455]

Onda je Bill došao da najvećeg od svih paradoksa. Rekao je: "Paradoks je kako je žena mogla začeti dijete bez da je upoznala muškarca. Paradoks je kako je vječni Bog koji ispunja sve vrijeme i vječnost mogao sići i postati mala beba koja plače u jaslama. Bog je stvorio krvnu stanicu u Marijinoj utrobi što je bio Njegov vlastiti Sin, Isus Krist. A Bog je živio tamo, identificiran u Kristu. To je bio Bog, Emanuel. Isus je rekao: 'Ja i Otac moj jedno smo. Moj Otac prebiva u Meni.' Bog u Kristu pomirujući svijet sa Sobom. Isus je bio tijelo, šator. Bog je bio Duh koji je živio u Njemu. To je bio paradoks kad je On umro na križu – kako je Bog postao čovjek da bi On mogao umrijeti kao čovjek, da otkupi Svoje vlastito stvorenje. On je to morao

[452] Jošua 10, 13

[453] Suci 15, 15

[454] Suci 16, 3

[455] 1. Samuelova 17

učiniti. Nitko drugi nije nas mogao spasiti. Da je Isus bio bilo što, a ne Bog, mi smo izgubljeni."

Bill nije završio s tim. Nastavio je s drugim paradoksima, poput krštenja Duhom Svetim koje je predstavljeno crkvi na dan Pedesetnice,[456] smrti naše stare prirode (naših grijeha i naših vlastitih ideja) kako bi naša nova priroda mogla rasti u Kristu,[457] i konačno uznesenja crkve (odlazak Nevjeste Kristove na svadbenu večeru Jaganjčevu).[458] Među tim paradoksima uključio je svoju vlastitu službu vizija, pronicanja, iscjeljenja, čuda i proroštava.

POŠTO JE DOUGLAS McHUGHES gubio vid zbog neizlječive bolesti, zamolio je svog brata Glenna da ga odveze iz Kalifornije u Arizonu na izlet u lov s Williamom Branhamom. Prije nego su krenuli, majka im je pokazala neke tumore koji su joj rasli među nožnim prstima. Rekla je: "Ako budeš u prilici, zamoli brata Branhama da se pomoli za mene da Bog ukloni ove tumore."

Douglas je rekao: "Mama, odlučio sam da neću opterećivati brata Branhama s našim problemima. Znam da on odlazi u divljinu opustiti se od pritiska njegovih sastanaka, tako da ne želim reći nešto ili učiniti nešto što bi mu narušilo privatnost."

U četvrtak, 27. veljače 1964. više od dvanaest ljudi okupilo se u Billovom tradicionalnom kampu u području Sunset Peaka sjeveroistočno od Tucsona. Većinu tih ljudi Bill je već poznavao – poput Roya Robersona, Banksa Wooda, Wallacea McAnallya i Roya Bordersa. Neke je srelo prvi put tog jutra, uključujući Douglasa McHughesa. Utrošili su više od sat vremena na postavljanje kampa, a onda su se razdijelili u male grupe za lov i odšetali u raznim

[456] Djela 2

[457] Rimljanima 6, 6; 2. Korinćanima 5, 17; Efežanima 4, 20 – 24; Kološanima 3, 9 – 10

[458] 1. Korinćanima 15, 50 – 54; 1. Solunjanima 4, 16 – 17; Otkrivenje 19, 9

smjerovima. Te večeri sjeli su na sklopive stolice oko logorske vatre i slušali kako im Bill priča o sedam anđela koji su ga sreli prošle godine na istoj planini. Bilo je mnogo mesquite drva za ložiti vatru koja je gorila pokraj dviju stijena koje su se naginjale jedna prema drugoj na šljunčanom podu kanjona. Petnaest metara iza stijena zid kanjona dizao se oko 30 m. Stijena je bila od pješčenjaka, u rozim slojevima koji su bili posuti šljunkom. Stijena je oblikovala široki polukrug oko logoraša. Zapravo je njihov kamp bio smješten u skrovištu stijene poput nekog plitkog kanjona – kutije.

U subotu Bill je poveo Banksa Wooda kao partnera za lov. Otišli su u istom smjeru u kojem je Bill išao prošle godine kad ga je srelo sedam anđela. Dok su pješačili uz dugačku, strmu stazu brežuljka, Bill je pogledao iza i primijetio kako je Banksovo lice crveno. Pošto se pitao je li penjanje previše naporno za njegovog prijatelja, Bill je stao i pričekao da ga prijatelj sustigne, a onda je pitao Banksa kako se osjeća.

Banks je rekao: "Mogu se dobro penjati na ovaj brežuljak, ali zabrinut sam za svoju suprugu. Kad sam otišao od kuće, bila je bolesna."

Bill se opet okrenuo prema stazi. Prije nego je ponovno zakoračio, osjetio je prisutnost anđela Gospodnjeg i čuo kako glas kaže: *"Uzmi taj kamen i baci ga u zrak!"* Stao je, zgrabio kamen veličine prsta pokraj svoje noge i donjim zamahom bacio kamen ravno prema gore. Kad je pao, rekao je: "Ovako govori Gospod, 'Nešto veliko se sprema.'"

Banks je pitao: "Što to, brate Branhame? Znači li to da će moja supruga biti iscijeljena?"

"Ne znam točno, ali znam da ćeš u sljedećih dvadeset i četiri sata vidjeti slavu Božju."

Do subote navečer nisu svi lovci upucali divlju svinju. Ipak, nitko nije htio loviti sljedeći dan. U nedjelju ujutro 1. ožujka 1964. svanuo je prohladan i vedar dan. Nije bilo ni daška vjetra koji bi pomicao lišće mesquitea u kampu. Kad je sunce zasjalo iznad zida kanjona, dan je ugodno zagrijao. Nakon doručka svi su započeli s raspremanjem

kampa. Činilo se da se nikome ne žuri otići. Douglas McHughes je izvadio svoju 8 mm kameru i snimao aktivnosti. Naslonio je laktove na haubu terenca Banksa Wooda da bi umirio kameru. Nedaleko Bill je sjedio na sklopivoj stolici u sjeni mesquite stabla. Imao je naočale za čitanje i koristio je odvijač da bi podesio nišan na nečijoj puški. Odjednom je pogledao gore i rekao: "Brate McHughes, hoćeš li doći na trenutak?"

Iznenađen ovom molbom, Douglas McHughes je ugasio kameru i prišao mesquite stablu. Bill je skinuo naočale i rekao: "Tvoja majka živi u Kaliforniji. Ona je slične dobi kao i ja i nešto nije u redu s njezinim stopalima. Ima tumore između nožnih prstiju i naručena je na kirurško odstranjivanje. Brate McHughes, kažem ti 'Ovako govori Gospod, ona neće imati tu operaciju.'"

Svi u kampu stali su sa svojim poslom i sad su slušali Billa. Nastavio je: "Vidim krupnog liječnika kako pregledava tvoje oči. Čujem da kaže da imaš virusnu infekciju u njima. Već dvije godine si kod njega na tretmanima za oči i sad on ne može učiniti više ništa za tebe. Kaže da ćeš izgubiti vid, ali to je 'Ovako govori Gospod: nećeš izgubiti vid.'"

Koliko god čudno zvuči, jedan od lovaca odabrao je taj trenutak za puhnuti u zviždaljku. Piskav zvuk odzvonio je o zid kanjona iza njih. Bill je iz džepa na košulji izvukao svoju zviždaljku i puhnuo u nju iz punih pluća. Onda je udario nogom i nasmijao se, čime je opustio napetost koja je zaustavila kretanje sviju. Kamperi su se vratili svojim poslovima. Billy Paul je skidao stupove sa svog šatora. Bill je spustio pušku koju je podešavao, uzeo lopatu i prišao logorskoj vatri koja je još tinjala. Nakon što je posuo jednu lopatu punu zemlje na žeravicu, spustio je lopatu i rekao Royu Robersonu: "Nešto se sprema. Nemoj se uzbuditi ili preplašiti. Samo se brzo makni s puta."

Dok se Roy Roberson micao s tog mjesta, vrisak je uzrokovao da su svi pogledali. Bill je skinuo šešir i čvrsto ga držao u rukama. Pijavica se spustila pravo u kanjon. Nije dotakla dno kanjona, već se zaustavila nekoliko metara iznad Billove glave i odsjekla vrhove najbližih mesquite stabala. S eksplozijom koja je zvučala kao

grmljavina, pijavica se digla iznad kanjona, a onda ponovno spustila, ovaj put bliže zidu kanjona. Pješčana stijena je eksplodirala i zasula kamp prašinom i sitnim kamenčićima. Po treći put pijavica se podigla i spustila, a onda se podigla pravo u zrak. Zvučala je poput pljeska grmljavine dok je napuštala zemlju.

Kad se prašina slegla, Bill je pogledao uz zid kanjona. Pijavica je maknula dio stijene oko metar duboko, 6 m široko i 12 m visoko. Otkrila je svjetlo rozi pješčanik od ispod nedotaknut vremenskim prilikama. Bill je vratio kaubojski šešir na glavu, stao i podigao papirnate tanjure, salvete i ostale lagane predmete koje je pijavica razbacala po kampu. Ostali su mu pomogli. Dok je Bill radio, primijetio je da je sve kamenje otpuhano sa stijene bilo trokutastog oblika, poput trostranih piramida. Nakon što je kamp bio čist, uzeo je svoju .22 pušku i otišao u šetnju. Kad se vratio, naslonio je pušku na mesquite stablo i onda prišao Douglasu McHughesu koji je stajao pokraj ugašene logorske vatre uz veliki kamen. Prijateljski je laktom udario McHughesa u rebra i pitao ga: "Kako je sad s očima?"

"Brate Branhame, prestale su boljeti i prvi put na ovom izletu ne moram nositi sunčane naočale."

Bill je klimnuo, pošto je znao. "Dok sam razgovarao s tobom o tvojoj majci, znaš li kako sam znao te detalje?"

"Ne baš."

"Vidio sam tvoju majku kako sjedi pokraj tebe. Vidio sam kako skida čarape i pokazuje ti tumore među nožnim prstima. Čuo sam da kaže: 'Ako budeš u prilici, zamoli brata Branhama da se pomoli za mene.' Odmah nakon toga, anđeo Gospodnji je stao između tebe i mene i rekao: *'Odvoji se od tih ljudi. Nešto ti moram reći!'"*

Roy Roberson je stajao pokraj i slušao ovo. Pitao je: "Što je to, brate Branhame? Što ti je Gospod rekao?"

"Ta pijavica je bila proročki znak. Ovako govori Gospod: 'Čas je ovdje. Sud će početi pogađati zemlju, počevši sa zapadnom obalom Amerike.'"

Nakon dvadeset i sedam dana dogodilo se upravo kao što je prorokovao. U petak 27. ožujka 1964. snažan potres pogodio je

Aljasku u 5:36 popodne. S magnitudom od 9,2 po Rihteru, to je bio najjači potres koji je ikada pogodio Sjevernu Ameriku. Mnogo minuta sila jednaka tisućama atomskih bombi tresla je južnu obalu Aljaske. Epicentar je bio 120 km jugoistočno od Anchoragea, blizu obala zaljeva princa Williama. Udarni val je tutnjio kroz zemlju tisućama kilometara na sat, sjekao, miješao i cijepao zemlju u luku od 800 km. Komadi autoputa dizali su se i padali i po 10 m. Kuće su se raspadale. Neke su padale u more. Ovaj potres je razorio trideset blokova poslovnog kvarta u centru Anchoragea. U isto vrijeme obližnje planine prosipale su snijeg u ogromnim lavinama. Sljedeće je cunami zapljusnuo s oceana. Kad se razina oceana podigla i pala, ogroman val razbio se o obalu. Ovaj val je uništio tisuće ribarskih brodova u aljaškim lukama. Neki brodovi su završili na kopnu gdje su se razbili o stijene i stabla ili ostali netaknuti na gradskim ulicama. Ostali brodovi su nestali u moru i više ih se nije vidjelo.

S obzirom na devastaciju koju je ovaj potres uzrokovao, relativno malo ljudi je poginulo, većinom zahvaljujući vremenu kad se potres dogodio. (U 5:36 popodne većina ljudi je bila u svojim kućama.) Od dvjesto tisuća stanovnika 1964., samo je 15 stanovnika Aljaske poginulo od udara potresa, a 110 od pratećeg cunamija. Nasuprot tome materijalna šteta je bila ogromna. Procijenjena je na 311 milijuna dolara. Kako bismo sagledali ovaj iznos, Aljaška poljoprivredna, proizvodna i rudarska industrija zajedno su zaradile 67 milijuna dolara 1964.

Potres na Aljasci dogodio se u petak prije Uskrsa. Ironično je (ili možda proročki) da kad je Isus razapet na Veliki petak oko devetnaest stoljeća prije, također *"zemlja se potrese i stijene se raspukoše"*.[459]

TRAVANJ 1964. bio je zauzet mjesec za evanđelistu. Tijekom prvog tjedna u travnju William Branham je propovijedao pet puta u Louisvilleu u Mississippiju. Od 9. do 12. govorio je u Birminghamu u

[459] Matej 27, 50 – 51

Alabami. 15. je posjetio Tampu na Floridi po prvi put. U Tampi je propovijedao pet puta u četiri dana, počevši s "Krist je identificiran isti u svim generacijama". Tjedan je završio sa službom koju je nazvao "Suđenje".

U službi "Suđenje" Bill je pretvorio McKayjev auditorij u sudnicu, a svoje slušatelje pozvao je da budu porota. Slučaj o kojem se sudilo bio je: Svijet nasuprot Božjim obećanjima. Sotona je bio tužitelj koji je predstavljao pogled svijeta. Tri glavna Sotonina svjedoka bili su g. Nevjernik, g. Skeptik i g. Nestrpljivi. Odvjetnik koji je branio Božja obećanja bio je Duh Sveti. Pojedinačna obećanja koja su se ispitivala u ovom sudskom postupku nalaze se u Marku 16, 17 – 18: *"A ova će znamenja pratiti one koji vjeruju: u moje će ime zloduhe izgoniti, novim će govoriti jezicima, zmije će uzimati, i ako smrtonosno što popiju, nipošto im neće nauditi; na nemoćnike će ruke polagati i dobro će im biti."* Naravno da su trojica svjedoka tužiteljstva dala mnogo razloga zašto se tim Božjim obećanjima ne može vjerovati. Onda je odvjetnik obrane pozvao svojih troje svjedoka – proroke Nou, Mojsija i Jošuu. Oni su svjedočili kako je Bog održao svako obećanje koje im je ikad dao.

Kako se približavao kraju svoje službe, Bill je rekao: "G. Tužitelju, mogao bih pozvati tisuće svjedoka ovdje ovog popodneva koji bi posvjedočili da Bog drži Svoju Riječ. Postoji pravi sastanak Duha Svetoga i prava Božja sila! Postoji pravo obećanje da će oni ozdraviti, kad vjernici polože ruke na bolesne. Isus je rekao kao što je bilo u danima Sodome, da će tako biti za dolaska Sina čovječjeg. Zapazite anđela Gospodnjeg koji je došao u obličju čovjeka. On je bio leđima okrenut šatoru, a ipak je rekao Abrahamu što Sara razmišlja. Isus je rekao da će se to ponoviti. Sada, ako sam vam rekao istinu, neka Bog potvrdi da je to istina. Neka Bog koji je dao obećanje potvrdi to danas. Pozivam vas da razmislite o svojim bolestima ili nevoljama i molite se da Bog otkrije tajnu vašeg srca. Bi li se ja usudio pozvati vas da ne stojim točno na onome što Pismo kaže. Želim da ova sudnica vidi da je Isus isti jučer, danas i zauvijek, i da On drži Svoja obećanja. On je obećao da će se otkriti u posljednjim danima kao Sin čovječji."

Nakon trenutka pauze, Bill je pokazao na čovjeka u srednjem dijelu auditorija: "Ovdje sjedi čovjek koji pati od hemoroida. Nikad vas prije nisam vidio u životu. Vaša supruga sjedi pokraj vas. Ona pati od ciste na glavi. Vjerujete li da mi Bog može reći tko ste? Ako je Bog i dalje Riječ, Riječ poznaje tajne srca. Vi ste g. i gđa. Hunt. Ako je tako, podignite ruke." G. i gđa. Hunt podigli su ruke dovoljno visoko da ih auditorij vidi.

Odmah je Bill pokazao na nekog blizu njemu. "Ovdje sjedi čovjek sa spuštenom glavom. Plače i moli se za sebe i svoju suprugu. Ona nije ovdje ovog popodneva. Ona pati. Ja sam vam stranac, je li tako? Vaša supruga ima ženske probleme. Zovete se g. Smith. Vjerujete li da će je Bog iscijeliti? Ako je tako, mahnite rukom ovako gore-dolje." Dok je g. Smith mahao, Bill je rekao svom auditoriju: "Pozivam vas da vjerujete da se Isus Krist otkrio u obličju Sina čovječjeg u ljudskom tijelu…"

Ponovno je pokazao na nekoga u gomili. "Ovdje je žena koja pati od visokog krvnog tlaka. Vjerujete li da mi Bog može reći tko ste? Zovu vas Daisy. Vjerujte sada svim srcem i Isus Krist će vam dati što želite."

Ponovno je proniknuo: "Ovdje je muškarac s teretom na svom srcu za svog sina koji ima dijabetes. To je vaša supruga koja je počela plakati. Sjedi pokraj vas. Ona ima teret za svoju sestru koja ima komplikacije na srcu. Zovete s g. i gđa. Sickles. Ako je tako i ako sam vam stranac, ustanite." Sicklesi su ustali.

Bill je rekao: "Što je to? Ispunjenje Božje Riječi u posljednjim danima! Tužitelju, želim da znaš da je Božja Riječ istina. Bog mi je to rekao prije trideset i tri godine i čekao sam cijelo vrijeme, ali ispunilo se upravo ovdje ovog popodneva. Bog drži Svoju Riječ! Sad se porota mora odlučiti. Vjerujete li da Bog nije kriv i da On drži Svoju Riječ? Kako se budete ponašali od sada nadalje pokazat će što je vaša preuda."

To je bila odlična služba – služba koja se mogla generalizirati i uključiti bilo koliko biblijskih likova kao svjedoke obrane. Ali prava snaga ove službe bila je u pitanju koje je ostalo da ga svaki slušatelj

odgovori. Što je s vašim vremenom na stolici za svjedoke? Možete li posvjedočiti da Bog drži Svoja obećanja danas?

Dok je Bill bio u Tampi na Floridi Lee Vayle i Pearry Green, koji su prisustvovali njegovim sastancima, razgovarali su s njim o brošuri koju je Lee htio napisati – o brošuri koju je namjeravao nazvati *Prorok dvadesetog stoljeća*. Prvi dio ove brošure razmatrao bi citate iz Pisma o kraju vremena i proroku-glasniku preteči drugog dolaska Isusa Krista. Zadnji dio pokazao bi kako služba Williama Branhama ispunjava te citate. Ako se Bill složi, Lee Vayle će napisati brošuru, a Pearry Green financirati objavljivanje.

Bill je rekao da mogu to učiniti. Onda je Bill pružio Leeju kutiju koja je sadržavala neuređene transkripte njegovih deset službi o sedam crkvenih doba. Rekao je: "Dok si na tome, pogledaj što možeš s ovim."

Još otkako je Bill propovijedao na temu sedam crkvenih doba 1960. htio je staviti ta učenja u knjigu. Njegove snimljene službe o crkvenim dobima sadržavale su dvadeset i tri sata. 1962. Ruth Sumner iz Tiftona u Georgiji sjela je iza pisaće mašine i sastavila transkript cijele serije. Zaustavljala je kazetofon nakon svake rečenice da je može zapisati riječ po riječ. Nakon nekoliko tjedana predanog rada, dala je Billu transkripte njegovih deset službi koji su ukupno imali oko osamsto stranica.

To je bio dobar početak, ali on je znao da je to samo jedan korak u dugom procesu pisanja knjige. Sad mu je trebao netko dobar u engleskom jeziku tko bi uredio transkripte, popravio njegovu gramatiku, organizirao njegovu prezentaciju i radio s njim na dodavanju dodatnog materijala koji bi se činio prikladan. U prosincu 1963. zamolio je Annu Jeanne Price da ona to učini za njega. Anna Jeanne je bila kćer Jacka Moorea, Billovog dugogodišnjeg prijatelja iz Shreveporta u Louisiani. Anna Jeanne je mnogo godina radila kao urednica časopisa *Glas iscjeljenja*, gdje je izoštrila vještine pisanja i dobila neki uvid u Billovu službu iscjeljenja vjerom. 1950. pomogla je Gordonu Lindsayu sastaviti knjigu *William Branham: Čovjek poslan od Boga.* Anna Jeanne je imala krajnje povjerenje u Billa kao Božjeg

slugu. Ipak, kad je pročitala transkripte njegovih službi na temu sedam crkvenih doba, shvatila je da ne bi odgovarajuće prenijela dubinu biblijskih učenja koja su sadržavali.

Bill je bio jako razočaran kad mu je Anna Jeanne rekla da mu ne može pomoći. U tom trenutku, pošto nije znao koga bi drugog mogao pitati, razmišljao je da odustane od projekta. Sad je u Tampi na Floridi objasnio Lee Vayleu i Pearryju Greenu o kakvoj knjizi je razmišljao. Nakon što je pročitao transkripte, Lee Vayle je ponudio da ih prebaci u knjigu pod uvjetom da Bill napravi korekciju onog što on napiše. Bill je rado pristao na taj uvjet.

TIJEKOM CIJELE 1964. William Branham je propovijedao dvije glavne teme. Diljem Sjeverne Amerike naučavao je ljude tko je uistinu Isus i kako mogu prepoznati Njegovu prisutnost. Otkako je propovijedao "Krist je tajna Božja otkrivena" njegova glavna tema postala je otkrivenje Isusa Krista – da je Isus bio Bog u tijelu, a sad je On Bog u obliku Duha i pokazuje da je prisutan među Svojim ljudima. Njegova druga tema bila je – Bog uvijek najavljuje velike promjene u povijesti kroz proroka,[460] a bit će manjina kršćana koji će to prepoznati i djelovati na odgovarajući način. William Branham je vjerovao da živi u prijelaznom razdoblju kad završava sedam crkvenih doba. Nije znao koliko je vremena preostalo za pogane, ali je vjerovao da će u trenutku kad Nevjesta bude uznesena na svadbenu večeru, u tom trenutku pogansko doba završiti, a Isus Krist otkriti Sebe Židovima u Izraelu.

Bill je propovijedao ove dvije glavne teme strasno od Kalifornije do Floride. Preko dvadeset i pet puta govorio je o božanstvu Isusa Krista u službama s naslovima: "Kad su im se otvorile oči" (odnosilo se na dva čovjeka koja su hodala od Emausa s Isusom nakon Njegovog uskrsnuća), "Onda je došao Isus i pozvao" (o uskrsnuću Lazara na Isusovu zapovijed), "Veći od Salomona je ovdje"

[460] Amos 3, 7; Hebrejima 1, 1 – 2; Otkrivenje 19, 10

(usporedba kralja Salomona i Kralja Isusa – prvi čovjek je bio veliki kralj, ali drugi čovjek je bio Kralj kraljeva), "Svjedočanstvo na moru" (gdje su Isusovi učenici uspoređivali zapažanja koja su vidjeli i čuli), "Bog identificiran po Njegovim karakteristikama", "Identificiran Krist svih doba", "Neprepoznata prisutnost Boga", "Tko je Isus?", "Moćni Bog otkriven" i "Identificirano Božje remek djelo".

Bill je razasuo svoju drugu veliku temu kroz mnoge službe, ali povremeno je to naglašavao u službama s naslovima: "Glas znaka" i "Biblijski znaci vremena".

U "Glas znaka" Bill je pokazao kako Bog potvrđuje Svoje proroke natprirodnim znacima, ali svaki znak također ima glas iza sebe. Natprirodan znak privlači pažnju i potiče na promatranje, ali glas iza znaka je najvažnija stvar. Glas iza znaka donosi Božju Riječ, a ta Riječ, ako joj se vjeruje, donosi vječni život vjerniku.

Kao primjer Bill je koristio mladog židovskog farizeja po imenu Saul iz Tarza. U početku Saul se borio protiv Isusa Krista. Saul je putovao u Damask uhapsiti kršćane kad je vidio natprirodno svjetlo iznad sebe. To svjetlo privuklo je njegovu pažnju, ali da je to bilo sve što je iskusio, ne bi znao značenje toga. Glas je progovorio iz tog svjetla i rekao: *"Saule, Saule, zašto me progoniš?"* Saul je pitao: "Tko si Ti, Gospode?"[461] Kad je glas odgovorio: *"Ja sam Isus."* Saul se zaprepastio! Bio je toliko siguran da je u pravu, ali sada, zbog tog glasa, znao je da je cijelo vrijeme bio u krivu. Kad je povjerovao "glasu znaka" Saulov život okrenuo se prema istini i duša mu je spašena. Saul je postao apostol Pavao. Njegovo obraćenje postalo je duhovni uzorak za svakog vjernika kroz doba, a posebno danas.

U lipnju 1964., nakon što su mu djeca završila školsku godinu, Bill je ponovno odveo svoju obitelj u Jeffersonville preko ljeta. Dok je propovijedao u Branhamovom šatoru, objašnjavao je svoje dvije teme detaljnije nego što je to mogao u drugim crkvama diljem zemlje. Njegova služba "Otkrivanje Boga" naglasila je božanstvo Isusa Krista. U svojoj službi "Prepoznavanje svog dana i njegove poruke" objasnio

[461] Djela 9, 1 – 16; 22, 1 – 16; 26, 9 – 18

je kako ljudi mogu hodati u skladu s onim što Bog posebno radi u njihovom dobu.

Bill je organizirao tjedan dana posebnih sastanaka sredinom srpnja. Planirao je propovijedati sedam noći o tajnama skrivenim u sedam truba iz Otkrivenja 8, 9 i 11. Planirao je uzeti po jednu trubu svake večeri, isto kao što je propovijedao sedam pečata. Očekivao je da će mu Bog otkriti svaku trubu kad dođe do nje. Dok se pripremao za te sastanke, proučavao i molio se, Duh Sveti ga je upozorio da ne kopa previše duboko u trube. Poslušno, otkazao je te posebne sastanke. U nedjelju ujutro 19. srpnja, dok je govorio u Branhamovom šatoru, objasnio je zašto u službi koju je nazvao "Blagdan truba".

U Starom Zavjetu blagdan truba bilo je peti od sedam blagdana koji su ukrašavali židovsku godinu. To su po redu: Pasha, Beskvasni kruhovi, Prvine plodova, Sedmice (Pedesetnica), Trube, Pomirenje i Sjenice. Svaki blagdan slavi određen aspekt židovskog religioznog života, ali (ako se dublje pogleda) svaki blagdan zapravo simbolizira neki aspekt u životu Isusa Krista. Blagdan truba dolazi krajem rujna ili početkom listopada (ovisno o fazama mjeseca), a Dan pomirenja slijedi nakon devet dana. Tijekom blagdana truba Izraelci su odmarali, puhali u trube i prinosili žrtve tražeći Božju naklonost.[462]

Bill je naučavao da je svrha blagdana truba bila pozvati Židove na njihov Dan pomirenja. Onda je stavio ovu činjenicu u kontekst cjelokupnog plana spasenja. Židovi su odbacili svog Mesiju kad je Isus hodao među njima na zemlji. To je omogućilo poganima da budu spašeni. Ipak, brzo se približava dan kad će sto četrdeset i četiri tisuće Židova prepoznati svoju pogrešku. Bog će iskoristiti dva svjedoka iz Otkrivenja 11 za ostvarenje ovog čuda. Ta dva čovjeka će, među ostalim, otkriti tajne skrivene u sedam truba iz Otkrivenja 8, 9 i 11 – a kad to učine, otkrit će Isusa Krista ostatku Židova. Stoga će otkrivenje sedam truba pozvati moderan Izrael na njihov pravi Dan pomirenja. Rečeno na drugi način, sedam truba je za Židove ono što je sedam pečata za pogane – konačno osvjetljujuće otkrivenje Isusa Krista. Bill

[462] Levićanima 23, 23 – 25; Brojevi 29, 1 – 6

je rekao da je to razlog zašto ne može obrazložiti više na temu sedam truba. One se uopće ne odnose na poganskу crkvu. One su namijenjene ostatku Židova tako da samo oni mogu imati korist od otkrivanja tih sedam tajni.

U PETAK POPODNE 3. srpnja 1964. Bill je odvezao Medu u trgovački centar u Jeffersonvilleu. Dok je njegova supruga otišla u trgovinu pronaći stvari koje su im trebale, Bill je sjeo vani na klupu i čekao. Trgovina je bila prepuna kupaca koji su hodali poput mravi koji jure oko svojih mravinjaka. Slučajnom promatraču činilo se bez svrhe. Što je duže Bill promatrao kupce, osjećao se sve žalosnije jer su mnoge žene bile nepristojno odjevene.

Tjeskoban u duhu, osjetio je kako pada u trans. Uskoro ga je Duh Božji podigao iz te trgovine i postavio na uzvišenu pozornicu, poput promatračkog položaja na vojnom vježbalištu. Gledao je zapadno na zalazak sunca. Promatrački položaj bio je smješten na vrh toliko velikog i okruglog brda da nije mogao vidjeti ništa osim neba izvan njegovih rubova. Anđeo Gospodnji stao je iza njegovog desnog ramena. Bill nije mogao okrenuti glavu da bi vidio anđela, ali je znao da je tamo jer je anđeo najavio: "Evo Nevjeste."

Zrak je odjekivao prodornim ritmom pjesme za marširanje koja je zvučala poput živahne crkvene pjesme: "Naprijed kršćanski vojnici marširajte kao u rat, s Isusovim križem na čelu kolone." Billu s desna marširao je red mladih žena. Paradirale su ispred promatračkog položaja. Te su žene izgledale lijepo i čisto – savršen primjer kako bi se kršćanke trebale predstavljati. Sve su imale dugu kosu i sve su nosile ili suknje ili duge haljine. Osim tih sličnosti, svaka je bila jedinstvena. Bile su odjevene u tradicionalnu nošnju svojih domovina, pokazujući da je Isus Krist odabrao Svoju Nevjestu diljem svijeta. Bill je bio sretan. Vjerovao je da je njegov evanđelistički posao pomogao dovesti ovu lijepu Nevjestu Kristu.

Nakon što su te žene prošle pokraj promatračkog položaja, skrenule su iza njega. Kad je zadnja otišla iz njegovog vidika, anđeo je rekao: *"Sad će moderna crkva proći na smotru."*

Glazba se promijenila. Nestala je uzbudljiva himna kršćanskog opredjeljenja zamijenjena nekakvim boogie-woogie ili rock-and-roll stilom glazbe koja je Billu dizala živce.

Anđeo je rekao: *"Najprije će proći crkva iz Azije na smotru."*

Bill se zgrozio kad je vidio modernu crkvu iz Azije i pitao se kako može tvrditi da je Nevjesta Kristova. Kosa joj je bila kratko ošišana, a lice našminkano ružom i sjenilom za oči. Bila je nepristojno odjevena i plesala je pokraj promatračkog položaja i provokativno se izmotavala na tu užasnu glazbu. Žene ostalih nacionalnosti pratile su njezin primjer i plesale uz promatrački položaj. Predstavljale su moderne crkve iz Indije, Afrike, Europe i ostalih dijelova svijeta. Anđeo je najavio nacionalnost svake crkve dok je prolazila. Činilo se da svaka žena izgleda gore od one ispred sebe. Sve su imale kratku kosu i našminkana lica, i sve su bile nepristojno odjevene. Sve su se gegale na glazbu koja kao da je lupala poput migrenske glavobolje. Bill se osjećao bolesno od gađenja.

Anđeo je najavio: *"Sad će proći crkva iz Amerike na smotru."*

Kad je Bill vidio ženu koja je predstavljala moderne crkve u Americi, gotovo se onesvijestio. Bila je skoro gola. Ispred pojasa držala je nešto što je nalikovalo komadu slonove kože. Dok se izmotavala i tresla na glazbu, smijala se i ludirala pokraj promatračkog položaja.

Billov duh pao je u očaj. Gđa. Kršćanstvo Amerike bila je jedna od najrazvratnijih žena koju je ikad vidio. Pomislio je: "Koliko god sam propovijedao i koliko god sam pokušavao nagovoriti ljude da žive za Krista, a ovo je najbolje što imam za ponuditi Njemu?" Onda se molio: "O, Bože, ja sam osuđen čovjek. Mogu i prestati upravo sada. Nema potrebe da se više trudim. Iznevjerio sam Te."

Iritantna glazba se smanjivala dok je red modernih crkava plesao pravo prema rubu brda. Činilo se da ih glazba prati, kao da bend u paradi prati grupu mažoretkinja koje vrte palice. Baš kao na paradi,

činilo se da promatračkom položaju prilazi drugi bend Billu s desne strane. Dok se nova glazba pojačavala, shvatio je da se radi o istoj pjesmi koju je čuo na početku, s tonom poput: "Naprijed kršćanski vojnici marširajte kao u rat, s Isusovim križem na čelu kolone." Zvučala je tako umirujuće za njegove uši. Mali plamen nade zapalio se u njegovom srcu. Naprezao se vidjeti tko dolazi, ali nije mu bilo dozvoljeno okrenuti glavu. Uskoro je drugi red žena marširao u vidik. S ogromnim olakšanjem vidio je da je to ista grupa žena koju je vidio na početku. Sve su bile pristojno odjevene u svoju nacionalnu nošnju. Kad su prošle pokraj promatračkog položaja, ove pobožne žene počele su se dizati u zrak, a svaki korak ih je vodio više, kao da se penju po nevidljivim ljestvama u oblake. U isto vrijeme one nepristojne žene plesale su niz rub brda i jedna po jedna nestajale ispod obzora.

Pobožne žene su skladno marširale kao da slušaju glas nevidljivog trenera. Bill je pomislio: "Uostalom, nisam Ga iznevjerio. Moj trud nije bio uzaludan. Bit će Nevjesta za Krista na kraju vremena."

Onda je vidio kako dvije pobožne žene gledaju na moderne crkve. To kao da im je prekinulo koncentraciju i počele su zaostajati za ostalima.

"Nemojte to raditi, sestre!" povikao je Bill. "Nemojte iskoračiti. Ostanite u redu!"

Vizija ga je napustila.

U SVOJOJ SLUŽBI "Remek djelo" propovijedanoj 5. srpnja 1964. Bill je opisao Michelangelovu skulpturu Mojsija. Michelangelo je započeo svoj projekt 1505. i završio ga nakon četrdeset godina. Započet je kao misao u umu kipara, a završio kao mramorna skulptura izuzetnih detalja do tetive na stražnjoj strani Mojsijeve ruke. Nakon što je Michelangelo isklesao zadnju udubinu na svom remek djelu, pod naletom inspiracije udario je savršeno bedro čekićem i povikao: "Govori!" Komadić mramora odletio je s kipa koji je ostao s oštećenjem.

Bill je rekao: "Prema mom načinu razmišljanja, oštećenje je ono što ga čini remek djelom." Iskoristio je svoju priču kao kalup za temelje i zabetonirao ga primjerima iz Biblije. Bog je također planirao umjetničko djelo. Oblikovao je svemir atoma i molekula, međuzvjezdani prostor i zvijezde, a onda načinio planete, uključujući i zemlju, gdje je On stvorio životinje i biljke, i dizajnirao prekrasan vrt. Konačno je On stvorio čovjeka, Adama, koji je bio Božje prvo remek djelo. Onda, prema Svojoj vlastitoj inspiraciji, Bog je udario Adamov bok i uklonio rebro kojeg je iskoristio za napraviti nevjestu Svom prvom sinu. Pošto je ona bila nusproizvod originalnog stvorenja, Eva je imala slabost – sumnju. Ona nije vjerovala Božji plan. To je postalo oštećenje u Božjem prvom remek djelu, oštećenje koje je omogućilo da smrt dođe na svijet. Ali čekajte – to je bilo sa svrhom…

Nakon tisuća godina Isus Krist je rođen. On je bio savršeno dijete – Božje konačno remek djelo. Nakon trideset i tri godine Bog je rekao Petru, Jakovu i Ivanu: "Ovo je Sin moj. Kad On govori, slušajte Ga."[463] Ubrzo nakon toga, Bog je udario Svoje remek djelo dopustivši da Isus umre na križu, čime je ispunjeno proroštvo: *"A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava. Za naše grijehe probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna – radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. Poput ovaca svi smo lutali i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju."*[464]

Kad je Isus ustao iz mrtvih, On je došao nazad na zemlju u obliku Duha okupiti Nevjestu kroz sedam crkvenih doba. Nevjesta Kristova je oštećenje koje čini Božje umjetničko djelo remek djelom. Jednog dana uskoro veliki Kipar će popraviti komad odlomljen od Svog savršenog stvorenja. Onda će se Ženik i Nevjesta vratiti na idealan svijet bolji od Edenskog vrta.

Bill je objasnio ovu temu 5. prosinca 1964. U svojoj službi "Identificirano Božje remek djelo" rekao je: "Naše iskustvo nije da se

[463] Matej 17, 5

[464] Izaija 53, 4 – 6

složimo s nekim vjerovanjem, nekom dogmom, nekom crkvenom denominacijom, već da se složimo s Božjom Riječi – Isusom Kristom. Isus je bio toliko savršen da je inspirirao Kipara da Ga udari na Golgoti. Tu je pravo remek djelo. Michelangelovo udaranje skulpture Mojsija bilo je samo tip. Da je Isus samo živio dobrim životom, On bi bio poput ovih ljudi koji propovijedaju društveno Evanđelje danas. Isus je bio prorok, ali je bio više od proroka. Bio je Bog. Bio je Emanuel. Kad je Bog udario Svog Sina na Golgoti, to Ga je načinilo remek djelom za mene i vas. Da nije bio udaren, ne bi bilo važno koliko je mrtvih oživio ili kako je moćno propovijedao. On je bio jedini Čovjek na zemlji kojeg je Bog mogao udariti zbog ostalih. Taj Savršeni bio je udaren zbog nesavršenih. Cijelo stvorenje koje je palo kroz Adama otkupljeno je kroz Isusa Krista.

"Božje remek djelo je izdržalo test. Kako je to učinio? To je učinio po Riječi, govoreći: 'Pisano je: Neće čovjek živjeti samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz usta Božjih.'[465] O, kršćanski prijatelju, obuci cijelu Božju opremu. Nemoj se odmaknuti s nekom malom idejom nekog vjerovanja, ili s nečim pored čega stojiš. Obuci cijelu opremu Božju kad ideš u borbu protiv neprijatelja, kao što je naš Gospod učinio. On je pokazao kako najslabiji kršćanin može poraziti Sotonu samo korištenjem Riječi. Isus je imao silu. Mogao je udariti Sotonu na bilo koji način. Ali je nije koristio. On je samo uzeo Riječ i porazio Sotonu s njom. Isus je rekao: 'Pisano je, pisano je,' posvuda, 'pisano je.' Tako je On porazio Sotonu s Božjom Riječi."

2. kolovoza 1964. Bill je propovijedao "Budući dom nebeskog Ženika i zemaljske Nevjeste". Pokazao je da Nevjestin budući dom neće biti neka zemlja iz snova na nebesima. Bit će upravo ovdje na zemlji, iako ne na trnovitim kontinentima zaraženim komarcima koje danas poznajemo. To će biti pročišćena zemlja, sagorena i ponovno zasađena na sliku originalnog Edenskog vrta. Upravo kao što postoje tri faze spasenja osobe, tako postoje i tri faze spasenja zemlje. Prva faza spasenja čovjeka je kad se pokaje i krsti u vodi. Tijekom druge

[465] Matej 4, 1 – 11; Luka 4, 1 – 13

faze posvećen je kada živi poslušno Božjoj Riječi. Konačno, krštenje Duhom Svetim ispunjava ga vatrom Božjeg Duha i čini novim stvorenjem u Kristu Isusu. Sad je nanovo rođen i poprima prirodu svog nebeskog roditelja. Isto tako zemlja ima tri faze svog otkupljenja. Primila je krštenje u vrijeme Noe kad ju je potpuno prekrio potop. Posvećena je kad je Isus, živa Riječ, prolio Svoju krv na njezino tlo. Uskoro će zemlja primiti svoje krštenje vatrom nakon velikih patnji. Onda će Božji Duh živjeti na ovom svijetu za tisuću godina mira i prosperiteta.

Bill je također objasnio sveti grad Božji kojeg je Ivan vidio kako silazi s neba na zemlju.[466] Ivan je rekao da ovaj grad nije trebao vanjsko svjetlo jer mu je slava Isusa Krista bila svjetlo.[467] Jedini način da ovo bude moguće je da sveti grad bude u obliku piramide s Božjim prijestoljem na vrhu. Isus Krist će biti zaglavni kamen te velike piramide, ispunjavajući Psalme 118, 22 i 23: "*Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Jahvino je to djelo: kakvo čudo u očima našim,"* i Zahariju 4, 7: "… On će izvući krunišni kamen uz poklike: Hvala! Hvala za njega!"

[466] Otkrivenje 21, 2

[467] Otkrivenje 21, 23

Poglavlje 93
Eliezerova misija
1965.

TIJEKOM JESENI 1964. William Branham je kupio dozvolu za lov na pume. U siječnju 1965. odvezao se u planinsko područje u sjeveroistočnom dijelu Arizone gdje je došao u kontakt s mladićem koji se zvao Dawson Riley. Dawson je zarađivao za život kao opskrbljivač lovaca i vodič specijaliziran za praćenje planinskih lavova. Ove ogromne mačke žive u planinskim područjima Zapada. Najčešće ih zovu kuguarima u sjevernim državama i pumama u južnim državama. Pume su poznate po svojoj lukavosti i nedostižnosti, zbog čega ih je pravi izazov pronaći, osim ako lovac koristi pse da prate miris lava.

Bill i Dawson su zajahali konje i poveli konje za prtljagu te odjahali u planine i postavili bazni kamp. Sljedećeg dana jahali su konje kroz nekoliko malih dolina u potrazi za znakovima prisutnosti pume. Rano ujutro treći dan psi su podigli njuške. Lovci najprije nisu znali je li to puma. Onda je Dawson pronašao mjesto uz potok gdje su njezine šape ostavile neke tragove. Cijelo jutro pratili su tog lava i pratili mu tragove kroz 35 km gusto pošumljene doline. Do kasno popodne puma se preselila u viša područja. Ovdje je suha, kamenita zemlja otežala psima praćenje mirisa. Nakratko su izgubili trag na mjestu gdje se dolina račva u nekoliko strmih kanjona. Nakratko su se

lovci odvojili. Svaki je krenuo u drugi kanjon kako bi pokušali ponovno locirati tragove lava. Dawson je poveo svih četvero pasa sa sobom.

Na pol puta kanjona Bill je stao da bi mogao koristiti dvogled za proučavanje grebena iznad sebe. Jedna strana kanjona još je bila osunčana, a druga je bila nakošena u sjeni i pod grudama snijega. Pažljivo je proučavao sjenu. Nadao se da će vidjeti micanje. Zapazio je kojota, ali danas ne lovi kojote.

Sjene su se širile kako se sunce spuštalo prema obzoru. Tamo gdje je na padinama kanjona bilo dovoljno zemlje dominirali su žuti borovi i pinjoli. Ali bilo je mnogo mjesta previše kamenitih da bi raslo mnogo vegetacije. Sjahao je i tražio tragove u pijesku dna presušenog potoka. Odjednom je krještav vrisak pume presjekao popodne. Zvuk se brzo digao i pao u rupu. Odzvonio je s gornjeg dijela kanjona i govorio je Billu da je na pravom putu.

Naježio se. Ne od straha, već kad je shvatio da se upravo dogodilo nešto neobično. Sjetio se pjesme koju je napisao kad je imao dvanaest godina:

Ja sam nostalgičan, o, tako nostalgičan za tim dalekim Jugozapadom,
Gdje sjene padaju iza planinskih vrhova.
Vidim šuljanje kojota po grimiznoj magli,
Čujem zavijanje vuka gdje pasu dugoroga goveda.
I negdje uz kanjon čujem riku lava,
U tim dalekim Catalina planinama na granici s Arizonom.

Nakon više od četrdeset godina ovdje je u kanjonu blizu granice Arizone i New Mexica i sluša vrisak planinskog lava. Nije mislio da je to slučajnost, niti kao ispunjenje sna. Osjećao je da je to dodatna potvrda da Bog vodi njegov život još otkako je bio dječak. Prije nego je sunce zašlo iza planinskih vrhova, Bill je upucao tog lava. (Kasnije je saznao da je to bila najveća puma koju je itko ubio u Arizoni do tada.) Pažljivo je ogulio kožu jer ju je htio preparirati i izložiti.

Smatrao je da će ova puma biti dobar lovački suvenir kad je izloži u svojoj novoj sobi.

Nedavno su Bill i Meda kupili kuću na sjevernom kraju Tucsona blizu Santa Catalina planina. To je bila skromna kuća s tri spavaće sobe i s ravnim krovom smještena na terenu od jednog jutra prekrivenim kaktusima. Ovaj teren je imao lijep pogled na Tucson s južne strane i lijep pogled na planine na sjeveru. Trenutno je njegova obitelj i dalje živjela u dvojnom apartmanu na Park Avenue. Trebali su napraviti određene rekonstrukcije u novom domu prije preseljenja. To je uključivalo izgradnju dodatnog dijela sa zapadne strane kuće. Banks Wood je došao u Tucson pomoći Royu Bordersu u izgradnji ovog dodatnog dijela. To će biti radna soba – jedna prostorija dovoljno velika da može pohraniti sve Billove lovačke suvenire. Ova soba bit će odvojena od kuće, spojena samo nadstrešnicom. Građevinski nacrti tražili su da veliki prozori budu okrenuti prema planinama na sjeveru. Puma koju je upravo upucao lijepo će se uklopiti u jednostavan dekor kojeg je planirao za svoju novu sobu.

DEMOS SHAKARIAN, predsjednik Full Gospel Business Mens Fellowship Internationala, organizirao je konvenciju u Phoenixu u Arizoni za treći tjedan u siječnju 1965. Demos je zamolio Carla Williamsa koji je živio u Phoenixu da organizira konvenciju i proradi na svim detaljima. Carl Williams je bio međunarodni tajnik/blagajnik organizacije kao i predsjednik odjeljenja u Phoenixu. Carl je želio da William Branham govori na konvenciji ove godine, baš kao što je govorio mnogo puta ranije. Ali Carl je znao da se ta ideja ne dopada svima. Neki članovi uprave smatrali su da William Branham vrijeđa mnoge ljude svojim propovijedanjem. Na sastanku uprave prije konvencije jedan od direktora predložio je rezoluciju da ista konvencija ne može imati istog govornika dvije godine za redom. Drugi direktor je prihvatio prijedlog. Carl Williams je rekao: "Znam što spremate. Više ne želite Williama Branhama na konvenciji u Phoenixu. Ali želim da nešto shvatite – ako maknete brata Branhama s konvencije u Phoenixu, onda ću i ja otići." Pošto su Carlove vještine

rukovođenja pomogle da se organizacija izvuče iz duga, imao je dovoljno utjecaja da bude po njegovom – barem ovaj put. Prijedlog je povučen.

Carl Williams je imao dobar razlog za čvrstu lojalnost Billovoj službi. Tijekom 1940-tih, Carl je patio od artritisa u koljenima. Konačno je njegovo stanje postalo toliko bolno da je mogao hodati samo uz pomoć štaka. Kasno tijekom te dekade posjetio je Billovu prvu službu iscjeljenja vjerom u Phoenixu. Te divne noći Billova služba inspirirala je Carla da vjeruje da ga Isus Krist može iscijeliti od artritisa. Šepajući je prišao i stao s ostalima u red za molitvu. Čekao je svoj red. Kad se Bill pomolio za njega u Isusovom imenu, bacio je štake i hodao po crkvi, bez bolova po prvi put u mnogo godina. Otad je normalno hodao. Osjećao je samo normalnu bol u koljenu i probadanja koja povremeno muče svaku stariju osobu.

Nakon završetka sastanka uprave, Carl Williams je nazvao Billa pitati ga hoće li govoriti na njihovoj konvenciji u Phoenixu od 17. do 23. siječnja. Carl nije ništa rekao po pitanju pokušaja nekih direktora da ga izbace.

"Da," odgovorio je Bill, "rado ću govoriti. Koje dane me želite?"

"Isplanirao sam tebe za ponedjeljak, utorak i srijedu navečer, i ponovno u subotu ujutro i nedjelju navečer."

Prije nego je poklopio slušalicu, Bill je rekao: "Brate Carl, cijenim to što si se zauzeo za mene na taj način."

Nedavno je Meda Branham dala svom suprugu novu Bibliju. Mnogo godina Bill je koristio Scofieldovu Bibliju za proučavanje (King James verziju) u kojoj su Isusove riječi tiskane crvenom bojom. Bill se nije slagao sa svim bilješkama dr. Scofielda, ali neke su mu bile od pomoći. Većinom je volio ovu Bibliju jer ju je počeo koristiti rano u svojoj evanđelističkoj službi 1946. i do sad već mu je postala poznata kao stari prijatelj. Znao je gdje pronaći mnoge omiljene stihove s obzirom na to gdje se nalaze na stranici kao i pogledom na broj reference. Nosio je ovu Bibliju sa sobom diljem Sjeverne Amerike, u Meksiko, preko Atlantika u Englesku i Skandinaviju, kroz Europu, dolje u Afriku i preko u Indiju. Osjećala se jednako udobno u

njegovim rukama kao stari, iznošeni par rukavica – par koji je davno treba biti bačen u zamjenu za novi. Jednostavno je istrošio ovu Bibliju. Sad ju je morao pažljivo otvarati da poderane stranice na padnu na pod. Nekoliko puta je Meda predložila da nabavi novu Bibliju, ali on se nerado razdvajao od svog starog prijatelja. Pod inspiracijom Meda mu je kupila novu Scofieldovu Bibliju za proučavanje kao Božićni poklon – Bibliju koja je bila identična staroj.

Bill je ponio obje Biblije sa sobom na konvenciju Full Gospel poslovnih ljudi u Phoenixu, ali tijekom tjedna i u subotu ujutro nastavio je koristiti svoju staru Bibliju dok je propovijedao. U nedjelju navečer u svojoj hotelskoj sobi i dalje je koristio svoju staru Bibliju, ali je pronašao tekst za sljedeći dan i zapisao brojeve referenci u svoje bilješke: Ivan 16, 20 – 21, što počinje: *"Zaista, zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jadikovati, a svijet će se veseliti…"*

U nedjelju ujutro konvencija Full Gospel poslovnih ljudi održana je u Ramada Inn velikoj sali za svečanosti. Kad je Bill napustio hotelsku sobu tog jutra, odlučio je konačno prijeći na svoju novu Bibliju. Ostavio je staru Bibliju na stolu, uzeo novu Bibliju i svoje bilješke te sišao stepenicama pridružiti se konvenciji. Nakon nekoliko pjesama Carl Williams je prepustio službu svom prijatelju.

Bill je stao iza podija i pozdravio muškarce i žene okupljene u sali za svečanosti. Onda ih je zamolio da otvore u svojim Biblijama Ivana 16 i prate dok on bude čitao 20. i 21. stih. Bill je prolistao kroz Ivanovu knjigu dok nije pronašao početak 16. poglavlja ubačen gdje ga je očekivao u donjem desnom uglu desne stranice. Okrenuo je stranicu i pronašao 20. stih, te pročitao: *"Ne molim samo za ove već i za one koji će po njihovoj riječi vjerovati u mene – da…"* Shvativši da ovo nije citat iz Pisma kojeg je htio, ispričao se auditoriju dok je okretao na stranicu ispred da nađe pravac. Tu je bio početak 16. poglavlja Ivana u donjem desnom uglu stranice. Ali kad je pažljivo okrenu stranicu naprijed, nova lijeva strana nije odgovarala onome što je očekivao. Uznemiren, vrtio je stranice naprijed-nazad nekoliko puta, a onda rekao auditoriju: "Supruga mi je dala novu Bibliju, a u njoj je ova stranica pogrešno tiskana."

Katolički svećenik po imenu velečasni Stanley sjedio je blizu podija. Nosio je raskošnu crvenu haljinu. Bio je nadbiskup kaldejske Katoličke crkve u Sjedinjenim Državama. Velečasni Stanley je ustao sa stolice, prišao podiju i pružio svoju Bibliju Billu, rekavši: "Ovo je Božje djelo. Postoji razlog zašto se dogodilo. Bog će ti pokazati razlog. Divan je."

Zahvalivši velečasnom Stanleyju, Bill je uzeo Bibliju, pronašao stih koji je htio i pročitao na glas: *"Zaista, zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jadikovati, a svijet će se veseliti. Vi ćete se žalostiti, ali žalost će se vaša pretvoriti u radost. Žena je žalosna kad rađa jer je došao njezin čas; ali čim rodi dijete, ne spominje se više muke zbog radosti što se čovjek rodio na svijet."* Zatvorio je posuđenu knjigu i vratio je svećeniku.

U svojoj propovijedi koju je nazvao "Porođajni bolovi" Bill je usporedio naš svijet s trudnom ženom koja rađa svoju bebu. Žena trpi jake trudove koji se sve više pojačavaju kako se približava porod. Isto tako naš svijet doživio je jake trudove u dvadesetom stoljeću – prvenstveno Prvi svjetski rat kojeg je pratio Drugi svjetski rat. Sad kad imamo atomske bombe, čovječanstvo neće preživjeti takav treći rat – barem ne civilizacija koju poznajemo sada. Ali takav dan dolazi. Knjiga Otkrivenje ovo naziva velikim nevoljama ili tijesak gnjeva Božjega i uključuje sedam čaša punih Božjeg gnjeva koje će sedam anđela izliti na zemlju.[468] To je vrijeme kad će Bog kazniti sve ljude koji su odbacili ili izopačili Njegovu Riječ. Ipak, iz tog konačnog porođajnog bola rodit će se nova zemlja – pročišćena zemlja pogodna da Isus Krist (Obećani Sin) živi na njoj i vlada sa Svojom Nevjestom (nanovorođenim kršćanima iz svih crkvenih doba).

Iako je konvencija Full Gospel poslovnih ljudi potrajala još nekoliko noći, nakon završetka nedjeljnog dijela Bill je odvezao svoju obitelj nazad u Tucson jer su njegova djeca morala krenuti u školu sljedećeg dana. Na putu doma stali su u restoran ručati. Bill je i dalje razmišljao o tiskarskoj pogrešci u svojoj novoj Bibliji. Meda se osjećala posramljeno jer je mislila da mu je poklonila Bibliju s

[468] Otkrivenje 7, 14; 14, 19; 15, 7 i cijelo 16. poglavlje

greškom. Rekla je da nikad u životu nije bila neurozna kao tijekom tih nekoliko minuta koje je proveo u potrazi teksta. Sad je u restoranu Bill otvorio svoju novu Bibliju da je pažljivije pregleda. Na njegovo iznenađenje, shvatio je da se uopće ne radi o tiskarskoj pogrešci, već su se dvije jako tanke stranice prilijepile tako savršeno da su izgledale kao jedna stranica. Bill se sjetio onog što mu je svećenik rekao: "Ovo je Božje djelo. Postoji razlog zašto se dogodilo. Bog će ti pokazati razlog. Divan je." Odjednom mu je priča iz Luke pala na pamet. Razlog ga je pogodio poput munje.

U ponedjeljak se Bill odvezao nazad u Phoenix čuti govor dr. Reeda na konvenciji Full Gospel poslovnih ljudi. Dok je razgovarao s Carlom Williamsom, Carl je zamolio Billa da to podijeli sa svima na konvenciji. Dobit će deset minuta na podiju prije nego dr. Reed iznese večernju službu.

Tako je u ponedjeljak navečer Bill ponovno stao na podij i obratio se međunarodnoj grupi kršćanskih poslovnih ljudi i njihovih žena. Nakon što ih je podsjetio na jučerašnji smiješan mali incident, uputio ih je na Luku 4, 16 – 30. Kad je Isus posjetio Svoj rodni grad Nazaret, otišao je u sinagogu na Šabat. Rabi je Isusu pružio knjigu Izaije. Isus je odmotao svitak na 61. poglavlje i pročitao dio prve rečenice: *"Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima; da navijestim godinu milosti Jahvine."* Onda je Isus smotao svitak, vratio ga propovjedniku i rekao prisutnima: *"Danas se ispunio ovaj odjeljak Pisma koji ste čuli svojim ušima."*

Bill je naglasio da je Isus pročitao samo dio tog citata iz Pisma. U našoj modernoj Bibliji, prva rečenica iz Izaije 61 proteže se kroz 1., 2. i 3. stih. Isus je pročitao 1. stih, ali samo prvi dio 2. stiha. Zašto On nije dovršio tu rečenicu? Stao je jer se ostatak rečenice nije odnosio na taj trenutak u povijesti. Neće se odnositi do kraja vremena. Ali danas se odnosi. Jednog dana Isus Krist mora najaviti *"dan odmazde Boga našega"* kao što je Izaija 61, 2 prorokovao.

"Je li to upravo ono što se jučer dogodilo?" pitao je Bill auditorij.

Citirao je Luku 17, 30 i ponovno naglasio da vjeruje da živi u vrijeme za koje je Isus prorokovao da će nastupiti – dan kad će se Sin čovječji otkriti. Ako je to istina, onda je u nedjelju navečer 24. siječnja 1965. u Phoenixu u Arizoni "Sin čovječji" iskoristio "sina čovječjega" da najavi "dan odmazde Boga našega".

Trebale su te dvije spojene stranice u njegovoj Bibliji i posuđivanje Biblije od svećenika da bi Bill vidio poveznicu između Izaije 61, 2 i Luke 4, 17. Bez dvosmislenosti rekao je svom auditoriju: *"Danas se ispunio ovaj odjeljak Pisma koji ste čuli svojim ušima."*

NAKON ZAVRŠETKA KONVENCIJE u Phoenixu Bill je imao dva tjedna doma prije svog sljedećeg dogovorenog sastanka koji će se održati u Flagstaffu u Arizoni 6. veljače 1965. Nekoliko stvari mu je bilo na umu u to vrijeme. Izgradnja sobe obuzela mu je neke misli, ali mu nije bila najveća briga. Tijekom faze planiranja morao je donijeti mnogo odluka, ali sada nije imao mnogo posla na svojoj sobi osim odgovaranja na povremena pitanja. Banks Wood i Roy Borders brinuli su o svemu tijekom faze izgradnje projekta.

U zadnje vrijeme Bill je provodio mnogo vremena pokušavajući pripremiti knjigu o sedam crkvenih doba za tiskanje. Nakon što je dao transkripte Lee Vayleu u Tampi na Floridi, mnogo puta razgovarao je s Leeom, nekad na telefon, a nekad mu je slao audio pisma snimljena na kazete. Odgovarao je na određena pitanja i pružao opće savjete. Većinom je Lee radio sam, proučavao pozadinske informacije i strukturirao deset službi u oblik knjige. Tijekom posljednjih osam mjeseci 1964. Pearry Green je Lee Vayleu slao četrdeset i osam dolara tjedno kao pomoć dok je pisao, a Lee je Billu slao prosječno jedno kompletno poglavlje na mjesec. Sada, tijekom siječnja 1965., knjiga je bila gotovo završena. Bill je utrošio mnoge sate na pregledavanje rukopisa, dodavanje i korekcije. Imao je povjerenja da će Lee Vayle koristiti ispravnu gramatiku. Bill je dao sve od sebe da doktrinu pojasni i precizira.

Finger Rock na sjevernom kraju Tuscona u Arizoni je mali planinski lanac koji izgleda poput ljudskog kažiprsta uperenog prema gore.

Još mu je jedna stvar bila na umu tijekom zadnjeg tjedna u siječnju 1965. Mnogo godina muškarci i žene postavljali su mu pitanja po pitanju vjenčanja i razvoda. Povremeno bi ga kršćanin pitao smije li se razvesti od svoje supruge nevjernice i oženiti drugu ženu. Nekad bi kršćanka pitala smije li se ona razvesti od svog supruga nevjernika i udati za drugog čovjeka. Osobni detalji su se uvelike razlikovali, ali kad je sabrao detalje, slijevali su se u isto osnovno pitanje. Mnogi kršćani bili su zbunjeni po pitanju razvoda i u svojoj zbrci povremeno su pravili pogreške.

Gospod Isus mu je otkrio istinu po pitanju vjenčanja i razvoda još u lipnju 1963. kad se vraćao doma iz Hot Springsa u Arkansasu. U to vrijeme Duh Sveti mu je rekao da propovijeda na tu temu i snimi službu, ali on je to odgađao zabrinut da bi istina mogla povrijediti neke od njegovih najdražih prijatelja koji su pogriješili u tom području svog života. U drugu ruku, nije mogao biti neposlušan vodstvu Duha Svetog. Opterećen ovom dilemom, osjećao je pritisak u duhu da učini nešto po tom pitanju. Jednog dana dok se vozio prema svom novom domu provjeriti napredak svoje sobe, pogledao je na sjeverne planine u blizini i oči su mu se usredotočile na Finger Rock. Odjednom je Bill čuo da mu Duh Sveti šapće: *"Popni se na tu planinu i razgovarat ću s tobom tamo."*

Poslušno se vozio na sjever dok nije došao na parking na početku staze prema Pima kanjonu. Penjao se stazom 800 m prije nego je stigao na ulaz u kanjon. Tu se staza razdijelila. Jedan put nastavio je uz Pima kanjon, a drugi put dizao se prema Finger Rocku. On je krenuo putem prema Finger Rocku. Staza se strmo uzdizala i uskoro se znojio zbog napora. Mnoge stijene uz padinu svjetlucale su od točkica liskuna. Mali zeleni tropski gušteri trčali su iz sjene u sjenu. Pokraj njega lepršali su žuti leptiri. Palo Verde stabla i razni kaktusi držali su se nižih padina, ali kako se više penjao, bližim područjem dominirala su stabla pinjola s tamnijim lišćem. Stao je visoko na padini blizu dna stijene koja se dizala i spajala s Finger Rockom. Vrh Finger Rocka nazirao se nekoliko desetaka metara iznad njega. Iako Finger Rock nije bio najviši vrh grebena, bio je jedinstven i vrlo uočljiv. Izgledao je poput ljudske šake s jednim prstom koji pokazuje

pravo u nebo. Bill je sjeo na stijenu i promatrao dolinu Tucsona. Na istoku su bile Rincon planine, a na jugu vidio je Santa Rita planine koje su izgledale plavkasto-zelene i maglovite na obzoru. Bill je locirao svoj novi dom samo nekoliko kilometara udaljen. Onda se prisjetio svoje svrhe i molio se.

Bill je vjerovao da su bračni zavjeti mnogo ozbiljniji nego što to mnogi ljudi shvaćaju. Promatrao ih je kao tip Isusa Krista i Njegove Nevjeste. Stari Zavjet je sjena ove veze na mnogim mjestima. Na primjer, kralj Salomon je imao mnogo žena – jedan kralj, a mnogo kraljica, što tipizira Isusa Krista i Njegovu crkvu. Bill nije vjerovao u poligamiju među kršćanima. Iako se čini da Stari Zavjet oprašta više žena, Isus je ispravio to kad je rekao: *"... no u početku ne bijaše tako."* Uzorak u Edenu bio je prototip za svaki kršćanski brak – jedan čovjek oženjen za jednu ženu dok jedno od njih ne umre.[469] Ako se razvedu, nisu sagriješili. Ipak, ako se razvedena žena uda za drugog čovjeka, Isus kaže da živi u preljubu jer ima dva muža, iako živi samo s jednim.

Ljudi s problemima u braku često su Billu postavljali pitanja u vezi razvoda. Na neka od pitanja bilo je lakše odgovoriti nego na druga. Vjerojatno su najneprijatnija pitanja dolazila od ljudi koji su bili razvedeni i ponovno vjenčani prije nego su postali kršćani. Bill je znao kako blisko neki od tih ljudi slijede njegova učenja. Ako bude propovijedao istinu o vjenčanju i razvodu, hoće li neki od tih ljudi razvrgnuti svoje brakove kako bi bili ispravni pred Bogom? Hoće li on biti odgovoran zbog uništavanja obitelji? Ovaj teret snažno ga je pritiskao dok je sjedio na padini direktno ispod Finger Rocka.

Odjednom je čuo buku kao da dolazi pijavica. Pogledao je gore i iznenađeno udahnuo. Jantarna ognjena plahta padala je s neba. Prije nego je uspio izdahnuti, prekrila je površinu stijene iznad njega. Tri puta Bill je promatrao kako se natprirodni oganj diže i ponovno spušta na Finger Rock. Kad je nestala nazad u nebo, anđeo Gospodnji mu je progovorio i dao odgovor na njegovo pitanje o vjenčanju i razvodu.

[469] Rimljanima 7, 1 – 3; 1. Korinćanima 7, 1 – 16

Nakon što je sišao s Finger Rocka, vozio se doma kad je primijetio da ima još malo benzina u automobilu. Stao je napuniti rezervoar na benzinsku stanicu čiji vlasnik je bio njegov prijatelj Welch Evans. Ronnie Evans koji je radio na stanici, rekao je: "Brate Branhame, bio si gore na toj planini prije sat vremena, zar ne?"

"Na što misliš, Ronnie? Što si vidio?"

"Mogu ti točno pokazati gdje si bio." Ronnie je pokazao na niz planinskih vrhova sjeverno od grada. "Bio si tamo pokraj Finger Rocka. Pozvao sam mamu i zajedno smo gledali blještav crvenkasti oblak kako se diže i spušta. Rekao sam mami: 'Mora da brat Branham sjedi negdje gore i da Bog razgovara s njim.'"

Bill je čuo isto kad su mu se djeca vratila iz škole. Neki učitelji su pustili djecu iz razreda da promatraju vatreni jantarni oblak kako lebdi iznad Finger Rocka. Promatrali su ga kako se diže u zrak i spušta tri puta prije nego je nestao.

Bill je nazvao Ormana Nevillea u Jeffersonville i organizirao posebne sastanke s početkom u srijedu navečer do nedjelje, od 17. do 21. veljače 1965. Nakon povratka u Indianu propovijedao je ovim redom: "Čovjek koji bježi od prisutnosti Gospoda", "Sjeme nije baštinik s ljuskom", "Danas se ispunilo ovo Pismo" (proširena verzija svjedočanstva koje je dao u Phoenixu), "Božje odabrano mjesto slavljenja", "Vjenčanje i razvod" i "Tko je ovaj Melkisedek?".

U nedjelju ujutro 21. veljače 1965. propovijedao je "Vjenčanje i razvod". Bill je znao da može govoriti ovu osjetljivu temu u Branhamovom šatoru gdje je imao potpunu slobodu izražavanja. Čak i tamo brinuo se koliko jasno mora govoriti i pažljivo je birao riječi zbog žena i djece koji su bili u auditoriju. Tijekom ove službe Bill je napomenuo da kršćani imaju tendenciju promatrati razvod na dva različita načina. Neki ljudi vjeruju da se čovjek može oženiti samo jednom, osim ako mu žena umre, nakon čega ima slobodu da se ponovno oženi. Drugi vjeruju da se čovjek može razvesti i ponovno oženiti, ili da se žena može razvesti i ponovno udati ako je supružnik počinio preljub. Bill je rekao da oba naučavanja imaju nešto istine, ali sa svakim pogledom moguće je otići predaleko i otpasti. Kao i obično,

legalizam i kalvinizam oboje promaše metu.[470] Istina je na sredini. Koristio je vlastiti brak kao primjer. Božji zakon naređuje mu da bude vjeran svojoj supruzi, ali on joj nije vjeran samo zato što je Bog rekao da mora biti. On voli svoju suprugu toliko da ne želi učiniti ništa da je povrijedi i zbog toga je vjeran.

U nastavku je pročitao Mateja 19, 1 – 9 gdje su farizeji ispitivali Isusa po pitanju razvoda. Isus je rekao da je na početku Bog namijenio da svaki čovjek ima samo jednu ženu. Onda su farizeji pitali Isusa zašto je Mojsije uveo razvod. Isus je rekao da se to dogodilo zbog tvrdoće ljudskog srca, ali na početku nije bilo tako. Isus je rekao ako bilo koji čovjek otpusti svoju ženu zbog bilo kojeg razloga osim zbog bludništva uzrokuje da ona učini preljub. (Zašto? Jer će se ponovno udati i imati dva muža, iako živi samo s jednim.) Stoga, svaki čovjek koji oženi otpuštenicu također čini preljub.

Bill je dugo govorio o Adamu i Evi u Edenskom vrtu. Pošto Eva nije bila u originalnom stvaranju, bila je osjetljiva na sotonske laži koje joj je rekao kroz zmijca (koji na početku nije bio gmizavac, već inteligentni sisavac, takozvana karika koja nedostaje između primata i ljudi). Tako što nije poslušala Božju zapovijed i što je popustila pred sotonskim napretkom, Eva je počinila preljub i donijela smrt na svijet. Ali ne možemo kritizirati Adama i Evu jer svi muškarci i žene danas imaju isti izbor – izbor da budu ukrasi u Božjoj kruni ili trnje na Njegovim nogama.

Konačno je Bill došao do zaključka – do onoga što mu je Bog rekao tog dana na Finger Rocku. Rekao je: "Govorim samo mojoj grupi. Ova poruka je samo za njih. Dječice, ovdje sam da vam pomognem. Ja sam vaš prijatelj. Možete misliti da govorim protiv vas, ali ja vas volim. Ovo je strašno jaka stvar. Nisam znao kako je iznijeti. Što da učinim kad imam dobre muškarce i žene u svojoj zajednici koji su vjenčani dva ili tri puta? Oni su pobrkali stvari jer ih je netko krivo

[470] Kalvinizam (kojeg William Branham ovdje koristi) je liberalno vjerovanje koje tvrdi da jednom kad ispovjedite da vas je Isus spasio, da možete živjeti kako god želite i da, bez obzira na to koje grijehe činite, ne možete biti izgubljeni.

naučio. Nisu čekali na Gospoda. Isus je rekao: "Što je Bog sjedinio, čovjek neka ne rastavlja!" Ne što je neki polu-pijani matičar ili neki propovjednik povratnik u grijeh sjedinio. Ja govorim o onome što je Bog sjedinio. Kad imate direktno otkrivenje od Boga da je netko vaša supruga (ili da je netko vaš suprug), ta osoba je vaša ostatak vašeg života. Ali što čovjek sjedini bilo tko može razdvojiti."

Bill je ponovio: "Svjedočite za mene o ovome pred Bogom: ovo je samo isključivo za moju grupu. Neki od vas muškaraca i žena oženjeni ste po drugi put zbog pogrešne teologije. Ako je Bog dao Mojsiju i Pavlu posebnu dozvolu po pitanju vjenčanja i razvoda, zar Bog neće dopustiti meni da učinim isto?[471] Ovo kažem potvrdom Njegovog oblaka na planini i Njegove poruke koja me dovela do tu. Vi muškarci koji ste napravili takvu pogrešku, nastavite kako jeste i živite u miru sa svojim ženama, ali da se niste usudili pokušati to ponovno učiniti. Nije bilo tako na početku (da je muškarac imao više od jedne žive žene) i neće biti na kraju. Ali pod ovim modernim uvjetom, ako ste sretni s njom, onda živite s njom i odgajajte svoju djecu u strahu Gospodnjem, ali neka vam se Bog smiluje ako to ikada ponovite! Učite svoju djecu da nikada ne učine nešto takvo. Bog mi je posvjedočio na planini da mogu ovo reći – neka nastave u čemu su i neka više ne griješe. To je natprirodno otkrivenje zbog otvaranja sedam pečata, tako da ovo pitanje ne ostane klimavo."[472]

U svojoj službi "Tko je ovaj Melkisedek?" Bill je govorio o prastarom pitanju. Postanak 14 govori kako je grad Sodomu opljačkao kralj Elama (Perzije). Lot, njegova žena i djeca bili su zarobljeni i odvedeni na sjever. Abraham je okupio vojnu silu od 318 ljudi koji su gonili kralja Elama i porazili ga u bitci. Tako je Abraham oslobodio

[471] Matej 19, 7; 1. Korinćanima 7, 6, gdje Pavao kaže (dok govori na temu vjenčanja) "Ali to velim kao dopuštenje, ne kao zapovijed."

[472] Ako imate pitanje vezano uz vjenčanje i razvod, nemojte bazirati bilo kakve životne odluke na mom kratkom sadržaju ove službe. U molitvi razmotrite cijeli tekst službe Williama Branhama "Vjenčanje i razvod" zajedno sa službom "Biranje nevjeste" koja je propovijedana 29. travnja 1965. (Owen Jorgensen)

svog nećaka Lota iz ropstva. Nakon bitke svećenik po imenu Melkisedek došao je Abrahamu, blagoslovio ga i onda jeo kruh i pio vino s njim.[473] Za uzvrat, Abraham je platio desetak Melkisedeku tako što mu je dao desetinu od svega što je posjedovao. Ova priča bila bi dovoljno tajanstvena samo prema zapisu iz Postanka, ali u Hebrejima 7 Pavao piše da je Melkisedek Kralj mira i pravednosti, a On nema ni oca ni majku, ni početak ni kraj dana.

Tko je ta tajanstvena osoba? Bill je objasnio da je Melkisedek morao biti Sam Bog, jer samo Bog nema početak. Melkisedek je bio Božja *teofanija* koja se pojavila Abrahamu da bi pretkazala Isusa Krista. To nije bio Isus Kojeg vidimo u Novom Zavjetu jer je Isus imao Oca i majku, a ovaj Čovjek nije imao ni jedno. Isus je imao početak, a ovaj Čovjek nije. Isus je dao Svoj život, a ovaj Čovjek nije mogao, jer je On bio život. Ipak, postoji bliska poveznica.

Da bi objasnio ovu poveznicu, Bill se vratio na početak svemira kad je Bog živio sam sa Svojim mislima, Bog je Duh. Nakon planiranja svemira, Duh-Bog je progovorio. Njegove riječi postale su *logos* ili "Riječ Božja". Riječ je misao koja je javno izražena. Duh-Bog nema oblik kojeg možemo prepoznati. Na početku Njegove misli nisu imale oblik kojeg bismo mogli vidjeti. Ali čim je On koristio riječi da izrazi Svoje misli, onda u tom smislu On je imao oblik kojeg se moglo prepoznati, iako na početku nije bilo ničega okolo da to vidi. *Logos* koji je izišao iz Duha-Boga bio je Njegova *teofanija* ili "Riječ-tijelo". Božja *teofanija* nije bila fizičko tijelo, već je bila natprirodno tijelo. Ali sad kad su Njegove misli izražene, Njegova *teofanija* je mogla *postati* fizičko tijelo. To se dogodilo u Abrahamovim danima. Bill je objasnio da je Melkisedek bio "Bog Riječ" koji se pojavio u tijelu Abrahamu dvije tisuće godina prije nego je On postao "utjelovljeni Bog" u Isusu Kristu. Na taj način je Abraham vidio Kristovu *teofaniju* u obliku prije utjelovljenja. Kasnije, kad se Bog utjelovio i hodio među ljudima, Isus je rekao Židovima: *"Abraham,*

[473] Ovo tipizira veliku svadbenu večeru gdje će, nakon završetka bitke, Isus jesti kruh i piti vino sa Svojom Nevjestom.
Marko 14, 22 – 25

otac vaš, uskliktao je od radosti što će vidjeti moj Dan – i vidio je i obradovao se." Rekoše mu nato Židovi: "Nemaš ni pedeset godina, a vidio si Abrahama?" Reče im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: prije negoli Abraham posta – Ja jesam."[474]

Knjiga Hebrejima objašnjava kako su svećenici Leviti (koje je Bog uspostavio u danima Mojsija) došli do kraja kad je Isus žrtvovan za grijehe čovječanstva. Od tog dana nadalje Bog je služio Svojim ljudima kroz svećenstvo Melkisedeka – Gospod Isus Krist je najveći Veliki Svećenik.[475]

Sve ovo moglo je zvučati apstraktno i previše tehnički dok Bill nije objasnio da svaki nanovorođeni kršćanin također ima *teofaniju*. Moraju je imati jer su bili u Božjim mislima od početka. To ih u biti čini Božjim atributima. Kad je Isus Krist rođen na zemlju, On je imao Svoju *teofaniju* sa Sobom. Zato je On bio savršen Čovjek jer nikad nije odlutao od Riječi Svog Oca. Nije mogao odlutati jer su On i Božja Riječ bili jedno te isto. Ostala Božja djeca rođena su bez svojih *teofanija* tako da oni mogu biti kušani i da mogu nadvladati grijeh nevjere svojom vjerom u Isusa Krista. Kad čovjek (ili žena) konačno prepozna da je Božja Riječ prava hrana koja hrani njegovu gladnu dušu, on je upravo čuo od svoje *teofanije*. Sad on zna da ima Riječ-tijelo koje ga čeka poslije ovog života. Ovo je značenje 2. Korinćanima 5, 1 gdje kaže: *"Jer znamo: ako se naša zemaljska kuća, šator, razruši, imamo zdanje od Boga, nerukotvorenu vječnu kuću na nebesima."* Tijekom Milenija i poslije u vječnosti, Božja djeca će živjeti sa spojenim svojim fizičkim tijelima i *teofanijama*. Bill je upućivao na ovu buduću fazu postojanja kao da osoba živi u "slavnom tijelu".

DEMOS SHAKARIAN je imao dobar razlog vjerovati da Bog može činiti čuda kroz ljude i upućivati kroz proroštva. Njegov djed je

[474] Ivan 8, 56 – 58

[475] Hebrejima od 4, 17 do 10, 22

napustio Armeniju (Tursku) 1855. kad je mladi kršćanin prorokovao da dolazi neopisiva tragedija te je obitelj izbjegla veliku tragediju 1915. kad je Osmansko Carstvo sustavno pobilo milijun i pol Armenijaca. Obitelj Shakarian se nastanila u Kaliforniji i osnovala mljekaru koja je prerasla u uspješan biznis. Također su postali pentekostalni kršćani kao posljedica probuđenja 1906. na Azusa ulici.

Demos Shakarian se uključio u Branhamove kampanje još 1940. kad je Bill prvi put posjetio Kaliforniju. Tijekom godina Demos je pomogao sponzorirati nekoliko Billovih kampanja iscjeljenja vjerom i vidio je kako Bog čini stotine čuda tijekom tih sastanaka. Nekad je Demos radio kao vratar, sakupljao molitvene kartice od ljudi u redu za molitvu kad su se penjali na pozornicu gdje bi Bill pronicao i molio se za njih. Demos bi uvijek provjerio što su ti ljudi napisali na svojim molitvenim karticama s dijagnozom koju bi im Bill dao kroz svoj natprirodan dar. Demos nikad nije vidio grešku u pronicanju, čak ni u najsitnijem detalju. Kad je Demosova majka umirala, zamolio je Billa da dođe u bolnicu i pomoli se za nju. Nakon što je Bill to učinio, gđa. Shakarian je ustala sa smrtne postelje i živjela u dobrom zdravlju još nekoliko godina.

1963. sestra Demosa Shakariana, Florence, dobila je dijagnozu raka. Iako je imala samo trideset i devet godina, rak je uznapredovao do faze da ga njezini liječnici nisu mogli zaustaviti. Prirodno, Demos je želio da se Bill pomoli da Bog učini čudo u životu njegove sestre.

Kad je Bill započeo s molitvom, Bog mu je pokazao viziju Florence kako bježi od nečega što je pokušava ubiti. Skočila je u krevet i dozivala Billa u pomoć. U viziji je on potrčao prema njoj, ali je ona umrla prije nego je stigao do nje. Tužan, Bill je rekao Demosu da njegova sestra neće doživjeti dolazak Gospoda, već da će umrijeti jedno jutro između dva i tri sata.

U četvrtak navečer 29. travnja 1965. Bill je govorio Full Gospel Business Mens Fellowshipu u hotelu Biltmore u Los Angelesu u Kaliforniji. Prije službe, Florence Shakarian (koja je sad imala četrdeset i dvije godine) otpjevala je prekrasnu solo pjesmu koja je dotakla sva srca u prostoriji. Pjesma je bila još dirljivija jer je većina

auditorija znala za njezinu borbu s rakom. Odjednom je pentekostalac progovorio u nepoznatom jeziku, a drugi pentekostalac je to preveo, rekavši: "Ovako govori Gospod, 'O kćeri Sionska, ne boj se, ne brini se, jer ćeš doživjeti dolazak Gospoda.'"

Žubor odobrenja čuo se u prostoriji. Ali ovo proroštvo mučilo je Billyja Paula Branhama jer se sjetio da je njegov otac rekao da Florence neće doživjeti dolazak Gospoda.

Iako je sala za svečanosti bila puna ljudi, Bill je bio svjestan velikog auditorija. Dva bubnja kazetofona snimača su se vrtjela te je znao da će njegova služba "Biranje nevjeste" otići mnogo dalje od četiri zida ove prostorije. Uzeo je tekst iz Postanka 24 gdje je Abraham tražio nevjestu svom sinu Izaku. Abraham nije bio impresioniran lijepim ženama u bezbožnim plemenima Kanaana gdje je živio. Nadao se pronaći odgovarajuću nevjestu u svojoj domovini među svojom rodbinom. Pošto je Abraham bio previše star za putovanje, poslao je svog najstarijeg slugu Eliezera da obavi taj zadatak. Kad je Eliezer stigao na studenac nadomak Nahora, pomolio se: *"Oh, Jahve, Bože mog gospodara Abrahama… pa neka djevojka kojoj ja rečem: 'Molim te, spusti svoj vrč da se napijem', a ona odgovori: 'Pij! I deve ću ti napojiti', bude ona koju si odredio za svog slugu Izaka. Tako ću saznati da si iskazao milost mom Gospodaru."* Dogodilo se upravo kako je molio. Rebeka je prihvatila Eliezerov poziv. Iste deve koje je napojila odvele su Rebeku njezinom budućem mužu, Izaku. Ova ljubavna priča divan je tip Krista i Njegove Nevjeste. (Isti Duh Sveti kojeg vjernici napajaju odvest će ih njihovom nebeskom Ženiku.)

Od mnogih odluka koje donosimo u životu, samo nekoliko odluka utječe na nas više od odabira vjenčanog partnera. Dobra žena je najbolje što Bog može dati čovjeku izvan spasenja, ali loša, kao što je Salomon rekao, mu je gnjilež u kostima.[476] Dobra žena je ona koja dobro odgovara svom mužu, koja upotpunjuje njegov karakter i

[476] Izreke 12, 4; pogledate također Izreke 18, 22; 19, 13; 21, 19; 27, 15; 31, 10 i 30

pomaže mu ispuniti njegovu svrhu. Muškarac bi se trebao moliti prije nego odabere. Ne bi trebao bazirati svoju odluku na ženinoj vanjskoj ljepoti. Trebao bi gledati unutarnju ljepotu kršćanskog karaktera. Vanjska ljepota može zavesti. (Sjetite se, Lucifer je bio toliko lijep. On je uvjerio trećinu anđela da ga slijede.) Unutarnja ljepota traje vječno. Ako muškarac sretne ženu koja je nanovo rođena i njih se dvoje zaljube, i oboje se mole po tom pitanju, i osjećaju da je to Božja volja, onda bi se trebali vjenčati. Karakter žene koju muškarac odabere za oženiti reflektira njegov vlastiti karakter i njegove ambicije. Uostalom, ona će mu pomoći izgraditi budući dom.

Ovi prirodni principi imaju važnu duhovnu primjenu. Kad čovjek odabire crkvu u koju će njegova obitelj odlaziti, ne bi trebao tražiti lijepu zgradu, odličan zbor ili koliko grupnih aktivnosti crkva sponzorira. Trebao bi tražiti crkvu koja propovijeda potpuno Evanđelje, crkvu kojoj je Biblija definitivni autoritet.

Kao što čovjek nije stvoren za ženu, već je žena stvorena za čovjeka, tako i Krist nije stvoren za crkvu, već je crkva stvorena za Krista.[477] Koga će Isus Krist odabrati za Svoju Nevjestu u ovom danu? Odabrat će muškarce i žene koji su ispunjeni Duhom Svetim i koji poštuju Njegovu Riječ.

Bill je rekao: "Isus je činio samo ono što je bilo ugodno Bogu – odnosno, On je poštivao i očitovao Božju Riječ. Njegova Nevjesta će morati biti istog karaktera. Ona ne može biti odabrana unutar denominacije. Svaka denominacija ima negdje upravu direktora koji govore njihovim ljudima što mogu i što ne mogu – a često je to milijunima kilometara udaljeno od istinske Riječi. Bog nikada nije namjeravao voditi Svoju crkvu preko svećenika, kardinala, nadbiskupa, biskupa ili prezbitera. On je poslao Duha Svetog da vodi Njegovu crkvu. Isus je rekao: "Kad Tješitelj (Duh Sveti) dođe, On će otkriti što sam vam rekao i povesti vas u svu istinu."[478] Moderna crkva mrzi taj plan, stoga kako ona može biti Kristova Nevjesta? Kad

[477] 1. Korinćanima 11, 9; Efežanima 5, 21 – 32

[478] Ivan 14, 16 – 26; 16, 12 – 15

kršćani danas odluče pripadati denominaciji, to odražava njihovo slabo shvaćanje Božje Riječi. Ne želim vas povrijediti, ali želim da to bude dovoljno duboko dok ne pogledate u to."

Bill im je ispričao o viziji koju je imao Nevjeste Kristove i moderne crkve na paradi. Kako se približio kraju službe, osjetio je neobičan impuls da govori slobodno, toliko da je jedva znao što govori. "Ljudi, gledajte vjerovanja kojima služite. Je li vaša crkva potpuno s Božjom Riječi? Žene, pogledajte u ogledalo – ne u ogledalo svoje crkve, već u ogledalo Božje Riječi – i vidite jeste li kvalificirane da budete duhovna Nevjesta Isusa Krista. Je li vaš život po uzorku točno kako Božji vjenčani list (Biblija) kaže da mora biti? Propovjednici, postavite sebi isto pitanje. Smekšavate li ono što propovijedate da bi sačuvali nečije osjećaje, tako da vas ne izbace iz crkve? Crkveni člane, ako tvoja crkva ne doseže kvalifikacije Božje Riječi, izađi iz nje i uđi u Krista. To je svečano upozorenje. Ne znate kad će ovaj grad potonuti na dno ovog oceana."

Billova opomena promijenila se u proroštvo. "Los Anđelese, grade koji se zoveš gradom anđela, koji si se uzdigao na nebo i poslao svoju prljavu modu i ukaljane filmove diljem svijeta – bez obzira na tvoje divne crkve, zapamti, jednog ćeš dana ležati na dnu ovog mora. Zemlja ispod tebe je poput saće. Božji bijes suklja pod tobom. Ne znam koliko će On još čekati prije nego ovaj pješčanik potone, a taj ocean će kliznuti u unutrašnjost skroz do Salton Sea.[479] Bit će gore nego u posljednjem danu Pompeja.[480] Pokaj se, Los Angelese! Pokajte se svi ostali i vratite se k Bogu! Čas Njegovog gnjeva je na zemlji. Bježite dok ima vremena za bijeg i dođite u Krista!"

Usred mnogog plača i pokajanja u auditoriju Bill je molio završnu molitvu. Onda je dodao: "Moja braćo i sestre, ne znam što više reći.

[479] Salton Sea je veliko jezero u dolini Imperial u Kaliforniji, oko 250 km jugoistočno od Los Angelesa. Salton Sea se nalazi ispod morske razine.

[480] Pompej je bio grad u Italiji koji je uništen 79. n. K. kad je eruptirala planina Vezuv, a grad i njegovi stanovnici bili spaljeni vulkanskim pepelom.

Ako vjerujete da sam Njegov prorok – ovo je prvi put da sam to ikada rekao u javnosti, ali osjećam nekakvo čudno upozorenje. Nisam sklon tome. Znate da nisam. Obično se ne ponašam ovako. Odugovlačio sam govoriti tu poruku, ali sad je rečena i stajat će na Dan suda kao svjedočanstvo da sam rekao istinu. To je 'Ovako govori Gospod Bog.'"

"O, pentekostalci, trčite po svoje živote. Bježite k rogovima žrtvenika i plačite prije nego bude previše kasno, jer će doći čas kad ćete moći plakati i neće vam pomoći. Zapamtite, Ezav je tražio mjesto svog prvorodstva i nije ga mogao naći.[481] Predajem vas, članove Full Gospel Businessmena, koje volim svim srcem – predajem vas Isusu Kristu noćas. Bježite k Njemu. Nikad nemojte dozvoliti da vas đavo ohladi od ove Riječi. Držite je se dok ne budete ispunjeni Duhom Svetim toliko da se vi muškarci i žene uspravite i živite pobožne živote. Ako kažete da imate Duha Svetog i ne želite nositi se s Riječi, to je drugi duh u vama. Božji Duh je na Njegovoj Riječi. Kristova Nevjesta mora biti pomazana Riječ."

Nakon završetka ovog sastanka, Bill se osjećao ukočeno i malo ošamućeno, onako kako se znao osjećati kad su mu vizije crpile energiju tijekom reda za molitvu. Ali noćas nije imao vizije. Nešto drugo je pokretalo njegov jezik. Billy Paul i Earl Williams (sin Carla Williamsa) uzeli su Billa svaki za jednu ruku i odveli ga iz zgrade. Bill je hodao s glavom zabačenom prema nazad i napola zatvorenim očima. Nije vukao noge, ali nije niti izgledao potpuno svjestan okruženja. Kad je Bill došao do svog auta, glava mu se nagnula prema naprijed i oči fokusirale na njegovog sina. Rekao je: "Paul, što sam rekao tim ljudima? Nisam došao ovdje biti okrutan prema njima."

"U redu je, tata," rekao je Billy Paul. "Nisi im rekao ništa okrutno."

Na putu nazad u Tucson, Bill je rekao svom sinu da se ne sjeća što je rekao tijekom posljednjeg dijela svoje službe. Billy Paul mu je rekao da je prorokovao da će Los Angeles jednog dana potonuti ispod oceana.

[481] Hebrejima 12, 14 – 17

Uslijedila je tišina, a onda je Bill pitao svog sina je li to razlog što izgleda namršteno. Billy Paul je prisjetio svog oca na osobu koja je prevela taj nepoznati jezik, prorokujući da će Florence Shakarian doživjeti dolazak Gospoda. Billy Paul je odugovlačio, a onda izrazio svoju zbunjenost. "Tata, ti si rekao da ona neće doživjeti dolazak Gospoda, već da će umrijeti jednog jutra između dva i tri sata."

"Sine, sve što ti mogu reći jest da mi Gospod nije pokazao ništa drugačije od onoga što sam već rekao."[482]

Kasnije te noći Bill je pročitao Mateja 11, 23 gdje je Isus prorokovao: *"I ti Kafarnaume, koji si se uzvisio do neba, u pakao ćeš se strovaliti! Jer da su se u Sodomi zbila silna djela koja su se u tebi dogodila, ostala bi do danas."* Provjerio je u biblijskom rječniku i saznao da je potres poslao Sodomu na dno Mrtvog mora, a Kafarnaum je također uništio potres.

JOŠ OTKAKO JE WILLIAM BRANHAM posjetio Južnu Afriku 1951. htio se vratiti i više vremena propovijedati autohtonim domorodcima. Sviđao mu se način na koji su oni prihvaćali njegovu poruku s jednostavnom vjerom koja je proizvodila ogromne rezultate, ne samo u iscjeljenjima i čudima, već također u promjeni života za Isusa Krista. Osjećao je da njegov posao u Africi nije dovršen. Mnogo godina nije imao financijsku podršku da održi više kampanja iscjeljenja vjerom u Africi. Kasnije mu je obećana financijska pomoć, ali tada nije mogao dobiti vizu. Sumnjao je na upletenost religioznih vođa iz Južne Afrike koji su imali veliku političku moć kroz svoj Nacionalni odbor. 1965. Bill je ponovno zatražio vize za Južnu Afriku i Mozambik. Obje vize su odobrene, iako su bile ograničene vize koje su mu omogućile odlazak u lov, ali mu nisu dopuštale održavanje bilo kakvog religioznog sastanka. Navodno su u Južnoj Africi ključali politički neredi. Vladini dužnosnici bojali su se da bi se bilo koje veće okupljanje domorodaca (sjetite se, deseci tisuća domorodaca

[482] Florence Shakarian je umrla 10. rujna 1965. u 2:45 ujutro.

prisustvovali su njegovim sastancima u Durbanu 1951.) moglo pretvoriti u pobunu. Iako je bio razočaran ovim ograničenjem, ipak je kupio avionsku kartu za sebe i Billyja Paula.

Sletjeli su u Johannesburg u Južnoj Africi 26. svibnja 1965. Sidney Jackson ih je dočekao na zračnoj luci. Nakon nekoliko dana njih trojica odletjeli su Beiru na obali Mozambika gdje su unajmili vodiča i opremili se za tri tjedna safarija. Unajmili su Land Rover, što je pravokutni terenac na četiri kotača proizveden u Engleskoj. Nakrcali su Land Rover potrepštinama i odvezli se 250 km na zapad u vrlo divlje područje. Afrička savana sastoji se od suptropskih pašnjaka istočkanih trnovitim stablima koja imaju malo lišće. Velika stada životinja koje pasu sele se diljem savane, poput slonova, žirafa, zebri, antilopa, kozoroga i ostalih. Mnogi grabežljivci love ta stada, poput lavova, leoparda, geparda, hijena, šakala, orlova, sokolova i supova.

Tri tjedna Bill i njegove kolege živjeli su u grmovitom predjelu. Danju su lovili, navečer kuhali na vatri i po noći spavali u šatorima. Svakih nekoliko dana selili su kamp na novu lokaciju. Jednog popodneva oko pet sati, Bill je imao viziju dvojice tamnoputih domorodaca kako nose trećeg domorodca na nosilima. U viziji je bilo očigledno da treći čovjek boluje od zarazne bolesti.

Kad je vizija prestala, Bill je prišao šatoru Sidneyja Jacksona i rekao: "Brate Jackson, uskoro će ovdje donijeti čovjeka koji boluje od ospica. Koliko sam shvatio, zakon u Mozambiku kaže da ovdje u savani, ako nas bolesna osoba zatraži pomoć, obvezni smo je odvesti k najbližem liječniku ili u bolnicu."

"Tako je, brate Branhame. U našem slučaju najbliža bolnica je u Beiri, udaljena 250 km. Samo bismo poslali našeg vodiča, tako da bismo ovdje bili dva dana bez auta."

"Brate Jackson, da tebe pitaju da se pomoliš za tog čovjeka, bi li ti stavio ruke na njega, pošto znaš da su ospice zarazne?"

Jackson se nasmijao. "Napravio bih ono što je jedan Irac rekao da bi učinio – najprije pucaj, a poslije se raspravljaj." Upućivao je na nešto što mu je Bill rekao u jednom lovu.

"Pođi sa mnom," rekao je Bill. Okrenuo se i otišao u visoku travu koja je okruživala njihov kamp. Jackson ga je pratio. Temperatura je bila zagušljivih 38°C. Bill nije pratio trag. Samo se provlačio kroz slonovsku travu koja je bila visoka oko dva metra. Prirodno nije bilo načina da on vidi što je ispred. Oko 180 m od kampa stao je i rekao: "Stoj mirno."

Nakon minute slušanja, čuli su kako im se približava šuštav zvuk. Tri čovjeka provlačila su se kroz visoku travu. Dvojica su nosila trećeg čovjeka na nosilima napravljenim od traka prepletene kore. Čovjek na čelu izgledao je zbunjeno kad je vidio dva bijelca kako mirno stoje u gustoj, visokoj travi. Sidney Jackson je razgovarao s njima na njihovom domorodačkom jeziku. Zamolio ih je da spuste nosila da se on i američki evanđelist mogu pomoliti za njihovog prijatelja. Bolestan čovjek je stenjao od bolova dok su ti ljudi spuštali nosila. Bill i Sidney su kleknuli i položili ruke na bolesnog čovjeka. Osjećali su vrućinu njegove groznice čak na tako vrućem danu. Nakon što je izgovorio kratku molitvu, Bill je ustao i otišao nazad u kamp. Ostali ljudi su ga slijedili. Kad su trojica domorodaca stigla na čistinu, razgovarali su s vodičem koji je odmah ukrcao bolesnog čovjeka na stražnji dio Land Rovera i odvezao se. Svi ostali su večerali i vratili se u svoje šatore za noć.

Ujutro se Sidney Jackson iznenadio da se Land Rover već vratio. Probudio je vodiča i rekao: "Vrlo si brzo odradio put u Beiru."

Vozač je odgovorio: "Ne, nisam išao. Samo nekoliko kilometara od kampa čovjek s nosila je udario po krovu kabine i rekao: 'Pusti me ovdje. Moja kuća je u blizini.' Tako sam ga pustio i vratio se."

"Zar nije bio bolestan?"

"Ne. Rekao mi je da se osjeća dobro kao kiša."

Jednog dana Billy Paul je upucao leoparda koji je ubijao stoku u blizini sela. Lokalni domorodci su bili zahvalni i održali su proslavu svog oslobođenja od leoparda. Ne samo da su lovci prisustvovali ovoj proslavi, već je Bill donirao meso zebre koju je upucao.

Nakon nekoliko dana lovci su otkrili trag afričkog bivola. Afrički bivoli su velike životinje koje imaju ogromne rogove zakrivljene

prema dolje i opasnu ćud. Sidney je nagovarao Billa da lovi bivola s puškom za slona, što je bio .416 Rigby Nitro, ali je Bill htio koristiti svoj .300 Weatherby kojeg je dobio od nekih prijatelja u zamjenu za pušku koja mu je eksplodirala u lice. Nekoliko sati su pratili ovog bivola dok ga nisu pronašli gdje pase u niskom raslinju. Dok su se lovci šuljali, bivol ih je nanjušio. Odmah je spustio glavu i pojurio. Bill ga je srušio jednim hicem (na olakšanje Sidneyju Jacksonu pošto ne bi imali vremena za drugi hitac).

Bill je htio upucati lava, ali prošla su dva tjedna bez da su vidjeli i jednog. Pokušao je postaviti zamku. Najprije je upucao zebru. Privezao je mrtvu zebru za Land Rover i vukao je u širokom luku oko stabla, a onda pustio truplo zebre ispod stabla. Nadao se da će lav nanjušiti zebru i pratiti miris do stabla. Nakon nekoliko neproduktivnih dana čekanja probao je drugi pristup. Zaposlio je četiri pratioca domorodca da udaraju granjem i prave što više buke u širokom luku. Pokušavao je preplašiti lava da pobjegne prema lovcima. Ni ova metoda nije uspjela.

Bez obzira na razočaranje, to je bio uspješan safari. Bill i Billy Paul su sakupili ukupno trideset i tri suvenira. Na povratku u Beiru Bill je organizirao da se glave životinja prepariraju, a koža konzervira. Kasnije će se brodom poslati u Tucson u Arizoni gdje ih je namjeravao izložiti u svojoj novoj sobi.

Prije nego su lovci otišli iz Beire, domorodac je dotrčao do Sidneyja Jacksona i rekao da netko želi vidjeti "gospodara". Sidney je pratio domorodca do prostorije gdje je čekao mladić. To je bio čovjek za kojeg su se Bill i Sidney molili dok je ležao pokošen groznicom na nosilima satkanim od kore u slonovskoj travi. Nevjerojatno, ovaj čovjek je propješačio 250 km samo da bi mogao zahvaliti "gospodaru" što se molio za njega. Sidney Jackson je odveo čovjeka do Williama Branhama te su mu dva lovca ispričala o milosti spasenja Isusa Krista.

NEKOLIKO DANA nakon što se vratio iz Afrike, William Branham je sanjao da je ponovno mlad i da radi svoj originalan posao u javnoj

službi Indiane. U snu je hodao svojom starom rutom. Sakupljao je novac od korisnika za račune za struju. Bio je vruć dan i znoj mu je kapao s čela dok je hodao uz rijeku. Spustio je novac korisnika i potvrde na zemlju, presvukao se u kupaće hlače i skočio u hladnu vodu. Pomislio je: "Ovo nije u redu. Ne bih trebao plivati tijekom radnog vremena." Izišao je iz rijeke i ponovno se presvukao u uniformu. Odjednom je nalet vjetra otpuhao njegove potvrde, a on je ostao s hrpom kovanica. Pomislio je: "Što da sad radim? Ne sjećam se tko je platio koliki račun. Jedino što mi pada na pamet je da pustim ovaj novac blagajniku, a kad korisnici dobiju opomenu da nisu platili račune, oni će donijeti drugu polovicu potvrde. To je sigurno puno gnjavaže samo zato što nisam bio oprezan."

Kad se Bill probudio, okrenuo se u krevetu. Meda je trepnula očima, a onda ih širom otvorila i zijevnula. "Jesi li dobro spavao?" pitala je.

"Ne. Sanjao sam da ponovno radim u javnoj službi."

"Ponovo?" pitala je iznenađeno.

Tijekom prošle godine Bill je nekoliko puta sanjao da ponovno radi u javnoj službi u Jeffersonvilleu, a u svakom snu dogodilo se nešto loše. Učestalost ovih snova ga je mučila. Pokušava li mu Gospod nešto reći? Ranije te godine pitao je Boga da mu da viziju koja će mu pokazati ako je negdje pogriješio, da to može ispraviti. Do sada Gospod mu nije dao viziju koja bi objasnila ove snove.

Zajedno su se pomolili kao što im je bio običaj. Onda je Meda otišla vrata do probuditi njihovu djecu. (Sjetite se, živjeli su u dvojnoj kući.)

"Gospode," molio se Bill, "što sam učinio da mi podsvijest ne dopušta da se maknem od svog starog posla? Mora da sam loš dečko."

Nakon što se okupao i obukao, došla mu je misao: "Možda zapuštam posao Gospodnji. Možda mi Gospod to pokušava reći kroz ove snove."

Uzeo je svoju Bibliju i sjeo za radni stol. To je bio jednostavan drveni stol samo malo širi od pripadajuće stolice – onoliko velik stol kakvog je ovaj mali apartman mogao smjestiti. Rekao je: "Gospode, u

Starom Zavjetu, ako su se Tvoja djeca pitala u vezi sna, Ti si im govorio kroz Urim i Tumim – kroz to natprirodno svjetlo koje je blještalo kroz dvanaest dragih kamenja na naprsniku Tvog velikog svećenika.[483] Ali to svećenstvo se promijenilo i sad je Biblija Tvoj Urim i Tumim. Gospode, pošto mi nisi dao viziju za objašnjenje ovih snova, molim Te da mi pokažeš nešto u Svojoj Bibliji što će ih objasniti. Zasigurno postoji neka osoba ili situacija ovdje koja je uzorak meni. Ako je netko ovdje pogriješio u nečemu, a to se poklapa s nečim što sam ja učinio što nije ugodno Tebi, onda dopusti da otvorim na to mjesto kako bih znao, da to mogu ispraviti. Ako je netko ovdje imao zadatak za obaviti, a Ti želiš da ja učinim isto, onda mi pokaži."

Bill je držao Bibliju uspravno pred sobom s bokom na stolu. Pritisnuo je zatvorene korice među dlanove. Zatvorio je oči i izmaknuo ruke tako da mu se Biblija nasumce otvori. Prislonio je kažiprst na stranicu, otvorio oči i pročitao stih kojeg je dodirivao prstom. To je bio Postanak 24, 7: *"Jahve, Bog nebesa, koji me odvede iz kuće moga oca…"*

"Hmmm," pomislio je. "Tko govori kome?" Pogledao je natrag na naslov poglavlja da bi dobio kontekst. Abraham je pokušavao naći ženu svom sinu Izaku. Ovdje u 7. stihu Abraham šalje svog upravitelja Eliezera u potragu u područje Mezopotamije. Abraham je rekao: *"Jahve, Bog nebesa, koji me odvede iz kuće moga oca, i rodnog kraja i koji mi je pod zakletvom obećao: 'Tvome ću potomstvu dati ovu zemlju,' pred tobom će poslati svog anđela, i odande ćeš ti dovesti ženu mome sinu."*

On će poslati Svog anđela pred tobom? Kako upečatljivo. Naježio se. Razmišljao je o anđelu Gospodnjem koji je bio njegov vodič i suradnik od dana kad je njegova služba započela. Bill je shvatio da on ima poslanje kao Eliezer, samo što je njegova dužnost bila pronaći

[483] Urim = svjetla, Tumim = korišten s Urimom, za Božju volju. Izlazak 28, 30; Levitski zakonik 8, 8; Brojevi 27, 21; Ponovljeni zakon 33, 8; 1. Samuelova 28, 6; Ezra 2, 63; Nehemija 7, 65

ženu nekom mnogo većem od Izaka. On je pokušavao pronaći Nevjestu Gospodu Isusu Kristu.

Poglavlje 94
Golub i orao
1965.

WILLIAM BRANHAM je poveo svoju obitelj u Jeffersonville u srpnju i kolovozu 1965. Želio je održati posebne sastanke tjedan dana i propovijedati o sedam posljednjih zala spomenutih u Otkrivenju 15 i 16. Nažalost, nije bio u mogućnosti unajmiti školski auditorij tijekom ljeta. Znao je da Branhamov šator ne bi mogao primiti sve ljude koji bi došli kad bi najavio posebne sastanke, tako da je to odgodio. Zamolio je upravu direktora Branhamovog šatora da potraže veliki šator kojeg bi mogli kupiti. Bill je shvatio da bi sa šatorom poput cirkusnog mogao unajmiti farmersko polje, postaviti šator i održati posebne sastanke koliko god tema bude zahtijevala. Osim toga i dalje je mislio da će se možda dogoditi doslovno tumačenje njegove vizije iz prosinca 1955. šatora (ili katedrale) u kojem je bila mala kuća gdje su se događala čuda.

U međuvremenu, Bill je bio zadovoljan propovijedati u Branhamovom šatoru svake nedjelje sljedeća dva mjeseca. U nedjelju ujutro 18. srpnja 1965. govorio je "Pokušati služiti Bogu bez da je to Njegova volja". Uzeo je tekst iz 1. Ljetopisa 13 kad je kralj David vratio Kovčeg saveza natrag u Jeruzalem. David je stavio kovčeg na volova kola umjesto da su ga Leviti nosili kako je Bog propisao. Kad su volovi posrnuli, Uza (koji nije bio Levit) je stavio ruku na kovčeg

da ga zadrži. Bog je trenutno ubio čovjeka zbog njegove samouvjerenosti. Uza je iskreno htio služiti Bogu, ali Bog nije prihvatio njegovu gestu jer je bila u suprotnosti s Božjim zapovijedima. Bill je iznio ovu pričuo u današnju religioznu arene citirajući Marka 7, 7 gdje Isus kaže: *"Uzalud me štuju naučavajući kao nauk zapovijedi ljudske."*

Te večeri njegova tema bila je "Pravovremena duhovna hrana". Njegov tekst je bio 1. Kraljevima 17. Tijekom suši koja je uzrokovala glad, Ilija se skrivao od kralja Ahaba uz potok Kerit i Bog je koristio gavrane da mu donose hranu. Bill je rekao da je to tip religiozne klime danas. Velika duhovna suša i glad obuhvatile su svijet. Citirao je Amosa 8, 11: *"Evo, dani dolaze – riječ je Jahve Gospoda – kad ću poslati glad na zemlju, ne glad kruha ni žeđ vode, već slušanja riječi Jahvine."*

Bill je koristio biblijske priče da pokaže da će Bog uvijek hraniti Svoju djecu odgovarajućom prehranom u pravo vrijeme. Bill je rekao: "Zašto moja poruka ne kruži među denominacijama? To nije njihova hrana. To nije hrana za prehranjivanje mlake crkve. To je hrana za Nevjestu. To je pravovremena duhovna hrana. Uzrokovala bi želučane tegobe ovim takozvanim crkvenim ljudima. Preobilna je za njih. Ali djeci Kraljevstva to je kruh, to je život, to je Isus Krist isti jučer, danas i zauvijek."

25. srpnja 1965. Bill je propovijedao "Pomazanici na kraju vremena". Najprije je pročitao Mateja 24, 15 – 28 gdje je Isus ispričao Svojim učenima o posljednjim danima, velikim patnjama i Njegovom drugom dolasku. Bill je uzeo tekst iz Mateja 24, 24: *"Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci i činiti znamenja velika i čudesna da zavedu, bude li moguće, i izabrane."* Zapazite da je Isus koristio izraz "lažni kristi " umjesto "lažni Isusi". Riječ *Krist* znači "pomazanik". Isus je koristio množinu da bismo znali da će biti mnogi pomazanici na kraju vremena. Isus je povezao ove lažne pomazanike s lažnim prorocima. Prorok čuje od Boga i onda naučava druge svojem otkrivenju. Ovi lažni pomazanici su propovjednici i učitelji koji naučavaju lažnu doktrinu i kolektivno zavode milijune ljudi. Isus je

rekao da će ti lažni pomazanici izgledati kao ovce izvana, a iznutra su grabežljivi vukovi.[484]

Evo najčudnijeg dijela – mnogo puta ljudi koji zavode i sami su zavedeni. To mogu biti iskreni ljudi koji tvrde da vjeruju Bibliju, ali izbacuju ili izvrću neke vitalne istine. Sjetite se kako je Sotona zaveo Evu u Edenskom vrtu. Bog je rekao ako Eva pojede od ploda s određenog stabla da će zasigurno umrijeti. Sotona je rekao ako pojede taj plod, da NEĆE umrijeti, već da će postati više kao Bog jer će znati razliku između dobra i zla. Ovi lažni pomazanici na kraju vremena izvrnut će Božju Riječ upravo toliko da više ne znači ono što je Bog naumio i na taj način zavest će sve osim izabranih. Srećom nije moguće zavesti izabrane (Nevjestu Kristovu) jer će Duh Sveti povesti te ljude u svu istinu.[485]

Što uistinu pomazuje te lažne proroke? Začudo, pomazani su istinskim Duhom Svetim, a ipak su lažni. Kako je to moguće? U Mateju 5, 45 Isus kaže: *"... Oca svojega koji je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i šalje kišu pravednima i nepravednima."* On ne upućuje samo na prirodnu kišu. Također upućuje na duhovnu kišu Duha Svetog. Apostol Pavao je rekao isto u Hebrejima 6, 4 – 8: *"Doista je nemoguće one koji su jednom prosvijetljeni i koji su okusili dar nebeski te postali dionici Duha Svetoga, i okusili dobru riječ Božju i snage budućega svijeta pa otpali, ponovno obnoviti za pokajanje kad sami razapinju Sina Božjega i javno ga ruglu izlažu. Jer zemlja koja se napije kiše što na nju često pada i rađa biljem korisnim onima za koje se i obrađuje, prima blagoslov od Boga; koja pak donosi trnje i korov, odbačena je i blizu prokletstvu, njezin je svršetak – u oganj."*

Kako može istinsku Duh Sveti pomazati lažne učitelje? Ponovno je Bill koristio ilustraciju stabla naranče na čije deblo su nakalemljene ostale grane agruma. Grana grejpa rodit će grejpove, grana limuna rodit će limune, grana zelenog limuna rodit će zelene limune. Sve te

[484] Matej 7, 15

[485] Ivan 16, 12 – 15

grane hrane se iz života u korijenu narančinog stabla. Ali kad stablo naranče ponovno ispusti granu iz svog debla, rodit će naranče.

Isto tako katolici, metodisti, baptisti i sve ostale kršćanske denominacije hrane se iz korijena Duha Svetog. Nažalost, katolički učitelji nastoje proizvesti još katolika, metodistički učitelji uzgajaju metodiste, baptistički učitelji pune glave ljudi baptističkim mislima, a tako je sa svakom denominacijom. Ipak, ako (ili radije kad) izvorno stablo pusti novu granu, bit će baš kao originalna grana iz knjige Djela – rodit će ljude koji će se krstiti u ime Isusa Krista, primiti Duha Svetog i slijediti učenja Petra i Pavla, ljude koji vjeruju u Boga koji još uvijek čini čuda.

Bog je prvi put Billa naučio ovu lekciju kad je posjetio pentekostalnu konvenciju u Mishawaki u Indiani 1936. Tijekom konvencije vidio je dva čovjeka koja su govorila nepoznatim jezicima i tumačila jezike. Nakon završetka sastanka, Bill je razgovarao s ta dva čovjeka. Bog mu je kroz viziju pokazao da je jedan čovjek iskren kršćanin, a drugi čovjek je bio licemjer. Kako mogu obojica očigledno posjedovati iste natprirodne darove? To ga je mučilo dok mu Bog nije pokazao viziju koja je objasnila paradoks. Najprije je Bill vidio svijet kako se vrti oko svoje osi. Onda je vidio čovjeka odjevenog u bijelo kako hoda po zemlji i rasipa pšenicu i ostalo dobro sjeme. Kasnije je Bill vidio čovjeka odjevenog u crno kako sije trnje i ostalo loše sjeme. Sve sjemenje raslo je zajedno. Kad je nastupila suša, sve je ožednjelo i molilo za kišu. Kad je pala kiša i natopila ih, trnje je slavilo Boga zajedno sa pšenicom. Bog je koristio Hebrejima 6, 4 – 8 za obrazloženje vizije – ista kiša natapa sve sjemenje, ali priroda sjemena ostaje nepromijenjena.

U Mateju 7, 15 – 20 Isus kaže: *"Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjoj opravi, a iznutra su grabežljivi vukovi. Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s čička smokve? Tako svako dobro stablo rađa dobre plodove, a nevaljalo stablo rađa loše plodove… Dakle, prepoznat ćete ih po njihovim plodovima."* Njihovi "plodovi" su doktrine koje propovijedaju. Dobre doktrine su u skladu s Biblijom od Postanka do

Otkrivenja. Isus je nastavio: *"Neće svaki koji mi govori: 'Gospodine! Gospodine!' ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju Oca mojega koji je na nebesima. Mnogi će mi u onaj dan reći: 'Gospodine! Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime zloduhe izgonili, i u tvoje ime mnoga čudesna djela činili?' Tada ću im reći to isto: 'Nikad vas nisam poznavao! Idite od mene, vi što činite bezakonje!'"* U Ivanu 15, 5 – 6 Isus kaže: *"Ja sam trs, vi ste loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo ploda – jer bez mene ne možete učiniti ništa. Ako tko ne ostaje u meni, izbaci se kao loza i osuši; takve potom sakupe i bace u oganj te gore."*

Bill je rekao: "Čuli ste moju propovijed o istinitom i lažnom trsu prije mnogo godina. Pokazao sam kako su se Kajin i Abel sreli na žrtveniku, obojica religiozni, obojica pomazani, obojica željna živjeti i proslavljati istog Boga. Kajin je bio odbačen dok je Abel prihvaćen. Abelu je bilo otkriveno da mora ponuditi krv janjeta na žrtveniku. Hebrejima 11, 4 kaže: *"Vjerom je Abel prinio bolju žrtvu Bogu nego Kajin. Po njoj primi svjedočanstvo da je pravedan, Bog je posvjedočio nad njegovim darovima."* Možda ne mislite da je to bilo otkrivenje. Što je vjera? Vjera je nešto što vam je otkriveno – nešto što još nije, ali vi vjerujete da će biti. Vjera je otkrivenje Božje volje. Isus je rekao da će On izgraditi Svoju crkvu na stijeni otkrivenja tko je On.[486] Ipak danas mnoge crkve uopće ne vjeruju u duhovno otkrivenje. Oni vjeruju u dogmatična učenja nekog sustava."

"Nedavno sam razgovarao s kršćanskim učenikom. On je rekao: 'G. Branham, mi odbacujemo sva otkrivenja.' Rekao sam: 'Onda morate odbaciti Isusa Krista, jer je On otkrivenje Boga – Bog otkriven u ljudskom tijelu.' Ako to ne vidite, izgubljeni ste. Isus je rekao: '*Ako ne vjerujete da Ja jesam, umrijet ćete u grijesima svojim.*'[487] On je otkrivenje Boga, Duh Božji otkriven u ljudskom tijelu. Ako ne možete to vjerovati, izgubljeni ste. Ako Ga stavite kao treću osobu, drugu

[486] Matej 16, 15 – 18

[487] Ivan 8, 24. Usporedite ovaj stih iz Pisma s Ponovljenim zakonom 32, 39 – 43; Ivanom 8, 23 i 13, 19, također s Ponovljenim zakonom 18, 15 – 19 i Djelima 3, 22 – 26, kao i s Izlaskom 3, 13 – 15 i Ivanom 8, 58.

osobu ili bilo koju osobu osim Boga, izgubljeni ste. Isus je rekao: 'Osim ako vjerujete da Ja jesam, umrijet ćete u grijesima svojim.' To je otkrivenje."

Bill je započeo kolovoz s propovijedi "Bog ovog zlog doba", a završio s propovijedi "Sotonin Eden". U "Bog ovog zlog doba" uzeo je tekst iz 2. Korinćanima 4, 3 i 4: *"A ako je zastrto naše evanđelje, u onima je zastrto koji propadaju; u onima kojima je bog ovog svijeta zaslijepio umove nevjerničke da im ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja."* Fraza *"bog ovog svijeta"* odnosi se na Sotonu koji kontrolira ovu zemlju otkako su Adam i Eva zgriješili u Edenskom vrtu. U službi s naslovom "Sotonin Eden" Bill je pokazao kako je Sotonina svrha od početka bila uspostaviti svoje zlo kraljevstvo na zemlji da bude proslavljan kao bog.[488] Stoljeće za stoljećem, milenij za milenijem, radio je prema tom cilju i koristio svaki mogući oblik prevare. Danas je konačno postigao svoj cilj. Sotona je konačno reproducirao svoju verziju Edenskog vrta. Ovaj svijet sa svojim vrhunski organiziranim religijama (uključujući organizirano kršćanstvo) i sa svojim naglaskom na znanost i tehnologiju kao odgovor na sva pitanja – ovaj svijet je uistinu postao "Sotonin Eden".

Između te dvije službe Bill je propovijedao "Krist je otkriven u Svojoj vlastitoj Riječi". U ovoj službi tekst je uzeo iz 2. Timoteju 2, 15 gdje Pavao kaže: *"Marljivo nastoj da se kao prokušan pokažeš pred Bogom, kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno razlaže riječ istine."* Bill je rekao: "Kad koristite Božju Riječ, tri stvari ne smijete učiniti. Ne smijete krivo protumačiti, premjestiti ili dislocirati Božju Riječ." Dao je primjere i rekao ako itko krivo protumači Isusa Krista kao da je netko drugi, a ne Sam Bog – odnosno, ako Ga načinite drugom osobom Božanstva, kao da je On samo jedan bog od tri – ovo će prevrnuti svaku riječ u cijeloj Bibliji. Time bi prekršili prvu zapovijed: *"Nemoj imati drugih bogova uz mene."*[489] To bi cijelu kršćansku religiju načinilo hrpom poganskog

[488] 2. Solunjanima 2, 3 – 4

[489] Izlazak 20, 3

slavljenja tri različita boga. Stoga ne smijete krivo protumačiti poziciju Isusa u Bibliji. On je bio više od samo Božjeg Duha u čovjeku. On je bio drugačiji od nas jer su Njegovi geni i kromosomi stvoreni od Boga u Marijinoj utrobi, a u isto vrijeme bio je poput nas u tome što je bio stvaran čovjek koji je rođen i rastao na normalan način. To Ga čini i Bogom i Čovjekom.[490] On je bio Bog-Čovjek. Ne smijete protumačiti Isusa Krista kao da je bio bilo tko osim Božje Riječi pretvorene u tijelo, jer je Sam Isus tumačenje Biblije. On očituje Sebe u Svom tijelu, crkvi. Kroz različita crkvena doba On je otkrivao Sebe – najprije kroz Svoja stopala u temeljnom djelu apostola, a sad smo u doba očiju, u proročkom dobu. Sljedeće će doći mozak, Sam Isus Krist. On je inteligencija i On mora upravljati cijelim tijelom. Onda je potpuno Kristovo tijelo otkriveno u obliku Nevjeste koja je uzeta iz Njegovog boka, kao što je Eva uzeta iz Adamovog boka na početku.

Primjer premještanja Riječi je pročitati citate iz Pisma koji govore o iscjeljenjima i čudima, i onda reći da su bila samo za protekle dane

[490] U drugoj službi William Branham je rekao: "Isus nije bio Bog, ali je bio Bog. Bio je čovjek, a ipak je bio Bog. Mogao je plakati, a mogao je podići mrtvog. Mogao je plakati jer je čovjek umro i ponovno ga podići. Bio je Jahve-jireh, Jahve-rahpa, Jahve Manasses, bio je Jahve u potpunosti. Bio je Jahve, a ipak je bio čovjek. Posjedovao je zemlju i načinio zemlju, a nije imao gdje nasloniti glavu. Rekao je: "Ptice koje sam načinio imaju gnijezda, a ja nemam gdje nasloniti glavu. Lisice koje sam stvorio imaju jazbine, a ja nemam neku u kojoj bi bio sahranjen.' Tako je. Morao je posuditi nečiji grob da bi bio sahranjen. On je stvorio utrobu u ženi. Nije imao utrobu da bude rođen. Morao je posuditi utrobu. On je stvorio zemlju, a nije imao mjesto da ga sahrane. Morao je posuditi grobnicu da bude sahranjen. Morao je posuditi mjesto od Josipa iz Arimateje, a ipak je bio Bog. Dokazao je da je Bog. Razumijete li sada? Mi smo male Mesije, ali nismo taj Isus. On je naš Otac. Mi smo samo pomazani Njegovim duhom i to je razlog što je Njegov život… razdijeljen na dan Pedesetnice. Kad se taj Ognjeni Stup spustio, razdijelio se poput jezika i spustio na svakog od njih, Bog se razdijelio među Svojim ljudima, jer su Crkva i Krist jedno, kao što su muž i žena jedno." ("Pitanja i odgovori", 64-0830M, od 1085-110 do 1085-111.)

Isusa i dvanaest apostola. Božju silu ne treba potisnuti u davnu povijest. Isus Krist je isti jučer, danas i zauvijek.

Dislocirat ćete Riječ ako ne prepoznate citate iz Pisma koji govore direktno o crkvenom dobu u kojem živite. U drugom i trećem poglavlju Otkrivenja, Bog je rekao: *"Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"* Isus Krist je diktirao tih sedam pisama sedmorim crkvenim dobima i svako pismo je bilo drugačije jer je svako crkveno doba bilo drugačije. Bog ima posebnu poruku za svako crkveno doba. Njegova Nevjesta u svakom dobu će je čuti – i tako će ispravno razdvajati Riječi istine. Na taj način ona pobjeđuje, bez obzira na sve što Sotona baca protiv nje. Pobjednici u sedmom crkvenom dobu (Laodiceji) prepoznat će Malahiju 4, 5 – 6; Luku 17, 30; Otkrivenje 10, 1 – 7 i ostale citate iz Pisma koji se posebno odnose na ovo doba.

KAD JE LJETO 1965. završilo, William Branham je poveo svoju obitelj natrag u Tucson da bi se njegova djeca mogla vratiti u školu. Desetogodišnji Joseph je započinjao peti razred, četrnaestogodišnja Sarah deveti. Rebekah koje je sad imala devetnaest godina maturirala je u srednjoj školi, ali je i dalje živjela sa svojim roditeljima u dvojnom apartmanu u Park Avenue. S četrdeset i šest godina, Meda je bila zauzeta u brizi za svoju djecu školarce. Bill, koji je sada imao pedeset i šest godina, nije bio siguran što Bog želi da učini sljedeće. Njegova budućnost bila je otvorena za brojene mogućnosti. Imao je samo jednu veliku kampanju na rasporedu tijekom ostatka godine – četiri dana u Shreveportu u Louisiani krajem studenog. Osim toga imao je dogovoreno nekoliko pojedinačnih sastanaka – jedan u nedjelju ujutro 11. rujna na doručku Full Gospel poslovnih ljudi u Phoenixu, a drugi sljedeći tjedan u crkvi Grantway zajednica Božja u Tucsonu.

Bio je sretan što ga je pastor Mack pozvao da govori u Grantway zajednici Božjoj, ali u isto vrijeme ovaj angažman naglasio je jednu njegovu dugotrajnu brigu. Bio je dobar prijatelj s većinom pentekostalnih propovjednika u Tucsonu, a živi tamo dvije godine i

ovo je prvi put da ga jedan od njih zamoli da govori u njegovoj crkvi. Bill je shvaćao poziciju ovih pastora. To je bila stvar crkvene politike. Pošto se njihove denominacijske vođe nisu slagale s doktrinama Billa Branhama, lokalni pastori ga nisu smjeli pozivati da propovijeda bez da riskiraju svoj dobar ugled u njihovim denominacijama. Bill im to nije zamjerao. Volio ih je svejedno. Ipak, nije mu bilo ugodno regularno voditi djecu u bilo koju od tih crkava.

Osim toga Bill se brinuo za duhovnu dobrobit nekoliko stotina ljudi koji su se preselili u Tucson da bi bili blizu njegovoj službi, a ipak, nije bilo crkve u gradu gdje bi mogli slušati njegovo naučavanje. Pošto mu Bog nije rekao da se vrati svojoj izvornoj ulozi pastora, Bill nije osjećao vodstvo da započne novu crkvu. Osjećao je da mora biti slobodan putovati kao evanđelist. Stoga se dugo vremena molio Bogu da inspirira nekog drugog da osnuje crkvu u Tucsonu gdje će se naučavati njegova poruka. Tijekom zadnjih nekoliko mjeseci Bill je pitao nekoliko kvalificiranih ljudi da razmisle o preseljenju u Tucson i osnivanju takve crkve, ali do sada nitko nije rekao da osjeća takvo vodstvo.

U petak 10. rujna 1965. Bill se odvezao u Phoenix. Sljedećg jutra u sali za svečanosti u Ramada Inn govorio je poslovnim ljudima i njihovim obiteljima na temu "Božja sila transformacije". Nakon završetka sastanka Bill je razgovarao s Pearryjem Greenom, mladim poslovnim čovjekom kršćaninom iz Beaumonta u Texasu. Pearry Green je imao trideset i dvije godine. Bio je samo godinu dana stariji od Billyja Paula. Pearry i Billy Paul su se upoznali i sprijateljili kad su obojica išli u biblijsku školu 1952. Pearry je sponzorirao Billovu kampanju iscjeljenja vjerom u Beaumontu 1964. Sad je Pearry rekao Billu da će prodati svoj posao u Texasu da bi se mogao preseliti u Tucson i otvoriti mjesto slavljenja tamo za one ljude koji slijede Billovu poruku u tom gradu. Bill ga je nagovarao da to brzo učini.

Angažman Pearryja Greena na otvaranju crkve u Tucsonu olakšao je jednu Billovu brigu. I dalje je bio zabrinut zbog knjige koju je pripremao o sedam crkvenih doba. Doma u Tucsonu pregledao je rukopis još jednom prije nego ode na tisak. Htio je dodati nešto

materijala. U siječnju 1964. papa Pavao IV posjetio je Jeruzalem, prvi papa koji je to učinio. Iste te noći mjesec je pretrpio potpunu pomrčinu. Bill je čitao o ta dva događaja u novinama koje su također donijele seriju fotografija koje su pokazivale pomrčinu mjeseca. Primijetio je da je zamračenje na šest fotografija odgovaralo zamračenju u krugovima koje je on nacrtao na ploči u Branhamovom šatoru kad je ilustrirao količinu svjetla koje je bilo u svakom crkvenom dobu. Pomrčina mjeseca 1964. izgledala je kao znak na nebu koji je potvrđivao njegovu poruku o sedam crkvenih doba. Htio je dodati tih šest slika iz novina u svoju knjigu i objasniti njihovo značenje.

Billova druga velika briga bilo je njegovo zdravlje. Početkom godine ponovno mu se pojačala želučana kiselina. To mu je stvaralo mučnine i probavne smetnje cijelo ljeto. Sad je bila jesen i činilo se da mu je sve gore sa želucem. Gubio je na težini i imao problema sa spavanjem. Povremeno bi ga probola takva bol visoko u grudnom košu da je oponašala srčani udar. Liječnik mu je pregledao srce pomoću elektrokardiograma. Nalaz je pokazao da su mu otkucaji srca dovoljno jaki da doživi sto godina. Zbunjen, liječnik ga je uputio gastroenterologu.

Bill je objasnio gastroenterologu, čovjeku koji se zvao dr. Van Ravensworth, kako pati od ovakvog stanja sa želucem otkako je bio dječak. Prvi napad došao je kad je imao sedam godina i mučio ga skoro godinu dana. Onda ga je napustio i dobro se osjećao dok nije imao oko četrnaest godina. Ponovno ga je napao kad je imao dvadeset i tri godine. Želudac ga je mučio mjesecima dok nije postao kršćanin i Isus ga iscijelio. Bio je bez simptoma oko sedam godina, a onda ga je ponovno napao. Svaki povratak ovog stanja bio je progresivno gori. Kad ga je ponovno napao 1948., skoro ga je ubio. Želudac mu je bio toliko loše da ga je prisilio da napusti svoju službu diljem nacije na šest mjeseci. U to vrijeme otišao je u kliniku Mayo u Rochester u Minnesoti. Nadao se da će pronaći uzrok, ali mu nisu mogli pomoći. Na sreću, oporavio se. Šesti put ga je pogodilo kad je bio u Indiji krajem 1955. i mučilo ga kroz velik dio 1956. Činilo se da mu se vraća svakih sedam godina i da obično traje oko godine dana, ako se

doda ili oduzme nekoliko mjeseci. Onda je osam godina bio bez jačeg napada i pretpostavio je da je prestalo – do sad kad ga je ponovno počelo mučiti.

Dr. Van Ravensworth predložio je Billu da se podvrgne gastroskopiji, novoj proceduri gdje bi ga uspavali i cijev zvana endoskop bi mu se provukla niz grlo. Kroz endoskop liječnik zapravo može gledati u unutrašnjost želuca i možda onda bude mogao reći u čemu je problem. Bill je pristao na proceduru.

U petak 17. rujna 1965. dr. Ravensworth koristio je endoskop za pregled ovojnice Billovog želuca. Anesteziolog, koji je Billu dao malu dozu natrijevog pentotala, očekivao je da će njegov pacijent spavati deset minuta. On je spavao deset sati.

Sljedećeg jutra Bill je doručkovao s Pearryjem Greenom u restoranu Ramada Inna gdje je Pearry odsjeo. Stariji čovjek i mladić razgovarali su o koracima koji su potrebni za osnivanje crkve u Tucsonu. Onda je Bill ispričao Pearryju mnoge natprirodne događaje koji su vodili k otvaranju sedam pečata iz knjige Otkrivenje. Ispričao je Pearryju o svojoj viziji 1958. o geodetskom kolcu zakucanom u njegovom dvorištu u Jeffersonvilleu i kako se to dogodilo godinama kasnije, što mu je bio znak da se preseli zapadno. Opisao je svoju viziju iz prosinca 1962. kad je čuo eksploziju i vidio konfiguraciju anđela, a nije znao što sve to znači. Onda je rekao Pearryju o svom penjanju uz Sabino kanjon i o maču koji se materijalizirao u njegovoj ruci. Nastavio je sa svojim izletom u lov 1963. blizu Sunset Peaka i ispričao Pearryju o sedam doslovnih anđela koji su ga sreli tamo. Sjedili su u restoranu toliko dugo da su naručili ručak.

U nedjelju navečer Bill je govorio u crkvi Grantway zajednica Božja. Njegova tema bila je "Žeđ". Koristio je Psalme 42 za tekst i usporedio žeđ tijela za vodom sa žeđi duše za Bogom. Preko telefonske veze služba se uživo prenosila u dvadeset i osam crkava od Texasa do New Yorka.

U ponedjeljak ujutro 20. rujna 1965. probudio se u pet sati i odmah se sjetio svog popodnevnog zakazanog pregleda kod dr. Ravenswortha. Danas će saznati rezultate gastroskopije od prošlog

petka. Pogledao je preko male spavaće sobe na bračni krevet na kojem je Meda ležala. Kapci su joj još prekrivali oči. Sjeo je na krevet i pogledao kroz prozor na Catalina planine. Njegove oči pratile su konture obzora do ulaza u Sabino kanjon. Odjednom je obzor iščeznuo. Više nije bio u svojoj spavaćoj sobi, već je stajao usred šume. Pred njim je bilo mrtvo drvo toliko staro da mu je otpala sva kora i gotove sve grane. Bill je prepoznao da je ovaj panj isto stablo s udubinom koju je vidio u viziji upravo prije nego je dobio rezultate nalaza u Mayo klinici 1948. U toj ranijoj viziji udarao je po panju štapom čime je natjerao vjevericu čudnog izgleda da se izvuče iz rupe u čvoru. Vjeverica je skočila na njega, završila mu u ustima i otrčala mu u želudac gdje mu je poderala unutrašnjost oštrim kandžama. Kad je dozvao Gospoda u pomoć, glas je rekao: *"Zapamti, dugačka je samo šest inča."* Tijekom godina, kad god je imao kiselinu u želucu i kad bi mu snaga opala, pomislio je na tu viziju i pitao se što je Gospod mislio. Ovdje je sada nakon sedamnaest godina i gleda isto udubljeno stablo.

"Siguran sam da je ovo ta vjeveričja jazbina," pomislio je Bill. "Pitam se je li ta čudna vjeverica još tu." Podigao je štap i udario po drvetu. Iskočila je vjeverica. Skočila je pravo na zapanjenog čovjeka, ali ovaj put umjesto da je završila Billu na ramenu i skočila mu u usta, vjeverica mu se odbila o prsa i pala na zemlju, mlitava i beživotna. U istom trenutku, glas je rekao: *"Idi na Catalina planine."* Jednako brzo kao što je vizija došla, nestala je. Bill je ponovno sjedio na svom krevetu i gledao kroz prozor prema Sabino kanjonu.

Obuzelo ga je uzbuđenje ispunjeno nadom kao kad čujete grmljavinu u pustinji i pomislite da možda konačno dođe dugo očekivana kiša. Nakon nekoliko sati odvezao je Sarah i Joeja u školu, a onda nastavio prema Sabino kanjonu. Uvezao se u park i pratio put uz potok. U rujnu voda samo curi iz lokve u lokvu između velikog kamenja. Visoka, zelena stabla na dnu kanjona u oštrom su kontrastu s rijetkom svjetlo zelenom vegetacijom koja točka stjenovite padine od iznad. Oko tri kilometra nakon ulaza u park, ostavio je auto na parkingu i pratio put prema istočnoj padini kanjona. Kad je došao do "T" raskrižja gdje se put dijeli, krenuo je putem koji vodi na jug, a

vodi do srednje visokih brežuljaka gdje se Kraljev mač pojavio u njegovoj ruci.

Bilo je gotovo jedanaest sati. Kad je stigao do uvale u padini kanjona gdje put skreće za devedeset stupnjeva, odjednom je osjetio prisutnost Gospoda. Iznenada je stao i skinuo svoj šešir. Mislio je: "On je ovdje negdje." Bill je zakoračio još nekoliko koraka, a onda ponovno stao i rekao: "Gospode, znam da si ovdje. O čemu se ovdje radi?"

Dok je gledao oko kamenite uvale, zapazio je mrtvu životinju. Kad je pogledao iz blizine, oduševio se kad je vidio da se radi o vjeverici, iako mu je bila čudnog izgleda. Ova životinja je pripadala vrsti vjeverica autohtonih u Arizoni i Meksiku. Bila je manja od vjeverica koje je lovio u Indiani i Kentuckyju i nije imala velik i gust rep karakterističan za sjeverne rođake. Na neki način više je nalikovala lasici nego vjevericama koje je imao prilike vidjeti. Definitivno je to bila životinja koju je vidio u jutrošnjoj viziji. Skočila je sa stijena iznad i završila na granama kaktusa. Možda je vjeverica bježala od predatora takvom brzinom da nije imala vremena pogledati prije nego je skočila. Bez obzira na razlog, napravila je fatalnu pogrešku. Grane ovakvog kaktusa štiti debeli pokrov od bodlji od 5 cm koje poput igli za šivanje strše u sve strane. Neke bodlje su probile glavu vjeverice, prsa i trbuh.

Negdje između stijena iznad njega glas je rekao: *"Tvoj neprijatelj je mrtav."*

Nogom je gurnuo truplo. Prema ukočenosti trupla, mora da je umrla prije nekoliko dana. Možda u vrijeme kad je otišao u bolnicu na pregled želuca. Bilo je čudno što vrane još nisu pojele mrtvu vjevericu.

Bill je nastavio uz puteljak. Stao je kad je stigao na mjesto gdje mu se Kraljev mač pojavio u ruci. Stajao je tamo neko vrijeme, uživao u ljepoti kanjona i zahvaljivao Gospodu za Njegovu ljubav i milost. Onda je odšetao natrag putem do svog automobila. Imao je zakazan pregled.

Kasnije tog popodneva dr. Ravensworth je rekao: "G. Branham, imate gastritis, što je upala želučane ovojnice. To je razlog što vam je želudac tako osjetljiv i što osjećate mučnine i povremeno povraćate. Ovojnica vašeg želuca trebala bi biti mekana i savitljiva, ali vaša se osušila i sad je više kao koža. Nažalost, ne postoji ništa što medicinska znanost može učiniti za vas. Žao mi je."

Obeshrabrenje je prijetilo da će ga napasti poput zmije zamotane blizu njegovih stopala. Bill ga je odgurnuo vjerom potaknutom vizijom koju je vidio ujutro i mrtvom vjevericom koju je vidio u Sabino kanjonu. Rekao je svojoj supruzi: "Draga, ne znam kako, ali nadvladat ću ovaj problem sa želucem."

U utorak ujutro ponovno se odvezao u Sabino kanjon, parkirao automobil na početku puta i šetao uz kanjon. Tamo gdje se put dijeli ponovno je skrenuo u desno gdje ga je put vodio južno uz istočnu padinu Sabina. Dok je hodao, um mu se borio s prognozama koje mu je dao dr. Ravensworth. Zvučale su konačno, a ipak jučer na istom ovom putu čuo je natprirodan glas kako kaže da je njegov neprijatelj mrtav. Povremeno se vjera i percepcija činjenica mogu boriti jedna protiv druge, pogotovo ako se vjera i činjenice naizgled isključuju. Bill je znao po iskustvu da je vjera jača sila, ali jedino ako je ta vjera poravnana s Božjom voljom. Bill nije htio samo pretpostaviti da zna što je Božja volja u ovom slučaju. Htio je znati za sigurno. Stoga je njegovo pitanje bilo – koji je njegov neprijatelj mrtav?

Razmišljao je o svom liječničkom pregledu u klinici Mayo 1948. Oni su mu također rekli da ništa neće pomoći kiselini u njegovom želucu. Tad bi bio obeshrabren da nije bilo vizije te smiješne vjeverice i čudnog sna kojeg je njegova majka usnula u isto vrijeme.

Ella Branham je sanjala da Bill živi na zapadu i gradi kuću na brežuljku. Vidjela je svog sina kako leži na leđima i pati od kiseline u želucu. Onda je vidjela šest bijelih golubova kako mu slijeću na prsa. Gugutali su kao da mu pokušavaju nešto reći. Onda su odletjeli u obliku slova "S". Bill se često pitao o snu svoje majke jer se poklapao s vizijom i zagonetnim nalogom od Gospoda: *"Zapamti, dugačka je samo šest inča."* U Božjoj numerologiji, broj šest povezuje se s

čovjekom jer je Bog stvorio Adama šesti dan. Šest je nepotpun broj. Nakon šest dana stvaranja, Bog je otpočinuo sedmi dan. Sedam predstavlja potpunost. Šest golubova u snu njegove majke predstavljali su Božju milost koja će mu dolaziti šest puta u životu i iscijeliti ga od žučane kiseline. Svako iscjeljenje je bilo privremeno i trajalo oko sedam ili osam godina. Od 1948. nestrpljivo čeka vidjeti sedmog bijelog goluba koji će mu reći da je njegova patnja završena.

Kroz ovaj izduženi kanjon put nije bio ravan, već se dizao i padao iz sloja u sloj, što je značilo da se Bill morao koncentrirati gdje stavlja nogu da ne iščaši gležanj. Primijetio je bijeli bljesak ispred sebe, definitivno neprikladan među pastelnim bojama suhih gornjih padina. Podigavši glavu, iznenadio se da vidi goluba kako stoji na putu. Perje mu je izgledalo bijelo poput snijega. "Mora da je ovo vizija," pomislio je Bill dok je trljao oči. "Sigurno je vizija." Glava ptice bila je zakrenuta u stranu, a okruglo oko na glavi gledalo je pravo u njega. Onda je trepnula – jednom, dva puta, tri puta. To mu je reklo da je stvarna. Golub u viziji ne bi treptao bez da ima neki poseban razlog za to. Bill je skrenuo s puteljka i zaobišao pticu po silaznoj padini. Nije odletjela. Kad se Bill vratio na put, golub ga je i dalje gledao, ali sad s okom na drugoj strani glave. Gledao ga je dok mu nije otišao iz vidika iza sljedećeg zavoja na putu. Kad se vratio za sat vremena, nije ga bilo. Bill je pomislio: "Kao Abrahamov sin, ne uzimam u obzir što mi je liječnik rekao. Bit ću dobro, bez obzira!"

U srijedu ujutro 22. rujna 1965. još jednom se vratio u Sabino kanjon. Ovaj put sumnje mu nisu prijetile poput zmija. Ovog jutra cilj mu je bio jednostavno slaviti Gospoda za Njegovu dobrotu i milost. Kad je došao do "T" na putu, ovaj put skrenuo je u lijevo i pješačio na sjever. Oko 11:30 Bill je ožednio, tako se spustio u dno kanjona i pio iz duboke, čiste lokve gdje se ulijevala voda dok je potok curio preko i oko granitnog kamenja. Dan je već bio vruć i postajalo je sve toplije. Skinuo je košulju, zavezao je oko pasa i ponovno se popeo uz padinu prema putu. Visoko iznad njega, gdje litice dodiruju istočno nebo, neko veliko kamenje podsjeća na ogromnog orla s okrenutom glavom kako gleda na raširena krila. Umoran od penjanja, stao je odmoriti u sjenu velikog kamena koji je bio gotovo duplo viši i oblikom otprilike

kao piramida. Pogled na sat rekao mu je da je skoro podne. U njegovom umu glas je rekao: *"Stavi ruke na ovu stijenu i moli se."* Poslušno je stavio ruke na kamen i naslonio se na njega tako da su mu prsa pritiskala relativno hladnu površinu. Okrenuo je lice prema tim stijenama na vrhu litice koje su predstavljale orla. Bill se molio: "Bože na nebu, hvali Ti za…"

Prije nego je završio rečenicu, zatutnjao je glas s litica iznad njega i pitao: *"Na što si naslonjen uz svoje srce?"* Preplašen, Bill se odgurnuo i dobro pogledao veliki kamen ispred sebe. Tamo, ugrađena na površini stijene u visini njegovog srca, pisala je riječ:

[491]

Slova su bila oblikovana od bijelog kremena i jasno su se isticala na tamnijem granitu. Prvo slovo u "Eagle" izgledalo je kao veliko "E". Ostala četiri slova bila su napisana engleskim pisanim slovima, iako nisu bila povezana kao što su pisana slova obično povezana. Svako slovo je bilo drugačije. Sva slova su bila na sličnoj razini i slično razmaknuta. Bila su kao da je, kad su stijene u ovom kanjonu oblikovane, Bog umetnuo bijeli kremen u ovaj veliki kamen i smjestio ga na liticu od iznad. Onda, tijekom nekog potresa, ili možda dok je vlada radila miniranja da izgradi put kroz kanjon, pao je, raspuknuo se prilikom pada i zaustavio blizu dna padine. Čekao je do ovog dana da bi izrekao svoju poruku. Pokazat će se kao konačna potvrda službe Williama Branhama.

[491] Eng. riječ eagle znači "orao"

Fotografirao Pearry Green. Nekoliko mjeseci nakon smrti Williama Branhama, Pearry Green i Harold McClinrock otišli su u Sabino kanjon i pretraživali sjeverni put dok nisu pronašli ovaj ogromni kamen s riječi "Eagle" napisanom bijelim kremenom koji je bio uklopljen u tamniji granit.

S lijeva na desno: George Smith; Rebekah, Bill, Sarah, Meda i Joseph Branham. Ova fotografija je slikana 14. srpnja 1965. u Jeffersonvilleu u Indiani.

Poglavlje 95
Njegovi posljednji dani
1965.

POČEVŠI NA Dan zahvalnosti, William Branham je propovijedao pet puta u Shreveportu u Louisiana u Life Tabernacleu, crkvi gdje je Jack Moore bio pastor. U četvrtak navečer 25. studenog 1965. govorio je "Nevidljivo jedinstvo Nevjeste Kristove". To vjenčanje koje je predstavio odvija se upravo sada. Događa se kad osoba čuje i primi dokazanu Riječ za ovo doba. Isus, Ženik, je ta dokazana Riječ. Pavao je objasnio ovu tajnu u Efežanima 5, 25 – 27: *"Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu i sebe predao za nju da je posveti očistivši je kupelju vode, u Riječi, te predvede sebi crkvu slavnu, bez mrlje ili nabora, ili čega takvoga – nego da bude sveta i bez ljage."*

Bill je rekao: "Ako stojite s Božjom Riječi, onda stojite potpuno opravdani kao da to uopće nikad niste učinili. Haleluja! Pričajte mi o Danu zahvalnosti. Zahvalniji sam za to nego za bilo što drugo. Vi ste čista, kreposna, bezgrješna Nevjesta Sina živog Boga. Svaki čovjek i žena koji su rođeni od Duha Božjeg, oprani u krvi Isusa Krista i vjeruju svaku Božju Riječ, stoje kao da uopće nikad niste pogriješili. Savršeni ste kroz krv Isusa Krista. Odvojite se od ljuske i dođite ovdje na sunce gdje možete sazrijevati s ostatkom pšeničnog uroda. Čujem dolazak kombajna. Idete na svadbu na nebu i nosite vjenčani prsten

predodređene, nezaslužene milosti. Bog je to Sam učinio. On vas je poznavao prije postanka svijeta te je On navukao vjenčani prsten na vas tako što je stavio vaše ime u Knjigu Života Jaganjca. Kakav Dan zahvalnosti! Haleluja! Slava našem Bogu!"

U petak navečer Bill je propovijedao "Djela su izražena vjera" gdje je objasnio dva citata iz Pisma koja se na prvi pogled čine kontradiktorna. Jakov 2, 21 – 23 kaže da je Abraham opravdan svojim djelima, a ne samo vjerom, dok u Rimljanima 4, 1 – 8 Pavao kaže da je Abraham opravdan vjerom, a ne djelima. Ovi citati iz Pisma nisu kontradiktorni, već su jednostavno različite strane iste kovanice. Jakov je gledao na Abrahama iz ljudske perspektive, a Pavao je gledao na Abrahama iz Božje perspektive. Ljudi mogu jedino biti spašeni kroz vjeru u Isusa Krista, ali prava vjera u Krista će se prirodno izraziti kroz dobra djela.

U subotu ujutro Jack Moore je bio domaćin doručka u lokalnom hotelu nakon kojeg je Bill govorio na temu "Pokušati služiti Bogu bez da je to Božja volja". Te noći, ponovno u Life Tabernacleu, propovijedao je "Čuo sam, ali sada vidim". Uzeo je naslov iz Joba 42, 5. Nakon što je Bog razgovarao s Jobom iz vihora, Job je rekao: *"Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje vidješe."* Bill je objasnio što je Job mislio, a onda je pokazao kako se ovaj citat iz Pisma odnosi na dvadeseto stoljeće. Koristio je vlastitu službu za primjer. Koju priču je koristio? Mogao je odabrati bilo koju od stotina tisuća vizija, proroštava, čuda i natprirodnih događaja koje je proživio tijekom svojih pedeset i šest godina. Odabrao je ispričati svoje iskustvo iz 1959. kad ga je Bog naučio značenje Marka 11, 23 – ako kažeš ovoj gori da se pomakne i baci u more, i uistinu vjeruješ da će se to dogoditi, dogodit će se. Ispričao je kako je lovio vjeverice u to vrijeme, a nije bio uspješan u tome. Bog mu je rekao da kaže što god želi i da će se to dogoditi. On je rekao Bogu da želi svoj lovački limit vjeverica. Iz ničega osim hladnog zraka pojavile su se vjeverice, a on ih je upucao.

U nedjelju ujutro 28. studenog 1965. Bill je propovijedao "Božje jedino predodređeno mjesto slavljenja" (što je ispod prolivene krvi

Isusa, Jaganjca Božjeg). Onda u nedjelju navečer propovijedao je službu koju je nazvao "Na krilima snježno bijelog goluba". Posudio je naslov iz poznate country i western pjesme koju je čuo na radiju u autu dok se vozio diljem zemlje. Pjesma je imala kršćansku temu i svidjela mu se. Tijekom službe Bill je ispričao svom auditoriju kako mu je Bog govorio dok je pješačio u Sabino kanjonu i kako mu je Bog dao znak kroz snježno bijelog goluba. Na kraju svoje službe otpjevao je pjesmu "Na krilima goluba":

Noa je plovio kroz poplavu mnogo dana,
Na razne načine tražio je zemlju,
Imao je problema, ali ne odozgor,
Bog mu je dao Svoj znak na krilima goluba.

Na krilima snježno bijelog goluba,
Bog šalje Svoju čistu, dragu ljubav,
Znak odozgor,
Na krilima goluba.

Isus, naš Spasitelj, došao je na zemlju jednog dana,
Rođen je u štali, u jaslama sa sijenom,
Iako odbačen ovdje, ali ne i gore,
Bog nam je dao Svoj znak na krilima goluba.

Na krilima snježno bijelog goluba,
Bog šalje Svoju čistu, dragu ljubav,
Znak odozgor,
Na krilima goluba.

Do tu je Bill pratio riječi poznate pjesme precizno koliko ih se mogao sjetiti. Sad je dodao treću kiticu koju je sam sastavio.

Iako sam patio na razne načine,
Molio za iscjeljenje danju i noću,

Otac gore nije zaboravio vjeru,
On mi je dao Svoj znak na krilima goluba.

Nakon ove pjesme uslijedio je staromodan red za molitvu. Jack Moore je kasnije rekao da od svih sastanaka na kojima je bio s Williamom Branhamom, ništa se ne može usporediti s duhom ljubavi, vjere i proslavljanja koji je tekao kroz Life Tabernacle te noći.

TIJEKOM prvog tjedna prosinca, William Branham je imao kratak izlet propovijedana u južnu Kaliforniju. Njegovo prvo zaustavljanje bilo je u Yumi, u gradu na jugozapadnom uglu Arizone, blizu granice s Kalifornijom i Meksikom. U subotu navečer 4. prosinca 1965. govorio je na svečanoj večeri Full Gospel Business Mens Fellowshipa u Ramada Innu. Njegova tema bila je "Uznesenje", odnosno tajni odlazak Nevjeste Kristove prije perioda velikih patnji. Pročitao je 1. Solunjanima 4, 13 – 17:

"Ne bih htio da budete u neznanju, braćo, glede onih koji su usnuli; da ne tugujete kao ostali koji nemaju nade. Jer ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, tako će Bog i one koji su usnuli u Isusu privesti zajedno s njim. Ovo vam doista velimo po riječi Gospodinovoj: mi živi – mi preostali do Dolaska Gospodinova – nećemo preteći onih koji su usnuli. Jer će sam Gospodin sa zapovjedničkim zovom, s glasom arhanđela i s trubljom Božjom sići s neba i najprije će uskrsnuti umrli u Kristu, a potom ćemo mi živi, preostali, zajedno s njima biti uzneseni u oblacima u susret Gospodinu u zraku – i tako ćemo uvijek biti s Gospodinom."

Među mnogim poantama koje je iznio u svojoj službi, možda je najznačajnije njegovo obrazloženje zova, glasa arhanđela i trublje Božje. Rekao je: "Prvo što odzvanja je zov, poruka glasnika koja priprema ljude. Drugo što odzvanja je glas uskrsnuća – isti glas koji je

pozvao Lazara iz groba u Ivanu 11, 38 do 44. Treće što odzvanja je trublja i poziva ljude na Jaganjčevu večeru na nebu s Njegovom Nevjestom (sjetite se tipa iz Starog Zavjeta – trublja je uvijek pozivala Židove na njihov blagdan Truba). Vidite, prva stvar koja nastupa je Njegova poruka koja okuplja Nevjestu. Sljedeće je uskrsnuće usnule Nevjeste, onih vjernika koji su umrli u prijašnjim crkvenim dobima. Oni su okupljeni i trublja ih sve poziva na svetkovinu na nebu. Mi smo upravo tamo spremi sada. Samo je jedna stvar preostala – crkva koja izlazi treba sazrjeti na suncu. Veliki kombajn će uskoro naići. Stabljike će se spaliti, ali zrna će biti sakupljena u žitnicu."

"Govorim vam ovo jer je to život, jer sam odgovoran Bogu što to kažem. Moram to reći. Moja služba iscjeljenja vjerom bila je samo za privući pažnju ljudi. Cijelo vrijeme znao sam da će doći poruka i ovdje je. Tih sedam pečata otvoreni i te tajne otkrivene."

"Jednog dana kad sam počeo propovijedati tih sedam crkvenih doba, nazvao sam Jacka Moorea koji je veliki teolog. Rekao sam: 'Jack, tko je ova osoba iz prvog poglavlja Otkrivenja poput Sina čovječjeg što stoji tamo s kosom bijelom poput vune?' Rekao sam: 'Isus je bio mlad čovjek. Kako je On mogao imati kosu bijelu poput vune?' Jack je rekao: 'Brate Branhame, to je bilo Njegovo slavno tijelo.' Meni to nije zvučalo istinito. Kad sam otišao u svoju sobu i počeo se moliti, Bog mi je rekao što je to uistinu. Vidite, uvijek sam propovijedao da je Isus bio božanstvo, a ne samo čovjek. On je bio Bog očitovan u tijelu – atribut Božje ljubavi koji je sišao i prikazao se ovdje na zemlji. Isus je bio Božja ljubav koja je načinila tijelo da Sam Jahve živi u njemu. On je bio punina Božanstva tjelesno. Bog je očitovao ono što je On bio kroz to tijelo. To tijelo je moralo umrijeti da On može oprati Nevjestu Svojom krvlju. Ne samo da je Njegova Nevjesta oprana i da joj je oprošteno, ona je opravdana. U Božjim očima ona to nikada uopće nije učinila. Ona stoji tamo udana za čestitog Sina Božjeg. Ona je bila predodređena. Bila je zarobljena u ovom svijetu grijeha, ali kad je čula istinu i izašla, krv Jaganjca Božjeg ju je očistila. Onda je ona čestita. Na njoj uopće nema grijeha. Stoga, poruka okuplja Nevjestu. To je zov."

Nakon završetka službe Bill je dobio ugodno iznenađenje. Uručena mu je prva kopija njegove knjige *Otkrivenje sedam crkvenih doba*. Tvrdog uveza s tamnoplavim koricama, knjiga je imala 381 stranicu podijeljenu u deset poglavlja. Prvo poglavlje zvalo se "Otkrivenje Isusa Krista", a posljednje "Sažetak doba". Njegova knjiga bila je puna biblijskih stihova, crkvene povijesti i osobnih komentara majstorski isprepletenih u divnu sliku.

U nedjelju navečer Bill je propovijedao u crkvi Zajednica Božja u Rialtu u Kaliforniji, 80 km istočno od Los Angelesa. Ovu službu je nazvao "Događaji koji se imaju dogoditi" i rekao je da nastavlja gdje je stao prošle noći u Yumi. Njegov biblijski tekst bio je Ivan 14, 1 – 7 gdje Isus kaže:

> *"Neka se ne uznemiruje vaše srce; vjerujte u Boga i u mene vjerujte. U kući Oca mojega ima mnogo stanova; da nije tako, rekao bih vam. Idem vam pripraviti mjesto. I ako odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. A kamo ja odlazim znate, i put znate." Reče mu Toma: "Gospodine, ne znamo kamo ideš – kako možemo znati put? Reče mu Isus; "Ja sam Put, i Istina, i Život – nitko ne dolazi k Ocu osim po meni. Da ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali; od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga."*

Bill je napomenuo da se ovaj citat često koristi na sahranama. U retrospektivi ova služba zvuči kao da on propovijeda svoju vlastitu sahranu – ne na tužan, zamišljen način, već s radosnim iščekivanjem onog što dolazi. Bill je rekao: "Zahvalan sam za otvorena vrata poput ove crkve koja mi je dozvolila da dođem i inspiriram mlade ljude poput vašeg pastora. Postajem star i znam da su moji dani odbrojeni. Sad znam da ovi mladi ljudi mogu uzeti ovu poruku i raznijeti je do dolaska Gospoda (ako On ne dođe u mojoj generaciji – što se nadam da ću Ga vidjeti… Svakodnevno Ga čekam i gledam, čuvam se spremnim za taj čas.)"

Bill je govorio o Božjem beskonačnom umu u odnosu na naše ograničeno razumijevanje života i svemira. Naši ograničeni umovi ne mogu dokučiti što znači beskonačno. Bill je rekao da Bog zna sve što je ikada postojalo, sve što je sada i sve što će biti, stoga ništa nije neuravnoteženo u Njegovim planovima. On je planirao vaše rođenje i On zna sekundu kad ćete umrijeti. Naši umovi su limitirani. Nama se život čini pun nesigurnosti. Nitko od nas ne zna čas kad će umrijeti. Možda danas poginete u nesreći, ili možda noćas umrete od srčanog udara. Ali smrt nije kraj. Isus je rekao: "Idem vam pripraviti mjesto." Nakon smrti kršćani će nastaviti svoje živote na drugom mjestu. To neće biti duhovan svijet. Bit će pravo mjesto, poput Edenskog vrta, gdje ćemo jesti i piti, raditi i igrati se, i proslavljati našeg Stvoritelja. U tom raju imat ćemo stvarna tijela.

Bill je objasnio da su "nova tijela" "stanovi" za koje je Isus rekao da će nam pripremiti. Svi stanovi bit će drugačiji. Bog voli raznolikosti. On nas je sve načinio različitima ovdje na zemlji. Tako će biti također na nebu. I ne samo naše fizičke karakteristike, naše osobnosti u nebu bit će jednako raznolike i raznovrsne kao što su ovdje na zemlji. Zapazite raznolikost ljudi koje je Isus izabrao za svoje apostole. Petar je bio drzak i postao je vatren propovjednik. Andrija je bio oprezniji i cijelo vrijeme se molio. Pavao je više bio učenjak. Ne možete suditi da je jedan apostol bio bolji od drugoga. Bili su različiti jer ih je Bog načinio takvima. Pogledajte raznolikost osobnosti među kršćanima. Neki su bučni i kategorični, drugi su tihi i ljubazni, i mnoge nijanse osobnosti postoje među ta dva ekstrema – ali svi su dio Kraljevstva Božjeg ako su nanovo rođeni. Postoji jedna stvar koju svi kršćani imaju zajedničku – on ili ona ispunjeni su dijelom Božjeg Duha.

Postoji samo jedna vrsta vječnog života i to je Božji život, stoga Božji život mora biti u vama da biste živjeli zauvijek. Ako Božji Duh živi u vama, to vas čini Božjim atributom. Bill je rekao: "Ako smo mi ti Božji atributi, ne možemo živjeti po vjerovanjima ili denominacijama. Moramo živjeti po Riječi. Nevjesta Kristova je dio Ženika kao što je bilo koja žena dio svog muža. Prema tome, mi moramo biti Riječ-Nevjesta. Što je Riječ-Nevjesta? To je očitovanje

za ovaj čas. Nevjesta nije vjerovanje ili denominacija, već živi atribut Božji koji prikazuje Božje atribute svijetu.

Blizu kraja svoje službe ispričao je svoje iskustvo odlaska iza zavjese vremena gdje mu je Bog dao da zaviri u raj koji očekuje kršćane. Nazivom službe "Događaji koji se imaju dogoditi" Bill je upućivao na jednu sigurnost u budućnosti svakog kršćanina. Isus je dao fantastično obećanje. Možemo li Mu vjerovati da će ga održati? Odgovor je rezonantno da! Kroz mnoge znake i čuda (uključujući i lomljenje okova smrti) Isus je dokazao da je bio Svemogući Bog koji je živio kao običan čovjek, i prema tome On je u potpunosti u mogućnosti učiniti ono što je obećao da će učiniti. "Idem vam pripraviti mjesto. I ako odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja." Svaki vjernik u Krista dijeli ovu nadu s povjerenjem.

Sljedeće noći na svečanosti Full Gospel poslovnih ljudi u San Bernardinu Bill je govorio na temu "Moderni događaji su razjašnjeni proroštvom". Njegov tekst je došao iz Luke 24, 13 – 27. Nakon što je Isus uskrsnuo iz mrtvih, hodao je s dvojicom ljudi u mali grad po imenu Emaus. Ljudi Ga na početku nisu prepoznali te su mu ispričali što su znali o Isusu Nazarećaninu i Njegovom raspeću prije nekoliko dana. Isus im je rekao: *"O bezumni i srca spora da vjerujete sve što su govorili proroci! Nije li trebalo da Krist to pretrpi i uđe u svoju slavu?" I počevši od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim pismima ima o njemu.*

Bill je predložio neke citate iz Pisma na koje je Isus mogao uputiti tog popodneva na putu za Emaus:

Psalam 16, 10 — Uskrsnuo je iz mrtvih.

Psalam 22, 1 — Povikao je na križu: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?"

Psalam 22, 7 – 8 — Podrugivali su mu se Njegovi neprijatelji.

Psalam 22, 16 — Ispunilo se: "Probodoše mi ruke i noge."

Psalam 22, 18 — Ispunilo se: "Haljine moje dijele među sobom."

Psalam 35, 11 — Optužili su Ga lažni svjedoci.

Psalam 41, 9 — Iznevjerili su Ga Njegovi prijatelji.
Izaija 7, 14 — Začet će djevica.
Izaija 9, 6 — Dijete nam se rodilo…
Izaija 50, 6 — Bio je bičevan.
Izaija 53, 7 — Bio je nijem pred Svojim tužiteljima.
Izaija 53, 9 — Bio je sahranjen s bogatima.
Izaija 53, 12 — Umro je sa zločincima.
Zaharija 11, 12 — Prodan je za trideset srebrnika.
Zaharija 13, 7 — Napustili su ga njegovi učenici.
Malahija 3 — Ivan Krstitelj je bio Njegov preteča.

Nadalje, razmotrite sve tipove na koje je Isus mogao uputiti kroz Stari Zavjet – poput Postanka 22 gdje je Abraham uzeo svog sina Izaka na vrh planine s namjerom da ga žrtvuje i ispuni Božju zapovijed.

Billova poanta je bila: Isus je koristio citate iz Pisma da objasni važne duhovne događaje tog dana. Isto tako kršćani mogu razumjeti važne duhovne događaje danas tako da ih povežu s biblijskim proroštvima namijenjenim za ovaj dan. Bill je aludirao na svoju vlastitu službu, ali nije imao vremena na ovoj svečanosti navesti sve citate Pisma koji su primjenjivi. Bill je rekao: "Promatrajte Njega. Isus ih je uputio na Božju Riječ. On nikad nije samo došao i rekao: 'Zar Me ne poznajete? Ja sam Mesija koji je uskrsnuo.' On to nije rekao. On im je samo dao citate iz Pisma i oni su morali sami prosuditi. Ivan Krstitelj je učinio isto. Evo ljudi, nemojte zaspati, sami prosudite."

Sljedeće večeri, 7. prosinca 1965., Bill je propovijedao "Vodstvo" u Covini u Kaliforniji na još jednoj svečanosti Full Gospel poslovnih ljudi. Ponovno je koristio bogatog mladog gospodara iz Marka 10, 17 – 22 za tekst kao odgovarajući tip bogatog, samozadovoljnog laodicejskog crkvenog doba. Opisao je ovog mladog gospodara kao uspješnog poslovnog čovjeka koji je bio zabrinut za svoju dušu. Ovaj poslovni čovjek je vidio da je kod Isusa nešto drugačije i nadao se da će mu Isus reći kako da bude siguran da ima vječni život. Kad mu je

Isus rekao da zaboravi na svoje bogatstvo i slijedi Ga, mladi poslovni čovjek to nije mogao učiniti jer je mislio da je cijena previsoka. Htio je "biti netko" u očima svijeta.

Bill je pokazao kontrast u stavu sa stavom mladog čovjeka po imenu Mojsije koji se odrekao svog bogatstva i visoke pozicije u Egiptu da bi slijedio Krista jer je prepoznao da je Krist najveće blago. Bill je naglasio da najveći "netko" što ikad možete biti je da budete sin ili kćer Božja. Kad piramide postanu prašina i Egipat postane davna uspomena, Mojsije će i dalje biti živ jer je prihvatio vodstvo Krista umjesto da nastavi svjetovnim putovima.

Kristovo vodstvo postiže se kroz Njegovog Svetog Duha, koji usmjerava ljude k Njegovoj Riječi. Bill je rekao: "Ne možete doći k Bogu kroz vjerovanja ili kroz denominaciju. Postoji samo jedna stvar koju možete učiniti: prihvatiti Isusa na Njegovom prijestolju, biti spremni umrijeti sebi i svim svojim svjetovnim razmišljanjima i slijediti Njega. Isus je rekao: 'Riješite se svih stvari svijeta i slijedite Mene.' To je jedini način da imate vječni život. Stoga će Božje vodstvo danas uzrokovati da slijedite potvrđenu Riječ časa po Duhu Svetom."

Osjećala se ozbiljnost u Billovom izlaganju, gotovo očajanje, kao da je predosjećao da mu nije preostalo mnogo života i koristio je ovu noć da sažme najvažnije poante svojih zadnjih pet godina propovijedanja. Rekao je u svojoj završnoj molitvi: "Molim, Oče, ako je itko ovdje noćas određen za vječni život, neka bi ga sada prihvatili. Slomi njihova kamena srca. Ako žele mir, ako žele nešto što zadovoljava, nešto što daje sigurnost, neka bi prihvatili Kristovo vodstvo noćas koje će ih povesti u mir koji nadilazi svako razumijevanje, radost koja je potpuna i u nešto čemu ni sama smrt ne može nauditi. Daruj to, Oče."

JOŠ POČETKOM studenog 1965. Pearry Green je našao praznu zgradu blizu centra Tucsona koja je bila prikladna za crkvu. Nekad je bila židovska sinagoga izgrađena u Tucsonu. Do sredine studenog

Pearry je unajmio ovu zgradu, očistio je i otvorio njezina vrata za slavljenje. Nazvao ju je Tucson Tabernacle.

William Branham je prvi put govorio u Tucson Tabernacleu u nedjelju 21. studenog 1965. Zamolio je Pearryja Greena pet minuta da ispriča svima koliko je sretan što konačno ima crkvu u Tucsonu koju on i njegova obitelj mogu redovito posjećivati. Potrošio je dvadeset i sedam minuta. Na neki način to je bila služba posvećenja, iako je više govorio o posvećenju kršćana nego o posvećenju zgrade. Završio je tako što je položio ruke na novog pastora i pomolio se za Pearryja i njegovu obitelj.

Posljednji put Bill je govorio u Tucson Tabernacleu u nedjelju navečer, 12. prosinca 1965. Nakon službe Pearryja Greena, Bill je govorio trideset i četiri minute o važnosti uzimanja večere Gospodnje. Rekao je: "Postoje tri fizičke stvari koje su nam ostavljene da ih učinimo: krštenje u vodi, večera Gospodnja i pranje nogu. To su božanske zapovjedi. Moramo činiti te tri stvari kao simbole."[492] Njegova služba "Večera Gospodnja" ispostavit će se kao njegova posljednja snimljena poruka. Kad je završio svoju kratku službu, zamolio je Gospoda da blagoslovi vino i kruh, a onda je poslužio večeru Gospodnju nekolicini stotina ljudi koji su došli u crkvu te noći. Nakon što su svi ostali posluženi, uzeo je čašu vina s pladnja, podigao je pred zajednicom i rekao (citirajući Isusa): "Neću više piti od roda trsova sve do dana kad ću ga, novoga, piti u kraljevstvu Božjem."[493]

Kasnije taj tjedan Bill je zamolio Dawsona Rileyja da dođe k njemu u dvojni apartman i pomogne mu posložiti kolekciju pušaka. Iako je Dawson bio nekoliko dekada mlađi od Billa, njih dvojica često su zajedno lovili i postali su dobri prijatelji.

Dawson je stigao u Billov dvojni apartman sat vremena prije podne. Bill je objasnio svoju dilemu. Htio je izložiti neke od svojih pušaka i pištolja u novoj sobi, ali je posjedovao previše pušaka da bi

[492] Krštenje – Matej 28, 19; Djela 2, 38. Večera Gospodnja – 1. Korinćanima 11, 23 – 26. Pranje nogu – Ivan 13, 2 – 15.

[493] Marko 14, 25

ih sve pokazao. Zato je htio da mu Dawson pomogne odlučiti koje puške izložiti. Meda je bila odsutna taj dan, što je Billu dalo slobodu da radi u nekoliko soba. Jednu po jednu izvlačio je puške iz nekoliko kutija i stavljao ih na krevete, stolove, stolice i pultove. Dok je Dawson pregledavao svaku pušku, Bill bi mu ispričao sve o njoj. Bill se sjećao povijesti svih pušaka i pištolja koje je imao – kako ih je dobio i što je upucao s njima.

Oko podneva Bill je pitao Dawsona bi li se htio provesti s njim do centra nešto pojesti. Odvezli su se u meksički restoran. Na povratku u dvojni apartman, Bill je rekao: "Znaš Dawson, nisam kupio niti jednu od tih puški. Sve sam dobio na dar. Zapravo, nekad bih dobio pušku poštom s čestitkom koja ne bi bila potpisana."

"To je nevjerojatno, brate Branhame. Ne bi znao niti kome zahvaliti."

"O, iznenadio bi se," rekao je Bill, i onda se nasmijao jedinstvenim smiješkom kao da zna zanimljivu tajnu.

Dawson je bio znatiželjan. "Što misliš?"

"Na primjer, zamisli da se UPS kombi zaustavi ispred moje kuće i vozač mi da kutiju s puškom. Recimo da je to novi Sako model L61R Finnbear. Shvaćaš da je to skup poklon."

"Sako?" razmišljao je Dawson. "Nije li to finska kompanija?"

"Da, jest. Sako pravi među najboljim puškama na svijetu. Sad zamisli da je osoba koja mi je poslala ovaj poklon htjela ostati anonimna, tako da na kartici piše: 'Od brata koji te voli.' Neke moje puške stigle su baš tako."

Nazad u dvojnom apartmanu nastavili su svoj projekt sortiranja vatrenog oružja i razgovarali o zaslugama i osobnoj povijesti svake puške. Negdje usred popodneva, Bill je pitao: "Što se dovuklo ispred?"

Radili su u kući i Dawson nije ništa čuo, ali je rekao: "Idem vani pogledati." Otišao je do ulaznih vrata i izišao van. Dostavni kombi United Parcel Servicea bio je parkiran uz trotoar. Dostavljač je otvorio

prtljažnik kombija i izvukao dugačku, usku kartonsku kutiju. Odnio ju je Dawsonu Rileyju i rekao: "Imam paket za Billa Branhama."

"Da, naravno," odgovorio je Dawson. "On živi ovdje. Ja ću potpisati."

Kutija je očito sadržavala pušku, a Dawson je bio poprilično siguran da zna koja vrsta će biti zbog tog malog "primjera" kojeg mu je Bill dao prije tri sata. Tijekom mnogih njihovih lovačkih izleta promatrao je Billov dar kako se očituje na mnoge nevjerojatne načine da se ništa nije činilo nemoguće.

Dawson je unio kutiju u kuću i položio je na kuhinjski stol. Bill je odlijepio kutiju i otvorio je. Unutra je bila nova Sako puška – model L61R Finnbear. U kutiji je bila kartica na kojoj je pisalo: "Od brata koji te voli," ali nije bila potpisana.

Dawson je ispustio kratak i dubok zvižduk.

S istim jedinstvenim smiješkom kojeg je imao u autu na putu doma s ručka, Bill je rekao: "Brat misli da ja ne znam tko ju je poslao, ali znam."

Sljedećeg dana Bill je odveo Pearryja Greena u kuću koju je kupio da bi mu pokazao svoju novu sobu. Čim su parkirali na putu, Pearry je primijetio stari točak kočije kako ukrašava dvorište. Bio je naslonjen na saguaro kaktus. To je bio drveni kotač s metalnim obrubom, onakav kakvog su rani doseljenici koristili na svojim kolima. Nedostajalo je nekoliko zubaca. Kad je Pearry pitao o slomljenom kotaču kočije, Bill je objasnio kako je prije dvadeset i osam godina, odmah nakon što su mu umrle supruga i kćer, sanjao da je sreo Sharon Rose na Zapadu uz staru kočiju sa slomljenim kotačem. Naravno, bila je beba kad je umrla, ali u snu je bila lijepa mlada žena. Sharon ga je pozdravila i pokazala na put u Raj gdje ga je čekala njezina majka Hope. Bill je ispričao Pearryju da je stavio ovaj stari slomljeni kotač kočije u svoje dvorište da ga prisjeća na njegovu prvu obitelj koju je slomila tragedija. Njegov novi dom predstavljao je njegovu drugu obitelj s Medom, Rebekah, Sarah i Josephom.

Bill i Pearry su ušli u sobu kroz vrata s istočnog kraja prostorije. Drvena vrata su bila ukrašena urezbarenim slikama divljih životinja.

Jedna lijepa urezbarena slika prikazivala je afričkog lava. Soba je imala drveni oblog na tri zida, drvene grede na stropu i pločice škriljevca na podu, zbog čega je bila grubo, muški dekorirana. Veliki slikoviti prozori krasili su sjeverni zid i davali prekrasan pogled na Catalina planine udaljene samo nekoliko kilometara. Impresivan kamin bio je postavljen u jugozapadni ugao sobe. Zid pustinjskog kanjona bio je naslikan na zapadnom zidu. Prikazivao je crvenkaste litice iznad potoka koji je curio oko i između crvenkastog kamenja. Mužjak i ženka zeca stajali su na grebenu i promatrali potok koji je tekao u sjeverozapadni ugao sobe. Tu se nacrtani potok sretao s pravim vodenim tokom koji se slijevao preko nekih stijena u plitki bazen.

Soba je bila puna pušaka, pištolja, lovačkih suvenira i uspomena s njegovih putovanja. Zidovi su bili puni prepariranih glava životinja koje je ubio na raznim lovačkim izletima: mužjaka jelena, antilope, soba, losa, sjevernog jelena, planinskog jarca, ovna i tri divlja vepra.[494] Glava jelena bila je od životinje koju je upucao u Britanskoj Kolumbiji u rujnu 1961., onog jelena za kojeg mu je (mjesecima prije nego ga je upucao) Bog rekao, kroz viziju, da će imati 42 inča dugačke rogove. Na podu ispred kamina ležao je tepih načinjen od afričkog leoparda – dar od Sidneyja Jacksona. Na zidnu ploču bila je pričvršćena najveća svjetska pastrva – riba koju je upecao u rijeci Salmon u Idahu u listopadu 1957. Na poliranom stolu od sekvoja stajao je zlatni orao s raširenim krilima, u letećem stavu. U uglu pokraj prozora preparirani ris režao je na vjevericu dok je snježno bijeli golub promatrao od iznad. Kad preparator dovrši posao na

[494] William Branham nije mogao izložiti niti jednu životinju sa safarija u Africi. Ostavio je svoja trideset i tri suvenira na zračnoj luci u Beiri u Mozambiku s uputama avio prijevozniku da ih preveze u Sjedinjene Države. Nažalost, suveniri nikad nisu stigli u SAD, što je značilo da su ukradene u Mozambiku. Pošto je to bila greška avio prijevoznika, ponudili su Billu besplatan prijevoz u Afriku na drugi safari. Naravno, on nije imao priliku iskoristiti njihovu ponudu.

planinskom lavu kojeg je upucao u siječnju, Bill ga je htio postaviti uz bazen u uglu da izgleda kao da je puma upravo došla piti vodu.

Naravno da je soba imala stol na kojem su bile poredane konkordancije i nekoliko Biblija. Stol i knjige bili su za čovjeka proučavanja. Tepih od medvjeđe kože bio je za čovjeka molitve. Zidovi i slikoviti prozori bili su za čovjeka vizija. Puške i lovački suveniri bili su za čovjeka pustinje.

U PETAK 17. prosinca 1965. Meda je spakirala pune torbe odjeće za svoju obitelj, a Bill je ukrcao torbe u prtljažnik svog 1964 Ford karavana. Sarah i Joseph su upravo došli iz škole na božićne praznike, tako je Bill planirao odvesti svoju obitelj natrag u Jeffersonville za blagdane. U nedjelju ujutro, dan nakon Božića, namjeravao je iznijeti božićnu poruku u Branhamovom šatoru – službu koju je namjeravao nazvati "Dijete nam se rodilo". Također, dogovorio je održavanje posebnih sastanaka u auditoriju Parkview Junior srednje škole u Jeffersonvilleu kasnije tijekom tjedna. Htio je naučavati na temu koju je namjeravao nazvati "Zmijčev trag". Procijenio je da će mu trebati oko četiri sata da ocrta trag zmijca kroz Bibliju, počevši sa zvijeri u Edenskom vrtu i prateći Kajinovu genetsku liniju cijelim putem do Zvijeri u knjizi Otkrivenje.

Rebekah nije išla sa svojom obitelji na ovaj izlet. Imala je devetnaest godina i bila je zaručena za vojnika koji se zvao George Smith. George je imao slobodna dva tjedna iz vojske i dolazio je u Tucson za Božić. Rebekah je naravno željela provesti što više vremena sa svojim zaručnikom. Bill je zamolio svoju najstariju kćer da preseli obiteljsku odjeću i male kućne predmete iz unajmljenog dvojnog apartmana u Park Avenue u njihov novi dom na podnožju brda. Novi namještaj kojeg su naručili trebao je stići prije Božića. Ako im se preseli odjeća i kuhinjsko posuđe dok ne budu u gradu, onda, kad se obitelj vrati, mogu se odmah preseliti u svoju novu kuću.

Prije zore u subotu 18. prosinca 1965. Bill je probudio svoju djecu iz sna i smjestio na stražnje sjedalo svog smeđeg karavana. Meda je

sjela na suvozačevo mjesto, a Bill je sjeo za volan. Zrak je svježe mirisao zbog kiše koja je padala na Tucson tijekom noći. Prije odlaska iz grada, odvezao se do kuće svog sina gdje je Billy Paul spakirao i pripremio Chevrolet. Billy Paul i Loyce su vodili svog četverogodišnjeg sina Paula na ovaj izlet, ali su ostavili svog trinaestomjesečnog sina Davida dadilji. Billy Paul je poveo i zajedno su se dva automobila uputila na istok na međudržavni autoput 10. Do šest sati svjetla Tucsona bila su iza njih.

Od Tucsona u Arizoni do Jeffersonvillea u Indiani je 2800 km. Tijekom prošle dvije godine Bill je vozio između svoja dva doma nekoliko puta, tako da je dobro poznavao put. Obično bi put potrajao dva i pol dana vožnje.

Nakon dvanaest sati i 800 km stali su večerati u restoran u Clovisu u New Mexicu, oko 13 km od granice s Texasom. Bill nije bio jako gladan, tako da je zamolio samo komad pite od limuna i bjelanaca. Bill i Billy Paul razgovarali su o mogućnostima i složili se voziti još 160 km, a onda prenoćiti u Amarillu u Texasu. Izvještaj o vremenu na radiju rekao je da pada snijeg u Amarillu, ali to ih nije zabrinjavalo. Navikli su voziti po snijegom prekrivenim cestama. Na putu prema automobilima, desetogodišnji Joseph je pitao svog oca može li se povesti s Billyjem Paulom. Obično je Bill vodio svog najmlađeg sina sa sobom, ali večeras je rekao da se Joe može povesti sa svojim starijim bratom.

Billy Paul je ponovno poveo. Bill ga je izbliza pratio. Četrnaestogodišnja Sarah, sretna što ima cijelo zadnje sjedalo karavana za sebe, legla je i zaspala. Sad je bilo mračno. Oblaci su prekrivali zvijezde. Mlađak se trudio sjati svoje mutno svjetlo kroz oblačno nebo.

Mali grad Texico u New Mexicu nalazi se odmah prije državne granice s Texasom. Na istočnom kraju Texica trebali su skrenuti u lijevo da bi izašli na autoput 60 u sjeveroistočnom smjeru prema Amarillu. To je bilo teško raskrižje gdje je prometni otok štitio odvojak. Billy Paul je skrenuo, ali je njegov otac produžio. Billy Paul je skrenuo pokraj puta i čekao. Pogledao je na sat i vidio da je 7:20

navečer. Nakon pet minuta, vidio je da njegov otac pravilo skreće na autoput 60. Billy Paul je stavio Chevrolet u brzinu i skrenuo svojim autom natrag na put ispred svog oca.

Sad su bili u Texasu. Trebali su proći sedam malih gradova prije nego stignu u Amarillo. Drugi grad kroz koji su se provezli bio je Bovina. Sljedeći grad na njihovom putu bila je Friona. Pošto je ovaj potez autoputa bio ravan i sa širokim zaustavnim trakom, Billy Paul se osjećao ugodno voziti 100 km/h. Oko 5 km jugozapadno od Frione, Billy Paul je naišao na sporiji automobil u svojoj traci, kojeg je obišao. Kad se vratio u pravu traku, primijetio je jedno svjetlo kako ide prema njemu iz suprotnog smjera. Najprije je pomislio da se radi o motoru. Skoro prekasno shvatio je da automobil vozi po sredini ceste s upaljenim svjetlom na vozačevoj strani. Billy Paul je naglo zakrenuo volan u desno i skrenuo na zaustavni trak, jedva izbjegavši sudar. Prijeteći automobil proletio je pokraj njega bez skretanja, kao da je vozač pijan i nesvjestan bilo kakve opasnosti. Kad je Billy Paul skrenuo natrag na put, pogledao je u retrovizor provjeriti hoće li automobil kojeg je upravo prešao proći neoštećen. Vidio je sudar, čuo ga u daljini i osjetio kao čvor užasa u svojim prsima. Instinktivno je nogom stisnuo kočnicu.

Loyce je okrenula glavu prema sudaru. Vrisnula je: "To je auto tvog tate!"

Billy Paul je polukružno okrenuo auto i požurio natrag prema nesreći. "Ne može biti tata," rekao je drhtavim glasom. "Auto kojeg sam pretekao bio je između mene i tate!"

Kad je Billy Paul stigao na mjesto nesreće, njegova svjetla otkrila su scene iz noćne more smrskanih automobila i ozlijeđenih tijela. Jedan auto bio je 1959 Chevrolet karavan, a drugi Ford karavan njegovog oca. Pošto je Chevrolet prešao centralnu liniju, Ford ga je pogodio lijevim svjetlom u lijevo svjetlo, što je uzrokovalo da su se auti snažno zapleli dok su se gužvali. Desni kotač na Billovom karavanu nije bio oštećen, ali je lijevi prednji kotač bio zgnječen u prostoru za motor. Dva motora su sad bila nekoliko metara udaljena, a para se dizala iz oba oštećena hladnjaka. Ulje i razbijeno staklo bili su

rasuti po kolniku između njih. Udar je izbacio vozača Chevroleta na cestu gdje je ležao licem prema dolje i nepokretan. U ovom trenutku pregledavao ga je čovjek iz automobila kojeg je Billy Paul pretekao. Sve ovo Billy Paul je vidio na brzinu. Onda je vidio svog oca. Udarac ga je toliko jako bacio prema naprijed da mu je gornji dio tijela probio šofer šajbu.[495] Sad je ležao napola unutar i napola izvan automobila. Mede i Sarah nije bilo na vidiku.

Čim je Billy Paul parkirao, Loyce je otvorila svoja vrata i potrčala prema karavanu. Billy Paul je rekao Josephu i Paulu da ostanu u autu, a onda je pratio svoju suprugu. Loyce je otišla na suvozačevu stranu naći Medu i Sarah, a Billy Paul je pokušao pomoći svom ocu. Billova glava ležala je na oštećenoj haubi. Lijeva ruka bila mu je zarobljena u razbijenim vratima, a lijeva noga mu je bila zamotana oko stupa upravljača. Brzo je Billy Paul pregledao stanje svog oca. Izgledalo je beznadno. Pružio je ruke preko zakrivljene haube i nježno uhvatio glavu svog oca. Upravo tada Joseph je vrisnuo.

Bez da je otvorio oči, Bill je pitao: "Tko je to bio?"

"To je bio Joseph," odgovorio je Billy Paul.

"Reci Josephu da je sve u redu," rekao je Bill slabašno. Nakon trenutka odugovlačenja, pitao je: "Možeš li me izvući?"

"Ne, ne mogu." Onda je dobio inspiraciju. "Tata, pogledaj me."

Bill je otvorio oči. Izgledale su daleko.

Billy Paul je rekao: "Ako kažeš riječ, tata, izaći ćeš odatle."

Bill je zatvorio oči i okrenuo glavu od svog sina.

S druge strane auta, Loyce je povikala: "Billy, mama ti je mrtva."

Billy Paul je otrčao na drugu stranu auta gdje je našao Medu prignječenu na podu, stisnutu između stolice i ventilatora. Tražio joj je puls. Najprije ga je pokušao opipati na njezinom vratu, a onda na šaci. Nije ga mogao opipati. Koliko se njemu činilo, njezino srce je prestalo kucati. Čuo je Sarah kako stenje na stražnjem sjedalu. Potrčao je oko auta, naslonio se blizu svom ocu i rekao: "Tata, znam da si jako

[495] 1965. većina automobila nije imala pojaseve.

ozlijeđen, ali ne znam kako da te izvučem bez da te još više ozlijedim. Moram čekati da dođe pomoć. Čujem Sarah i mislim da će ona biti dobro, ali tata, mislim da je mama mrtva."

Bill je malo podigao glavu i pitao: "Gdje je ona?"

"Ona je dolje na podu tebi s desne strane."

Lagano, bolno, Bill je ispružio svoju desnu ruku dok nije osjetio svoju suprugu. Onda se pomolio: "Gospode, nemoj dopustiti da mama umre. Budi s nama u ovom času." Za trenutak Meda se malo pomakla i jauknula.

Billy Paul je pitao: "Da pokušam izvući mamu iz auta?"

"Ne," šapnuo je Bill, "samo je pusti dok ne dođe pomoć. Pusti i Sarah također."

Do sad zaustavilo se još automobila i mnogi ljudi su nudili pomoć. Netko se odvezao u Frionu javiti državnoj patroli za nesreću. Policijski auti, hitna pomoć i šlep služba stigli su na lice mjesta. Bolničari su izvukli Medu i Sarah iz karavana, stavili ih u hitnu pomoć i brzo ih odvezli u bolnicu u Frioni. Uskoro se hitna pomoć vratila po ljude iz drugog auta. Vozač 1959 Chevroleta je umro, ali su tri putnika i dalje bila živa, iako su bili teško ozlijeđeni.[496]

Dok je hitna odvozila ljude u bolnicu, spasioci su pokušavali izvući Billa iz smrskanog karavana. Njegov lijevi lakat bio je stisnut u zakrivljenom metalu vrata. Uz pomoć metalnih poluga i čekića spasioci su pokušali silom otvoriti vrata, ali nisu uspjeli. Svi prisutni znali su da istječe vrijeme za spasiti Billov život. Promatrač je predložio riskantan plan. Billy Paul je htio pokušati. Ovaj čovjek je vozio kamion s pogonom na sva četiri kotača opremljen teškim lancem. Stao je kamionom ispred karavana i zakačio lanac za okvir na

[496] Kasnije je Billy Paul saznao da je vozač 1959 Chevroleta bio sedamnaestogodišnji farmer po imenu Santiago Luis Ramos. Krajem studenog pušten je iz državnog popravnog doma, a tri dana prije nesreće kupio je ovaj auto s pologom od sto dolara. On i njegova tri prijatelja pili su alkohol. Otvorene boce alkohola pronađene su u razbijenom Chevroletu.

prozoru. U isto vrijeme vozač šlep službe zakačio je svoj lanac za stražnji branik karavana. Kad su dva kamiona povukla, karavan se razvukao za nekoliko milimetara. To je bilo dovoljno da se otvore zaglavljena vrata. Billy Paul je ušao u smrskan automobil kroz stražnja vrata i sad je mogao osloboditi ruku svog oca iz prednjih vrata. Onda se segnuo ispod kontrolne table i odmrsio nogu svog oca iz stupa upravljača. Što je pažljivije mogao, podigao je i povukao svog oca prema vratima gdje su druge jake ruke čekale da mu pomognu.

Billy Paul se odvezao sa svojim ocem u kolima hitne pomoći u malu bolnicu u Frioni. Medicinsko osoblje tamo ubrzo je shvatilo da su Billove ozljede previše ozbiljne da bi mu oni spasili život sa svojom ograničenom opremom. Dogovorili su prebacivanje Billa, Mede i Sarah u Northwest Texas bolnicu u Amarillu. Meda i Sarah su odmah prebačene u kola hitne pomoći i poslane na put od 110 km. Billovo stanje još uvijek nije bilo dovoljno stabilno da bi riskirali držati ga u kolima hitne pomoći 90 minuta. Tijelo mu je doživjelo šok i trebala mu je transfuzija krvi da preživi noć. Nažalost, ova mala bolnica nije imala dovoljno odgovarajuće krvne grupe u svojoj banci krvi da mu daju onoliko koliko mu je bilo potrebno. Billy Paul je ponudio donirati svoju krv, ali provjera je otkrila da njegova krv nije odgovarajuća za njegovog oca. Lokalni šerif je ponudio donirati krv i ispostavilo se da odgovara. U šest sati ujutro Billa su ukrcali u kola hitne pomoći i otpremili. Billyju Paulu je ponovno dopušteno da se vozi u stražnjem dijelu hitne pomoći sa svojim ocem.

Stigli su u bolnicu u Amarillo u 7:30 u nedjelju ujutro 19. prosinca. Nakon što se raspitao o svojoj mami i sestri, Billy Paul je otišao u čekaonicu gdje je telefonirao članove obitelji i prijatelje i rekao im što zna. Sarah je slomila nekoliko pršljenova u kralježnici. Leđna moždina joj nije bila oštećena te je i dalje osjećala ruke i noge, tako da su liječnici tamo vjerovali da će u konačnici biti u redu. Sarah je također imala ozbiljne posjekotine u ustima od ortopedske proteze koju je nosila u vrijeme nesreće. Medin ishod bio je manje obećavajući. Imala je posjekotine, modrice, slomljene kosti i potres mozga. Billovo stanje bilo je još gore od Medinog. Pošto su mu kosti u lijevoj ruci i lijevoj nozi bile slomljene na brojnim mjestima,

liječnici tamo nisu još znali hoće li ih moći ispravno poravnati. Dok je Billy Paul obavljao telefonske pozive, liječnici su operirali njegovog oca.

Do sad je Billy Paul bio budan dvadeset i četiri sata. Bio je iscrpljen od napora svoje tjeskobe. U osam sati Pearry Green je ušao u čekaonicu i ponudio preuzeti Billy Paulove samonametnute telefonske dužnosti. Billy Paul je pružio Pearryju telefon s listom koga zvati, onda se ispružio na kauč i odmah zaspao. Nakon nekog vremena medicinska sestra je rekla Pearryju da je g. Branham upravo izišao s operacije i da mu je stanje i dalje kritično. Pitala je bi li ga Pearry htio vidjeti. Pearry je predložio da probude Billyja Paula i dopuste mu da uđe pogledati svog oca, ali je medicinska sestra smatrala da je bolje da ga puste neka spava.

Pearry je ušao na intenzivnu njegu. Najprije se zaustavio uz Medin krevet. I dalje je bila bez svijesti. Lice joj je toliko oteklo da ju je bilo teško prepoznati. Bijela zavjesa odvajala je njezin krevet od drugih pacijenata na intenzivnoj njezi. Pearry je otišao uz Billov krevet. Billova lijeva ruka i noga bile su čvrsto nategnute i disao je kroz cijev u svom dušniku. Pearry je rekao: "Brate Branhame, kad bi samo rekao riječ…"

Bill nije odgovorio. Tiho je Pearry zapjevao "Na krilima snježno bijelog goluba". Pred kraj pjesme, Bill je otvorio oči. Blagi osmjeh nabrao mu je usne. Pearry je rekao: "Brate Branhame, sinoć sam vidio mjesec kao luk od svjetla s krvavo crvenom suzom kako kapa na dnu. Nikad prije nisam vidio nešto takvo."

Bill se slabašno pomakao kao da želi sjesti. Pokušao je nešto reći, ali riječi su mu se izgubile u cijevi za disanje. Medicinska sestra je došla i rekla: "G. Green, vaših pet minuta je isteklo."

To je bio posljednji put da je William Branham odgovorio na ljudski glas. Ubrzo je pao je u komu. Tijekom sljedeća tri dana mnogi ljudi došli su u Amarillo podržati obitelj Branham svojom prisutnošću u bolnici i svojim molitvama. U utorak 21. prosinca Meda je došla k svijesti. Iako je prepoznala Billyja Paula i Rebekah, nije se mogla sjetiti ničega po pitanju nesreće.

U srijedu su se liječnici zabrinuli zbog prekomjerne otečenosti Billovog lijevog oka. Ocijenili su da je uzrokovano otjecanjem u mozgu, ozbiljnim stanjem koje može rezultirati smrću. Predložili su operaciju koja će ukloniti mali komad lubanje iznad njegove lijeve sljepoočnice. To bi trebalo osloboditi pritisak unutar njegove lubanje. Odluka o tome da ga operiraju ili ne pala je na tridesetogodišnjeg Billyja Paula. Nakon što se konzultirao sa svojom obitelji i molio sa šezdeset i pet kršćana u čekaonici, Billy Paul je potpisao obrazac kojim liječnicima daje dozvolu za operaciju. Iako je procedura učinila ono što su se liječnici nadali, Bill je i dalje bio bez svijesti.

U četvrtak je dr. Hines, ortopedski kirurg, izvijestio da se slomljene kosti u Billovoj lijevoj ruci vraćaju na svoje mjesto. Dr. Hines se nadao da će kroz nekoliko dana moći prestati s istezanjem i staviti Billu gips na ruku.

Cijeli taj tjedan telefon u bolničkoj čekaonici neprestano je zvonio dok su ljudi diljem svijeta zvali pitati za stanje Williama Branhama. Ljudi u čekaonici na smjene su odgovarali na telefon i davali izvještaje. Pearry Green je volontirao odgovaranjem na telefon između tri i šest sati svako jutro. U petak u 4:37 ujutro medicinska sestra je rekla Pearryju da je gospodin Branham prestao samostalno disati te ga je spojila ne respirator. Sati su prolazili. Bio je hladan, vjetrovit dan vani i sumoran, tmuran dan u čekaonici. Oko pet sati popodne Billy Paul je otišao u bolnički restoran jesti. Pearry Green je sjedio u čekaonici. Medicinska sestra je izišla iz intenzivne njege sa suzama u očima. "G. Green, hoćete li dovesti g. Branhama? Dr. Hines ga želi vidjeti."

"Je li gotovo?" pitao je Pearry.

Klimnula je glavom i okrenula se. Pearry je pronašao Billyja Paula u restoranu i prenio mu poruku. Zajedno su se njih dvojica vratili u čekaonicu intenzivne njege gdje ih je medicinska sestra zamolila da pričekaju u sobi za konzultacije pokraj pulta za medicinske sestre. Uskoro je dr. Hines došao i rekao: "G. Branham, imam tužnu vijest za reći vam. Vaš otac je umro u 5:49 ovog popodneva."

Bio je 24. prosinca 1965. – Badnjak. Iako je imao samo pedeset i šest godina, svima koji su ga poznavali, bio je oduvijek.

Nedugo nakon Božića Meda i Sarah Branham letom su prebačene u Jeffersonville u Clark County Memorial bolnicu. Iako su se majka i kćer polako oporavljale, niti jedna nije bila dovoljno dobro da prisustvuje sahrani.

Pogreb Williama Branhama održan je u Jeffersonvilleu u srijedu, 29. prosinca 1965. Stotine ljudi nagurale su se u Branhamov šator, a mnogo više ih je sjedilo u parkiranim autima izvan šatora i slušalo pogrebnu službu na svojim radijima. Pastor Orman Neville održao je govor. Kad se pogreb razišao, trebalo je više od sat vremena da svi prođu uz lijes i pogledaju tijelo posljednji put.

Tijelo Williama Branhama nije sahranjeno tog dana. Umjesto toga vraćeno je u Coots mrtvačnicu gdje je stavljeno u sef za pohranu. Billy Paul je htio da njegova maćeha odluči hoće li njezin suprug biti sahranjen u Jeffersonvilleu ili u Tucsonu. Pošto je Medin um i dalje bio zbrkan zbog potresa mozga, mjeseci su prošli prije nego se osjećala dovoljno dobro da odluči.

11. travnja 1966. William Branham je sahranjen na Eastern groblju na križanju Eighth i Graham ulica u Jeffersonvilleu u Indiani, samo kvart udaljen od Branhamovog šatora. Kasnije je spomenik u obliku piramide stavljen na njegov grob. Na vrhu ove metar i pol visoke piramide stoji mjedeni orao s podignutim krilima i otvorenim kandžama kao da slijeće s neba. Dva stiha iz Pisma ugravirana su u stranicu ove piramide. Malahija 4, 5 stoji uz Otkrivenje 10, 7.

Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan.

* * * * *

Nego će se u dane kad se oglasi sedmi anđeo, čim zatrubi, dovršiti tajna Božja kao što je on navijestio svojim slugama, prorocima.

Pogovor

DA JE WILLIAM BRANHAM bio samo veliki evanđelist s dodatnom službom u iscjeljenju vjerom, njegova priča bi završila na Badnjak 1965. Buduće generacija čitale bi o njegovom životu sa znatiželjom i divljenjem, onako kao što mi čitamo o velikim evanđelistima prijašnjih stoljeća. Kršćani su inspirirani kad čitaju biografije o ljudima poput Charlesa Finneyja, Charlesa Spurgeona, Dwighta Moodyja i Smitha Wigglesworthа, ali vrlo malo ljudi proučava službe koje su ti ljudi propovijedali. Ljudi i žene koji su osnovali kršćanske pokrete dobivaju više pažnje, ali većinom od povjesničara ili od nekih ljudi koji propovijedaju u toj određenoj denominaciji ili sekti. Služba Williama Branhama je drugačija. On je bio više nego samo veliki evanđelist i njegov utjecaj nadilazi ohrabrenje i inspiraciju. Kad je promijenio naglasak s božanskog iscjeljenja na kršćanska naučavanja, njegova oduka imala je dalekosežne posljedice koje se umnožavaju i danas.

Nakon smrti Williama Branhama, Fred Sothmann je ostao u Branhamovom šatoru i nastavio slati kazete snimaka službi Williama Branhama svima koji su ih tražili. Bilo je mnogo zahtjeva, a iz godine u godinu broj upita se povećavao. Starješinstvo Branhamovog šatora učinilo je distribuciju službi snimljenih na kazete prioritetom. Također su prihvatili zahtjev Roya Bordersa kojim su mu dopustili transkribiranje i distribuciju ovih propovijedi u tiskanom obliku.

U ožujku 1966. Roy Borders je osnovao tiskaru u Tucsonu koju je nazvao Spoken Word Publications. Prva knjižica koju je tiskao bila je posljednja služba Williama Branhama naslovljena "Večera Gospodnja". Uz pomoć Pearryja Greena, Borders je tiskao petsto kopija i poslao ih ljudima koji su naručili kazete snimaka propovijedi Williama Branhama. Priložio je pismo u kojem je pisalo da namjerava tiskati još propovijedi i prodavati ih za dvadeset i pet centi po komadu. Kako se njegova lista za slanje pošte širila, rasle su donacije, te je kroz godinu dana od osnutka Spoken Word Publications bio u mogućnosti besplatno tiskati i distribuirati službe Williama Branhama.

1967. Roy Borders je tiskao knjigu koja je sadržavala seriju od deset službi Williama Branhama o sedam pečata, naslovljenu *Otkrivenje sedam pečata*. Pošto William Branham nije mogao urediti ove službe onako kako je uredio svoju knjigu o sedam crkvenih doba, Roy Borders je tiskao te službe doslovno. Takve je teže čitati, ali je jednostavnije ljudima pratiti u knjizi dok slušaju snimak. U ožujku 1969. Borders je preselio tiskaru iz Tucsona u Arizoni u Jeffersonville u Indiani.

Meda Branham je umrla 12. svibnja 1981. u dobi od šezdeset i dvije godine. Sahranjena je uz svog supruga u Jeffersonvilleu. Roy Borders je umro 1982., ali do tada Spoken Word Publications je bila neprofitna samostalna korporacija. U lipnju 1986. Spoken Word Publications se spojio s uredom za umnožavanje kazeta Branhamovog šatora pod imenom Voice of God Recordings, Incorporated. U to vrijeme Joseph Branham je preuzeo vodstvo oba pogona.

Do početka novog milenija milijuni kopija službi Williama Branhama distribuiraju se svake godine u audio, digitalnim i tiskanim formatima. Nisu sve kopije tih službi potekle iz Jeffersonvillea. Mnoge kopije potekle su iz raznih gradova diljem Sjedinjenih Država, Kanade, Južne Amerike, Europe, Afrike, Indije i Azije. Svake godine sve više službi Williama Branhama prevode se s engleskog na ostale jezike. Pola stoljeća nakon što je William Branham promijenio naglasak s iscjeljenja vjerom na kršćansko naučavanje, ljudi divljem

svijeta i dalje proučavaju njegove službe. Vjeruju da im njegovo učenje pomaže da se pripreme za povratak Isusa Krista.

Život Williama Branhama demonstrira što Bog može učiniti s nekim tko se ponizno preda Duhu Svetom. Započeo je svoj život uz mnogo nedostataka. Nakon što se predao ljubavi Isusa Krista, živio je neobičnu duhovnu avanturu. Oblikovao je svoj život prema pobožnim ljudima o kojima je čitao u Bibliji i izgradio svoju službu na čvrstim biblijskim temeljima. Slava, novac, politička sila, prestiž – ovi statusni simboli uspjeha njemu nisu značili ništa. On je samo htio ispuniti Božju volju za svoj život i na taj način proslaviti Isusa Krista. Mnogo puta to je značilo hodati prema vjetru koji je puhao iz bogatog, samozadovoljnog laodicejskog crkvenog doba. To nije bio jednostavan put, ali pošto ga je slijedio, ostavio je neizbrisivo nasljeđe.

Na mnogo načina služba Williama Branhama bila je jedinstvena u modrenoj povijesti. Nije posuđivao ideje od svojih suvremenika niti slijedio promjenjive vjetrove javnog mijenja. Na neki način prokrčio je novi put, pošto svijet nikad prije nije vidio da jedan čovjek prikaže toliko natprirodnih potvrda. U drugom smislu samo je pročistio vrlo star put koji je bio toliko zarastao korovom tradicija da su mu ostali samo tragovi. Sad kad je put ponovno vidljiv, nama preostaje pratiti njegove stope, ne činiti ono što je on činio, već ići tamo gdje je on poveo – u prisutnost Gospoda Isusa Krista.

Bilješke i izvori

Ove bilješke sadrže listu izvora za priče prema poglavljima. Većina detalja u ovoj biografiji proizlazi iz osobnih svjedočanstava Williama Branhama zabilježenih na njegovih 1100 i više propovijedi između 1947. i 1965. U mojim bilješkama, propovijedi su ispisane prema godini, mjesecu i danu kad su propovijedane te broju stranice (ili broju poglavlja) unutar propovijedi. Godina je u formatu GG-MMDD (npr. 62-0311, za 11. ožujka 1962.). Jutarnje i večernje propovijedi razlikuju se po "M" ili "E" na kraju datuma. Kad sam prikazao broj stranice (ili poglavlja) odvojen povlakom, to znači da sam koristio sve izvore između ta dva broja.

Sve propovijedi Williama Branhama prepisane su i nalaze se u računalnom programu za pretraživanje koji se zove Message Software Package ili Message Search Program (koji je dio The Table multimedijalnog paketa). Programu se može besplatno pristupiti na Branham.org/MessageSearch, a može se i kupiti na istoj web stranici ili naručiti telefonski pozivom na broj 812-256-1177.

Ukoliko propovijed nije bila tiskana kad je sastavljan Message Search Program, programeri (Eagle Computing) su brojevima označili grupe poglavlja. Kako bi razlikovali proizvoljne oznake citata od brojeva stranica ili poglavlja, Eagle Computing je stavio "E" ispred broja citata.

Prvotno tiskano izdanje *Otkrivenje sedam pečata* nije imalo brojeve poglavlja, ali ažurirana verzija jest. U ovim bilješkama naveo

sam samo brojeve poglavlja iz ažurirane verzije, što se može prepoznati po {} zagradama.

Imao sam veliku korist od svih istraživanja koja su proveli George Smith i Rebekah Branham Smith i objavili u časopisu *Samo vjeruj*. Možete pročitati mnoga izdanja koja se više ne tiskaju na Internetu na Onlybelieve.com.

Poglavlje 82: Otkrivenje Isusa Krista

W. M. Branham odnesen iza zavjese vremena. Propovijedi: 60-0515m, od 19-2 do 24-2; 60-0716, E87-E108; 60-0803, E27-E40; 61-0305, E17-E25; 63-0115, E8-E16; 63-0322, {347-429}; 65-1128m, 21-36; 65-1205, 117-129.

Citat koji započinje: "Ono mjesto je puno bolje. Iskreno, ovo govorim kao očevidac…" Propovijed: 60-0522m, 18-24.

Citat koji započinje: "Želim da vi koji slušate ove kazete zapamtite, ovo je za moju crkvu." Propovijed: 60-0522m, 84.

Zabrinutost W. M. Branhama i njegova molitva uz put u Washingtonu, posjet Charliju Coxu u Elkhornu u Kentuckyju i shvaćanje njegovog poslanja koje mu je tamo došlo, zajedno s molitvom u Kentuckyju – razasuti su kroz cijelu propovijed "Kao što sam bio s Mojsijem, bit ću s tobom". Propovijed: 60-0911m, ali posebno u poglavljima 55-57 (uređeno), 202 (uređeno) i 217-219.

W. M. Branham susreće ženu odjevenu u smeđi sako i suknju što je označavalo promjenu u njegovoj službi. Propovijedi: 57-0309E, E52; 59-0406, E12-E19; 63-0714E, 23-27.

Vizija W. M. Branhama o tamnoputom čovjeku koji ga napada i onda Božanstveni kaže: "Stajat ćeš kao što je Mojsije stajao." Propovijedi: 60-0911m, 3-5; 62-1230m, 2-2.

Citat koji započinje: "Sad se moja služba mijenja," i sljedeći odlomak koji započinje, "Vjeruj i živi!" Propovijed: 60-0911m, 180 i 220, uređeno.

W. M. Branham ima dva otkrivenja u kotlini sportaša, prvo po pitanju Malahije 4, a onda po pitanju sedam crkvenih doba. Propovijedi: 62-1014m, od 10-2 do 11-1; 61-0117, E48-E51; 60-1204m, 32-38.

Pregled sedam crkvenih doba sažet je iz serije propovijedi: 60-1204m; 60-1204e; 60-1205; 60-1206; 60-1207; 60-1208; 60-1209; 60-1210; 60-1211m; 60-1211e i knjiga *Otkrivenje sedam crkvenih doba* od W. M. Branhama.

Citat koji započinje: "Jutros smo uzeli temu o Otkrivenju Isusa Krista…" Propovijed: 60-1204E, 58-59 i 144-146, uređeno.

Citat koji započinje: "Kad ovaj veliki Ilija dođe na kraju ovog doba…" Propovijed: 60-1211E, 81-104, uređeno.

Napomena: Kad se Ognjeni Stup pojavio i njegova refleksija nacrtala crkvena doba na zidu u Branhamovom šatoru, kazetofon je i dalje snimao. Ako poslušate propovijed, zapazite da je cijela služna savršeno snimljena do pojave Ognjenog Stupa. Onda počinju kratke, isprekidane praznine. Neposredna blizina te natprirodne vatre magnetskom kazetofonu vjerojatno je razlog za te prekide. Ipak, dovoljno je snimljeno da se može reći što se događa. Gladys Dauch je žena koju možete čuti kako vrišti. Ovo sam saznao od Jeffa Jenkinsa koji je bio pastor Gladys Dauch mnogo godina prije nego je umrla. Gđa. Dauch je bila među ljudima koji su vidjeli kako svjetlo crta crkvena doba na zidu crkve. Ona je opisala kako je to izgledalo svom pastoru. Jeff Jenkins mi je prenio njezin opis. Propovijedi: 61-0108, 379-388 i također knjiga *Otkrivenje sedam crkvenih doba* 357-359. (Napomena: 358. stranica knjige Crkvena doba prikazuje šest fotografija pomrčine mjeseca koje su objavljene u novinama za vrijeme posjeta pape Pavla VI. Izraelu 1964.)

Poglavlje 83: Objašnjenje Božjih osobina

Danny Henry govori na francuskom (na jeziku kojeg nije znao) i tri prevoditelja na francuski slažu se s prijevodom. Propovijedi: 61-0211, E28; 61-0315, E15; 61-0316, E41; 61-

0402, 162-167; 61-0411, E68-E70; 61-0429E, E84-E86; 61-1210, 294-310; 63-0623m, 135-137; 65-0124, od 2-1 do 2-3; 65-0221m, od 6-3 do 7-5; 65-1127b, 8-37; 65-1128e, 13-19. Ostali izvori: osobni osvrt Johna Wildrianna na ovo čudo kojeg je napisao za časopis *Glas* Full Gospel poslovnih ljudi, izdanje iz ožujka 1961. (Vol. IX, No. 2) Napomena: poredak riječi u proroštvu koji sam naveo identičan je tome kako ga je William Branham citirao, osim što je zamijenjena pozicija jedne fraze. Ja sam napisao onako kako se pojavljuje u svjedočanstvu Johna Wildrianna jer je za nijansu lakše za čitanje. Ipak, ne može se reći da urednik časopisa nije zamijenio redoslijed s istim razlogom. To ne mijenja značenje.

William Branham se obraća Udruženju propovjednika iz Chicaga i događaji koji su prethodili doručku. Propovijedi: 61-0611, 81-88 i 141; 62-0519, E6-E7; 62-1230e, od 40-5 do 42-4; 63-0116, 176-188; 63-0127, E90-E92; 63-0320, od 267-5 {284} do 269-1{291}; 63-0630e, 231-237.

Citat koji započinje: "Ja nisam 'samo Isus' i nisam trojičar, ja sam kršćanin." Propovijed: 61-0425b, od 17-3 do 38-1, uređeno.

Iscjeljenje vojnika s tajnom dolazi iz svjedočanstva Eda Byskala: "Ja sam svjedok."

Poglavlje 84: "Ispunjenje vizije u divljini"

W. M. Branham ima viziju gdje na smrt ranjava malu zmiju i događaji oko te vizije. Propovijed: 61-0611, 21-44.

W. M. Branham ima viziju u kojoj je upucao grizlija i sjevernog jelena i ispunjenje te vizije. Propovijedi: 61-1001m, 24-72; 62-0127, E6-E11; 62-0401, od 18-4 do 19-4; 62-0610m, E18-E33; 62-0725, E84-E85; 62-1007, 84-89; 63-0118, E38-E71; 64-0500, E43-E64; 64-0816, 11-41. Ostali izvori: časopis *Samo vjeruj*, Vol. 3, No. 1, sadrži fotografiju medvjeda iz ove vizije pretvorenog u tepih. Također autorov osobni intervju s Edom Byskalom i svjedočanstvo Eda Byskala na videu koji se zove: "Ja sam svjedok". Osobno svjedočanstvo Buda Southwicka po pitanju

ovog događaja snimljeno je na istom videu. (Progledajte literaturu nakon Bible Believers.)

Gospod govori W. M. Branhamu iz tri duge. Propovijedi: 61-0827, 21-36; 61-0903, E10-E11; 64-0719E, 122; 65-0822E, 27.

Citat koji počinje: "Jahve Starog Zavjeta je Isus Novog Zavjeta. Vidite? On je isti Bog, samo mijenja Svoj oblik." Propovijed: 64-06l4m, 49-58.

Ella Branham umire i W. M. Branham ima viziju svoje majke kao nevjeste. Propovijedi: 62-0127, E9-E11; 63-0118, E72-E87.

W. M. Branham ima viziju smrtonosne afričke zmije, crne mambe, i drugu viziju demona s rogovima. Propovijedi: 61-1210, 47-78; 63-0127, E94-E95; 63-07l4m, 49-3; 64-0830E, 1175-143. Napomena: Datum ove vizije dolazi iz rečenice u propovijedi "Paradoks" uz Jeffersonvillea: "Imao sam viziju prije oko tri tjedna sad sljedeći utorak." Prvotno tiskana propovijed (Vol. 15, No. 8) ima datum 24. prosinca 1961., ali u Message Software Packageu ovaj datum je promijenjen na 10. prosinca 1961. Slažem se s ranijim datumom jer da je bila na dan prije Božića, on bi makar spomenuo Božić i vjerojatno propovijedao cijelu propovijed na temu Božića. Zato sam stavio datum ove vizije tri tjedna prije utorka, 12. prosinca 1961.

Poglavlje 85: Eksplozija njegove puške

W. M. Branham ima viziju u kojoj mu je zapovjeđeno da sprema duhovnu hranu u skladište. Propovijedi: 62-0311, od 42-1 do 44-7; 62-0601, od 765-102 do 766-106; 62-1230E, od 17-6 do 19-5. Napomena: U originalnom izlaganju kaže da je imao san, a kasnije to naziva vizijom. Pod danim okolnostima, nije čudno što nije bio na čistu po tom pitanju.

Citat koji započinje: "Ne govorim o ideji Kršćanske znanosti o utjecaju misli." Propovijed: 62-0311, 15-3.

Citat koji započinje: "Vjerujem da je moje poslanje na zemlji da budem preteča dolazeće Riječi…" Propovijed: 62-0318m, 20-1

i onda od 23-7 do 25-2, uređeno. Počevši s 23. stranicom, citati koje sam koristio za sažetak jutarnje službe uzeti su iz narednih osam stranica.

Bog je stvorio oboje, jajašce i spermu u Marijinoj utrobi. Propovijedi: 62-0211, 79; 62-0624, E48; 62-0706, 39-44; 62-1125m, E79; 63-0121, E54, itd. Nismo spašeni krvlju Židova ili poganina, već krvlju Božjom. Propovijedi: 56-0225, E19; 61-0119A, E58; 61-0210, E50; 63-0317E, {135}; 64-0404, El7; 64-0417, E35; 65-0429b, 77.

Originalna verzija eseja W. M. Branhama nalazi se u *"Izgovorena Riječ je originalno sjeme"*. Uređena verzija nalazi se u Otkrivenju sedam crkvenih doba. Te dvije verzije razlikuju se u građi, ali ne i u osnovnom sadržaju. Pomiješao sam dijelove oba u verziji koju sam ovdje predstavio. Zbog dužine uključio sam samo prvih osam poglavlja od dvadeset i sedam poglavlja koja se nalaze u knjizi Crkvena doba. Propovijedi: 62-0318E, od 119-4 do 120-5 i *Otkrivenje sedam crkvenih doba*, od 171-1 do 172-4.

Citat koji započinje: "Krist sada uzima Sebi Nevjestu…" Propovijed: 62-0318E, od 97-5 do 98-1, uređeno.

W. M. Branhamu puška eksplodirala u lice. Propovijedi: 62-0506, 1-9; 62-0513m, od 3-1 do 4-1; 62-0513E, 86-89; 62-0518, E20-E24; 62-0607, E4-E6; 62-0609E, E38-E39; 62-0611, E6-E7; 62-0620, E13-E14; 62-0622b, E40-E43; 62-0628, E17-E20; 62-0704, 5-10; 62-0711, E26-E28; 62-0719b, E37-E38; 63-0113m, E25-E29. Nadalje, konzultirao sam se sa stručnjakom za puške, Jayom Weberom koji je ujedno i jedan od mojih urednika.

Citat koji započinje: "Vjerujem Njemu da će jednog dana okruniti moju službu." Propovijed: 62-0908, 120 i 126, uređeno.

Poglavlje 86: Vizija anđela

Cista raste na Medinom lijevom jajniku. Propovijedi: 63-1229E, od 16-2 do 21-3; 64-0120, 65-136; 64-0500, E89-E101. Ostali izvori: *Enciklopedija i medicinski rječnik, dojenje i obiteljsko zdravlje*, Miller i Keane, 262. str.

Slučaj Porezne uprave protiv W. M. Branhama riješen. Propovijedi: 62-1124E, E12-E19; 62-1230m, od 1-5 do 6-4; 62-1230E, 16-2; 63-0114, E8-E10; 63-0126, E93; 63-0728, od 6-1 do 7-6; 63-1128m, 35-37. Ostali izvori: svjedočanstvo Roya Robersona u časopisu *Samo vjeruj*, Vol. 3, No. 2, pp. 14-15 i također odlomak iz časopisa *Samo vjeruj* o Williamu i Gladys Dauch u Vol. 3, No. 1, p. 22.

Vizija konfiguracije anđela koji su došli W. M. Branhamu u obliku piramide i događaji povezani s tim. Propovijedi: 62-1223, 3-5; 62-1230E, 14-32; 63-0324E, {402-405}; 63-0802, 14-17; 64-0500, E36-E37.

Snažni anđeo iz Otkrivenja 10 je Krist. Propovijed: 62-1230E, 45-7.

Popis tajni nalazi se u Scofieldovoj Bibliji s referencama, Oxford University Press, Inc., 3. bilješka uz Mateja 13, 11 i također u propovijedi W. M. Branhama "Je li ovo znak kraja, gospodo?" Propovijed: 62-1230E, 29-32 i 40.

Citat koji započinje: "Večeras ovdje sjede ljudi…" Propovijed: 62-1230E, 50-51, uređeno.

Citat koji započinje: "Dopustite da kažem, pošto idem na zapad – " Propovijed: 62-1230E, 28, uređeno.

Poglavlje 87: Kraljev mač

Citat koji započinje: "U ovom atomskom dobu nesigurnosti, kršćanin treba više od iskustva pridruživanja crkvi." Propovijed: 63-0127, E28-E30, uređeno.

Iskustvo u Sabino kanjonu gdje se mač materijalizirao u ruci W. M. Branhama. Propovijedi: 63-0317E, {11-13}; 63-0324E, {276-288}; 64-0500, E38-E39; 65-0424, 13-18; 65-0725E, 130-133; 65-1127B, 51-59. Opis Sabino kanjona preuzet je iz knjige *Sabino Canyon* od Davida Lazaroffa, 1993. i također iz osobnog posjeta autora tom mjestu.

Sedam anđela ga susreće sjeveroistočno od Tucsona. Propovijedi: 63-0324E, {268-276} i (63-0324E, {402-407} anđeli su ga uzeli u tu piramidu); (63-0601, E7-E8, kaže da je slika oblaka anđela uzeta prije nego je otišao u lov); 63-0623M, 79-85; 63-0628A, 41-42; 63-0630M, 41; 63-0630E, 6-14; 63-0728, od 33-1 do 33-3, i 92-1; 63-0802, 27; 63-1110E, 15-23; 63-1127, 12; (63-1128M, 31-33 kamenje veličine kanti popadalo kad je odzvonila eksplozija); (64-0112, 62-64, Bog je to najavio na nebu prije nego je učinio na zemlji); 65-0219, 25-3; (65-0410, 35-4 jedan od sedam anđela podigao mač); 65-1126, 252; (65-1127B, 60-92, daje detaljan izvještaj o danu kad je bio u lovu, uključujući 75. poglavlje: "Promatrao sam to dok se krug nije podigao i oni se pretvorili u mistično svjetlo nalik magli.") Ostali izvori: časopis *Samo vjeruj*, Vol. 3, No. 2, svjedočanstvo Roya Robersona; Vol. 5, No. 1, p. 5, članak "Put na Sunset" od Rebekah Branham Smith i također u istom izdanju p. 10, svjedočanstvo Genea Normana.

Poglavlje 88: Razlamanje pečata

Napomena: Deset službi W. M. Branhama na temu sedam pečata transkribirana su u knjigu *Otkrivenje sedam pečata* na 523 stranice. U mom sažetku tih deset službi, u osnovi sam slijedio njegov redoslijed prezentiranja. Ipak, pošto je često radio osvrt svake večeri kako je pristupao novom pečatu, informacije u mom sažetku sadržane su iz onoga što je naučavao taj tjedan. Na primjer, pod četvrtim pečatom sažeo sam njegovo učenje o "Kristovoj krvi kao bjelilu za grijeh." Najprije je koristio metaforu s tintom kad je propovijedao "Bog u jednostavnosti", ali je govorio o Kristovoj krvi tijekom svake službe u toj seriji.

Citat koji započinje: "Prije oko trideset godina posvetio sam ovaj komad zemlje Isusu Kristu…" Propovijed: 63-0317m, {3-4}, uređeno.

Citat koji započinje: "Mnogi ljudi propuštaju Boga zbog načina na koji Se On otkriva." Propovijed: 63-0317m, {113-114}, uređeno.

Citat koji započinje: "Želim vas malo šokirati." Propovijed: 63-0317m, {370-371}, uređeno.

Napomena o svitku: U Otkrivenju 5 – 8 Ivan ne opisuje fizičku pojavu svitka i njegovih sedam pečata. Ja sam bazirao svoj opis na antičkom svitku i također na indicijama koje sam dobio iz objašnjenja W. M. Branhama o sedam pečata u 63-0318, {6} i {45} i 63-0321, {21}. Iako nisam siguran kako su pečati fizički izgledali, to nije važno, inače bi nam ih Bog detaljno opisao. Važno je značenje svakog pečata.

Citat koji započinje: "Iako je Knjiga Otkupljenja bila istraživana kroz šest crkvenih doba…" Propovijed: 63-0317E, {39-42}, uređeno.

Citat koji započinje: "Dok je deset djevica spavalo..." Propovijed: 63-0317E, {262-269}, uređeno.

Ognjeni Stup pojavio se W. M. Branhamu svaki dan i natprirodno mu otkrio tajne sedam pečata. Propovijedi: 63-0318, {35}; 63-0322, {111}; 63-0324m, {36-38}.

Citat koji započinje: "To zvuči dobro, ali nije istina." Propovijed: 63-0318, {266-271}, uređeno.

(Natprirodan način na koji je ovih sedam tajni pokazano W. M. Branhamu naznačeno je u ovim poglavljima iz knjige Otkrivenje sedam pečata, po redu: 63-0318, {35-38}; 63-0319, {11}, {21}; 63-0320, {294};) 63-0322, {5}, {26}); (Imao viziju duša pod žrtvenikom: 63-0322, {215}) Imao viziju trećeg, četvrtog i petog dolaska Ilije i drugog dolaska Mojsija: 63-0322, {327}).

Citat koji započinje: "O, Bože, ovo ne smiju propustiti." Propovijed: 63-0323, {428}, uređeno.

Citat koji započinje: "Sva nebeska vojska bila je tiha…" Propovijed: 63-0324E, {241-245}, uređeno.

Citat koji započinje: "Postojao je razlog zašto je Bog dozvolio da tih sedam glasova zagrmi." Propovijed: 63-0324E, {394-398}, uređeno.

Citat koji započinje: "Zapazite kako vizija, plus Riječ…" Propovijed: 63-0324E, {410}, uređeno.

Poglavlje 89: Njegova posljednja velika kušnja

W. M. Branham je pjevao dok se vozio natrag u Arizonu. Ovaj detalj dolazi iz svjedočanstva Genea Normana u časopisu *Samo vjeruj* Vol. 5, No. l, p. 15.

Njegovo iskustvo u planinama Montane gdje mu je Bog pokazao sedam planinskih vrhova kao vječni znak. Propovijedi: 63-0601, E9-E11; 63-0623M, 53-157. Ostali izvori: svjedočanstvo Roya Robersona u časopisu *Samo vjeruj* Vol. 3, No. 2.

Napomena: W. M. Branham se vratio u Montanu po lijepom vremenu i slikao se s tih sedam vrhova u pozadini. Postoji planina u Montani koja se zove Branham Peak prema U.S. Geological Survey GNIS bazi podataka. To nije jedna od planina koju je Bog pokazao W. M. Branhamu kao znak. Ipak, 1983. Ministarstvo poljoprivrede Sjedinjenih Država odredilo je određenu vrstu tla u Montani kao "Branhamovo tlo".

Promatra slike tajanstvenog oblaka koji je objavljen u časopisu *Life*. Propovijedi: 63-0601, E7-E8; 63-0623M, 79-82; 63-0628A, 41-42; 63-0630M, 41; 63-0630E, 6-14; 63-0728, 33 i 92; 63-0802, 27; 63-1110E, 15-23; 63-1127, 12; 63-1128M, 31-32; 64-0112, 62-64; 64-0500, E36-E42; 65-0219, 25; 65-0410, 35; 65-1126, 252; 65-1127B 60-83 i 89-92. Ostali izvori: Članak u časopisu *Life*: 17. svibnja 1963. str. 112.; članak u časopisu *Samo vjeruj* Vol. 5, No. 1, "Put na Sunset", p. 7 i svjedočanstvo Genea Normana, p. 15.

Citat koji započinje: "Zapazite kako Isus Krist ima periku od bijelog anđela…" Propovijed: 65-1127B, 92, uređeno.

Citat koji započinje: "Vraćam se na polje." Propovijed: 63-0623M, 156-158, uređeno.

Istina o vjenčanju i razvodu došla je W. M. Branhamu dok se vozio iz Hot Springsa u Arkansasu do Jeffersonvillea u Indiani u subotu 29. lipnja 1963. Propovijed: 63-0630M, 4-6.

Citat koji započinje: "Bog je obećao da će biti treći izlazak u posljednjim danima." Propovijed: 63-0630M, 41, uređeno.

Citat koji započinje: "Ako postoji i jedna stvar koju ja moram učiniti, Isus Krist je uzalud umro." Propovijed: 58-0928E, 31-3. Slične izjave: 58-0329, E-30; 60-0306, E-14; 62-0119, E-69; 65-1212, 69.

Poglavlje 90: Službe poput grmljavine

W. M. Branham je imao privatne intervjue s ljudima gdje je napisao njihova pitanja i odgovore prije nego su ih postavili. Propovijedi: 63-0728, 8-10; 63-0802, 12.

Citat koji započinje: "Potpuna poslušnost cijeloj Riječi Božjoj će vam dati pravo na Znak." Propovijed: 63-0901M, 45-5, uređeno.

Citat koji započinje: "Poruka ovog jutra bila je najvažnija poruka u cijeloj mojoj službi." Propovijed: 63-0901E, 9-14, uređeno.

Citat koji započinje: "Ne možete biti očajni dok vam Bog ne progovori." Propovijed: 63-0901E, 99-100, uređeno.

Natprirodno pronicanje u Life Tabernacleu u Shreveportu. Propovijed: 63-1130E, 204-237, uređeno.

Poglavlje 91: Zaustavljanje snježne mećave

Posjećuje trgovinu J.C. Penny i prisjeća se pakla. Propovijed: 63-1110m, 14-18.

Iscjeljenje Oscarove majke i vizija izgubljenih ponija. Propovijed: 64-0614E, 89-95; također knjiga *Generacija: Prisjećanje na život proroka*, od Angele Smith, pp. 167-168.

Odlazi u lov u Colorado na jesen 1963. Propovijedi: 63-1110E, 76-151; 63-1128m, 39-119.

Tajanstveni teret napušta W. M. Branhama. Propovijed: 63-1110E, 57-59, 149-151.

Citat koji započinje: "Imao sam viziju oba mjesta…" Propovijed: 63-1110m, 19. Zapravo, ovaj citat je sažetak svega što je rekao na 19. i 20. str.

Citat koji započinje: "Kad bismo samo mogli shvatiti što znači ovaj citat iz Pisma: *Veći je Onaj u vama...*" Propovijed: 63-1110E, 153-156, uređeno.

Meda čudnovato iscijeljena od ciste. Propovijedi: 63-1128m, 120-156; 63-1229E, 15-21; 64-0120, 59-136; 64-0500, E89-E101.

Poglavlje 92: Potres

Napomena: Oko dvadeset i pet puta nakon što su pečati otvoreni, W. M. Branham komentirao je prezime Billyja Grahama. Njemu se činilo značajnim da je Abraham imao sedam slova u imenu, a Graham samo šest slova. Iako to ne kaže u svojim propovijedima, W. M. Branham se nadao da će slušatelji zapaziti da Branham ima sedam slova i završava sa H-A-M. Ovo otvoreno kaže u audio pismu Lee Vayleu (64-0500).

W. M. Branham lovi divlje svinje blizu Sunset Peaka kad mu Bog govori iz pijavice po pitanju suda koji će pogoditi zapadnu obalu Amerike. Propovijedi: 64-1227, 157-158; 65-0219, 23; 65-0429E, 29-30; 65-0718E, 105-120; 65-0725E, 143-145; 65-1126, 38-60; 65-1204, 191. Ostali izvori: svjedočanstvo Douglasa McHughesa u časopisu *Samo vjeruj*, Vol. 5, No. 1 (lipanj 1992.), svjedočanstvo Roya Robersona u časopisu *Samo vjeruj,* Vol. 3, No. 2.

Citat koji započinje: "G. Tužitelju, mogao bih pozvati tisuće svjedoka…" Propovijed: 64-0419, 81-88.

Citat koji započinje: "Naše iskustvo nije da se složimo s nekim vjerovanjem…" Propovijed: 64-1205, E61-E63, uređeno.

W. M. Branham ima viziju smotre Kristove Nevjeste. Propovijed: 65-0429E, 31-32.

Poglavlje 93: Eliezerova miasija

W. M. Branham upucao planinskog lava u Arizoni. Propovijed: 65-0217, 29-36.

Carl Williams brani W. M. Branhama na sastanku uprave FGBMFI-ja. Izvor: Earl Williams svjedoči o svom ocu u knjizi *Generacija: Prisjećanje na život proroka,* od Angele Smith, p. 107.

Katolički svećenik pruža W. M. Branhamu Bibliju, čime ispunjava odlomak iz Izaijine knjige i iz Evanđelja po Luki. Propovijedi: 65-0124, 65-0125, 65-0219. Ostali izvori: *Prorokova djela*, od Pearryja Greena, pp. 31-35.

Informacija po pitanju pisanja knjige Otkrivenje sedam crkvenih doba dolazi iz časopisa *Samo vjeruj*, Vol. 4, No. 2, 11. izdanje, pp. 6-10, članak od Rebekah Branham Smith. Ipak, moj izvještaj o tome kako je Lee Vayle započeo raditi na knjizi sedam crkvenih doba malo se razlikuje od opisa u časopisu *Samo vjeruj*. Neke detalje dobio sam u osobnom razgovoru s Pearryjem Greenom koji je bio prisutan kad se to dogodilo.

Bog govori W. M. Branhamu u blizini Finger Rocka. Propovijed: 65-0221M, 47.

Citat koji započinje: "Govorim samo mojoj grupi…" Propovijed: 65-0221M, 48-49, uređeno. Opis Finger Rocka dolazi iz autorovih osobnih zapažanja.

Citat koji započinje: "Isus je činio samo ono što je bilo ugodno Bogu…" Propovijed: 65-0429E, 13-4, uređeno.

Citat koji započinje: "Los Anđelese, grade koji se zoveš gradom anđela…" Propovijed: 65-0429E, 35-3 i 37-1, uređeno.

W. M. Branham nije znao da je prorokovao o uništenju Los Angelesa. Propovijed: 65-0711, 49; također svjedočanstvo Earla Williamsa u knjizi *Generacija: Prisjećanje na život proroka*, od Angele Smith, p. 108.

Priča o Florence Shakarian uzeta je iz *Prorokova djela*, od Pearryja Greena, pp. 111 i 119.

Drugo putovanje W. M. Branhama u Afriku. Propovijedi: 65-0711, 30-41. Ostali izvori: Osobno svjedočanstvo Sidneyja Jacksona zapisano u časopisu *Samo vjeruj*, Vol. 4, No. 2, pp. 11-15.

W. M. Branham saznao da je njegova služba slična zadatku kojeg je imao Eliezer, Abrahamov sluga. Propovijed: 65-0711, 68-93.

Poglavlje 94: Golub i orao

Citat koji započinje: "Zašto moja poruka ne kruži među denominacijama?" Propovijed: 65-0718E, 131-132, uređeno.

Citat koji započinje: "Čuli ste moju propovijed o istinitom i lažnom trsu prije mnogo godina." Propovijed: 65-0725M, 52-54, uređeno.

Citat koji započinje: "Kad koristite Božju Riječ, tri stvari ne smijete učiniti." Propovijed: 65-0822M, 72-77, uređeno.

Poglavlje 95: Njegovi posljednji dani

Citat koji započinje: "Ako stojite s Božjom Riječi, onda stojite potpuno opravdani kao da to uopće nikad niste učinili." Propovijed: 65-1125, 37-39, uređeno.

Citat koji započinje: "Prvo što odzvanja je zov, poruka glasnika koja priprema ljude." Propovijed: 65-1204, 152-164, uređeno.

Citat koji započinje: "Zahvalan sam za otvorena vrata…" 65-1205, p. 5, odjeljak 14, uređeno.

Citat koji započinje: "Ako smo mi ti Božji atributi, ne možemo živjeti po vjerovanjima ili denominacijama. Moramo živjeti po Riječi." Propovijed: 65-1205, 33, uređeno.

Citat koji započinje: "Promatrajte Njega. Isus ih je uputio na Božju Riječ." Propovijed: 65-1206, 269, uređeno.

Citat koji započinje: "Ne možete doći k Bogu kroz vjerovanja." Propovijed: 65-1207, 287-289, uređeno.

Citat koji započinje: "Postoje tri fizičke stvari koje su nam ostavljene da ih učinimo: krštenje u vodi, večera Gospodnja i pranje nogu." Propovijed: 65-1212, 17 i 25, uređeno.

Priča o Sako Finnbear pušci kao anonimnom poklonu dolazi iz osobnog svjedočanstva Dawsona Rileyja.

Detalji o automobilskom sudaru i smrti W. M. Branhama dolaze uz knjige Pearryja Greena *Prorokova djela* i iz članka Rebekah Branham Smith "Od vremena do vječnosti" objavljenom u izdanju povodom obljetnice časopisa *Samo vjeruj*.

Literatura

Prorokova djela, od Pearryja Greena, 1969. Pokriva najvažnije dijelove života Williama Branhama, uz osobna iskustva Pearryja Greena s Williamom Branhamom. 207 stranica

Možete naručiti od Tucson Tabernaclea, 2555 North Stone Avenue, Tucson, Arizona 85705, SAD.
www. tucsontabernacle.com

Sve je moguće: Probuđenje iscjeljenja i karizmatsko probuđenje u modernoj Americi, od Davida Harrella, Jr., 1975. Pokazuje kako je služba Williama Branhama pokrenula druge službe iscjeljenja/probuđenja u 1950-tima. 304 stranice

Možete naručiti od Indiana University Pressa, 601 North Morton Street, Bloomington, Indiana 47404, SAD.

Believers International. Njihov časopis ***Samo vjeruj*** donosi članke o životu i službi Williama Branhama. Mnoge je napisala njegova kćer Rebekah Branham Smith i sad su dostupni na Internetu na www.onlybelieve.com. Također su izdali knjigu ***Generacija: Sjećanje na život proroka***, od Angele Smith (jedne od unuka W. M. Branhama.) Knjiga *Generacija* sastoji se od intervjua s 39 ljudi koji su dobro poznavali W. M. Branhama.

Propovijedi Williama Branhama možete naručiti:

Na hrvatskom jeziku:

www.biblijski-krscani.com
biblijski.krscani@gmail.com

Na engleskom jeziku:

Bibie Believers, 18603-60th Avenue, Suney, BC V3S-7P4, Kanada. Možete poslušati ili ispisati propovjedi s Interneta na www.bibleway.org.

End Time Message Tabernacle, 9200 – 156 Street, Edmonton, Alberta T5R 1Z1, Kanada, izdaje neke tiskane propovijedi.

The Word Publications, P.O. Box 10008, Glendale, Arizona 85318, SAD, izdaje brojne tiskane propovijedi. Njihova web stranica je www.thefreeword.com.

Voice of God Recordings, Inc., P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 4731, SAD, izdaje propovijedi W. M. Branhama u audio i tiskanom formatu. Također imaju Message Software Package koji sadrži sve propovijedi W. M. Branhama na kompjuterskom disku. Njihova web stranica je www.Branham.org.

William Branham, čovjek poslan od Boga, od Gordona Lindsayja (u suradnji s Williamom Branhamom), 1950. Pokriva život Williama Branhama do 1950., s poglavljima od Jacka Moorea, Gordona Lindsayja i Freda Boswortha. 261 stranica

Možete naručiti na hrvatskom jeziku na web stranici www.biblijski-krscani.com, ili na engleskom od The William Branham Evangelistic Associationa, P.O. Box 325, Jeffersonville, Indiana 47131, SAD.

William Branham, prorok posjetio južnu Afriku, od Juliusa Stadskleva, 1952. Detaljni opis posjete Williama Branhama 1951. južnoj Africi.

Možete naručiti od The William Branham Evangelistic Associationa, P.O. Box 325, Jeffersonville, Indiana 47131, SAD.

Indeks

Anđeo Gospodnji, 50, 58, 215, 223, 239
  rekao Billu 'zaobiđi to', 98
  upozorio Billa da mu je Udruženje propovjednika iz Chicaga postavilo zamku, 41
Arganbright, Miner, 74
Borders, Roy, 208, 213, 299
Božja pijavica
  izbrisala stijenu, 215
Branham, Billy Paul, 115, 161, 246, 253, 294
  ispituje proroštvo suprotno onome koje je dao njegov otac, 250
Branham, Ella
  mistična vizija njezinog sina, 67
  umire, 67
Branham, Joseph, 68, 189
Branham, Meda, 178, 189
  cista, 99, 198, 206
  dala Billu novu Scofieldovu Bibliju, 233
Branham, Rebekah, 189
Branham, Sarah, 189
Branham, William (Bill)
  dovršio svoju sobu u Tucsonu, 288
  dvije stranice u njegovoj Bibliji William (Bill) zalijepljene, 233
  njegova služba uspoređena s Abrahamovim slugom Eliezerom, 255
  preselio obitelj u Tucson u Arizoni, 108
  problemi sa želucem, 270
  pronašao stijenu s natpisom *Eagle*, 272
  propovijedao dvije glavne teme 1964., 220
  protivi se glasinama da je Isus Krist, 56
  riješen porezni slučaj s vladom, 96
  spomen ploča, 297
  umro na Badnjak 1965., 296
  upucao afričkog bivola, 253

upucao jelena i grizlija, 64
upucao pumu, 231
Byskal, Ed, 62
postavio tri pitanja, 53
Dauch, William i Gladys, 96
Doktrina
dokaz Duha Svetoga, 110
Ilija na kraju vremena, 153
Isus i Bog su isto biće, 60
kako je Bill krštavao ljude, 45
kako nestaje grijeh, 143, 276
krštenje Duhom Svetim, 46
o božanstvu Isusa Krista, 43, 56, 60, 169, 181, 218, 244, 263, 279
o Božjim osobinama, 44
o čovječnosti Isusa Krista, 61, 88, 122, 176, 212, 244, 263
pritužbe, 86
tajne Božje, 104
teofanija, 244
zašto su tajne zapečaćene sa sedam pečata otkrivene, 128, 129, 135
zmijčevo sjeme, 53
značenje zova iz 1. Solunjanima 4, 279
žene ne bi trebale šišati kosu, 86, 176, 190, 224
Full Gospel Business Mens Fellowship, 37, 41, 74, 232, 264, 284
Graham, Billy, 210
Green, Pearry, 219, 265, 267, 287, 296
Iscjeljenje
afričkog domorodca od ospica, 252
vojnika, 50
Jackson, Sidney, 252
Kampanje, lokacije
Crande Prairie and Dawson Creek, Kanada, 47
Tampa, Florida, 217
Knjiga s vizijama, 98
Moore, Jack, 278, 279
Natprirodna iskustva
Bill oslobođen od svog tajanstvenog tereta, 200
Bill zapovjedio oluji u Coloradu da prestane, 197
Billu dane posebne upute po pitanju razvoda, 242
Billu rečeno neka kaže Medi da pročita 12. poglavlje Brojeva, 91
Bog hrabri Billa tako što mu je pokazao sedam planinskih vrhova koji su predstavljali njegovu službu, 164
Danny Henry govori na francuskom, na jeziku kojeg nije znao, 39
Duh Sveti rekao Billu da uzme kemijsku i piše…, 80
Kraljev mač pojavio se u Billovoj ruci, 113
retrospekcija pakla, 191, 203
sedam anđela došlo Billu blizu Sunset Peaka, 117
tri duge izlaze iz jedne kugle, 59
Neville, Orman, 201, 240

Noman, Gene, 117, 158
Ognjeni Stup, 44, 150, 172, 178
  otvara prvi pečat, 131
Ovako govori Gospod, 39, 42, 52, 57, 62, 129, 193, 210, 214, 249
  odnos Nevjeste Kristove s, 81
Potres
  proroštvo potresa na Aljasci, 215
Proroštvo
  "Kao što je Ivan Krstitelj bio poslan da prethodi", 162
  nenaručena puška stigla UPS-om, 287
  o Florence Shakarian, 246
  o uništenju Los Angelesa, 248
  sud će pogoditi zapadnu obalu Amerike, 215
  tvoj odabir donijet će pobjedu u božanskoj ljubavi, 40
Riley, Dawson, 285
Sabino kanjon, 111, 272
  Bill sreo snježno bijelog goluba, 271
Shakarian, Demos, 232
Slika
  fotografija anđeoskog oblaka u časopsiu Life, 168
  Hoffimanov portret Krista s 33 godine, 169, 206
Služba
  Apsolut, 109
  Biranje nevjeste, 246
  Blagdan truba, 222
  Bog je svoj vlastiti tumač, 209
  Bog ovog zlog doba, 262
  Bog u jednostavnosti, 120
  Božja sila transformacije, 265
  Božje jedino predodređeno mjesto slavljenja, 276
  Budući dom nebeskog Ženika i zemaljske Nevjeste, 228
  Čovjek koji bježi od prisutnosti Gospoda, Sjeme nije baštinik s ljuskom, Danas se ispunilo ovo Pismo, Božje odabrano mjesto slavljenja, 240
  Djela su izražena vjera, 276
  Događaji koji se imaju dogoditi, 280
  Duše koje su sada u zatvoru, 201
  Gabrielove upute Danielu, 59
  Glas znaka, 221
  Identificirano Božje remek djelo, 227
  Izgovorena Riječ je originalno sjeme, 77
  Je li ovo znak kraja, gospodo?, 103
  Jedinstvo s Bogom, Ustrajnost, Izražavanja, Mudrost protiv vjere, Posjedovanje svega, Put pravog proroka, Oslobađanje pritiska, Pitanja i odgovori, Stati na Isusovu stranu i Evangelizacija na kraju vremena, 77
  Kad su im se otvorile oči, Onda je došao Isus i pozvao, Veći od Salomona

je ovdje, Svjedočanstvo na moru, Bog identificiran po Njegovim karakteristikama, Identificiran Krist svih doba, Neprepoznata prisutnost Boga, Tko je Isus?, Moćni Bog otkriven i Identificirano Božje remek djelo, 221
Krist je tajna Božja otkrivena, 178
Lik savršenog čovjeka, 93
Najveća bitka ikad vođena, 77
Nevidljivo jedinstvo Nevjeste Kristove, 275
Obnova Nevjestinog stabla, 84
Onaj Koji je u vama, 203
Optužnica, 173
Otkrivanje Boga i Prepoznavanje svog dana i njegove poruke, 222
Paradoks, 211
Pavao, sužanj Kristov, 177
Pokušati služiti Bogu bez da je to Njegova volja, 258
Pomazanici na kraju vremena, 259
Porođajni bolovi, 234
Pravovremena duhovna hrana, 258
Sadašnja faza moje službe, 87
Sedam pečata, 130
Sedamdeset Danielovih sedmica, 59
Sotonin Eden, 262
Suđenje, 217
Šesterostruka svrha Gabrielove posjete, 59
Što da učinim s Isusom zvanim Krist?, 204
Tko je ovaj Melkisedek?, 242
Treći izlazak, 171
Vjenčanje i razvod, 241
Vrijeme ujedinjenja i znak, Kako mogu pobijediti?, Savršena vjera, Očajanje, 184
Znak, 184
Žeđ, 267
Snovi
Bill sanjao da je postao beskućnik, 158, 161
Bill sanjao da ponovno radi za javnu službu Indiane, 254
čovjeka s trostranim štapom kako udara ženu, 100
razlika između sna i vizije, 100
šest snova koji su upućivali Billa na zapad, 97
Southwick, Bud, 50, 159
Spoken Word Publications, 299
Sunset Peak, 115, 213
Treći potez, 114, 183
Vayle, Lee
uredio Billove propovijedi o sedam crkvenih doba, 220, 236
Vizija
Bill vidio sebe i Medu kako su se pomladili, 199
Bill vidio svoju majku kao nevjestu 1906., 69

brata Buda Southwicka
iscijeljenog od epilepsije, 52, 62
crne mambe, 70
demona poput neandertalca, 73
jelena i grizlija, 58
kolac u njegovom dvorištu označava da se treba preseliti na Zapad, 97
opskrbljuje skladište svježim povrćem, 75
razlika između sna i vizije, 101
smrtno ranjene zmije, 57
ubijene vjeverice čudnog izgleda, 268
Voice of God Recordings, 299
Williams, Carl, 232
Wood, Banks, 84, 159, 213, 231
Znak, drugi
Bill demonstrira leđima okrenut auditoriju, 210

Informacije o knjigama

KNJIGA 1
Dječak i njegova neimaština
(1909 – 1932)

Od trenutka kad je rođen, William Branham bio je drugačiji. Opterećen siromaštvom i odbačenošću, postao je nervozno dijete. Događalo mu se neuobičajeno: neobjašnjive i duhovne stvari koje su ga plašile. O Bogu nije počeo razmišljati do svoje 14. godine kad je skoro izgubio obje noge u nesreći sa sačmaricom. Dok je ležao umirući u lokvi krvi, imao je zastrašujuću viziju pakla. Vidio je sebe kako neprekidno pada sve dublje u područje izgubljenih i lutajućih duša. Zavapio je Bogu za milost i milostivo mu je pružena druga prilika – prilika koju je kasnije skoro propustio.

KNJIGA 2
Mladić i njegovo očajanje
(1933 – 1946)

Kao mladi pastor, William Branham mučio se shvatiti svoj neobičan život. Zašto je on jedini propovjednik u gradu koji ima vizije? Kad ga je Bog pozvao u evangelizaciju širom države 1936., on je to odbio, da bi za svoju pogrešku grdo platio gubitkom svoje

supruge i kćeri koje su umrle od tuberkuloze. Vizije su se nastavile. Propovjednici su mu govorili da te vizije dolaze od Sotone. Očajanje ga je konačno natjeralo da ode u pustinju i potraži Boga, gdje se susreo licem u lice s natprirodnim bićem. Anđeo mu je dao Božji poziv da pronese dar božanskog iscjeljenja narodima svijeta. Kad je William Branham pitao hoće li ljudi vjerovati da je zaista sreo anđela, anđeo mu je rekao da će mu biti dana dva natprirodna znaka da potvrde njegov poziv. Onda će morati vjerovati. *I povjerovaše!*

KNJIGA 3
Čovjek i njegovo poslanje
(1946 – 1950)

Uskoro nakon što je anđeo posjetio Williama Branhama i rekao mu da je određen pronijeti dar božanskog iscjeljenja narodima svijeta, pojavio se prvi znak – fizička reakcija u njegovoj ruci koja se pojavljivala samo kad bi dotakao ruku nekog tko boluje od bolesti uzrokovane mikroorganizmima. U roku dva mjeseca od njegovog poslanja, izvanredan dar Williama Branhama privukao je pozornost na razini države. Na njegovim su se skupovima, na kojima je propovijedao spasenje i božansko iscjeljenje u ime Isusa Krista, skupljale na tisuće ljudi. Događalo se mnoštvo čudesa. Svijet takvo što nije vidio još od vremena kad je Isus hodao Galilejom, izbacujući zloduhe i iscjeljujući sve koji su bili bolesni.

Međutim, mnogi su ljudi i dalje sumnjali da se anđeo zaista pojavio ovom poniznom čovjeku. Tada se pojavio drugi znak… i morali su vjerovati!

KNJIGA 4
Evanđelist i njegova prihvaćenost (1951 – 1954)

William Branham je paradoks u modernoj povijesti. Počevši s 1946. njegova je služba naglo, u manje od šest mjeseci, prešla iz anonimnosti do velike pozornosti na državnoj razini, a tijekom toga je rasplamsala probuđenje iscjeljenja vjerom širom svijeta. Uspio je to postići uz pomoć svog jedinstvenog dara – natprirodnog znaka koji je na prepad privukao pozornost ljudi. Ubrzo su ga primijetili kršćani po cijelom svijetu. Između 1951. i 1954. William Branham je održao najveće kršćanske sastanke u povijesti do tog vremena – oko tristo tisuća ljudi na jednom sastanku u Bombaju u Indiji. Njegova se tražena služba u Americi i dalje činila nezaustavljivom. Ali William Branham nije bio zadovoljan. Nešto se činilo pogrešnim. Dugo vremena nije znao što je to, ali saznao je krajem 1954. Njegova služba treba doživjeti promjenu.

KNJIGA 5
Učitelj i njegova odbačenost (1955 – 1960)

Međunarodna služba Williama Branhama imala je tri glavne faze. Prva, prepoznavao je bolesti natprirodnim darom u svojoj ruci. Kasnije su mu vizije omogućavale prepoznavanje bolesti i više od toga. Između 1946. i 1954. preko petsto tisuća ljudi prihvatilo je Isusa Krista za svog Spasitelja zahvaljujući njegovom propovijedanju – a nema načina procijeniti koliko je milijuna ljudi primilo iscjeljenje zahvaljujući njegovim molitvama. Uviđajući da ljudi ne prihvaćaju duhovne dubine i visine koje im nudi Božja Riječ i Duh, William Branham je osjetio da ga Duh Božji poziva da učini nešto više. Znao je da ljudi dolaze na skupove iz mnogih razloga. Neki su dolazili jer su vjerovali da je prisutan Duh Isusa Krista. Drugi su dolazili zbog toga što je to bilo novo i uzbudljivo, isto kao što su se ljudi skupljali

vidjeti kako Isus iscjeljuje bolesne i umnožava vino, kruh i ribu. Ali svjetsku povijest je promijenilo Isusovo učenje. William Branham je osjećao da ga Bog poziva da tijekom skupova iscjeljenja vjerom više naučava. Vjerovao je da njegova služba može donijeti trajan, koristan doprinos kršćanskoj crkvi. Počevši s 1955., više nije samo naučavao božansko iscjeljenje, već je također učio i druge aspekte Božje Riječi. Bog mu je dao viziju nove faze njegove službe – "treći potez" (ako ćemo koristiti anđelove riječi) – koji će nadmašiti sve što je Bog do tad kroz njega napravio.

Što je neizbježno, mnogi su se sablaznili.

KNJIGA 6
Prorok i njegovo otkrivenje
(1960 – 1965)

Iako su prve dvije faze službe Williama Branhama bile dobro utvrđene, pojavila su se pitanja o tajanstvenoj trećoj fazi, o "trećem potezu". Prema vodstvu Duha Svetog, William Branham je posvetio posljednjih pet godina svog života iznošenju niza propovjedi koje će povesti crkvu u razumijevanje tajni Pisma koje su bile skrivene od postanka vremena. Što znače tajanstveni simboli u knjizi Otkrivenja? Što je "tajna Božja" o kojoj se toliko govori u Novom Zavjetu? Ove istine su istraživane, o njima se špekuliralo i debatiralo u kršćanskim institucijama dvije tisuće godina. Ali, što se dogodi kad Sam Bog otkrije odgovore kroz svog proroka? To se dogodilo, a ovdje je divna priča da je vi pročitate.

Narudžba knjige

Na hrvatskom jeziku:

www.biblijski-krscani.com
biblijski.krscani@gmail.com
☎ +385 (0)91 522 9900

www.biblijski-vjernici.com
info@ biblijski-vjernici.com

Na engleskom jeziku:

Tucson Tabernacle
2555 North Stone Avenue
Tucson, Arizona 85705, SAD

Posjetite:

www.biblijski-krscani.com
www.messagehub.info
www.biblijski-vjernici.com

NATPRIRODAN

Život Williama Branhama

KNJIGA 6
Prorok i njegovo otkrivenje
(1961. – 1965.)

Iako su prve dvije faze službe Williama Branhama bile dobro utvrđene, pojavila su se pitanja o tajanstvenoj trećoj fazi, o "trećem potezu". Prema vodstvu Duha Svetog, William Branham je posvetio posljednjih pet godina svog života iznošenju niza propovjedi koje će povesti crkvu u razumijevanje tajni Pisma koje su bile skrivene od postanka vremena. Što znače tajanstveni simboli u knjizi Otkrivenja? Što je "tajna Božja" o kojoj se toliko govori u Novom Zavjetu? Ove istine su istraživane, o njima se špekuliralo i debatiralo u kršćanskim institucijama dvije tisuće godina. Ali, što se dogodi kad Sam Bog otkrije odgovore kroz svog proroka? To se dogodilo, a ovdje je divna priča da je vi pročitate.